

Тем, что эта книга дошла до Вас, мы обязаны в первую очередь библиотекарям, которые долгие годы бережно хранили её. Сотрудники Google оцифровали её в рамках проекта, цель которого – сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Эта книга находится в общественном достоянии. В общих чертах, юридически, книга передаётся в общественное достояние, когда истекает срок действия имущественных авторских прав на неё, а также если правообладатель сам передал её в общественное достояние или не заявил на неё авторских прав. Такие книги – это ключ к прошлому, к сокровищам нашей истории и культуры, и к знаниям, которые зачастую нигде больше не найдёшь.

В этой цифровой копии мы оставили без изменений все рукописные пометки, которые были в оригинальном издании. Пускай они будут напоминанием о всех тех руках, через которые прошла эта книга – автора, издателя, библиотекаря и предыдущих читателей – чтобы наконец попасть в Ваши.

Правила пользования

Мы гордимся нашим сотрудничеством с библиотеками, в рамках которого мы оцифровываем книги в общественном достоянии и делаем их доступными для всех. Эти книги принадлежат всему человечеству, а мы – лишь их хранители. Тем не менее, оцифровка книг и поддержка этого проекта стоят немало, и поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые меры, чтобы предотвратить коммерческое использование этих книг. Одна из них – это технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас:

- **Не использовать файлы в коммерческих целях.** Мы разработали программу Поиска по книгам Google для всех пользователей, поэтому, пожалуйста, используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- **Не отправлять автоматические запросы.** Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого рода. Если Вам требуется доступ к большим объёмам текстов для исследований в области машинного перевода, оптического распознавания текста, или в других похожих целях, свяжитесь с нами. Для этих целей мы настоятельно рекомендуем использовать исключительно материалы в общественном достоянии.
- **Не удалять логотипы и другие атрибуты Google из файлов.** Изображения в каждом файле помечены логотипами Google для того, чтобы рассказать читателям о нашем проекте и помочь им найти дополнительные материалы. Не удаляйте их.
- **Соблюдать законы Вашей и других стран.** В конечном итоге, именно Вы несёте полную ответственность за Ваши действия – поэтому, пожалуйста, убедитесь, что Вы не нарушаете соответствующие законы Вашей или других стран. Имейте в виду, что даже если книга более не находится под защитой авторских прав в США, то это ещё совсем не значит, что её можно распространять в других странах. К сожалению, законодательство в сфере интеллектуальной собственности очень разнообразно, и не существует универсального способа определить, как разрешено использовать книгу в конкретной стране. Не рассчитывайте на то, что если книга появилась в поиске по книгам Google, то её можно использовать где и как угодно. Наказание за нарушение авторских прав может оказаться очень серьёзным.

О программе

Наша миссия – организовать информацию во всём мире и сделать её доступной и полезной для всех. Поиск по книгам Google помогает пользователям найти книги со всего света, а авторам и издателям – новых читателей. Чтобы произвести поиск по этой книге в полнотекстовом режиме, откройте страницу <http://books.google.com>.

WIDENER

HN VAS8 V

C
9088
9 F (1)

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
(Class of 1862)

ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΛΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκυσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ἈΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

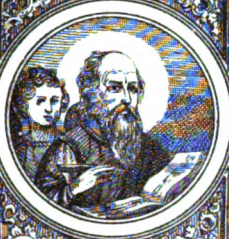
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ Νῦν ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1863

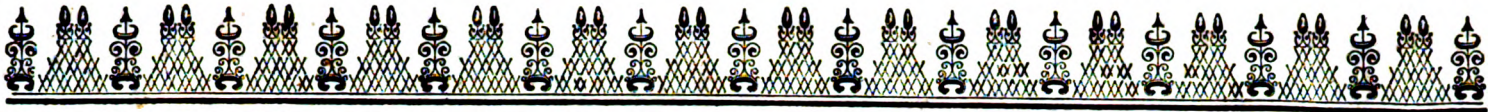

C9088.9^F

J

Great fund

Μ Η Ν

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰ βούλει ἐορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰπέ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μανάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν σίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β΄. Αυτόμελον.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, ᾤησαυρόν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐδωσαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην· οὐρανοπολιταὶ δὲ, ἐν σαρκὶ ἰσάγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος· διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀναργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρίζουσιν. Οὓς ἐν ἔτησίοις, τιμῆσωμεν ἀξίως ἐορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἢ αἰοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανός οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωφόρου τῶν ἰάσεων ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβωύμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράϊζως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνῆ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἰλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώ-

σματα, ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ'. τοῦ παρόντος μηνός.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Η πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων· ἀνευθεὶς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Πόθῳ θείῳ, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, ταῖς σωτηρίους ὁδοὺς διηγύσατε· ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνυλῶν τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως ταῖς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυαὶς ἱερά, φωταυγῆς ξυνωρὶς, πεφωτισμένον θείον ζευγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεᾶν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὠφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμά σὺν Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ὁ αὐτός.

Αγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Ἦ τὰ Λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δούλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Πατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεῖς, τῆς ἐν ἀνάγκαις κρίζοντες, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, ἰκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Φαιδρά καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλόμπουσα ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν· δεῦτε, τῇ σοφῷ τῶν Ἀγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κοιμισώμεθα· ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χάρισματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνώ συνειδότη, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· Χαίροις δυαὶς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολαῖς τῆ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβασον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί. Ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν.

Ὁς παρρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τῆ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλουμένη δὲ, μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται, καθ' ἐκάστην κενουμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεᾶν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χάρισματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετανοίαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. Τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αγιοὶ Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεᾶν ἐλάβετε, δωρεᾶν δότε ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θαυμαίων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω φρονήματι, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Μετά τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτοὺς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι, παντοίων νόσων, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμῇ ἀντίληψις, τῶν πεπορθῶτων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Ο΄ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων. Ψάλλομεν δὲ καὶ Καταβασίας· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Κλεινοὺς ἰατροὺς τῶν βροτῶν μέλπειν θέμις.

Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Καταστραπτόμενοι δόξῃ τῇ θεικῇ, φωταυγεῖς Ἀνάργυροι, καταυγάσατε ἡμῶν, τὰς

(*) Τὰ τετοπωμένα Μηναιᾶ ἐχουσιν ἕτερον Κανόνα τὴν σήμερον, τῷ Ἰωσήφ μὲν ὄντα κἀκείνον, ἀλλ' εἰς Εἰρήμης ἢ τοσούτου συνήθεις. Διὰ τῆτο τυπῆται ἐνταῦθα ὁ παρῶν, ὡς γλαφυρώτερος, καὶ μᾶλλον ἀρμόδιος εἰς ἐορτάσιμον ἡμέραν, σωζόμενος μὲν ἐν τοῖς Χειρογράφοις, ἀνέκδοτος δὲ εἰσέτι, καὶ ἤδη πρῶτον προκύπτων εἰς φῶς.

ψυχὰς, σκεδαζόντες παθῶν, τὴν ἀχλὺν, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρώην παθῶν, πόνων ἐπιδόσεσιν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπαὶ νοσήματα Σοφοὶ, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουφίζετε.

Εκ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότης τὰς δωρεὰς, εἰληφότες Ἅγιοι, τῶν θαυμάτων δωρεάν, τὰ ἡμῶν ἰάσασθε πολλὰ, καὶ δυσίατα σαρκὸς πάθη δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νόμου τῆς φύσεως δίχα τίκεις Ἄγνη, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν· ὃν δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Ο κόσμος ἄδει τὰς ὑμῶν, Ἅγιοι καθ' ἑκάστην, πολλὰς εὐεργεσίας, καὶ θαυμάτων τὴν πληθύν, θαυματουργοὶ ἰατροὶ, τῶν Ἀγγέλων, ὄντως ἰσοστάσιοι.

Υμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς, δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὑψεὶ κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, τὰς καρδίας, πάντων καταυγάζετε.

Ιδοὺ συνήθροισται λαὸς, Ἅγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμνήσαι, τὰς μεγίστας δωρεὰς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν· ἀλλὰ πάντων, τὰς εὐχὰς πληρώσατε.

Θεοτοκίον.

Αγία Δέσποινα ἄγνη, ὑπεράγιον Λόγον, σωματώσασα λόγῳ, τῶν ἀλόγων με παθῶν, ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κερτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν

ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀ΄χραντε.

ᾠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Τὰ θεῖα κλήματα, τὰ ὄντως εὐκαρπα, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας τὸν μυστικόν, οἶνον ἀποστάζοντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς, Ἀναργύρους εὐφημήσωμεν.

Ρομφαία ὤφθητε, κατατιτρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους· ὧν καὶ ἡμᾶς, τῶν βελῶν λυτρώσασθε, περιποιούμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν σοφοὶ Ἀναργυροί.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθούς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἅγιοι Ἀναργυροί· ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰωνίου λυτρωθῆναί με.

Θεοτοκίον.

Σκηνώσας Κύριος, ἀγνὴ ἐν μέσῳ σου, τὴν σκηνὴν τὴν ἀγίαν πηγὴν πολλῶν, δείκνυσιν ἰάσεων, καὶ καθαρτήριον παθῶν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Τὸν θεῖον εἴλκυσαν φωτισμὸν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὀλοκαρδίως ποθήσαντες, καὶ φωταγωγοῦσιν ἡμᾶς ἐκάστοτε, θαυματῶν δαδουχίαις οἱ μεγαλώνυμοι.

Ωραῖον ζευγὸς ὄντες σοφοί, αὐλακὰς ἐργάζεσθε ψυχῶν, θεοσημεῖαις ἐκάστοτε, τέμναντες τὰ πάθη ὡσπερ ζιζάνια, καὶ ῥώσεως τὸν στάχυν ἐκατοστεύοντες.

Νευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ κακίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσατε· οὗ τῆς τυραννίδος ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκοίμητοι προστάται ἡμῶν Ἀναργυροί.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με Δέσποινα ἀγαθὴ, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἐχθροῦ, τῆς ἐν γεέννῃ κολάσεως, καὶ τῆς συνεχούσης αἰχμαλωσίας με καὶ μή με κατασχύνῃς ὑμνολογοῦντά σε.

ᾠδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Οἰκοῦντες Ἀναργυροί, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανοὺς, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ὑμῶν, παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσσατε.

Τὴν θεῖαν εὐπρέπειαν, στολισθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοῖδα Ἅγιοι, γυμνοὺς ἡμᾶς ὑπάρχοντας ἀρετῶν, ἐνθέως σολίσσατε, καὶ παθῶν ἀτιμίας γυμνώσατε.

Ως κόσμον τὰ θαύματα, περικείμενοι παντός, σωτῆρες κόσμου ὤφθητε· τῆς κοσμι-

κῆς οὖν βλάβης πάντας ἡμᾶς, λυτρώσασθε Ἅγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πῦρ ὑπὸρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρκὶ προέρχεται· τοῦτον Ἄγνη δυσώπησον τοῦ πυρὸς, καὶ πάσης κολάσεως, λυτρωθῆναι τοὺς πίσει ἀνυμνήντάς σε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθούς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἅγιοι Ἀναργυροί· ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰωνίου λυτρωθῆναι τοὺς πίσει ἀνυμνήντάς σε.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέγκριται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἱατρῶν, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι· τοῦ γὰρ ὕψιστε χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καί μοι διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνήσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀληθδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰούλιος, ἕγων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ι΄.

Τῆς Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Βολαῖς ἀδελφοὺς οὐ διέσπων οἱ λίθοι,
Ὡς εἰς ἐν ἄμφω συμπεπηγότας λίθον.

Πρώτῃ Ἰουλίῳ λίθαισιν Ἀναργυροὶ ἤθλουσαν.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, ἱατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες, καὶ μισθὸν τῆς ἱατρικῆς αἰτοῦντες τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ὁμολογίαν καὶ πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. Διαβληθέντες οὖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μαγικὴ τέχνη τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δὲ αὐτοὺς ἀγομένων, αὐτοὶ παρέδωκαν ἑαυτοὺς. Ἄλλ' οὐ μόνον αὐτοὶ οὐκ ἀπεισθήσαν ἀνοήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τὸν Βασιλέα Καρίνον τῆς δυσσεβείας ἀπήλλαξαν, ἰάσεως τῆς παρά τῶν Ἁγίων τυχόντα καὶ αὐτόν. Ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾷ αὐτοὺς, καὶ τὰ δεινότερα ἀπειλεῖν, ἢ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θέσις ἐκτραχηλισθεῖσα, καὶ διαστραφεῖσα ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ, ἐθεραπεύθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων· καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ παραστώτες ἐπίστευσαν εἰς Χριστὸν. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Βασιλεὺς, μετὰ πάντων τῶν οικείων αὐτοῦ τὸν Χριστὸν ὁμολόγησε, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐντίμως ἐν ταῖς ἰδίαις ἐξέπεμψεν. Ἰστέρον δὲ ὁ ἐπιστατὴν τῆς κατ' αὐτοὺς τέχνης φθονήσας αὐτοῖς, ἐπὶ τι ὄρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν δῆθεν ἱατρικῶν βετανῶν, καὶ ἐπιθέμενος, λίθοις ἀνείλεν αὐτούς.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μοῆν τοῦ Βαθίους ρύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ε'περωσάτε τὸν νοῦν πρὸς τὰ οὐράνια, καλῶν ταῖς ἐπιδόσεσι, καὶ γενόμενοι, κοινωνοὶ τῶν θείων δωρεῶν, ὑπόπτεροι ὄντες ἀετοί, πᾶσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυματουργῶντες αἰεὶ.

Λαμπρυνθέντες ὡσπερ ὄβρυζον Ἀνάργυροι, χρυσίον, θεία χάριτι, ἐπλουτήσατε, ἰαμάτων χάριν δαψιλῶς· διὸ οἰκτειρήσατε ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῶν, ἐπαγωγαῖς πειρασμῶν.

Παραθέμενοι Κυρίῳ καθαρὰ ὑμῶν, τὰ πνεύματα Ἀνάργυροι, τὰ ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ' αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα αἰεὶ ὧν τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ρύσασθε πάντας ἡμᾶς.

Ε'κοιμήθητε δικαίοις ὀφειλόμενον, ὑπνον σοφοὶ Ἀνάργυροι, καὶ ἀκοίμητοι πρεσβευταὶ ὑπάρχετε πιστῶν· διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν αἰεὶ, καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ πάθη κοιμίσασθε.

Θεοτοκίον.

Τ'κετεύουσα μὴ παύσῃ τὸν φιλόνητον, Θεὸν ἡμῶν Πανάμωμε, ὅπως λάβωμεν, παντελῆ συγχώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν ἐν ἑρανοῖς, ἠτοιμασμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

ᾠδὴ η'. Εκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Νοσημάτων παντοίων ὄντες πολέμιοι, συμμαχία τοῦ θείου Πνεύματος Ἅγιοι, παύσατε ἡμῶν, τῶν ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, κουφίσασθε ὀδύνας.

Θεωροὶ τοῦ Κυρίου νῦν τῆς τερπνότητος, χρηματίζοντες ὄντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, θεοφόροι ναὸν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυματίων, πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Ε'κ πηγῆς Παραδείσου ἐκπορευόμενοι, ποταμοὶ ὡσπερ δύο ἅπαν ἀρδεύετε, πρὸσωπον τῆς γῆς, ἰαμάτων τοῖς νόμασι, καὶ τῶν νοσημάτων, ξηραίνετε τοὺς ὄμβρους.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπιλαβόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νῦν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίθ Θεῶ ἡμῶν, θείων θελημάτων, Ἀνάργυροι δειχθέντες.

Τ'ατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀνάργυροι, τὰ ἀνιάτα πάθη ἡμῶν ἰάσασθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα πραῦνατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σκεδάσατε τὰ νέφη.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν

ἐν τρισὶ, χαρακτηῖσι Θεότητα, μίαν βασιλείαν, καὶ μίαν ἐξουσίαν.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ι'δοὺ ὁ οἶκος ὑμῶν τοῖς θαύμασι, πανευπρεπῶς, ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, καὶ συμφώνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πάντοτε μακαρίζει, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἐορτάζει εὐσεβῶς, σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ω'ς φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι, τὸ νοητὸν στερέωμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημείων ἀκτίσι λαμπρύνετε, πάντων πιστῶν καρδίας· ὅθεν κραυγάζομεν: Λύσατε τὸ σκότος, τῶν παθῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Σκηνὰς ταῖς ἄνω οἰκοῦντες Ἅγιοι, μέσον ἡμῶν γενέσθαι ἀοράτως σπλαγχνίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὕμνους ἀναπεμπόντων, τῷ παντοκράτορι, καὶ μακαρίζόντων, ἐκτενῶς ὑμᾶς πανεύφημοι.

Ἡ γῆ τοῖς ἄνω συνεπαγάλλεται, ἐν τῇ φαιδρᾷ καὶ θείᾳ ἐορτῇ ὑμῶν Ἅγιοι, ἣν τελουῦντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε, σκότους ἀρρώστημάτων, πάσης στενωπέως, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ, χαλεπῆς σοφοὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ἔχουσα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δέομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ρῦσαι με, καὶ τῆς τῶν σωζομένων στάσεως μέτοχον, ποιήσον ὕμνουντα, σὲ πιστῶς θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεῶ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ἰατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας, τοὺς πιστῶς προσρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ε'κύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὕμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημείαις καὶ ταῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυ-

χοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσος θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες· διὸ τὴν ἱεράν ὑμῶν, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο Θεὸς ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγὴς καὶ οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὡσπερ ἥλιον φαιδρὸν, τῶν ἰαμάτων Θεῖαν ἐνέργειαν, Κοσμᾷ μακαριώτατε, Δαμιανὲ πανοσιδίμε, τοῦ Κυρίου Θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. **Δόξα, Ἦχος δ'.**

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀειναίου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἴδού δεδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ' καὶ ε'. Ὠδὴ. Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερῶν αὐτά.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας φιλόνηρωπε, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὐσπλαγγνος, δι' ἧς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω,

σὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω Θεῖον ἀξίωμα· διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτης τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε.

Πόλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσαν, περιέπεις πανύμνητε, Ἐσθῆτι τιμίᾳ σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἄχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε· καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία Θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Εσθῆτα τιμίαν σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ ἰαμάτων Θεσαυρὸν, καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀένναον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένοις ἐκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σθ· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκληρώσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰεσίσαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἔμψυχον Θεοῦ, μόνη ἐχρημάτισας, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, οἶκῳ ἀγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς πιστοῖς ἀγίασμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρρητον, δι' ἧς ἡ πόλις σου, Θεομητορ διασωζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἔνδεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Εσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον καὶ ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλασαν, δόξης Θεσαύρισμα, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγάζουσαν, τῆς χάριτος αείζωα νάματα· ἧς ἐορτάζομεν, τὴν κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασαν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Οοῖκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερὸν μαφόριον, (*) ὡς Θεσαυρὸν ἀγιάσματος, φέρων

(*) Τὸ Μαφόριον, ὅπερ ἀπαντάται προσέτι καὶ εἰς τὸ δεῦτερον Τροπάριον τῆς ἡ. καὶ εἰς τὸ πέμπτον τῆς ε'. Ὠδῆς.

ἐκάστοτε, ἀγιάζει πάντας, ἡμᾶς τοὺς προστρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ ἔχοντας, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτά σου τὴν ἀγίαν, ἢ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μουσικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβρωσά σοι. Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τῆ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμῆν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σε, τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ

τοῦ ἐφεξῆς Κανόνος τοῦ Ἰωσήφ, λέξις ἕσα τῆς παρακμῆς τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης, κατὰ τινας μὲν σημαίνει κάλυμμα κεφαλῆς· ὡς « Μαφόριον, σκέπασμα κεφαλῆς » (Βαρῖνος)· καὶ « κρηθερνον δὲ τὸ μαφόριον » (Εὐστάθ. Ἰλ. γ.). Κατ' ἄλλους δὲ δηλοῖ ἔνδυμα, τὸ παρά τισιν ἰσως λεγόμενον Ζωστικόν· ὡς « Καὶ ζώννυται τὸ μαφόριον αὐτοῦ » (Δωρόθ. Διδασκ. 1. περὶ Μοναχοῦ). καὶ « Εἰσῆλθεν εἰς τὸ κελλίον περιζωσάμενος τὸ μαφόριον » (Ἀποφθέγμ. Πατέρων). Ὁ δὲ Ἄγιος Ἀθανάσιος, σχηματίσας καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτῆ, λέγει· « Παρθενοὶ ἀπομαφορίζόμεναι ἀπήγγυτο εἰς τὸ βῆμα τοῦ ἡγεμόνος, καὶ εἰς φυλακὴν ἐβάλλοντο » (Ἐπιστ. πρὸς τὴν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξου).

Ἔστι δὲ ἡ λέξις, ὡς φαίνεται, ἐκ τῶν τραγελαφικῶν ἐκείνων τῆς λατινομικτοῦ διαλέκτου τῶν Βυζαντινῶν, συντιθεμένη πιθανῶς ἐκ τῆ λατινικοῦ μάνος (Manus, χεῖρ) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ φορῶ· ὡς εἰάν ἐλεγέ τις μανοφόριον, καὶ κατὰ συγκοπὴν μαφόριον· ἡγοῦν, φόρεμα μὲ μανίκια, ὁμοιάζον ἰσως τὸ ἔως τῶν ἀστραγάλων μακρὸν ἐπανωφόριον, ὅπερ ἐφόρουσαν αἱ παρθένοι τοπάλαι διὰ σεμνότητα, καθὼς λέγεται περὶ τῆς Θάμαρ, θυγατρὸς τοῦ Δαυὶδ· « Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός· ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπειθύντας αὐτῶν (Β΄ Βασ. ιγ'. 18)· ὡς ὁ Ἰωσήφ λέγει σαφέστερον περὶ αὐτῆ· « Ἐφόρουν γὰρ αἱ τῶν ἀρχαίων παρθένοι χειριδιωτῆς ἄχρι τῶν σφυρῶν, πρὸς τὸ μὴ βλέπεσθαι τῆς χιτῶνας » (τὰ ὑποκάμμουσα δηλαδὴ). Τοιοῦτον λοιπὸν ὑπῆρχεν ἀναμφιβόλως τῆς σεμνοτάτης ἀειπαρθένης, καὶ Θεοτόκου Μαρίας τὸ μαφόριον, ὅπερ ἑλληνικώτερον καὶ Ἐσθῆς καλεῖται, ἐν ᾗ καὶ τὸν Ἰησοῦν πάντως ἐτύλιξε βρέφος, κατὰ τοὺς ἱεροὺς Ἱμνωδοῦς.

ἐκτενωῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δίς.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένῃ, τὴν σεπτὴν καταθέσιν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὡς σεμνῆ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, πιστῶν ἡ βοήθεια.

Δίς.

Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὧν ὁ παρῶν φέρει Ἀκροστιχίδα τὴν δε:

Ἐσθῆτα τιμῷ τῆς πανάγνης Παρθένης. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Εσθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Παρθένε, τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι ἀεὶ, ἱερὸν περιτείχισμα· ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρεπέμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαρκὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱεράν, ἐπαφῇ καθηγίασας, σώματός σου τε προσψαύσει, δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σε, ἀγιάζεις Παρθένε ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτὸν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδωρήσω ἀγαθῇ, Παρθένε ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἅπαντας καταπλουτοῦσα, δωρεαῖς θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων πολλαῖς ἐπίδειξιν.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν ἢ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνοῦντων Πανάμωμε (*).

Ἄτερος Κανῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Πανάγνου ναός, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρὸς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ισχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, Ἐσθῆτα θείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ πόλις σου, ὡς κράτος ἀδιάσπαστον· διὸ καὶ χαίρει καυχωμένη ἐν σοὶ.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σὺρὸς Κιβωτοῦ, Θεογεννητορ ὦφθη τοῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

(*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ λέγεται οὕτω... δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν Ἐσθῆτά σου ἄσπιλον, (γρ. σὴν Ἐσθῆτα τὴν ἄσπιλον) σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδος, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῆς αὐτὴν προσκυνοῦντας πανάμωμε — Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸν ἐφεξῆς ἀνωνομον κακῶνα οὐκ ἔχει τὸ Χειρόγραφον· ἔχει ὅμως ἀντ' αὐτοῦ πλήρη τὸν ἀνωτέρω, καθ' ὅλον τῆς Ἀκροστιχίδος τὸν ἀριθμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τερπνὸν ἀγίασμα, τὴν ἐπεράνιον πύλην, τὴν τῆ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα Δεῖα βρύουσαν χαρίσματα, ἣν πόθῳ ἀσπασώμεθα.

Αφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῆ φθορᾶ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ, πάντα ἐνεύσας Σεμνή· οἷς τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον.

Τὸν νεφέλαις Ἄχραντε, προσεπενδύοντα ὄλον, τὸν Οὐρανὸν Ἐσθῆτί σου, περιέστειλας σεπτῇ, ἣν προσκυνοῦντες, πίστει σε δοξάζομεν, σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πατριῶν ἄμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ Δεῖος οὗτος οἶκος· τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου ἀγνή, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κέκτηται Πανάμωμε.

Ἔτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμῆσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον, Ἐσθῆτα πιστῶς εὐλαβούμενοι.

Ιάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου ἀγνῆς, Ἐσθῆς ἀναβούει ἐν χάριτι.

ᾠς δρόσος ἑώθινη, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνή βρέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεὶ. **Ὁ Εἰρμός.**

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χρισέ κρᾶζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῶν Δαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κρᾶζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ δ'. Δὲ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα, προσπτυξώμεθα πίσει, ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν χάριν τῆ Πνεύματος.

ᾠς πολυτίμον Δησαύρισμα κεκτημένη, ἡ σὲ τιμῶσα πόλις, τὴν Ἐσθῆτά σου Κόρη, πίσει κατασπαίζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

Τὴν Ἐσθῆτά σου, ὡς βρύουσαν ἀφθαρσίαν, καταστολήν τε δόξης, χρηματίζουσαν πᾶσι, τοῖς ὑμνολογοῦσί σε, τιμῶμεν Πανάμωμε.

Η Πανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν σω-

σον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει τιμῶντων σε. **Ἔτερος.** Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

ᾠς ὑπερτίμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποπητῆς καὶ Κτίστης σὲ πηξάμενος, ὡσπερ, ἀστροῖς κατεκόσμησε, ταῖς Δεῖαις ἔλλ ἀμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννητορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ Δεῖα, Ἐσθῆς σου τῷ πόθῳ σεμνή, ταύτης ἀναφθέντας Δερμῶς· διὸ σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ἰδοῦ χάρις ἀνεξάντλητος· δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε Δεῖα, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Δέσπονα ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι, κραταίωμα τὴν Ἐσθῆτα, καὶ τιμίαν σου Ζώνην, καὶ Δεῖον περιτείχισμα.

Παραδεισος τερπνός, εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, πανάχραντε ἀποπέμπων, ὁ ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν Ἐσθῆτα δεδεικται.

Αγίασον ἡμῶν, ταῖς ψυχᾶς καὶ τὰ σώματα, τῶν πίστει σου τὴν ἀγίαν, Παναγία Ἐσθῆτα, τιμώντων ὡς ὑπερτίμον.

Ναοὺς ἡμᾶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀνάδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ Δεῖῳ ναῶ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἔτερος. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὑψώσας ὑπὲρ πάσας, νοεραῖς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Η χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πόθῳ προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ, Βασιλεῖς περιζώννυνται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ ἔχουσα πόλις, Ἐσθῆτί σου σεμνύνεται.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανέδειξας, τῇ πασῶν Βασιλίδι τῶν πόλεων, ἡ τεκοῦσα, Βασιλέα τῶν ὄλων καὶ Κύριον, ἀρράγες ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν Ἐσθῆτά σου.

Γηθόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν Ἐσθῆτα τιμῆσωμεν, ἐξ ἧς πᾶσα ῥῶσις, ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ναμάτων σε, ζωηρόντων πηγὴν ἐπιστάμεθα, Θεοτόκε, καὶ τιμῶμεν τὴν Δεῖαν Ἐσθῆτά σου, ἐξ ἧς ταῖς ἰάσεις, καθ' ἑκάστην πιστοὶ ἀρυσόμεθα.

Ο Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γενόμενος, τῶν ἀνθρώπων, ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν ὡκείωσε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

Ἔτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ο ἴλην σε, ὑπεφυῶς ἐδόξασε Κύριος, ὅλην ἐλάμπρυνε Κόρη, ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τῷ ναῷ σου, σὺν τῇ Ζώνῃ Ἐσθῆτι καὶ Δεῖα Σορῶ.

Ισχύν σε, οἱ πισοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτὴν σου Ζώνην Θεοκιῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ιδεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον, πάλαι ὠδίνησαν Δεῖως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὠφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιοβόλην πᾶσι πισοῖς ἀφθαρσίας, Θεοχαρίτωτε Ἄγνη ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη Δεῖα ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἐορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κρίζομεν πισῶς· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ ζάμμον τὴν τῆ Μάιννα, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς ἐν πίστει μακαρίσωμεν· καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπτυξώμεθα, ἥπερ τὸν Δεσπότην περισχοῦσα, ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα, δι' ἧς περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς μεταρσιον ζωὴν καὶ βασιλείαν· ὅθεν γεγηθότες, κραυγάζομεν μεγαλοφώνως· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῶ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Στίχοι.

Χιτῶν μὲν Υἱοῦ Χριστοφρουροῖς δημίσις.

Ἐσθῆς δὲ Μητρὸς χριστοφρουρήτῳ πόλει.

Δευτερὴ κατέθεντο σορῶ Ἐσθῆτα Παναγνε.

Πατριτικοὶ δύο, Γάλιος καὶ Κάνδιδος ἀδελφοί, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκηνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. Κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γενόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκε παρά τινι γυναικὶ Ἐβραία εὐρέντες τιμωμένην, σπουδῆν ἔθεντο ταύτην ἐφελεῖσθαι. Καὶ δὴ, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ, ἐν ἣ ἡ τιμία Ἐσθῆς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο, κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανίεσαι, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνης ἔθεντο· ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ Δεῖς ἐνδύματος ἀνελόμενοι, τῆς ὁδοῦ εἶχοντο. Καὶ καταλαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχέρναις ἐπονομαζομένῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τῷ Βασιλεῖ καταμηνύουσιν· ἧς τὴν εἰσομιδὴν ἀκέσας, ἀπάτου μὲν χαρᾶς πληρῆται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτήν· ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέθετο. Ἐνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία σορὸς κατακειμένη, μέχρι καὶ νῦν φυλακτήριον ὑπάρχει τῇ πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοῖντου· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβενάλιου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρσβεΐαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Υψηλοτάτῳ νοῖ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ Βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν θρόνον δοξάζομεν, τὴν παναγίαν Κόρην, καὶ κεχαριτωμένην.

Παστὰς Θεοῦ ἐκλεκτῆ, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ πασταδί πιστεῖ τὴν Ἐσθῆτά σου, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἀγίαν, καὶ εὐσεβοῦντων σκέπην.

Ανακαινίζεται πᾶς, ὁ προσίων ἐν πίστει, καὶ τὴν ἀγίαν ἀσπαζόμενος, σορὸν τὴν κατέχουσαν, τὴν σὴν ἀγνή Παρθένε, φωτοειδῆ Ἐσθῆτα.

Ρύπου παντὸς ψυχικοῦ, καθαρτικὴ ὑπάρχει, ἡ σὴ Παρθένε παναμώμητε, σορὸς ἡ καλύπτουσα, τὴν τὸ σεπτὸν σου σῶμα, καλύψασαν Ἐσθῆτα.

Θεογεννήτορ ἀγνή, τὴν σὲ τιμῶσαν πόλιν, λιμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἀπάσης περισώζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐναντίας βλάβης.

Ἔτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Σὺ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν Ἀγαθὲ, Δεῖως τὸν ναὸν ἐφαιδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ἣ ἀνίσχουσα, ταῖς ἀκτῖνας ἐκπέμπει Ἐσθῆτος αὐτῆς.

Υπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμάτων Δεῖοι Πάναγνε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου

τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε, τῆς σοροῦ προχέονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

Ῥδὴ ἡ. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίστοις φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα σθ, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νοητὸν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνία τραπέζῃ προκείμενον, τὸ ἱερόν μαφόριον, τῆς πανάγνου Παρθένου, τὰς τῆς καρδίας, φωτιζόμεθα κόρας ἐκάστοτε.

Οὐδαμῶς ἀμοιρῆντας κατέλιπες, ἱεράς σου Παρθένε προσψαύσεως, τοὺς ἀναξίους δούλους σου· ἀντὶ σώματος γάρ σου τοῦ ζωφόρου, τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Υμνωδίαῖς ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σκῆνωμα, τὴν ἐν μητράσι Πάναγνον, τὴν οὐράνιον πύλην, δι' ἧς ἐκλείσθη, ἡ πρὸς θάνατον πύλη ἀπάγουσα.

Ἔτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Αγγελοὶ πανάχραντε Ἀγνή, νῦν συγχορευέσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου, Ἐσθῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνη πολλῇ προσκυνοῦντες, καὶ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ράβδος ἡ τὸ ἀνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ· ἡ πολυτίμητος ἀχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος· ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ ἧς μύρα τῶν ἰαμάτων, ἐκβλύζει ἡ θεία σορὸς.

Υμνοῦσι πανάχραντε Ἀγνή, τὰ μεγαλεῖά σου, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ· ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανώς, καὶ Ἀποστόλων ὁ χορὸς, Μαρτύρων πλήρωμα, καὶ Ὀσίων ἅπαν τὸ πλῆθος· μεθ' ὧν προσκυνῆμέν σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναιμι ἐσθῆσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδέ σὲ τὴν κλίην Σολομών, γεραίρομεν, χαρμοσύνοις μελωδήμασι· καὶ τὴν τιμίαν σου

Ἐσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἀγιάσματος, κυκλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τὰς σωτηρίου Ἀειπάρθενε.

Ῥῶθη νῦν ἡ θεία σθ σορὸς, κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὡσπερ πηγὴ φωτὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν μετὰ πόθου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, πανάμωμε, προσκυνήσει τῆς Ἐσθῆτός σου, πᾶσαι οὐράνιαι δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, Δέσποινα μόνη ἀειπάρθενε.

Ηγίασται ἅπανα ἡ γῆ, πανάγιον, τοῦ Δεσπότη καταγώγιον, τῆ καταθέσει τῆς Ἐσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπαγάλλεται, τῆς παλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε, τῆ καταπαύσει Ἀειπάρθενε.

Φαῖδρον περιβόλαιον τὸ σὸν, μαφόριον, ἔδωρήσω καὶ προτείχισμα, τῆ σὲ τιμῶσῃ Βασιλίδι, τῶν πόλεων πασῶν ὡς Βασίλισσα, ἀπάντων ποιημάτων τυγχάνουσα, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἔτερος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Θάλαμος ὑπέρτιμος οὗτος, Θεογεννητορ ἡ σορὸς σου, ὡφθη τὴν τιμίαν σου Ζώνην, καὶ τὴν Ἐσθῆτα παρθενικὴν ὡς στολὴν, καὶ νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρὸν.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν ἕρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου, κατεληφότες ταῖς τῶν θαυμαμάτων αὐγαῖς, ὡσπερ ἄστρασι λάμπουσι, καταυγαζόμεθα τῇ χάριτι.

Εχει τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, Θεογεννητορ ἡ σὴ πόλις, καὶ τὴν σὴν Ἐσθῆτα ὡς τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἐνότητα, καὶ ὀρθόδοξον καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Υμνοῦμεν τὴν ἀφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκασόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Ἀχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, » **Χ**ριστὸς συναΐψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεομητορ· ἀφθορος γάρ σου ὁ τόκος, ἀφθα-

τος και η Εσθής, δι ης την πόλιν σου σκέπεις, η και τα σκήπτρα, της ευσεβείας κρατύνεις. Δίς.

Είς της Αίνης, ισώμεν Στίχους δ' και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ'. δευτερῶντες το α'.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ησσορός η κατέχουσα, την Εσθητά σου Ἀχραντε, κιβωτός τοῖς δούλοις σου αγιάσματος, και ιερὸν περιτείχισμα, και δόξα και καύχημα, και ἰάσεων πηγή, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, και τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ιδε τόπος περιδόξος, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισταί της θεόπαιδος, Εσθής τιμία τη χάριτι. Προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν και ἰλασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι, και βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἀγίαν κατάθεσιν, της Εσθητός σου Δέσποινα, ἐορτὴν κεντήμεθα, εὐφραϊνόμενοι· ὅτι τη πόλει σε σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, και ἡμεῖς πανηγυρίζωμεν, παιδρῶς ἐξάρχοντες, θαυτικὴν μελωδίαν, τη νεάνιδι Νύμφη τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ και η κιβωτός τῆς αγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν ταύτην κατεκόσμησας, και κατεκλήρωσας αὐτὴν τη πόλει σε Δέσποτα, περιποιεῖσθαι και σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τη κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίας αὐτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, και Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, και ἐκ τοῦ Κανόνος η γ' και ε'· Ὠδὴ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, και Κοινωνικόν:

Ποτήριον σωτηρίου λήψομα.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, Ἰακίνθου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Ωφθης διαυγείᾳ τῆς Πνεύματος, ὡσπερ λίθος διαυγῆς, της βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐνα-

θλήσας ἀθλήτᾳ, ὑπὲρ της πίστεως στεβρῶς, και τρέψας τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν, και νίκην κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος· διό σε πῖζει δοξάζομεν, ὡς στρατιωτὴν ἀήττητον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύματα της πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τη ἀηττητῳ δεξιᾷ, και λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλήτᾳ, γαλήνης μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, και δόξης μὴ ρεούσης ἀξιούμενος. Μάρτυς θεόφρον Ἰακίνθε, διαπαντός εὐφραϊνόμενος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μέλειςιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφῆ, δεικνύει και δοξάζει σε Ἰακίνθε, σημείοις, και δυνάμεισιν ἐκάστοτε· και γὰρ πηγή αγιάσματος, η σὴ σορός πᾶσι πρόκειται. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, και τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, και τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι και βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν και Θεὸν Ἀγνή μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναι με τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αρνα η ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα! ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Οἱ Κανόνες της Ὀκτωήχου, και τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ η Ἀκροστιχίς:

Σὲ τὸν διαυγῆ, Μάρτυς, αἰνέσω λίθον.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰγρᾶν διοδεύσας.

Σὲ τὸν διαυγείᾳ μαρτυρικῇ, πολῦτιμον λίθον, γεγονότα θείου ναοῦ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν ἐγκωμίων σου γενέσθαι μοι.

Επίγειον δόξαν καταλιπὼν, οὐράνιον κλέος ἐκλήρωσω διηνεκῶς, συνὼν τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, στεφανηφόρος Μάρτυς ἐνδοξε.

Τὸ τῆς ηλικίας νεανικόν, καὶ τῆς διανοίας τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀπέδειξας Μάρτυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ο πάντων τῶν ὄντων Δημιουργός, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῆ γαστρὶ, σκηνώσας σαρκούται Θεομητορ, τὸ καθ' ἡμᾶς δημιουργούμενος. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέος καθιστάμενος, πρεσβυτικὴν σαφῶς φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὠφθης κεκτημένος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντονώτατον, ἀθλητικῶς δραμῶν ἔφθασας, μαρτυρικῶν ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀνάρρησιν. *Θεοτοκίον.*

Ιῦνον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἀνοδον, τοὺς εὐσεβῶς, Κεχαριτωμένη, Θεοτόκαν φρονούντᾶς σε. *Ὁ Εἰρμός.*

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμείαις, τοῖς οὐρανόις ὑπάρχων Ὑάκινθος, τοὺς προσκυνούντας τοὺς λίθους διηλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. *Θεοτοκίον.*

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Παρθενομητορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγελέλους ὑπεράσασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αθλητῆς ἐννομώτατος, πόνοις εὐσεβείας ἐγυμνασάμενος, ἀναδέδειξαι Πανόλβιε, τῶν τυράννων θράσος μὴ πτοούμενος.

Υακίνθινον στέφανον, οὐρανοβαφῆ Θεόφρον δεξάμενος, συγχορεύειν κατηξίωσαι, τοῖς ἑπουρανόις ὡς οὐράνιος.

Γεγηθότι φρονήματι, τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ἐκήρυξας, καὶ τὸν τύραννον διηλεγξας, ἀπτοήτῳ γνώμῃ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεομακάριστε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥύσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τὸν τύραννον ἤλεγξας, Ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήττητον, παρὰ Χριστοῦ ἐνδυσάμενος.

Αθάνατον ἐκτήσω τὴν εὐκλειαν, Στεφηφόρε, θάνατον ἐκούσιον, διὰ Χριστὸν προσηκόμενος. *Θεοτοκίον.*

Ρυσθειήμεν πρεσβείαις σε Πάναγνε, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ οἱ σέβοντες, τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ταῖς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὸν νοῦν κραταιούμενος, ἐνίκα τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, ἀνευδότης ἐπειγόμενος.

Υάκινθος ὡς φαῖδρος, σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαίδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτὸν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας Παναοίδιμε. *Θεοτοκίον.*

Σωθειήμεν διὰ σε, κινδύνων καὶ περιστάσεων, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. *Ὁ Εἰρμός.*

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθῶ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σε γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν πίστιν σου Χριστέ, κεκτημένος ὁ Μάρτυς σε, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδέμ τιμιώτερος γέγονε· τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφειος ἀφανίσας, παρρησία τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη, τῆ δόξῃ σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Υπὲρ πολλῆς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας τὸν τῆς πόλεως ἡμῶν προΐσταμενον· ὅς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παρρησίαν ὀπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτὸν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. Ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· Σὺ εἶ μόνος Χριστέ πολυέλκος (*).

(* Κακόζηλα καὶ ἀμουσα ἀμφοτέρω, τὸ, τε Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος· ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ χειρογράφῳ εὐρίσκονται· ἀφέθησαν ὁμῶς κατὰ χώραν, ὡς ἦσαν, μὴ ἐπιδεχόμενα διόρθωσιν ἄλλῃν εἰ μὴ τὴν ἐξυπαρχῆς μεταποίησιν.

Συναξάριον.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου τῆ Κουβικουλαρίου (Σαλαμηπόλου).

Στίχοι.

Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ἰακίνθος ὡς λίθος,
Λαμπρὸς πλέον δὲ ἐκ ροῆς τῶν αἱμάτων.

Οὐλομένῳ τριτάτῃ Ἰακίνθος κάθθανε λιμῶ.
 ὅτος, ἐκ Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγχάνων, τῆ τραπέζῃ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ ὑπηρετῶν ἦν. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, τύπτεται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾷ βάλλεται· ἔνθα μεθ' ἡμέρας ἀπόσιτος τυγχάνων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Ἀνατολίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Δύνας Ἀνατόλιε τοῦ βίου τέλει,
 Τῷ μὴ δύνοντι προσπελάζεις ἡλίῳ.

Οὗτος, πρεσβύτερος καὶ ἀποκρισάριος τῆς Ἀλεξανδρίων Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, βασιλεύοντος Θεοδοσίου τῆ Μικροῦ. Διόσκορος γὰρ ὁ κακοδόξος, ἐλπίσας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον εἶχειν, Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται· ἀλλ' οὐδὲν τῆς κακουργίας ἀπώνατο. Οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθεῖλε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ἁγίοις Φλαβιανοῦ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν, ὑπὸ Διοσκοροῦ, καὶ τῆς κατ' ἐκείνον ληστρικῆς Συνόδου, καθαιρεθέντος, καὶ ἐγκυκλίου ἐπιστολᾶς πρὸς τοὺς κατὰ τόπον Ἐπισκόπους ἐξέπεμψεν, ἀναθεματίσαι τοὺς ἐξάρχους τῶν αἰρέσεων προτρεπόμενος. Καὶ ὀρθοδόξως τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἀδίκῳ θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν ἀναιρεῖται, διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἀγιώτατον Γεννάδιον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου, Θεοδότης, Διομηδούς, Εὐλαμπίου, Ἀσκληπιάδου, καὶ Δολινδούχ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥῶδῃ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Αὐτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδῆλως τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, τροφήν τῶν παρανόμων, κατέπτυσας Παμμακάκρ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰερώτατον θυμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἀγιώτατον, προσήνεγκας Θεόφρον, ψυχῆς ἐλικρινείας, καὶ ναὸς καθαρότητι, Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τῆς τῆ θανάτῃ φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, ἀγνή εὐλογημένη.

Ῥῶδῃ η'. Ἑπταπλασίων κάμινον.

Ἐ'κ χαλεπῆς στενώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν κατήνησας, Ἁγίων ὀφόμενος, φωτοειδεῖς λαμπρότητας, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, ἐποπτεύσων χορείας, Θεῷ παρισταμένας, καὶ βωῶσας ἀπαύστως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Σὺ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, Ἀθλητὰ μακάριε, ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, καὶ νικητικοῖς, κεκοσμημένους στεφάνοις, προθύμως ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγῆς ὡς Ἰακίνθος, ὡς ὠραιότατη, ἀλουργίς ἐκόσμητας, ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ταῖς μαρτυρικαῖς, μαρμαρυγαῖς ὠραῖσας, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, φθοροποιῆ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιὸν, ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα· διὸ σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξάζομεν Παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ἑ**'πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
 » τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
 » καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
 » τέτῃς ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνε-
 » βόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε
 » λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶδῃ θ'. Σε τὴν ἀπειρογάμον Θεοῦ Μητέρα.

Ἰῶλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου, τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν· δι' ἧς τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην κατήρησας, τὸν δὲ λόγον, τῆς ἀληθείας διετραίνωσας.

Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατηγίαις, οὐρανοβαφῆς Ἰακίνθε, κεχρωσμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας καὶ πίστεως, καὶ στεφάνῳ μαρτυρικῷ κατακοσμούμενος.

Ὁσῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἠγάσεν, ἢ ἀνένδοτος ἐνστάσις, πρὸς τυραννικὴν παραφοράν, καὶ παρράνοιαν γενομένη· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἀμαρτίαν· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν,

ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστροῦ σου, δι' ἄφατον εὐσπλαγγίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν. **Ὁ Εἰρμός.**

• **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυναμίεων, ἀσιγήτοις θεολογίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου. (*)

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν, τῶν παθημάτων ἀμαυροῦντα τὰς ὀρμαῖς· λειτουργόν, ἱεουργοῦντα Εὐαγγέλιον Χριστοῦ· κιθάραν, μελωδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος· κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα· νέον Δαυὶδ γνωριζόμενον, τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφίαν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσεῖπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἡγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινήτην τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων ἀψευδῆ· ἀλείπτειν, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος· ὑφηγητὴν ἀκριβέστατον· δογματιστὴν ἀληθέστατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγγωμαι; τῶν Ἀγίων Ἱεροσολύμων, βλάβημα τερπνόν· τῶν δογματῶν τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας ζηριγμόν· τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν κόσμον, φρυκτωρίαις καταυγάζοντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ Ἑσπέρια. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὁμοιωθῆς ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάσσα καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικαίεσαι

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Ὁσίαν Μάρθαν, τὴν ἀναφερομένην ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἀντὶ δὲ τῶν παρόντων Προσομοίων τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου, ἔχει ἑτέρα, εἰς Ἦχον α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἀριστα καὶ ταῦτα, καὶ λίαν ἀρμυρικά.

καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἄγνη, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἢ αἰμαῖς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θάμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφὸν, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Ἦμοις κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Υπνον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη, δι' ἀρετῆς ἠτοιμάσας, φαιδρὸν καταγώγιον, θεοφάντορ Ὅσιε· ὄθεν ὠφθῆς Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινύραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὑμολογῶν ἐφαιδρυνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἐνηχοῦμενος θείᾳ χάριτι.

Νόμῳ τῷ θεογράφῳ, σοφῶς πειθόμενος, τὰ τῆ σῶματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τὸν νοῦν δὲ ἐπτέρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ἄδων ἄσματα θεία Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Οἶλος ἐπιθυμία, καὶ ἀχραντος γλυκασμὸς, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει Πανάμωμε· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας. ᾠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ιθύνας δι' ἀρετῆς τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Θεῷ ἐνήμενος, ὄργανον εἰδείχθης λογικόν, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταλαμπρύνων μελωδήμασι, θείων θησαυρῶν ἀρυόμενος.

Σοφίας τῆς οὐρανόθεν γέγονας ἔμπλεως· τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ στόμα πλατύνας Ὅσιε,

πᾶσαν εἶσεδέξω προφανῶς, αἶγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ὡς ἱεουργὸς ἱερώτατος.

Κρατύνας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις σου Ὅσιε, καὶ σαρκὸς κρατήσας ἀσκήσει, γέγονας, ὅλος φαινότατος ἀστήρ, τέρπων τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς ὀρθοδόξοις σου διδάγμασι, καὶ ἀρμονικοῖς μελωδήμασι. **Θεοτοκίον.**

Ρύσθηται τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, δυσωπῶ σε Μήτηρ Θεοῦ πανάμωμε, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλαῖς, πάσας ἐξάλειφθῆναι, τὴν ἀμαρτίαν ἢ τὸν αἶροντα, κόσμου παραδόξως κηύσασα. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίζουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσαλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου ζερέωσον, μόνε ἀγαθὲ, καὶ φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Λαμπρυνθεῖς τὴν καρδίαν θείῳ φωτὶ, ἐξηρεῦξω δογμάτων φωτοειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισας· γεγονὼς δὲ θεῖον, τῷ Πνεύματος ὄργανον, ἡδυτάτοις φθόγοις, ἡδύνεις ἐκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τάγματα, καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, ὧ Ἄνδρέα πανεῖφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σε ἀσπύρωσ τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν αἰμὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δι-

λοῖς σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

Ὡδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ο λόγος σου τῷ βίῳ κοσμούμενος, θεολογίας ἀκριβοῦς, κανὼν ἐδείχθη Θεσπέσιε, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανότατα.

Τὴν πράξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος σοφέ, καὶ θεωρία χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγίδι, Ἄνδρέα θεηγόρε διέπρεψας.

Ως θεῖος Ἱεράρχης πανόλβιε, ποιμαντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπήλασας, τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, Ἄνδρέα τῆς ἀνδρίας φερώνυμε.

Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν Θεοτόκον εὐρηκῶς, σπουδῆν ἐδείκνυς κατάλληλον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων Σοφέ. **Θεοτοκίον.**

Εκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, πρὶν ὠδινῆσαι δὲ τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκί τεκοῦσα πεφυλάξαι.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νῦν οἱ σεμνυόμενοι, τοῖς σοῖς διδάγμασι, καὶ μελωδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερῶς ἠδόμενοι, Ἄνδρέα παμμακάρε, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Αἶγλη λαμπρυνόμενος, τοῦ θείου Πνεύματος, τὰς τῶν Ἁγίων χοροστασίας, παναγίως ἦνεσας· μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλη, Ἄνδρέα παμμακάριστε.

Νῦν οὐ δὲ αἰσθήσεων, φθαρτῶν τοῦ σώματος, οὐ φαντασίαις ὄρας τὰ θεία· νοερῶς δὲ Πάισοφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, ἐνούμενος τῷ κρείττονι. **Θεοτοκίον.**

Δάκρυσι προσπίπτω σοι, σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς γενέσθαι ἄξιον.

Ὡδὴ ε΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Ρήτορεύων ἠλεγξας, τοὺς ἀθέους στόματι λαμπρῶ τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γὰρ ἐτραύνωσας, παναληθῶς, Ἱερομύστα προσκύνησιν.

Γερῶς ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτερ ἐνδοξε ζωνῆ τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβεσας, καὶ πρὸς ζωὴν, τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων πάντες οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς ἠδόμενοι ἀγάλλονται, αἰρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ολικῶς ἐνοῦταί μοι, ὁ ἀνάρχως λάμπας ἐκ Πατρὸς, διὰ τῆς σαρκώσεως πανάμωμε, τῆς διὰ σοῦ, γεγενημένης Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

Μαινομένην κλυδωνι, ψυχοφθόρω Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελωδήματα, ἐδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα Ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχοι.

Θανῶν ἐφεῦρε τῶν πόνων στέφος μέγα,
Κρήτης ὁ ποιμὴν, οὗ πόνος Κανῶν μέγας.

Τῇ δὲ τετάρτῃ ἀρχιθύτην μόρος Ἀνδρέαν εἶλε.

Ὁς ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ ὄρμητο, ἐκ Σεοφιλῶν γονέων φύς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδοθεὶς μάθησιν. Οὗτος, Θεοδώρου πατριαρχούντος τῆς Ἀγίας πόλεως, Κληρικὸς κείρεται, καὶ υπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται· καὶ συγκροτηθείσας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς αὐτοῦ στέλλεται τοῖς πραγθεῖσι συνευδοκῆσαι. Διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ γνῶσιν τε καὶ ἀρετὴν, Διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καθίσταται· καὶ μετ' ὀλίγον ὀρφανοτρόφος· εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. Ἀπερχόμενος δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν τὸ δεύτερον, καὶ ἐν τινὶ γενόμενος νήσῳ, καλουμένῃ Ἐρεσσῶ, τῇ πλησίον Μιτυλήνης, καταλύει τὸν βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλείψας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆς Ἁγίας Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Κυρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδότου· καὶ τοῦ Ἁγίου Δονάτου, Ἐπισκόπου Λιβύης· καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας, Μητρὸς τοῦ Ἁγίου Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἴνα τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἁγίων Ὅσιε, θεῶσθαι ἐν πνεύματι, τοῖς ἔργοις ἐλάμπρυνας, τὸν βίον σου, κραυγάζων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶμα περικείμενος, ἀσωμάτων τάγματα, ἐζήλωσας Ὅσιε, ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφώνως ἀναμέλπει· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὰ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται, φωστήρα πολύφωτον, τῷ κόσμῳ ἐκπέμφαντα, σὲ μάκαρ μελωδοῦντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὅπρην μὲν ἀσώματος, σωματοῦται Πάναγγε, δι' οἴκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἀγίας σου, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβωτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαιδρῶς προεσκήρτησας, χοροὺς στησάμενος, Πάντα τὰ ἔργα Χριστὸν βοῶν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄσμα τὸ καινόν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὅσιων ἐκραύγαζες, τῷ Παντοκράτορι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμων ἀρετῇ θεοπρεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάντων Ἀγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων, καὶ τελειωθέντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν ἀγνήν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες, ἐνθέοις ἄσμασι· Χαῖρε Παρθένε, δι' ἧς χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀνδρώπων, ὑπερευλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ΄. Ἥσαϊα χόρευε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου, διὰ πάσης ἕδραμης τῆς γῆς, δογμάτων τε τὸ τερπνόν, καὶ εἰλικρινές· Ἀνδρέα μακάριε· διὸ Χριστὸς, ὁ παμβασιλεὺς, σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

Ἐν ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἴγλης τριλαμποῦς, Ἀνδρέα μυσταγωγέ, τῶν ὑπερφῶν, τοὺς πόνῳ τελούντάς σου τὴν ἱεράν, μνήμην ἱερῶς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων διαφυλάττε.

Ἀσωμάτων τάξεσι, συνευφραίνῃ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς, βίον ἀκλινῶς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς, πίστεως φανείς, κήρυξ πανάριστος, Θεορρήμον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὀρμήν, τεκοῦσα σωματικῶς, ὄντως ἑπὲρ νοῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἢ πρῶτα πικρῶ, Ἄδης κατήρηται, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε, ἢ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ,
» Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ·
» ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Τῆ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι ὁ Ἅγιος οὗτος Ἀθανάσιος ἑορτάζεται ἐν τῇ Μονῇ αὐτοῦ· καὶ ἀλλαγῷ δὲ, ὅπου ὁ Προεστὼς βούλεται· ὅτε καὶ ἡ ἀ. στάσις τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, στιχολογῆται, καὶ Εἰσοδος γίνεται, καὶ Ἀναγνώσματα λέγονται Ὁσιακά, ἅπερ, εἰ θελεῖς, ζήτησον εἰς τὴν Ε. τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ καταλιμπάνεται τότε.

Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ ἔλλειπει παντελῶς ἡ τούτου Ἀκολουθία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, πρεσενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι, καὶ εὐθηνμένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς Θεολαμποῦς φωτοχυσίας· τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὀρμαῖς· τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστράπτοντι· τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ ἀυγάζοντι τῆς ψυχῆς, Θεοῦ τὰ προσάγματα, τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς σέμμασιν, Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδρόμον ἱέρακα, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρυξι θεαῖσι· τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἀρρήκτον· τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον· τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὐσπλαγγνον.

Ορθρος αἰφανῆς Ὁσιε, ἀνεδείχθης πυρσῷ χαρισμάτων, τοὺς παθῶν ἀχλύϊ τυφλώτοντας, ἔλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πά-

τερ Ἀθανάσιε θεόφρον· διό περ, ὡς ἐπαυξησάντα τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε, θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σηπεδόνας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχοντα ταῖς προσιοῦσί σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ χαρισμάτων, ἔμπλεως γέγονας, τοῦ παναγίου Πνεύματος Ὁσιε· ὃ στηριζόμενος, τῶν πνευμάτων φάλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εὐωδιάζων, ψυχὰς τῶν πίστει σοι, προσερχομένων, θεομακάριζε· ὅθεν βοῶμέν σοι· Καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου λάμπησιν, ἱερῶς φωτιζόμενος, λαμπὰς ἐδείχθης, πᾶσιν ἀυγάζουσα, σωτηριῶδεις, ἀρεταῖς πάντοτε· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἑορτάζομεν, θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ως ἐνθεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανιέρων σου τὸ τέλος, Πάτερ Ἀθανάσιε· ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Ὁρους πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἔβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· Δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἄγιε· δίδαξον, ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ὤκτειρας ὡς Πατὴρ, ὄντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος. Ὅμως κἄν ὧδε τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἄνω σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὃ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὃ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέτερε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς οἰκουμένης μέλψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον ὑπὲρ ἡλίον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαῖς τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγωγήσεν· τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσασιν, ἅς περ, ἀφθονωτάτους οἶα κρουνούς, ἀπὸ χειλέων ἐπήγαξε· τὸ δὲ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἰσαγγέλω πολιτεία, πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος· καὶ ἀμφοτέρω, βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτρίτης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δε τὴν ποιμνὴν φρουρήσον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίσιν κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἔραστήν, τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὴν, τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, ἥρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμαδίον· καὶ τὰ ζῆφω τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνύς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον· τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμῶν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθές, τῆς Τριάδος τῆς παντουργοῦ. Ὡ θαύματος ἐκστατικῆ, καὶ πράγματος θεοπρεπῆς! ὅτι γῆϊνος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἀπλετον λαμβάνων, καὶ πρεσβευτῆς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ΄. Ἐξέλθετε ἔθνη.

Εξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτούς, τὰ πανθαύματα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς· ὡς περ γὰρ ἄσαρκος σχεδόν, ἐν σαρκίῳ γενητῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. Γενεαὶ γῆν σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποιμνὴ, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα· ἦν ἀνεδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνὴν· ἦν οἰκητήριον στίφους Μοναζόντων εὐπρεπῆς κατέστησας· ἦ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζεται θαυμασίως, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοισ· καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε,

καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τῷ θεοφόρῳ Πατρός. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμάζετῶσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰκέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος θεῖου πανοπλία τροπώσαστον. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ· τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον· τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίβουν· ἐν πράξεσιν ὑπερνεφῆ· ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμαρρῶν· τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων· τὸν ἐδραστῆρα τῶν κλονουμένων· τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενούσι συμπαθέστατον. Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν· Πατέρων κορωνὶς Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν, διαπαντός ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδαν κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτω κρατουμένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλάνθρωπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν· τὸν πυρίμορφον τῷ Δεσπότην θρόνον· τὴν μαρναδόχον χρυσεάν στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσματος θεηγόρου, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξιώσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις Ἀθανάσιε Ὅσιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανείς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπᾶς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλ-

βις· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μούμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὄρμας, ὑποσταῖς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριαμβευσας, τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τῆς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στύλος φωτοειδῆς ἀρετῶν, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιαζουσα, σὺ ὠφθης τῶν ἐν τῷ Ἀῦθῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεὸν ὀρώντων προηγούμενος (*), Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιτον, τὴν οὐράνιον ἀνοδὸν, εὖρες Θεομακάριστε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυματίων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. Χαίροις φωστήρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι· Χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβασμιὸν κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγελῶν τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἠμείψα-

το, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβὼν τὸν τῷ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε Ἀθανάσιε· καὶ πᾶσι Μονασταῖς, ἐνασκουμένοις σεμνῶς, γεγένησαι κανὼν, καὶ τύπος ἔνδοξε. Ἀλλὰ τοῖς θείαις σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβὼν νῦν βασιλεία, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σωῆσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοὶ βροῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμά, κατηγοροῦντά με πταισμάτα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστὴν καὶ Πόρνην καὶ τὸν Ἄσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σώσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξιώσας, τῶν ἀσωμάτων, σοφέ Ἀθανάσιε. **Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σὲ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀθανάσιον ὑμῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω· Ἀμίν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Αθανασίας γεγονῶς ἐπώνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὠφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταξὺ τῶν προσκαίρων. Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβῆ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητῶρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὀλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

(*) Βέλτιον ἴσως· τῶν Θεοῦ ἑρώντων.

Από χελέων ρυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ἄδω σοι, τῷ περὶ σέ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. Ἄλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον.

Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῆ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον· οὗ ὁ κλεινὸς θερᾶπυον σου, Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αρδευτικαῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσσεσι, τὴν ψυχικὴν λαμπαδα μου, Πάτερ κατάρδυσσον, Λαμπαδὲ Θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε, ἔμπνευσον Ὅσιε.

Σὺ τὸν σταυρὸν, τῶν σῶν ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τῷ δια σέ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιαν, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Ασκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐταπείνωσας τοῦτον· καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διαδήμα.

Θεοτοκίον.

Τὶς ἐξείπειν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Τῆ Ἀθαν. Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Από παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ὀμηλικὰς τῶν παιδῶν ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνῃ Θεόφρον· καὶ ὡς μέλιττα σοφῆ, καὶ μελουργὸς τὰ κείρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Ιστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου ὀλκάδα, κυβερνήσας εὐσαλῶς τε καὶ κήφως, τὴν τῆ βίβη χαλεπὴν, ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθῃς λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Οπρὸ αἰῶνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστροῦ σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητρὰ παρθένη, τοὺς τῶν Ὀσίων δῆμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ησυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαιῶσι κρυπτόμενος, χάριν θεικὴν ἐκομίσω, Θεόφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις, μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Εγκρατεία συνέζησας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν· ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, Θεόφρον διέφυγες.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίβη ἐπίκηρα καὶ τερπνά, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντί σε Ὅσιε· καὶ ἐπ' ὧμων ἄρας, Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστεῖαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὅθεν καὶ Ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βασιάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος, καὶ ἐνθέοις, ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν, ἤνυσας ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐνέδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ῥαδιουργίας, εὐσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐλόμενος.

Υπεισελθὼν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγόν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ στοιχειούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γεγονός ἀγνείας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὄρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης εἰκῶν Ἀθανάσιε.

Μετεσχητικῶς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὰ προσφυῆς καὶ λυσιτελοῦν, ἐκάστης διεῖλες, δε-

καιοσύνη φραττόμενος, φρονήσει, ταπεινώσει, συνέσει και ἀνδρείᾳ, και τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Νώτοις φρικτῶς, χερουβικοῖς ἐποχούμενος, ὁ Δεσπότης, θρόνον ὡσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἀγνή, ὤκησε νηδύν, και σαρκὸς προσλήψει, τὴν ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὀσίοις, Ἀθανάσιος μόνη πανύμνητε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μύρα βρύεις Θεόπνευστε.

Φανεροῦσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τούτου Πατέρα, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορὸν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Λαμπαδὲ ταῖς ῥώσεις ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν, ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ωφθης ὡσπερ μαγνήτης, ἔλκων τῇ γλυκῆτι Πατέρα τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, και ἀκρόασιν τῶν παραινήσεων, τοὺς ἐφιεμένους, διηνεκῶς ὄραν και βλέπειν, τὸ σεπτὸν και χαριέν σου πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπέικων, και ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, νομοθέτης ὡφθης, μοναστῶν και κανῶν ἀκριβέστατος, παιδευτὴς ἀφρόνων, και ὁδηγὸς πεπλανημένων, και φωστήρ τῶν ἐν σκότει Ἀοίδιμε.

Αρετῶν ἐκμαγεῖον, και τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου πέλων, ἱερὸν και τερπνὸν φροντιστήριον, ἐδομήσω πᾶσαν, διαγωγὴν και πολιτείαν, προσφυῆ μονασταῖς ἐκτιθέμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεῦον ἐσθένει, στόμα κατ' ἀξίαν σε μέλειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὔσαν, Χερουβίμ και ἀπάσης τῆς κτίσεως· διὸ σὺν τῷ θείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπαδοχούμενος αἰεὶ ἤστραψας, φωτιστικὴν αἴγλην ἰαμάτων, φωτίζων τοὺς πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μνήμην, γεραίροντας Ὀσιε.

Κλήσει κατάλληλον, πράξιν δεικνύμενος λαμπρὰς πέφυκας, τῷ θείῳ προσαναπτο-

μένη, τοῦ Πνεύματος πυρὶ, και τῆς ἀμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἠδύπνοον, ἐξ ἀενάων θησαυρῶν Ὀσιε, τῶν θείκων πηγῶν ἀναβλύζεις, διῶκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ ε΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ενέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς πόνοις σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν, κόσμῳ και τοῖς πάθεσι, νηστείαις και δάκρυσι, προσευχαῖς και ὕμνοις, ἀνευδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγός, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀθωνος, και τύπος και χαρακτήρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγῶγια.

Ηδὺς εὐθύς και χρηστὸς, ἐπεικὴς τε και μέτριος, εὐπρόσιτος προσηνής, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθὴς και εὐσπλαγχνος, ἱλαρὸς τοῖς τρόποις, χριστομίμητος τοῖς ἤθεσι.

Θεοτοκίον.

Νέος καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανείς κατεσκευάσας, οἷά περ ἄλλην σκηνην, μάνδραν Πανσεβάσμι· ἦν και ὑπερηύξησας, πόνοις και ἰδρωσιν, και ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Διελθὼν τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, αὔραις θείῃς Πνεύματος οἰακιζόμενος, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὀσιε.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γεγονός· τὴν γὰρ Ἥλιου ἐξεικόνισας ἔρημον, ἐφησυχάζων Ὀσιε, και τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Οβυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, πάντων τῶν δαιμόνων Μακάριε ὄλεθρος, και φωτισμὸς τῆς ποιμένης σου, τῆς αἰεὶ σε τιμώσης πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ οἰκείῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ος τῶν αὐτῶν οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, και πρακτικὸν ὑψηλὴν παναληθέστατον, εὐφημοῦμέν σε ἡ ποιμένη σε, και βοῶμεν· Μὴ ἐλλείπης ἱκετεῦειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν και περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πατέρα Ἀθανάσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ανθὲν σε τὴν κλήσιν εἰληφῶς παραδόξως, ἀθάνατον ζῶην ἐκλήρωσω· μετὰ σώμα-

τος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διό σε εὐφροῦμεν Πάτερ:

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων κλέος· χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηνον γνώρισμα· χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς· χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμὰς.

Χαίροις νῆς, ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων· χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθρήσας.

Χαίροις, δι' οὗ ἡσχύνθησαν δαίμονες· χαίροις, δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.

Χαίροις λιμὴν τῶν ἐν ζαίλῃ τοῦ βίου· χαίροις σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βωόντων·

Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Συναξάριον.

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχοι.

Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων·

Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.

Κἄν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,

Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιούς τοῖς πόνοις.

Ἀθανασίῳ, καὶ μαθητῶν ἑξάδι,

Ναοὶ λύονται σωμαίων ναοῦ λύσει.

Ἡ πέμπτη δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστῳ Θεοῖο

Ὁ ὅτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστὴρ, πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γεννητόρας δὲ τῶν εὐγεγονότων καὶ φιλοθέων, ἐξ Ἀντιοχείας ἐλκόντων τὸ γένος. Τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχαῖς ἐσχηκώς, καὶ τοιαύτῃ ριζουχίας εὐγενοῦς ἐκπλαστήσας, προσφυᾶ καρπῆται καὶ τὴν ἀναγωγὴν καὶ γραμματίων ἱερῶν εὐθύς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. Ὦν εἰς γεῦσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως· ἐνθεντοι καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπλεται· τὸ μὲν, ὑφ' ἑτέρων αὐτὸς διδάχθεις· τὸ δὲ, καὶ διδάξας συχνούς. Νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολὺν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης εὐθύμως ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιόμενος.

Ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται. Ὅρος δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπρόρευτον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχον Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ μοναδικῶ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστήν, καὶ τοῖς ὑφ' ἑαυτὸν πρὸς οὐράνιου πολιτείας ἰθύνοντα· οἷς συγκαταλεγείς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλήσιν ἀναλαβὼν, (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον,) πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς ταῖς πόνοις ὑπερέβαλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κα-

ταρούχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπολαυσιν.

Ἐντεῦθεν, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθῳ μεταχωρεῖ. Ὅρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν ὑψηλὸν τε καὶ ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης διήκον, ὡς αὐχὴν τις ὑπόστενος. Ἐνθα γέροντι τινὶ μαθητεῖ, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικούς ἰδρωτάς ἐκχέει. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος Ὅρους ἐπιδημεῖ· καὶ πολλὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τότε διαλάμπαντος, Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προεωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναοῦ περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνεδείματο· κελλία τε πλείστα, καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν, εἰς διαίτας καὶ καταγωγὰς ἀδελφῶν· καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτισταίμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μὴδ' αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. Ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν στοᾶν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπέιγετο· ὁ μὲν οὖν ἀνέβη συγκλείσων τὸ ἔργον· τὸ δὲ, κατασπασθὲν, σὺν ἑτέροις ἐξ τὸν αἰοίδιμον καταχώννυσι.

Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκειος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργῶν θαυματουργιῶν ἀναδεικνυται, λόγοις διδακτικοῖς, καὶ ἔργοις, καὶ προοράσεσι παραδοξασθεῖς. Ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον. Βυθισθέντας τε κατὰ θάλατταν, τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηϊ. Καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ἐθνίου περιτεθέντος, ὁ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐμβέδαπτο, ἀνίσταται τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. Πλείστα τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχ. Ἄρδων ἐλαίῳ Λαμπαδὸς τὴν λαμπάδα, Ἔτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ὁ ὅτος ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδοῦς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην ἡλίου ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταξοφωθέντας ἐφώτισεν. Οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἐτι τῷ βίῳ περιῶν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε· καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀενάως τοῖς αἰτούσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἁγίου κατακεῖται Λεῖψανον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ, καὶ εἰς περιδοξον, ἔφθασας ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, καὶ περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμηθεῖα, χηρῶν προστάτης, προνοητῆς ὀρφανῶν, λυπουμένων ταχεῖα παρὰ μυσθία, κινδυνευόντων λιμὴν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ δαδίσκαλον.

Α'στέρα παγκόσμιον, και μοναζόντων φω-
στηρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἀ-
μαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην
καὶ πρέσβυν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην
Χριστὸν σὲ πανσεβάσμιε. **Θεοτοκίον.**

Γ'δεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὺς Θεράπων τοῦ σὺ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρρητον δόξαν Θεογεννη-
τορ, τούτου τὸν τίμιον, Σταυρὸν λαβὼν ἠκολού-
θησε, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ και θείοις ἴχνεσιν.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τὴν καμινον πάλαι.

Ταῖς βραζούσας καμίνους, τῶν παθῶν κα-
τασβέσας, ἐγκρατείας τῆ δρόσω, Μακά-
ριε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμά-
των, καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει
μελωδούντων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῆ καρδίᾳ, ὑψηλὸς πολιτεία, και
ἐν θαύμασι Πάτερ, ἐδείχθεις ἀναμέλπων·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο' ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, και τεχθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, και τὰ ἔ-
δνη φωτίσας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἄθαν. Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως καμινον.

Νεανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχαῖς Ἀθανά-
σιε, και τὰς ἐξουσίας, τὰς τῆ σκότους μέ-
γιστος, διδάσκαλος πέφυκας, και ὄδηγὸς σω-
τήριος, τὰς ἐπιβουλαῖς, και τὰς ἐνεδρας και
δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, και τὴν Ποίμνην
σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον
φυλάττων.

Ε'πὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιῶν τὸ πολί-
τευμα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἀληθῶς ἐκέ-
κτησο, Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος, ἀναφανείς τὴν δια-
γωγὴν, και τὴν πολιτείαν, ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων·
μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπὲρ ὑψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρμεν,
και τὴν τῶν λειψάνων, σου τιμῶμεν λάρνα-
κα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεςιν,
πάσης συμφορᾶς, και περιστάσεως λύσιν, αἰ-
τούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πι-
στῶς και χαρμοσύνης, τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς Ἡλιοῦ τὸ πρότερον, τὸ Καρμηλίον ὠκη-
σεν, οὕτω και αὐτὸς, τῷ Ὄρει τῷ τοῦ
Ἄθωνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ' ἑαυτὸν συνει-

ναι Θεῷ· και Θεαρχικαῖς, καταυγασθεὶς Θεω-
ρίαῖς, Θεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκης,
βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Α'ποκαλύψει φρικταῖς, και σημείοις φοβε-
ροῖς Πάτερ Θεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώσθης,
και ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης Παμμακάαρ
κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀένναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν
τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ, και
διασώζεις ἡμᾶς, κινδύνων και παθῶν και θλί-
ψεων, τοὺς ἐπιτελῶντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Α'γγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοία καθαρά ἐπο-
λιτεύσω, και Ἀγγέλοις συνήφθης, ἀπολυ-
θεὶς τῆς σαρκός, Ὑμνεῖτε βοῶν τὸν φιλόανθρω-
πον, και ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς μονογενῆ, γεννηθέντα θεϊκῶς
πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα,
ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς
Κύριον, και ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἄθαν. Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Α'γνεῖαν σωφροσύνην και καθαρὰν, πολι-
τείαν και βίον ἀκίβδηλον, και ἀγωγὴν,
ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελεκῶς ἀνέ-
δραμες, πρὸς τὰς οὐρανοὺς διατριβὰς, και πᾶ-
σι συναγάλλη, Ὅσιοις και Δικαίοις, καθικε-
τεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνας ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰ-
κεῖον Δεσπότην και μέλεσι, τοῖς σεαυ-
τοῦ, διὰ Θεωρίας και πρακτικῆς, τοῦτον δο-
ξάσας ἐνδοξος, ὠφθης και περίθλεπτος παντα-
χοῦ, ἐγένου Θεοφόρε· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, ὄν-
τως αἰδεῖσθαι και πολέμιος.

Η'νώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, και Ὀ-
σίων χοροῖς συνηρίθμησαι, και ἐκλεκτοῖς,
πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκῶς, τῆς ἀληθοῦς Θεώ-
σεως, και τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς· μεθ' ὧν
ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν
σὸν Δεσπότην καθικέτευε. **Θεοτοκίον.**

Νιὰς ἡγιασμένος χωρητικός, τοῦ ἐνὸς τῆς
Τριάδος ὑπάρχουσα, ναὸν ὁ σὺς, Δέσποι-
να Θεράπων και εὐαγές, σεμνεῖον Ἀθανάσιος,
ἠγειρεν εἰς δόξαν σου και τιμὴν· ἐν ᾧ ἀκατα-
παύτως, μὴ παύση δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν
ταῖς πρεσβείαις σου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ο' δι ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, σπηλαίῳ κενκρυμμένην ἱερῶς, λαμ-
παδουχίᾳ τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδὲ Θεοφόρε,

πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν, τῶν Λειψάνων σου θήκην, πηγαῖζουσαν ἰάματα.

Ασκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασώζεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, παμμακάαρ Θεοφόρε Λαμπαδὲ, ὀδηγῶν ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς τρίβον τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με. Δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ως τηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐκ κλιμαίων, Ἐώας φαεσφόρος, καὶ Ἐσπερίων, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῆ κόσμῳ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Πανευαγῆς Παντάνασσα ἱεσίσαις, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φυλάττε τὴν ποιμνὴν σου ἀπρόσψαυστον, πάσης ἐναντιότητος, διαπαντός σε ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τῆς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τὰ ἐφεξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σῆ Ὁσίε Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ ποδός ὁ θανάτων σου, πηγὴν αἱμάτων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσαν, πονηρίας πνεύματα, οἷς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν ὕδατων, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε· τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὕτη δωδῶρηται· ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε· συνεχομένους τε, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ῥύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστήρ, τῶν Ποιμένων τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνη· χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγὴ· χαῖρε Τριαδὸς τὸ καταγώγιον· χαῖρε λαμπρότατε, λύχνε διακρίσεως· χαῖρε κανὼν, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἔμψυχε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Πρὸς τὸ, Χριστὸν τὸν Ἱεράρχην.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον, ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα· ὅς καὶ τὴν ποιμνὴν συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο· ἢ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἑυκτικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ὁσιακά.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισῶν τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Φαιδρα ἐξανέτειλε, καθάπερ ἥλιος Ὅσιε, ἢ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτίσιν ἀσράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων παμμακάαρ, καὶ καταυγαῖζουσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. Αὐτὴν οὖν ἐορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Αγγελος ἐπίγειος, οἷά περ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατεῖα τὸ σῶμά σου, μαράνας πανόλβιε, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμην θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πάτερ ἐπαυξανόμενος, μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· ὅθεν ὄντως κατήνησας, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόρειαν.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, ὀσιόφρον θρασπέσιε, ἠνίκα ὁ θιάσος, τῶν ἁγίων Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον· ὡς περ γὰρ ἥλιος σοφὲ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οἷου τέλους τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τῆ Βασιλέως παλαίτιον, δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ

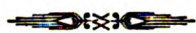
καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερβέε Τριάδος ποιή-
σον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σε, καὶ τὸ ἀμέτρητον
ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εῴφηρες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δι-
στομον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν
καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ ταῖς
διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου
σεμνῆ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγασες. Τέ-
κνον· ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνά-
στηθι, ὡς προεῖπας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

**Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου οὗτος.**

Ὤδῃ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς
πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων,
παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

Εῴρωτι Πάτερ θείῳ, ἔρωτας σαρκὸς ἀπο-
κρουσάμενος, ἠκολούθησας πόθῳ, τῷ κα-
λοῦντι Σισώη μακάριε.

Αἴγλην αὔλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰσ-
δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πάσαν, τῶν
παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. **Θεοτοκίον.**

Σώσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυ-
δωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ
παντός τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὤδῃ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρώως
Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλεία, τῶν
παθῶν ἀταπείνωτον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σο-
φῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας,
καὶ θουμάτων ἐξήνθησας.

Νεκρώσιν ἐνδέδυσαι, ζωοποιὸν Χριστὸν ἔν-
δοξε, ἰχνηλατῶν· ὅθεν ἀνιστᾶν σοι, καὶ
νεκροῦς χάριν δίδωσιν. **Θεοτοκίον.**

Τέκνον ἀγιάσματος, καὶ νοσητὴν Ἀγνήν τράπε-
ζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων,
δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
» νων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σαρκὸς ταῖς ἡδοναῖς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ,
ἐνέκρωσας σοφῆ, ἀρετῶν ἐμμελεία· διὸ

ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξούμενος ἄριστα, Πάτερ
ἔφθασας, πρὸς τὴν οὐράνιον τρίβον, καὶ πα-
ρίστασαι, αἰεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισώη
Πατὴρ ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Θεοῦ σε καὶ τροφόν, καὶ Μητέρα ἐκάλει,
ἐκ γλώσσης μητρικῆς, ὁ τῆς χάριτος κή-
ρυξ, Θεὸν τὸν ἐν σπλάγχθοις σου, ἐγνωκῶς διὰ
Πνεύματος· καὶ ἀμνὸν τεχθεὶς, αὐτὸν ἐδείκνυ
δακτύλῳ, κόσμου αἴροντα, ταῖς ἀμαρτίας Παρ-
θένε, προσλήψει τοῦ χειρόνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οῤῷσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ,
νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα·
Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-
ματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς
ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν
δημιούργημα;

Ὤδῃ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εῴπομβρία τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοῦς
θουμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμῶν ἀποκα-
θαίροντας, τοὺς ἐν πίστει μάκαρ σοὶ προσ-
τρέχοντας.

Ολονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις
Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμε-
νος, τῆς Τριάδος οἶκον ταύτην ἔδειξας.

Εῴν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτερ φυγαδεύων
καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σώζοντα μα-
κάριε, ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀβθακούμ
προεῖδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφα-
νε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὤδῃ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας,
παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξε-
μείωσας.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς σου τὸ φρόνημα, Θεο-
φόρε, νεκροῦς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ
τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἥλιον τεκοῦσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε,
Παρθένε τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμένον με
φώτισον.

Ὤδῃ ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τιοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυ-
γες, ἐγκρατείαν προσευχὴν, ἀγάπην ἀνό-
θευτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βε-
βαιάν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Χριστός σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε δια-
βήματα· ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀ-

πειργάσατο, πατύντα ἐπ' ὄφρων, καὶ σκορπίων
κάρας, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Τῆ νεύσει τῆ πρὸς Θεόν, θεὸς σαφῶς ἐχη-
μάτισας· τῆ πρὸς τὸ φῶς ὀλικῆ, στοργῆ
φῶς γεγένησαι· Ἄγγελος ἐπίγειος, θεοφόρε
Πάτερ ἐπουραίνός τε ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμή-
λιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀ-
μαυρώσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιο-
σύνης, τὴν καρδίαν μου Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκου-
» σόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Σισῶη τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Θεοῦ τεθνηκῶς πυξίῳ προσεγράφη,
Θείου Σισῶης Πνεύματος τὸ πυξίον.

Βῆ δὲ Σισῶης γῆθεν ἐς οὐρανὸν ἕκτη ἀ-
μύμων.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ
τὸν τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ
ἠκολούθησε· καὶ τὰς παρατάξεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν
τροπώσάμενος, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπουρα τῆς ἀσκή-
σιως σκάμματα. Ταπεινόφρονι δὲ εἰς ἄκρον γενομένῳ,
νεκρὸς ἀνίσταν αὐτῷ ἐδώρησατο ὁ τῶν ὄλων Κύριος.
Ἐπεὶ οὖν ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἄσαρκος, πρὸς
τὴν αὔλων ζωὴν μετέστη, ὅπου τῶν Ἁγίων αἱ σκηναί,
καὶ ἡ αἰδὶος λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱεροῦμενος.
Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῆς Ἀ-
γίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ
Ρήξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλειστων παθόν-
των ἐν Καμπανίᾳ.

Αὕτη, κατασχεθεῖσα παρὰ τοῦ Ρήξου, καὶ τοῖς εἰδώλοις
δῦσαι μὴ πεισθεῖσα, πολλῶν αὐτῆ βασάνων ἐπαπει-
λουμένων, μᾶλλον αὐτὸν τε καὶ ἑτέροισιν· πολλὰς πρὸς τὴν
εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσαμένη πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε Ἡγε-
μόνος τὰς κεφαλὰς ὀμοῦ ἀποτέμνονται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἀστίου (ἢ Ἀστείου). Ἐπισκόπου Δυρράχιου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῶς, καὶ Ἀγρι-
κόλου ἡγεμόνος. Κατασχεθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων
τῆς πόλεως, καὶ δῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ πεισθεῖς, ἄγεται
πρὸς τὸν Ἀγρικόλου, καὶ τύπεται χερσὶ μολυβδίναις καὶ
βουνεύροις. Ἐπιμένων δὲ τῆ εἰς Χριστὸν πίστι, χρισθεῖς
μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τείχους ἀνεσκολοπίσθη, ὧρα θέρους, ἤλις
φλέγοντος, καὶ ὑπὸ μυιῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλῆμενος ὁ μα-
κάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
Ἀρχίππου, Φιλήμονος, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῶν

Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρίω-
νος, καὶ Ἐπιμάχου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς τὸν Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδε-
ξαι νοῖ κεκαθαρμένῳ, καὶ φωστῆρ τῶν
πιστῶς, βουόντων χρηματίζεις· Εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεῖῳ πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας
ἀκάνθας ἀμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς νοητὸν,
μετῆλθεν ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Σωτήρος, συνεχόμενον
βυθῶ ἀμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ,
ἐξάρπασον κακίας, ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος, με-
γαλύνω προστασίαν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κείμενον.

Διηνεκῆσι χρώμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσε-
σι, λύμην ἐκ ψυχῆς, τὴν τῶν παθῶν ἀπή-
λασας, καὶ τῆς διανοίας σου, τὸ ὀπτικὸν ἐκά-
θην· ὅθεν προορᾶν, προφητικῶς ἠξιώθης, τὰ
μέλλοντα Σισῶη, εὐσεβῶς ἀναμείλων· Λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὅσιε,
καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φαλαγγας,
ἐντεῦθεν εἰς αὔλων, μετ' εὐφροσύνης Πάτερ ζωὴν,
ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις· με-
θ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γλομανοῦσαν πάθει, τὴν ψυχὴν μου κα-
θάρισον, σοῦ ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον ἱεραῖς
ἐντεῦξες· καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλω-
σίας λύτρωσαι, Πάτερ θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα
ψάλλω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγίασθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ
σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
σεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη
ἀγνή· ὃν ἀκαταπαύστως, ἀνυμνῶντες βωῶμεν·
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Δυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῶν αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δεδοκται θαῦμα φοβερόν, κατ' αὐτόν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, τοῦ σὲ προσώπου Πάτερ ἀστράψαντος, ὅτε παρέστησαν χοροὶ, Ἄγιων τὸ πνεῦμά σου, παραληψόμενοι, καὶ Θεῶ τῷ ποιητῇ προσκομίσοντες.

Ταῖς θείαις Μάκαρ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ λαμπρυνόμενος, ταῖς φανοτάταις ἐκείθεν λάμψεσι, τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς, μνήμην τοὺς γεραίροντας, ταῖς ἰκεσίαις σου, ἀχλυώδους τῶν παθῶν λύμης λύτρωσαι.

Δίκαιος ἀμεμπτος παντός, ἀπεχόμενος κακοῦ Πάτερ γέγονας, ὅσιος ἀκακός, Θεῶ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι· ἐπανεπαύσατο διὸ, Τριάς τῇ καρδίᾳ σου, ἧς νῦν τρανότερον, ἀπολαύεις τηλαυγῶς ἀξιάγαστε. **Θεοτοκίον.**

Εξ ἔργων ὄλως ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐχ ὑπάρχει Πανάμωμε· τὴν ἐναντίαν γὰρ, ὀδεύων τρίβον σκότους πεπλήρωμαι· ἀλλ' ἢ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡμῖν ἀνατείλασα, φώτισον σῶσόν με, μὴ παρίδης με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ἰψιστος, ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό-
» γασρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς (*).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων. Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγῆ σε φωστῆρα, Πάτερ ἐπέγνωμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, καταυγάζοντα κόσμον, καὶ σκότος ἐκμειοῦντες τῆς πονηρᾶς, τῶν

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Κυριακῆς ἐλλείπει, ἀντ' αὐτῆς δὲ ὑπάρχει ἑτέρα Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι, ἑορταζομένου καθ' αὐτὸ τῆ κς'. Νοεμβρίου. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα: Ἀκακίον τὸν ἀριστοῦπήκοον φσμασιν ἄδω.

δαϊμόνων συγχύσεως· τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ὅθεν πιστῶς, ἑορτάζομεν μακάριε.

Περιφανῆς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος, πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ, Μοναζόντων τὸ σχῆμα, ὀσίως ἠμφιάσω, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος· ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν.

Στύλῳ πυρὸς ὀρατῶς σε, Θεὸς ὠδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πάτερ, πρὸς γαλήνης λιμένα, πρὸς ὄρμον ἀπαθείας· ὕδωρ τῇ σῆ, προσευχῇ δὲ ἀνέβλυσε· καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν, καὶ τοῖς χλωοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔσθης πρόβημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἐκούσιον καταδεξάμενον· καὶ δεσμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαιρούσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ ἐράνια, δήμοις ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαϊωνίζουσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτῇ ἀνεδείχθης, Κυριακῇ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις· ὅθεν τὸν οὐράνιον θαλαμον ὤκησας· ἐνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονεύοντων σου μνημόνευε.

Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλαῖδος ὠραιότατος ὠφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κάτορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερρον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες. **Δόξα Ἦχος πλ. β'.**

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπαδα κατέχουσα· Εἰς ὀσμήν μύρθε σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μαιφονούντων ἰσχύν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, μετάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνῶμέν σε.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλω τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἢ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθω ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτῆ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. ὦ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ! ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

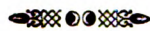
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλὰς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύνουσα καὶ ὀλολύζουσα· Οἱ μοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας δέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένε, σέ παρακαλῶμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν φωτισμὸν, τῆς Δείας χάριτος Ἐνδοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυπτον, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην, κατέλιπες καὶ βίον, ἔσχεσ οὐράνιον.

Περιφανῆς, Πάτερ ἐν βίῳ γενόμενος, κατὰ βαρβάρων ἔστησας, ἀπειρα τρόπαια· καὶ μονάσας ὀσίως, τὸ στίφος τῶν δαιμόνων, κατετραυματίσας.

Ασκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, ἀτῇ συμμαχίᾳ Ὅσιε, τοῦ Δείου Πνεύματος, ἔταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης οὐρανόθεν, στέφανον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Χαίρων κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως. Ἰωσήφ.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν, τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν· Ταῖς αὐτῆς ἰκεσίαις, Χριστέ Σωτῆρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Αἴγλη τῇ σῇ, φωτιζομένη ἢ ἔνδοξος, Κυριακή Φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυδέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Ἰνα Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσης θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς ἕδεν ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ρύμην Ἀγνή, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα· ὃν ὁ Ἄδης θανέντα, βουλήσει ἐκουσία, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ταῖς σαῖς ἐπικαμφθεῖς Θεὸς δεήσεσι, χειρὶ σε Προφήτου δεσμῶν ἀφήκε, καὶ πορεύεσθαι εὐώδωσε, πρὸς ἐπίπονον σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

Οστύλω Ἰσραὴλ ποτὲ τὴν ἔρημον, Παμμάκαρ διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ στύλου σε πυρὸς ὄδηγῃ, προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν.

Θεοτοκίον.

Χρυσθὲν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ ζάμνον τοῦ μάννα καὶ θείον ὄρος, καὶ παλαίτιον τερπνότατον, τῷ Θεοῦ σε Παρθένε ὀνομάζομεν.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀγνήν σε ἀφθορον, ὡραίαν τῷ κάλλει Μάρτυς δειχθεῖσαν, ἑαυτῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθεῖς σου δι' ἀκραν ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια· διὰ τῆτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Ὡς κλάδος ἱερὸς ὡραία τέθηλας, ἐκ ρίζης ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποῦς ὡραίου ἠνεγκας, τὴν τρυφήν τὴν ἀγῆρω προξενούντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθένε τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτεία σου μόνη παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμὸς.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

« σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
« ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων
πραξέων, καὶ πολιτείας καθαῆς, τῆς
κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν Ἀσωμάτων, Θωμᾶ
παμμακάριστε.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε:

Αἰγνείας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὖοσμον,
κοιλιάσιν ἐξήνησας, Κυριακῇ τῷ Χριστῷ,
Μαρτύρων πανεύφημε. Λάμπεσιν ἐφωτίσθης,
ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπε-
λαύνουσα βλάβην· διὸ καὶ ἐορτάζομεν Μάρτυς
τὴν μνήμην σου. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Η στείρα τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν
σὴν, καὶ σῶν ἀσπασμῶν φωνὴν, ἐνηχη-
θεῖσα ὡσὶν, ἠπόρει τῷ πράγματι, ἐνδοθεν ἐ-
γνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε· ἐσκίρτα
γάρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδυῖ· διὸ τοῦ ἐν
γαστρὶ σου Θεοῦ ἐγνω τὴν σάρκωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψέμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραν-
τος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
νοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, ταῦ-
το θαῦμα γίε με; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς
τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θείων,
ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εγκρατείας ἐνέπρησας, θείῳ πυρὶ, ἀκάν-
θας ἀμαρτίας, καὶ θαυματῶν φέγγος
Πάτερ ἀπήστραψας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν
ἰλύος ἐκκαθάρας, ἀβλεπτούσας κόρας,
Μάκαρ διήνοιξας.

Σεαυτὸν ἠλλοτριώσας, τῶν κοσμικῶν, θορύ-
βων Θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης
ἐτυχες. **Θεοτοκίον.**

Απειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν, ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντας λύτρωσαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Επὶ βήματος ἴστασο, Κυριακῇ, ἀδίκως κρι-
νομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μέλη σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμοὺς, καὶ
αἵματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους
ἐχθροὺς ἐβύθισας.

Αταπείνωτος ἔμεινας, Κυριακῇ, βασιάνοις
ὀμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρεμένην ὄφρυν κα-
τέθαλες.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς,
Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε
Μητέρα πάντα γενε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Χειραγωγοῦντά σε, πρὸς τὰς ἐρήμους εὐσε-
βῶς ἔσχηκας, τὸν Ἡλιοῦ Πάτερ τὸν Θεο-
βίτην, φαινόμενον νυκτὸς, καὶ μυσταγωγοῦντα
τὰ θεῖά σε Ὅσιε.

Ως ἄλλον Κάρμηλον, τὸ Μαλεοῦ Ὄρος σοφῆ
ᾠκησας, ὀπτασιῶν, θείων ἀπολαύων, καὶ
θαυματουργιῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κο-
μιζόμενος. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ
δυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθῆς, ἴασαι
καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ προσηλω-
θέντα, ἀρρήτως κηύσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ναὸν Θεοῦ πανα-
ληθῆ δείξασα, Κυριακῇ, ναοὺς τῶν εἰδώ-
λων, ἠδάφισας, Χριστὸν, ἐπικαλουμένη, τὸν σε
δυναμώσαντα.

Υψώσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν
Κυριακῇ ἐνδοξε, καὶ φοβερῷ, σεισμῷ
τοὺς ἀθέους, κατέπληξας εἰς γῆν, κατανενευ-
κότας, καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σε ὁ τῶν ὄλων Θεὸς, θαρσοποιεῖ ζώσῃ
φωνῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμοὺς, φέρειν τῶν
ἀνόμων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήσῃ, τῆς
νίκης τὸν στέφανον. **Θεοτοκίον.**

Ελυσας Ἀχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀ-
ράν τέξασα, ἄνευ σαρκὸς, σεμνῇ θηλη-
μάτων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θηλήματι θείῳ,
σαφῶς οὐσιώσαντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εν ἐρήμῳ ἀνυδρῷ κατώκησας, καὶ τῶν
προσευχῶν ἐπομβρία σου Ὅσιε, ὑδῶρ
ἐν ταύτῃ πλούσιον, τὸν Δεσπότην πηγᾶσαι
ἠξίωσας.

Αβραὶμ ὡς περ πάλαι ὁ δίκαιος, τῆς ἐνεγ-
καμένης σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ τῷ
Θεῷ προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων
ἐσκήνωσας.

Μοναστῆς ἀληθῆς ἐχρημάτισας, καὶ μετὰ
ταφὴν ἰαμάτων χαρίσματα, Πάτερ Θω-
μᾶ τοῖς χρίζουσιν, ἀναβλύζεις δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ο βουλήσει τὸ πᾶν ἐργαζόμενος, μήτραν
βουληθεῖς ἀπειρόγαμον ᾠκησε, τοὺς τῇ

φθορᾶ νοσήσαντας, ἀξιῶν ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Υπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει Πανεύφημε, καὶ τὸν τὴν Εὐὰν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγοῖς τῶν αἱμάτων σου πάνσεμνε, τῆς πολυθείας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Επί βήματος θῆρες ἠδέσθησαν, σέ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἐνδοξε, Κυριακὴ καὶ σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεβομένη ἀπένειμαν.

Θεοτοκίον.

Βασιλέα κύησασα Κύριον, οἶά περ Βασίλισσα Θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, οὐρανῶν βασιλείας ἀξιώσον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τα' ἄνω ζητῶν.

Η Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἀθλοὺς αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαιίσματα, ἐγκωμίοις ᾄσαι νῦν· φερωνύμως αὕτη γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδῶλων πλάνης κρατούσης ἀνά πάσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης, φιλόχριστοι, μεδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντα ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἢ τῶν ἀθέων μιὰ καὶ δυσώνυμος αἴρεσις· τῆ τούτου γὰρ ἀθεωτάτη φωνῇ τα' πλήθη ὑπήκουεν, ὡς ταῖς μὴ εἴκουσι τῇ αὐτοῦ ἀσβεία θάνατον ἀπειλούση σφοδρόν τε καὶ δύσμορον. Ἄλλ' ἢ Μάρτυς Χριστοῦ, ταῖς τῶν τυράννων ἀθέους προσταγᾶς τε καὶ ἀπειλαῖς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν· ὅθεν ὠφθη ἀληθῶς κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

Στίχα.

Διείς πτέρυγας, εἶπεν ἄν Μωσῆς, Πάτερ,

Ὡς αἰτός τις ἐξανέπτῃς πρὸς πόλον.

Ἐβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέλας ἔμφροναο εἶλεν.

Οὗτος ἐν περιφανεί καὶ περιβλήπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέψας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ βαρβάρων στήσας τρόπαια, ὕστερον τὸν Χριστὸν ποθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδου τὸν ἐλαφρότατον. Τοσοῦτον δὲ τῷ φερεπόνῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς υπερέηλασεν, ὡς στύλος πυρός ἐν τῷ προσεύχεσθαι τοῖς πέλας, καὶ τούτων τοῖς εὐδοκιμωτάτοις, διαδείκνυσθαι. Ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ χλωροὺς ἀνορθώσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος ἀναβλύσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα θάματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Στίχ. Κυριακὴ θανούσα, τὴν τομὴν φθάνει Προαιρέσει, πλήν καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηίου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου, καὶ Γερμανοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας· διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανοῦ γεγονότα διωγμὸν, ἐν τῷ Δυρράχιῳ ἔρχονται. Ἐν ᾧ, τὸν Ἅγιον Ἀστέιον τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἰδόντες, καὶ τούτου μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξιωτῶν· καὶ Χριστιανούς ἐαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τοῦ Ἀδρία πελάγει ἐρρίφησαν· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτύρου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Τυφλοῖς τὸ ὄραν, καὶ χλωροῖς Πάτερ Θωμᾶ τὴν εὐδρομίαν, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν, καὶ ἀσθενούσι τὴν ἴασιν, ἐπιχορηγῶν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ησύχως τὴν σὺν, διετέλεσας ζωὴν Πάτερ παμμακάρε, ἀκτημοσύνη λαμπρυνόμενος, καὶ ἐγκρατεία κοσμούμενος, μέλπων καταλύξει καρδίας, τῷ Δεσπότη πανόλβιε· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε σεμνὴ, ἀπειρόγαμε ἀγνή· εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτανόντων ἢ λύτρωσις, σῶσον με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγαζόντα· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ονοῦς σου φωτὶ, ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυσμένος, μέσον καμίνου ἵσταμένης σου, φλογιζομένης οὐδόλως δὲ, ἄτρεπτος παρθένε

ἐδείχθη, μελωδούσης τῷ Κτίστη σου· Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς, Νεανίας οὐδαμῶς τὸ
πρὶν ἢ καμίνοσ, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα· εὐ-
χομένη γάρ, μέσον ἀκλόνητος ἵστατο, δρόσον
θεϊκὴν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρομφαία τῆς σῆς, παρρήσιας τὸν ἐχθρὸν τῆς
ἀληθείας, Παρθενομάρτυς ἐθανάτωσας,
κληρονομήσαι ποθήσασα, τὴν διαιωνίζουσαν
δόξαν, Κυριακὴ καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ομόνος Θεός, μόνην εὖρε καθαράν τὴν σὴν
γαστέρα, καὶ σωματοῦται καὶ γνωρίζε-
ται, ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν τῶν
καλῶν ὡς αἰτίαν, σὲ ἐπιστάμενοι ψάλλομεν·
Εὐλογημένη ἢ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πᾶθη δυσκάθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας χα-
λινῶ καθυπόταξας, τοῖς αὐλοῖς Ἀγγέλοις,
ἐξωμοιώθησ βωῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Θεοβίτου Ἡλιοῦ, ἀνιχνεύων ἱερὸν
Παμμακάρι βίον, πρὸς τὸ ὄρος ἀνῆλθες,
προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, νηστεία τὸν νοῦν καθαι-
ρόμενος, μέλπων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγῇ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς
ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖ-
σαν, τῆς ἀμαρτίας φλογμῶ, Παρθένε Θεοτόκε
πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Νύμφη Χριστοῦ παρθενικαῖς, καλλοναῖς Κυ-
ριακὴ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης· διό σε,
ἐπουρανίων αὐτός, θαλάμων ἀξίως ἠξίωσεν,
ἠυμολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν Χρι-
στὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων Παρ-
θένε, θηριωδίαν σαφῶς, τῷ θείῳ μετέβαλες
Πνεύματι· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ
ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην οἰκτεί-
ρας, ὡς συμπαθῆς φωτεινούς, ἐμπέμπει Ἀγγέ-
λους τοῦ σώματος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸ
τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

Θεοτοκίον.

Οὑπερούσιος Θεός, οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐν
σοῦ Παρθένε, καὶ ὠράθη ὡς βρέφος, ὁ

πρὸ αἰῶνων Πατρὶ, καὶ θείῳ συνυπάρχων Πνεύ-
ματι· ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Πνεύματι Πάτερ πτωχεύσας, οὐρανῶν βα-
σιλείαν, ἀπειληφας σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς,
δόξης ἀρόρητου πληρούμενος, καὶ τῶν πόνων
ἀξίως, δεχόμενος Θωμᾶ τὰς ἀμοιβὰς· διὰ
τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ητῶν λειψάνων σε θήκη, τοῖς πιστῶς προ-
σιούσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμούς, πᾶ-
ση ψυχῶν κατακλύζοντας, καὶ σωμάτων ὀδύ-
νας, ἐξαιρόντας μακάριε Θωμᾶ, πρεσβευτὰ τῶν
ἐν πίστει, αἰεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Ὀσίων, φανοτάταις ἀγέλαις,
καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ νοητῶς, Πάτερ Θω-
μᾶ ἀυγαζόμενος, τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην,
τελοῦντας φωταγωγήσον πιστῶς, καὶ τυχεῖν
σωτηρίας, πρεσβείαις σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Υπεραστράπτουσα πᾶσι, τῶν θουμάτων
τῇ αἴγλῃ, τῶν σῶν θεοχαρίτωτε Ἀγνή,
τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, ἀπελαύνεις
ὀμίχλην, καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης νοητῶς, ἐφα-
πλοῖς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Γοσχυροτάτη Παρθένε, πρὸς Θεὸν πεποικιλῆσαι,
θηρίων τὰς ὀρμαὶς καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν
βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον Μάρτυς,
ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῶ· διὰ τοῦτό σε πί-
στει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ωραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὠραιότατον κάλλος, τῆς
σῆς διευτρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν
ἀκήρατον, διετήρησας Μάρτυς· καὶ τούτῳ τῶν
μελῶν τοὺς αἰκισμούς, ὡς περ προῖκα προσῆ-
ξας, Κυριακὴ πανεύφημε.

Σοῦ τὸ πολυάθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμέ-
νον, ἰάσεων πηγάζει πόταμούς, τοῖς εὐσε-
βῶς προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὸν
ρύπον καὶ βυθίζει πονηραῖς, τῶν δαιμόνων ἐφό-
δους, Κυριακὴ θεόνυμφε.

Ηπαναγία σου μνήμη, ὡς περ ἥλιος Μάρ-
τυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακὴ, νέφη παθῶν
ἀπελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοὺς
πίστει ἀληθεῖ περιχαρῶς σὲ τιμῶντας παρ-
θένε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὁρθρῆ, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν τὰ εφεξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Αφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλησίαν, ἔσχεσθε κατὰ Παῦλον· ὅθεν μαθῶν, τὰ ἐκούσια πάθη Χριστοῦ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτῆς, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε.

Τῆ μυστικῆ παντευχία, καθωπλισμένος σοφῆ, νικοποιῶ τροπαίῳ, τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ, Προκόπιε Θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας· καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελὼν, μέχρις αἵματος ἐνήθησας.

Ως τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πιθαῖς γυναιξί, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυρι, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη, προσήγαγες Κυρίῳ· οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὡς Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Α"στρον ἀνατέταλκας, ἐκ τῆς Ἑώας πολύφωτον, καταυγάζων Προκόπιε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῆ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἁθλῶν μεγίσταις λάμπεσι· διό σου τὴν πα-

νέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξέομενον ἐνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἰρκταῖς συγκλειόμενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ιδέαις βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφῆ, τὴν βασιλείαν σοι προεξένησε, παμμάκαρ τὴν οὐράνιον, ἐν ἧ χορεύεις γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολυάθλε, τῶν Ἀγγέλων συμμετόχε.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ πίσεως, ἱερῶς ἐναθλήσαντα, Θεόφρον Προκόπιε, μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύμαστε· διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήτητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ε'ξέλαμψε σήμερον, ἡ ἐνδοξος μνήμη σου, Προκόπιε πολυάθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ σοφῷ τῶν λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν· καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ Δέσποινα. Μὴ παρίδης, τὸν μικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρῖνη, ὁ σὸς Ὑἱὸς τὸν κόσμον γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'ν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐρανόθεν ἡ κλησίς σου, ὡς τοῦ κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε παναοίδιμη· καὶ φωτισθεῖς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ, τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας, θείαις λάμπεσι, τῶν σεπτῶν σου ἀγῶνων καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ε'γκρατεία τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὕστερον, πρὸς τὴν ἄθλησιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, τῆ δυνάμει

τοῦ Πνεύματος ὄθεν ἀπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσας, ἰαμάτων δαψιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρύομενος, ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος καὶ πάντας καταρδεύων, τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων, συνεχομένους Θεόπνευστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Προκοπίῳ Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναιοφρον, θέσει Θεὸς χρηματίζεις, Θεούμενος ἐν μεθέξει ὄθεν τοὺς πίστει τελούντάς σου τὴν φωσφόρον ἑορτὴν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περισώζε σαῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα· χαῖρε αὐγὴ μυστικὴ, ἢ τῷ κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον· χαῖρε κογχύλη, πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός· χαῖρε πανάχραντε· χαῖρε φυλακτήριον, πάντων πισῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἀπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; Ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλαίψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν σου γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Ἡ κλήσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἢ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ

πρὶν, ὃ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παναληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρης πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν, ὡς νουνεχῆς ἠλλάξω καὶ θνητοῦ, βασιλέως ἀθάνατον, καὶ βασιλείαν ἀφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστὸς σοὶ ὀπταίνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἀθλήσιν, προσεκκαλούμενος.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν Θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων Θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλη, δερματίνης χιτῶνας τῷ ξέεσθαι· ἀφθαρσίας δὲ ζολὴν, περιεβάλη Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄφους, Μητροπάρθενε ἀγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος, τὴν παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυναίμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος,
» πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Καθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὃ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἐνθεον, προειδῶς τῆς καρδίας σου ὄθεν ἠθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνδρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσιν, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμναῖς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-

κατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ῥῶδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ε'παίρομενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατέρραξας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε'πιφαίνεται φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ, ὁ Αὐτρωτῆς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, φέγγει τε λαμπρύνων σε, καὶ κλήσιν κατάλληλον, σοῦ τῇ προκοπῇ παρεχόμενος.

Τὸ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας, ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως, θεία ἐπινεύσει κομίζονται. **Θεοτοκίον.**

Βεβαρυμένον τῷ ὑπνω τῆς ῥαθυμίας, πρὸς μετανοίας ὀρθρον με, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβεία καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κηύσασα.

Ῥῶδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν θεοπειθῆ, προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, Μαρτυρίου αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς συγκλήτου ὤφθησαν, τῆς ἄνω κοινωναί, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαί, γένους περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἐλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχὴν, φλεγόμενου καὶ ἀφειδῶς, ξεομένου σώματος, περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν προθήσασαι, βασιλείαν Πολυέλες.

Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον· ὃν αἰεὶ ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥῶδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Εῤῥεῖ σου, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισσαγῆ καὶ πικρίας, ἀθείας ὄντως ἀπελυτροῦτο, εὐπειθῶς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κτησαίμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίῳ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σε τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσαλεύσειεν ἠδρασμένον τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος.

Θεοτοκίον.

Αῤῥιον, τῶν Ἁγίων ἀρρήτως ἐκήσας, ὑπεράγια Παρθένε, τοὺς πιστοὺς αἰεὶ ἀγιάζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συναίπτοντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρης
• κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μοι παράσχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὀπλίτην Προκόπιον· ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας ἐν ἀπειρῷ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων· ἵνα καί γὼ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαρῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμήξας, καὶ ναὸς ἀγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μελψῶ τῷ Μάρτυρι, ὃς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσε, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στίχοι.

Ἔοικε Προκόπιος, αὐχένα κλίνων,

λέγειν· Κοπέτω· τῇ πλάνῃ γὰρ οὐ θύω.

Ὁγδοάτη Προκοπίῳ ἀρνήθῃς κράτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τῆ Κυρίας Μάρτυς κατὰ τὸς χρόνους ἦν Διοκλητιανῶ, πατὴρ μὲν εὐσεβῆς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογῶντος, τῆνομα Χριστοφόρος· μητὴρ δὲ Θεοῦοσίας, τὰ εἰδῶλα θρησκευέσης, τῆς Αἰλιαίων (Ἱερουσαλήμ δηλ.) πέλειως γέννημα· ὃν ἡ μήτηρ, μετὰ τὴν τῆ πατρὸς τελευτῆν, πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγῆσα, Δῶκα τῆς Ἀλεξανδρείων ποιήκεν.

Ὅς ἐντολὰς παρὰ τῆ βασιλείως δεξιόμενος τὸς Χριστιανὸς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδὸς τῆς πρὸς Ἀλεξανδρείαν ἀφάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν, ἀσραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν ἠρανόθεν, καλῆσης τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανίαν, (τῆτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα,) καὶ τὴν πορείαν ὀνειδιζέσης καὶ θάνατον ἀπειλέσης, ὅτι θεομαχῶν πορεύεται κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τῆ δὲ Ἁγία σαφέστερον ἐφανισθῆναι τὸν λαλῶντα παρακαλίσαντος, ὡφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἰδει κρυφαῖος, καὶ φωνὴ ἐκείθεν ἤκουσθη, λέγουσα· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἐσαυρωμένος Υἱὸς τῆ Θεῶ. Καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον μετῆ

Θεός, ὑποσρέψας ἐν Σκυθοπόλει, ἐπέταξε γενέσθαι, κατὰ τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῶ, σαυρὸν, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγχείμενον.

Ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα, κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον εἴησας τρόπαιον, πρὸς τῆς μητρὸς Συσίας τοῖς εἰδώλοις εὐχαριστηρίως προσενηκεῖν προετίμητο, καὶ, ὡς τιμὴν ἐπέπι-
 στευκει, δῆλος ἦν, αὐτίκα τῆτον ἢ μήτηρ διαβάλλει ὡς Χριστιανὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, Οὐλκίω τῷ τῆς Και-
 σαρείας Ἡγεμόνι ἐπέτρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν·
 ὑφ' ἧ τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσμοτηρίῳ δίδεται, δό-
 ξας ἡμιθανῆς εἶναι· τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπισηασία, τῶν
 δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη. Εἶτα ἀγεται
 ἐν τῷ τῶν εἰδῶλων ναῶ· καὶ διὰ προσευχῆς τὰ ἐκεῖσε
 εἰδῶλα καταβαλὼν, τὴν στρατιῶτας τῶν δύο νυμέρων, σὺν
 τοῖς αὐτῶν τριβένοις (τὴν στρατιῶτας δῆλ. τῶν δύο Ταγ-
 μάτων, σὺν τοῖς στρατηγῶσι αὐτῶν,) Νικοστράτῳ καὶ Ἀν-
 τιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναῖκας Συγκλητικῆς, ἀμα τῇ μητρὶ
 Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπᾶται πίσιν· ὧν οἱ μὲν
 τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, αἱ δὲ ἀφειδῶς αἰκίζονται, καὶ
 τὴν μασθῆς ἐκκόπτονται, καὶ πυρωθεῖσαι σφαίραις τὰς μα-
 σχάλας διαπειρόνται, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ Φλαβιανῶ Ἡγεμόνος εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἁ-
 γιος καθίσταται. Ὁς Ἀρχελάῳ τινὶ, ξίφει πληῆσαι αὐτὸν
 κατὰ τῆς γαστρὸς, κελεύσας, ὁ εἰς τῆτον προσηνῆσας κατὰ
 γῆν νεκρὸς ἔκειτο. Εἶτα τίνεται ὁ Ἅγιος καὶ ξίεται· καὶ
 ἐπ' ἀνθρακίᾳ ἀπλωθεὶς καταφλέγεται· καὶ ὄξος ἐπαντλεῖται
 ταῖς καύσεσι· καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιθάντων δεξάμε-
 νος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξη τοῖς ἀ-
 σεβείοις, σκορπίσας τὸ πῦρ, Συσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγα-
 γεῖν. Ἐπὶ πᾶσι τῆτοις, ἀναρτηθεὶς ξίεται· καὶ τὰς χεῖρας
 προσδέεται· καὶ εἰς κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλων ἐμβλη-
 θῆναι, ἐπεὶ τῇ τῷ Χριστῷ σφραγίδι τῆτον κατέψυξε, τὴν
 διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, σε-
 φηφόρος εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Βάρει μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβό-
 μενος, Μάρτυς οὐκ ἠσθάνου· φέρειν γὰρ
 τὸν ζυγὸν, ἐπαυχένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρό-
 τατον, τοῦ δι' οἴκτον ἡμῖν ὀμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος,
 νόσους ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ πονηρᾶ,
 ἐκβοῶν διώκεις πνεύματα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς
 μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ταῖς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγᾶς δε-
 χόμενος, Μάκαρ καὶ πυρὶ, φλεγόμενος
 καρτερῶς, τὴν ἀσέβειαν κατέφλεξας, Εὐλογη-
 τὸς εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἀφθόρου, ὑπέρφυῶς ἀποτίκτεται, Λό-
 γος ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλο-
 γίας θείων ῥύσασθαι, τοὺς τὴν ἐκούσιον δοξο-
 λογούντας, αὐτοῦ συγκατάβασιν.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Λαμπᾶσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις
 τε κατακεντούμενος, καὶ τοῖς χρονίοις

σου μώλωψιν, ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλ-
 γεινόμενος σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραύγαζες· Εὐ-
 λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ σῇ δεξιᾷ τὰ ζοφερά, δαιμόνων πρόσωπα,
 Μάκαρ ἐρράπισας· ταύτην γὰρ ἀνθραξιν
 ἔνδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρανομῆντι
 δικαστῇ, ἀντιταττόμενος καὶ κραυγάζων· Πάν-
 τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἀρράγῃ, παμμακάκαρ
 ἔνδοξε, ἔχων θεμέλιον, λίθοις Προκόπιε
 ἔχαιρες, ὠμοτάτως βαρυνόμενος, πρὸς ἀβαρῆ
 σε χαρμονὴν ἀνακνηφίζουσιν, ἐκβοῶντα· Πάν-
 τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ πᾶσαι Κόρη γενεαί, ὡς προσηνῆσας,
 σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν,
 μακαρίους ἐργαζόμενον, τὴν τοῖς προσάγμασιν
 αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας·
 Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
 σματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
 δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
 εὐσεβείας ἐρασαὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
 λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, ἐπιτυχῶν με-
 γαλοφρόνως, ἔκλινας Θεῷ τὸν αὐχένα·
 κρουσθεὶς δὲ ξίφει ὡσπερ ἐν ἄρματι, τῷ σῶ
 ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέ-
 δραμες.

Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, πηγὴ γενόμενος
 θαυματῶν, παύεις δὲ φλογμούς παθη-
 μάτων, δαιμονικὰς τε βυθίζεις φάλαγγας, τῇ
 πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος, θείᾳ δυνάμει Ἀξιά-
 γαστε.

Τοὺς τὴν παναγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς
 ἐπιτελῶντας, πάσης ἀπειλῆς πάσης νόση,
 παντὸς κινδύνου σῶζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν
 Κτίστην Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου
 νηδύος, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν
 ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενῶς ἰκέ-
 τευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθη,
 Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· δις
 ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Εξ ἕρανθ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλη-
σις ἡ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε
τῷ Κυρίῳ, χορῆς προσῆξας Μαρτύρων· μεθ' ὧν
πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν
πολέμοις, τοῖς βασιλεῦσι τὸ νίκος, κατὰ
βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις,
ἣν ἐδωρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

**Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ
ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.**

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ω'ς προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντα πρέσβευε
ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων
κλέος μέγιστε Προκόπιε, ὡς παρρήσιαν ἔχων
πρὸς αὐτόν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ αἰεὶ παρι-
στάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξε-
σιν, εὐαρεστῆντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς περ ὁ θε-
σπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον
χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ
θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες.
Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπιε,
ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἐκέτευε, τοῦ σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Αἶνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδε-
ται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε
πολύαθλε· σὺ γὰρ ὠφθης ἀκραιφνῆς στρατιώ-
της, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ
σκάμματι εἰδώλων ταῖς μορφαῖς· καὶ νῦν προσε-
ρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων
ἡμῶν ταῖς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος πλ. α'.

Η' Ἐκκλησία σήμερον, στολισαμένη τοῖς
ἄθλοις σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφραί-
νεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κα-
τ' ἀξίαν εὐφῆμως κραυγάζει γεραίρουσα· Χαί-
ροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν
τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ ταῖς παγίδας συν-
τρίψας τοῦ ἀντιπαλοῦ. Χαίροις Μαρτύρων τὸ
καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα. Προκόπιε
πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπης
πρεσβέων, ὡς παρρήσιαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγ-
καλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Ω'σπερ ὁ Παῦλος τὴν κλησιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ
δεξάμενος, Μάρτυς Προκόπιε, καὶ προκό-

πτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν
τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ
ἀπηνές, ἀνδρείως κατήσχυνας. Διὸ καὶ μέχρις
αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς
ἀοράτους ἐχθρῆς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσ-
βεύεις ἀπαύστως τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρη-
θῆναι τῇ οἰκουμένην εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων
σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀ-
νάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανό-
νος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'· καὶ ε'. Ὠδή.**

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικά.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου,
Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.**

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,**

Ἦχος β'. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ο' τε, ἡ κρηπίς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη
τὸν κόσμον, ὄλον ἐστήριξε, τότε εὐραμέ-
νη σε λίθον ὡς ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμέλιον,
προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα,
εἰδωλικάς καὶ ναοὺς, θεία δυναστεία τοῦ Λό-
γου, τοῦ δια σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀν-
θρώποις εὐδοκήσαντος.

Λόγω, φυγαδεύων πονηρὰ, πνεύματα κακίας,
ἐτέλεις, πνευματικούς τοὺς λαοὺς, Πνεύ-
ματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέ-
μνων τὴν αὐλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ
καταβαλλόμενος σπόρον τὸν ἔνθεον· ὃν περ,
γεωργῷ προσηγάγη, τῷ ἐπερανίῳ πρεσβέων,
ὑπὲρ τῶν πιστῶν ἀνευφημούντων σε.

Δύσιν, φρυκτωρίαις νοηταῖς, σὺ ἀνατολήν
ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπι-
γνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀ-
νατείλαντος· καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέ-
τειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον· ἔνθα, τῶν ἐσόπτρων
λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθοῦμενον κάλλος, τοῦ
ἀγνωσθέντος σου Παγκράτιε.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον.

Πάντων, προστατεύεις αγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῆ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ ἔκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις και θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μητερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν· ῥύσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, και ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητῆν, βλέπουσα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ και Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, και συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

✠✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης στιχολογία, και οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, και τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Ῥδὴν ἐπινίκιον.

Υπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἐδρασμῶ τῶν λόγων σου, στηριζομένη αἰεὶ, και διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Μονάδα τρισάριθμον, ἐνιζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσθεςας, τῆς ἀθείας ἀχλὺν, και φωτοβόλοις διδαχαῖς λαοὺς φωτίσας.

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας ἀυχμῶ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἀχραντε Δέσποινα· δι' οὗ οἱ ἐν σκότει και σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

Ῥδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Υπὸ τοῦ Πνεύματος σθενοῦμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, και τῶ μοχλῶ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν Ἀξιάγαστε.

Τῶ τμητικῶ σου λόγῳ ἔτρεμες, δυσφημίας Ὅσιν ἀκάνθαν, και κατεφύττευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνουμέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Σκεῦος εὐρών σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητῆς, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθείας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὀλόφωτον, και Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, και πλατυτέραν οὐρανοῦ, και μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θῆλημα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, και ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὔσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, ἱερεῖ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτοις παρίστασαι, νυν τῶ Κυρίῳ, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ ἀχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, σὸν Υἱόν και Κύριον, και θρηνωδοῦσα μηρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες· Οἱ μοὶ! πῶς πάσχεις, Υἱέ μου παμφίλτατε!

Ῥδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθεὶς, τὴν ἀπάτην ἐφλέξας, Παγκράτιε σοφέ· και ἀναλάμπας ὡς λύχνος, τοὺς ἐν θαλάσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβάζεις θηλήματος.

Εκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθεὶς, και πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει ποταμόν, κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς Θεόφρον, και ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ρεύμασι τοῦ θείου κηρύγματος.

Οβίος σου ταῖς θείαις, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε, δαιμόνων ταῖς ὀρμαῖς· και διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθείας, Υἱοῦς ἡμέρας ἐναπέδειξας τοὺς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς εὐπειθήσαντας.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσὶ, Κόρη και θηλήμασιν, ἐκύησας ἀγνή, τὸν τὰς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας, τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, ἀχραντε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεις, ἐζώγησας λαούς, λόγῳ δὲ ναῆς κατηδάφισας, καὶ ἐδομήσω ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμόν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας, στολὴν τὴν ἱεραίν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνεληλύθας, πρὸς οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβεῖν τὸ στέφος.

Εῤῥάγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικός, θύρα δὲ ἠνοίχθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος, ταῖς τῶν πιστῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ως ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθείας καὶ ἐπήγαγε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

ᾠδὴ ε'. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Χαριτώσας σε τὸν νέον, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησὺς ὁ φωτισμὸς, τῶν ἀπάντων καὶ Θεός, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας λαὸς ἐρρύσατο.

Ραντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τὴν λαὸς· καὶ τυθεὶς ὡς περ ἀμνός, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσήνεξαι.

Ιερούργησας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφῆ, ταῖς ἐν θεοῦ διδασκαίς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα, Μάρτυς Παγκράτιε.

Θεοτοκίον.

Συμπνιγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκαρπῶν λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Πανάμωμε, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κηύσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βοᾷ·
• Τὴν ζωὴν μου ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· Δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῆς Θ'. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχοι.

Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος ὡς βᾶθρον,

ἄθλήσεως ἤγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.

Παγκράτιος δ' ἐνάτη δῶμ' ἔδρακε παγκρατέοντος.

Ος ἦν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος· παρὰ Πέτρῳ δὲ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίστιν, παρ' ἧ καὶ χειροτονεῖται Ταυρομενίης Ἐπίσκοπος. Ῥωμύλῳ δὲ καὶ Λυκαονίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτοχῶν, καταλαμβάνει τὴν

Σικελῶν, οὓς καὶ ἐκ προοιμίῳ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίστιν. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦ τε Φάλκωνος καὶ Λύσσωνος καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ἠφάνισε τὰ ἰνδάματα, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου ἠγεμόνα Βονιφάτιον πιεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποιήκε, καὶ Ἐκκλησίαν δέμασθαι. Πᾶσαν δὲ μαλακίαν ὁ Ἅγιος Θεραπεύων, καὶ καθ' ἑκάστην προστιθέμενος πλήθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἠγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μοντανῶν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Εν αἵματι βεβάπτισαι τῷ σῶ, Παγκράτιε, πρότερον ἐν ὕδατι λαὸς βεβαπτικῶς, καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων· μεθ' οὗ ἀυλιζόμενος, θέσει θεοῦσαι λαμπρῶς αἵμακαρίστε.

Τοὺς ἄλμῃ συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρῳ σου τῶν λόγων ἀνηγάγου ἱερεῖ, καὶ προσευχῶν ἱερωτάτῃ ἐπομβρία, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν Ἱερομύστα Χριστοῦ.

Ηπέτρα σε ἢ ὄντως ἀρράγῃς, θεμελίον ἔθετο καὶ βᾶσιν ἀρράγῃ, τῆς ἱεραῆς Ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας· ἐν ἧ ἑδαφιζεται, πᾶσα κακία σοφῆ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρών, πανάμωμε, Λόγος καθαρῶτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Πυρὶ λιπαινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας, στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ὠραίῃς σοφῆ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθείας.

Λαοὺς εἰς ἐπίγνωσιν, προσάγων τοῦ Χριστοῦ, σημεῖα καὶ τέρατα, ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον, ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, Θεόφρον ἐπιπνοαῖς.

Εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, δεικνύων ταῖς λαοῖς, ἐκῶν ἦν ἐφόρεσεν, ἐνούμενος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς, τῆς πολυθείας, τὸ μῦθος ἀναστέλλων.

Θεοτοκίον.

Ως ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροῦς ποταμοῦς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
• ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ
• ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Τοῖς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεῖς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τοὺς παρεισδύντας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνας τιμὴν διαβαίνουσας, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἀχραντον, ἀνεστήλου Ἐνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν.

Γερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπεις φαιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὁρώμενος, ἱερέ Παγκράτιε, ἀγαλλομένη ψυχῇ Θεῷ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλαίσμα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥύόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν σκηνὴν τὴν ἔμψυχον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. **Φ** ὡς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ πίσεως πέτρα, Παγκράτιε κραταιάιν σε, κρηπίδα Μάρτυς καὶ βάσιν, καθίσησιν Ἐκκλησίας· μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποιμνὴν, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἁγαρ ἀβλαθῆ.

Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοὶ σε μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νῦν προβαλλόμεθα μόνην, οἱ συζαυρούμενοι τούτῳ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννητορ, ὑπὲρ τῶν πίσει σε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὁρθρῆ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἄρρη-

κτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χαίριτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγαλλεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν Θεῶν φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσας· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αήττητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς αἰεὶ διαμένουσας, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε· καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ ποῦ φύγω Δέσποινα, ὁ δυστυχὴς καὶ πανάθλιος; εἰμὴ πρὸς σὲ ἀγνή, καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπίς ἀπηλπισμένων Θεόνυμφε· καὶ μὴ παρίδῃς με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλιβομένων, ἐτοίμη βοήθεια.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς παῖλαι Συμεῶν μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοφρόνως πιστοὶ, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαίρετας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιοῦχους φαιδρῆς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμελποντας.

Επὶ γῆς ἀθληταί, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ ταῖς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν οὐρανοῖς τοὺς σεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμελποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ομόνοια ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταί σεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμελποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Α΄χραντε Μητέρα Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἐπλασεν.

ᾠδὴ γ΄. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Συνέσει στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις Ἀξιάγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ πίστεως.

Εἴν λίθων Ἀθλοφόροι βολαῖς, τυράννου γνώμη συνθλαπτόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἀγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε. **Θεοτοκίον.**

Κέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ. **Ὁ Εἰρμός.**

» Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσον μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξαζεῖν σου, τὰ σωτήρια παθήματα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Οἱ στρατιῶται τῆ Χριστῆ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐβυθίσαν αἱμάτων ῥοαῖς· λίθοις γὰρ συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὦφθησαν σαφῶς· ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξαζονται.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, ἰς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῆ σῆ πρεσβεία ἀγαθῆ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ· Οἱ μοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Ἐσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέου ἀγάπης, κερρατημένος τοῖς θρασμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρόν, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο, κράτει τοῦ Χριστοῦ κρατυνόμενος.

Η θεόκλητος φάλαγξ, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθὺν τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπουσα· Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ Ἀθλοφόροι ἐν φρεσὶ, τὴν πολυθεὸν ἀχλὺν, εἰδωλικῆς παροινίας διεσκέδασαν, θεία δυναστεία νευρούμενοι.

Α΄τενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φορὰν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ αἰοίδιμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο.

Θεοτοκίον.

Ε΄πεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοὶ, καὶ παράδεισον εἰργάσατο τρυφῆς, ζωῆς ξύλον ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Λογίοις τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀγίου, εἰδῶλων οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Α΄ξέρες φαεσφόροι γεγονάτε Ἀθλοφόροι, καὶ ἄνθη τῆς πίσεως, τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντα. **Γ**εώργιον πεφήνατε Ἅγιοι τῆ Ὑψίστη, δρεπάταις τεμνόμενοι, τῆ Μαρτυρίᾳ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὃν ἔτεκες Θεοτόκε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενῶς ἀνυμνοῦντων σε.

ᾠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Γηθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἐβῶν· Εἰς χεῖράς σου Δέσποτα, προσδέχου τὰ πνεύματα, ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον· σέ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Α΄γγέλων συνομόσκηνος, ἢ φαλαγξ τῶν σῶν ἐχρημάτισε, Μαρτύρων Φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελέσασα· καὶ νῦν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων ἢ πανεύκλεια, Μαρτύρων χορεία θεόλεκτος, Μαρτύρων εὐπρέπεια, θρωπῶς δυσωπήσατε, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς προσφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπὸρθ σε, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
» ἐγένετο· ἐγὼ δέ ἐβόησα, πρὸς σέ τὸν
» φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἢ δεξιὰ σε Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Παρεμβολή τις εύρέθη Θεῶ νέα,
Τόλμη παρεμβαλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.

Κτείνεν έρισθενέας δεκάτη πῦρ Νικοπολίτας.

Οὔτοι, κατὰ τὲς καιρὲς Λικινίς βασιλέως, καὶ Λυσί-
ήγεμόνος, ὠμολόγησαν τὸν Χριστόν. Ἐξῆρχον δὲ αὐ-
τῶν, οἱ καὶ τῆς πόλεως ἦσαν πρῶτοι, Λεόντιος, Μαυρί-
κιος, Δανιήλ, καὶ Ἀυτώνιος. Διαφόροις δὲ βασάνοις ἐξε-
τασθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθίντες, τέλος τοῦ
δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὔραυτο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Βιάνορος καὶ Σιλουανοῦ.

Ὁ δὲ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισσιδῶν ἐπαρχίας ἦν· διὰ
δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, Σεβηριανῷ ἡγεμόνι Εὐ-
φρατησίας εἰς ἐξέτασιν ἄγεται· καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς
σπαθίζεται, καὶ σφαίραις πυρὸς κατακαίεται, καὶ τὲς ὀδόν-
τας καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Σιλβανὸς παρεστῶς, καὶ
τὴν τῷ Ἁγίῳ καρτερίαν βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν, καὶ
παραυτὰ τὴν γλῶσσαν ἐξεκόπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφα-
λήν. Ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τρυπᾶται τὲς ἀστραγάλους, καὶ
καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται, καὶ τὸ δέρμα τῆς κε-
φαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὸν αὐχένα τιμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀπολλωνίου, τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Ὁ δὲ Περινίῳ τῷ ἄρχοντι, ἐνδημῶντι τῷ Ἰκονίῳ, προσαχθεὶς,
καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἶδωλα μυκτηρί-
σας, σταυρῷ προσηλᾶται, καὶ τὸ μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων μυρίων Πα-
τέρων, οὓς διὰ πυρὸς θανάτῳ βιαίῳ παρέδωκε
Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσι-
δωρον τὸν Πρεσβύτερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βεάτου (ἐν ἄλλ. Βιάτου,
ἢ Βιώτου).

Ταῖς αὐτῶν σῆγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Εἰν τῇ καμίνῳ Χριστὲ, οἱ Ἄθλοφόροι ἐμελώ-
δουν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ἀελαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἄ-
θλοφόροι, μετ' εὐφροσύνης ὑμῶν, τὰς ψυ-
χὰς παρεδώκατε.

Παρεσηκότες Θεῶ, σεφανηφόροι Ἄθλοφόροι,
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενώς, αἰεὶ πρεσβεύετε.

Ὡς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντες
πύργοι, περιφανεῖς Ἄθληταί, πιστοῖς ἐ-
δείχθητε.

Θεοτοκίον.

Ὡς σωτηρίαν ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωπῆμεν·
Ἐξευμενίζου ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σῆ·

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν
τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας,

κοινωνοὶ ἀξιώθειμεν, τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες,
καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτε-
ρῶν Ἀθλητῶν, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στε-
φάνους, εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, καὶ φαι-
δρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθροι ἰδίων αἱμάτων, φοινηθέντες Ἀξιά-
γαστοι, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασι-
λεύετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς καρτεροὺς στρατιώτας, τοὺς λαμπτή-
ρας τοῦ ἀσβέστου πυρὸς, τοὺς κοινωνοὺς
τῶν φωτῶν (*), τοὺς σῆγέρας αἰεὶ λάμποντας,
εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεο-
τόκα ἀγνή, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις
ἐποχοῦμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις,
βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
- » Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
- » χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς,
- » ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
- » τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Ἰπὲρ τῆς κοινῆς, σωτηρίας πρεσβεύσατε,
παναοιδίμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστά-
μενοι, δι' ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ρώμη κραταιᾶ, τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα,
καθελόντες ἀήττητοι, οἰκίαν οὐράνιον, κα-
ταικεῖν σὺν Ἀγγέλοις ἠξιώθητε.

Ὡς αἰεφανεῖς, δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν, οἱ
καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀπαύσως ἀυγαῖσσι,
φωτοβόλοις λάμπησι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμοις καὶ δεσμοῖς, μαρτυρίου νικῆσαντες,
τὸν ἀλάστορα τύραννον, στεφάνους ἐδέξα-
σθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης Πανσεβάσμιοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἀ-
φεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πιστεὶ ἀνυμνοῦσί σε.

Ὁ Εἰρμός.

- » Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεῶ,
- » τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
- » κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

(*) Ἴσως: φωστῆρων.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Πολυχειρία γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρεία τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες πάντας τοὺς ἔχθρους, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ ὦν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἀμαρτωλοὶ, ὦ Παναγία Παρθένε· σὺ εὐδιαλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, σὴ μητρικῆ παρρησία.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

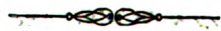
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ.

Εἴαν τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου. Εἰσοδός. Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένοι τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ, Ἀξιόμ' ἐστι, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῆς Ἁγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. —

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ἐπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιον τοῦ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ τῆ Κυρίου ἀμνάς, τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάζει, σθένει τῆ Πνεύ-

ματος· ὁ ἀρϋόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον τῷ τῆ παντός, αἴνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἐκάστοτε.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχεσ ὄρμαῖς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον· καὶ πυρός ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας· καὶ πᾶσαν ἄλλην, οἴσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον· καὶ ἀνεληλύθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθέμενον, περιχαρῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Θείων Πατέρων συναθροισμα, πίστεως Ὄρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται· ὃν περ Παναοίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίστιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἴρεσιν, καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἐνδοξε, προασπιστάς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, καθορῶντες Πανεύφημε, ῥῶσιν ἀρϋόμεθα ἀδαπάνητον, καὶ ταῖς ψυχᾶς φωτιζόμεθα, καὶ νοῦν ἐλλαμπόμεθα, καθαρθέντες νοητῶς, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, μεσιτεῖαις σου, ἱεραῖς Εὐφημία· διὰ τοῦτο, μετὰ πόθου εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Καὶ πυρὶ προσωμίλησας, καὶ θηρίοις ἐκδεδοσαι, καὶ ἐν λαϊκῷ βέβλησαι καλλιπάρθενε, καὶ τοῖς τροχοῖς ἐπιτέθεισαι, ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, ὁ τῶν ὄλων ποιητῆς, καταισχύνας τὸν ταῦτά σοι μηχανώμενον, καὶ δοξάσας σε Μάρτυς Εὐφημία, τὴν κηρύξασαν τὸν ἕνα, Χριστὸν ἐν δύο ταῖς φύσεσιν.

Εὐτυχῇ καὶ Διόσκορον, καὶ τοὺς τούτοις ὁμόφρονας, Ἀκεφάλους ἅμα τε καὶ παράφρονας, τῆς ἀνιάτως νοσήσαντας, εἰς τέλος κατήσχυνεν, Εὐφημία ἡ σεπτῇ, καὶ Χριστὸν ἀνεκήρυξε, ταῖς θελήσεσιν, ἐνεργείαις τε ἅμα διπλοῦν ὄντα, κατ' ὑπόστασιν δὲ ἕνα, ὡς οἱ Πατέρες ἐτράνωσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποιημένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὄσμήν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προήλθεν, ἀφράξως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυαδί φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ' τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, μετ' ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ἀθληφόρε καὶ Μάρτυς, ἡ τῶν τυράννων τὰ θράση καταργήσασα, καὶ τῶν κακοδόξων τὴν ἄνοιαν ἀπελέγξασα. Χαίροις τῆς Χαλκηδόνος τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ ἄσειστον ἔρεισμα. Χαίροις, ἡ διὰ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, τὴν μὲν ἀκμὴν τοῦ σώματος ταῖς βασιάνοις καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτίσι τοῦ πνεύματος ἐκλαμπρύνασα. Χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων σου τὰ μνημόσυνα.

Ἦχος β΄.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡσπερ ζῶσα ἡ Μάρτυς, καὶ θανοῦσα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ τὸν ἡμέτερον Τόμον ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἰρετικῶν τοῖς ποσὶ κατεπάτησεν· ἐκφαυλίζουσα τούτων τὸ κακόνου καὶ βλάσφημον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνουσα τὸ ὀρθὸν καὶ ἀκίβδηλον, ἕνα μὲν κατ' ὑπόστασιν τὸν Χριστὸν κηρύττοντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν καὶ θελήσιν. Ἦς ταῖς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ΄.

Τοὺς τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς ἀγῶνας καὶ τῆς πίστεως, οὓς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσω, ἐν ἀσθενεῖ τοῦ θήλεος φύσει, ἐπαξίως τίς διηγῆσεται; ἢ τίς ἐξειπεῖν κατισχύσει τῶν ἀρετῶν σου τὰ προτερήματα, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, Εὐφημία πανευφήμη; τό, τε στερρόν τῶν ὀρθῶν δογματῶν, καὶ ὀρθοδοξίας τὸ μόνιμον; διὸ καὶ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων τὸν τῆς πίστεως Ὅρον, ὡς ζηλωτῆς ταύτης πεπίευσαι, ὃν καὶ φυλάττεις διὰ παντὸς ἀπαράτρεπτον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Μαρτυρικὴν πανήγυριν, ἐπὶ γῆς τελουμένην κατοπτεύοντες σήμερον, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφημία ἡ σεπτὴ, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ καλοῦ τῆς ἐκκλησίας ποιμένος· καὶ προθεῖσα ἡμῖν ἑαυτὴν, συγχωρεῖ ἐκάστω τὸν ἁγιασμόν ἀπαρύσασθαι. Προσέλθωμεν δὴ ἐν πίστει, καὶ ἀδιστακτῶ διανοίᾳ, μηδὲν ὑφορώμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ ἀπαντήσωμεν ἀφθόνως τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν, αἰτούμενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν, Εὐφημία ἡ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς καὶ λαμπρᾷ πανδαισίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοῖ, ἐν φαιδραῖς ταῖς στολαῖς κατηγλαϊσμένοι τῷ θείῳ Πνεύματος· αὕτη γὰρ ὡς ἄγνη περιστέρα, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, ὀλικῶς τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν ἑαυτῇ εἰσῳκίσασα, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεόν, ὃν καὶ ποθεῖσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθησε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶνας, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, καθαρθῶμεν ἀδελφοί, χεῖλεσι ψυχῆ καὶ καρδίᾳ, καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ, δωρεᾶν προχεόμενον, νῦν τῆς Πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὀρωμένης τρανῶς· ἦν περ μακαρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Εστῆς, πρὸ βημάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν τυράννων, ὡς ἄκμων, πόνοις ἀνάλωτος, Μάρτυς καλλιπάρθενε, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σὰρκα λαβόντα, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι καὶ ταῖς θελήσεσιν· ὅθεν εἰς σοὺς πόδας τὸν Τόμον, τῶν αἰρετικῶν ἀπορρίπτεις, ζήλω τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τῆς πόδας μου,
καὶ κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Μάρτυς, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐ-
φημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν,
ἱεροῖς ἐν ἄσμασι καὶ μελωδήμασι, τὴν σεπτὴν
σου πανηγυριν, εἰς ἐν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν
συνήθροισεν ὁ Βυζαντίων ποιμὴν· ὃν περ, φρέ-
ρει φυλάττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ
βλάβης, λύτρωσαι πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Η διηθησμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμέ-
νη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς ἐώας ἀ-
νατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμόν
ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπι-
φοιτήσεως τῶν θείων Πατέρων, μὴ διαλίπης ὑ-
πὲρ ἡμῶν δυσωπούσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία
πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατή-
σχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χρι-
στοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου
ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν.
Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η νύμφη καὶ ἀμνάς, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστέ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανόου νυμφίου ὁ-
πίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπαδα κατέχευσα, τὴν
δι' ἔλαιον τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταύτης ἅπαν-
τας, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβείαις ὡς
εὐσπλαγγνος.

Θεοτοκίον.

Ελπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν
ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀ-
παύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦ-
ναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν
βίου ταῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατησχύνθησαν αἰσχροῦς, αἰρετιζόντων ἡ
πληθῦς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως
πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἐώρων ποσὶ σε κατερ-
ρίμμενον, τὸν Τόμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον,

τιμίαις σου χερσὶ, κατεχόμενον, κατηγοροῦντα
ἄνοϊαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ κρίζοντα·
Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ
καὶ ταῖς θελήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε,
βαίτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρῶν
τὴν βλασῆσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήσωρ σου
καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος
τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ τῆς Πανευφήμης, μετ' ἐγ-
κωμίων ψαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος, εὐφημή-
σωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογματῶν
γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προστατῆς· καὶ
μετὰ τέλος, θαῦμα φρικτόν! Εὐτυχῆ καὶ Διό-
σκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς
δόγμα Χριστοῦ· ὃν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγα-
λύνομεν Ἁγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυ-
μνήντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες
ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντε-
λεῆμον, ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον,
λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὧρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ
αἰσχυνηθῶμεν οἱ δοῦλοι σου.

**Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχος.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.**

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσ-
έσχε μοι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος
πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. **Ζήτηι Νοεμ. 25.**

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ. Ἦχος πλ. β'.

Εν δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ζήτηι τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· Ὑ γράν διοδοῦσας.

Καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀ νοίξω τὸ στόμα μου (*).

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
πνεύματος, καὶ ἄσω μελωδήμα, τῇ Ἀθλη-

(*) Τὸ μὲν τετυπωμένον Μηνεῖον εἶχε πρότερον ἕτερον Κανὼνα ἀνώνομον, πεπονημένον κατ' Εἰρήμους ἀκαταλλήλους εἰς ἑορτάσιμον καὶ πανηγυρικὴν ἡμέραν. Ἐν δὲ τῷ Χερσογράφῳ κεῖται γλαφυρώτατος καὶ ἀρμονικώτατος Κανὼν, Ἰωσήφ τοῦ Ἱμνογράφου ποίημα, πρὸς τὸ, Ἀρματηλάτην Φαρσῶ.

φόρῳ Χριστοῦ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς ἀνακη-
ρύττων, τοὺς πόνους οὓς ἤνεγκε, καὶ τὰ πα-
λαιίσματα.

Γάσεων ἄφθονα, ἡμῖν προχέεις χαρίσματα,
τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῷ σου
Σεμνή, καὶ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους τῆς καρδίας,
καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσιν.

Ναὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν Δεῖον Ἀπό-
στολον, ἐν ᾧ περ ἠυδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύ-
ριος, ἐνοικῆσαι τε, καὶ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς
καθαρότητι, Μάρτυς πολυάθλε. **Θεοτοκίον.**

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τῆ σὲ ἐλέους τὴν
ἄβυσσον, καὶ βρύσιν τὴν ἄφθονον, τῶν
τερασιῶν σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν
σου, ᾧν πᾶσι δι' ἔλεον πολὺν ἐξέχεας.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Ω! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σαδίου, ἀθλοῦσα ἡ
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον ἐξέστησε,
δι' ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγ-
κε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Πανεύφημε Μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν
ἄσμασιν αἰεὶ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν,
τὴν σὴν πλουτῆντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου
φέρουσαν, τὸ ἱερόν καὶ σεβάσιμον.

Ανδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν
Σεμνή τὸν νοητὸν, δυναμωθεῖσα χάριτι,
Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου
φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Υμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν
Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν μόνην αἰεπάρθενον·
αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν,
ἡμῶν δι' ἄκραν καθαρότητα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν
λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς
ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσεληλυ-
θας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς
ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. Ἀλλ' ἐκ κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίσει
τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς.

Ἦχος δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Οὐ λθὼν ἐθησαύρισας τὸν ἀληθῆ, ὃν περ σὴς
καὶ βρῶσις ἐ δύναται, ἐξαφανίσαι, Καλ-

Τὸν δὲ παρόντα, καὶ πᾶσαν ὁμοῦ τὴν εορτάσιμον ταύτην Ἀ-
κολουθίαν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἐφιλοπόνησεν ὁ μουσικολογιώ-
τατος Ἰάκωβος, Πρωτοψάλτης τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκ-
κλησίας. Ἐτυπώθη δὲ ἐν πρώτοις κατὰ τὰ Πατριάρχεια, ἐπὶ
τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰδίδιμου Πατριάρχου Γρηγορίου Β'. τῷ 1804
ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ.

λιπάρθενε σεμνή· ἐ γὰρ ἐν γῆ κατέκρυψας, τοῖς
δεομένοις δὲ ἐσκόρπισας.

Θαμβους ἐπληρώθησαν καὶ χαρμονῆς, ὄντως
τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, ἐν ταῖς χερσί
σου, καθορῶντες ᾧ Σεμνή, τὸν τόμον τὸν ὀρθό-
δοξον, ἐν δὲ τοῖς ποσὶ τὸν ἀλλότριον.

Υβρεως ἐπλήσθησαν σφόδρα πολλῆς, οἱ περὶ
Διόσκορον ἅπαντες, καὶ Εὐτυχέα, οἱ νο-
σήσαντες κακῶς, ἕς ἐπὶ τέλους ἡσχυνας, Μάρτυς
Εὐφημία πανεύφημε. **Θεοτοκίον.**

Νόσος ἐπουράνιοι τὸ ἐπὶ σοί, ὄντως Θεοτόκε
μυστήριον, κατανοοῦντες, ἐξεπλάγησαν·
διό, ἰλιγγιωσὶ Δέσποινα, ὕμνον κατ' ἀξίαν προσ-
φέρειν σοί.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μερίδα Πανεύφημε, τὴν ἀγαθὴν προέκρινας,
πάντα παριδοῦσα τὰ τοῦ βίου, δόξαν
καὶ πλοῦτον· ἐνός γὰρ χρεῖα ἐστὶ· μέριμναν
καὶ τύρην τῶν πολλῶν, σὺ ἀπεσκοράκισας,
τὴν Μαρίαν ζηλώσασα.

Ω ξένον τεράστιον! νεκρὰ μὲν ἐν τῷ μνή-
ματι, θαύματα τελεῖ δ' ὡσπερ τίς ζῶσα,
κρείττονα λίαν ἢ κατὰ ἀνθρώπον, αἱμάτων ἐκ-
βλύζουσα κρουνούς, εἰς ἔνδειξιν μείζονα, ὅτι
ζῶσιν οἱ δίκαιοι.

Συνοῦσα τῷ Κτίστη σου, ἐν οὐρανοῖς πανεύ-
φημε, ἐντευξιν ποιοῦ ὑπὲρ τῶν πίστει,
ἀνευφημούντων τὴν Δεῖαν μνήμην σου, Μάρτυς
Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ τὸ αἷμά σου,
ὡσπερ θυμὰ ἐξέχεας. **Θεοτοκίον.**

Ανύμφευτε Δέσποινα, τῶν Προφητῶν ἡ
πρόρρησις, ὄντως ἐπὶ σοὶ πέρας λαμβά-
νει· καὶ γὰρ συνελαβες ἐν τῇ μήτρᾳ τῇ σῇ, τὸν
Λόγον τὸν ἀναρχον Πατρός, ὡς ὁ Θεὸς σύλλο-
γος, τουτωνὶ προεκήρυξεν.

ᾠδὴ ς'. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Ως ἄνθος χόρτε ἡ πάνσεμνος, ὀρώσα Εὐφη-
μία ρέομενα, πάντα τὰ γῆινα, δίκην σκυ-
βάλων κατέπτυσεν, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ, ὃν περ
ἐπόθησεν.

Καθεῖλες Κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγαν καὶ
πολλὰ ἐπαιρόμενον, καὶ κατεβύθισας, ἐν
τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν κατ' ἡμῶν
δολίως μηχανευόμενον.

Ορῶντες Μάρτυς ὡς ἡδυσμα, ἐν μέσῳ σου
τὸ λείψανον κείμενον, τὸ ἱερώτατον,
πνευματικῶς εὐωχοῦμεθα, ἀγιασμὸν καὶ ρῶσιν
ἀπαρυόμενοι. **Θεοτοκίον.**

Ξενίζεις πάντας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Παν-
εργία Θεόνυμφε· ὦ! πῶς ἀπειρανδρος, ἕσα

πρὸ τόκου γεγέννηκας, καὶ μετὰ τόκον πάλιν, ἔμεινας ἄφθορος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Α'γῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίσει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆ νυμφί σου· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς ταῖς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσθευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τῆ ἀμέμπτου σου θαυμάσειέ τις πρότερον; σὺ γὰρ εὐφρανάς τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ ἀγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. Τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσεις, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῆ καὶ θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἡπειρον ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων, Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι.

Δίκαζε μάρτυς τοῖς ὄροις, καὶ κειμένη, κυροῦσα πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.

Θέσκελον ἑνδεκάτῃ Ὄρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίῃ.

Π'Ἁγία αὕτη καὶ πανένδοξος Μεγαλομάρτυς Εὐφημία διέλαμψε κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, καὶ Πρίσκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης, γέννημα [καὶ] παιδεύμα τῆς πόλεως Χαλκηδόνος, ἐξ εὐγενῶν καὶ θεοσεβῶν γονέων καταγεγεννημένη· ἦτις, διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι ὡς χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε, καὶ θηρίοις ἐκδέδοται, καὶ ἑτέροις μηχαναῖς κολαστηρίων, ἅπερ γενναίως ὑπομείνασα, ἐκομίσατο τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Χαλκηδόνι διεσώζετο, ὅπου καὶ ναὸς περικαλλῆς ᾠκοδόμητο εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Μαρτιανοῦ καὶ Πυλγερίας συνεκροτήθη ἡ οἰκουμένη ἱερά Σύνοδος τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἁγίων Πατέρων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Χαλκηδόνος, οἱ τινες τοὺς περὶ Εὐτυχία καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ οὐκ ἐπαίθοντο, ἑτέρως τούτους μετέρχονται· δηλαδὴ, ἐνέγραψαν τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν τόμῳ, καὶ τὰς αἰρετικὰς προέτρεψαν ἐν ἑτέρῳ γράφαι τὸ ἑαυτῶν φρόνη-

μα, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, εἶθοντο ἐπὶ τοῦ ταύτης σταθμοῦ ἀμφοτέρους τοὺς τόμους ἐσφραγισμένους· καὶ μετὰ ταῦτα, παραγενόμενοι καὶ ἀνοίξαντες, τὸν μὲν τόμον τῶν αἰρετικῶν εὖρον ἐρρίμμενον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων τόμον κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσίν. Ὅπερ ἰδόντες, οἱ αἰρετικοὶ μὲν αἰσχύνθη, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι χαρὰς ἐνεπλήσθησαν.

Τοῦτο γοῦν τὸ χάριτας βρῦον ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἀκέραιον ἐκ Χαλκηδόνος μετεκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, ὅπου καὶ ὁ τότε αἰοδιμὸς ἐν Πατριαρχαῖς Καστίνας ἐν αὐτῷ τῷ Βυζαντίῳ ἐκκτήριον ἠγείρει ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας, ἄρτι κοσμηθεῖσθαι μαρτυρίου στεφάνῳ. Γενομένης δὲ τῆς ἀλώσεως, μετατεθέντων πάντων τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τότε τὸ Πατριαρχεῖον, μετετέθη καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἐκεῖ. Κάκειθεν, μετατεθέντος τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παναχράντου, μετεκομίσθη σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἱερὸν λείψανον ἐκεῖ. Μετατεθέντος δὲ ἐκείθεν τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, μετηνέχθη καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἐν αὐτῷ, ὅπερ θεία εὐδοκία διασώζεται μέχρι τῆς σήμερον, τιμώμενον καὶ σεβόμενον οὐ μόνον παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων, βρῦον ἱάματα τοῖς μετ' εὐλαβείας προσερχομένοις.

Καθιερώθη δὲ ἐν τῷ ῥηθέντι πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τοῖς δεξιαῖς μέρεσι καὶ παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, εὐθα κατατεθειμένον ἐστὶ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, καθ' ὃν καιρὸν, ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας τῆς Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Γρηγορίου, ἐκ βάθρων ἀνωκοδομήθησαν τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐλῇ οἰκοδομαί. Τελεῖται δὲ ἡ μνήμη καὶ πανήγυρις τῆς Ἁγίας κατὰ τὴν ια'. τοῦ Ἰουλίου, καδ' ἦν συναθροίζονται τὰ πλήθη τῶν ὀρθοδόξων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἑτεροδόξων· καὶ οἱ μετ' εὐλαβείας προσερχόμενοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, ἀξιοῦνται πολλῶν ἱαμάτων.

Ἦς ταῖς πρεσβείαις εἶημεν ἅπαντες περιφρουρούμενοι. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὡκ ελαίτρευσαν.

Ρ'ἄον ἔφερες, βασάνων τὴν δριμύτητα, Μάρτυς πανεύφημε, ἐν στερρότατῳ νοῦ, ἐξ ὕψους λαμβάνουσα θείαν βοήθειαν· ὅθεν ἔψαλλες· Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ πανεύφημος, Ἀμνὰς καὶ καλλιπάρθενος, πάντα ἐκάλεσε, πρὸς εὐωχίαν αὐτῆς· διὸ καὶ εὐφράνθητε πανηγυρίζοντες, καὶ κραυγάσατε· Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ διηλεγξας, τοῦ Εὐτυχοῦς τὴν ἄνοιαν, τοῦ δυστυχήσαντος, περὶ τὸ σέβας κακῶς, δεινοῦ Διοσκόρου τε Μάρτυς πανεύφημε, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ιλέων μοι, τὸν Υἱὸν σὺ Παναμώμητε, ποίησον δέομαι, καὶ μὴ παρίδῃς σεμνή, δεήσεις καὶ δάκρυα θερμῶς προχέοντι, καὶ κραυγάζοντι· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς...

Εστῆς πρὸ βημάτων Εὐφημία, τυράννων παρανομούντων ἀνδρικώτατα, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ἐν ταῖς θελήσεσιν ἅμα καὶ φύσεσι, καὶ κράζουσα· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλὴν γεραὴν ἀπεποιήσω, Χριστὸν τὸν νυμφίον σου ἐπιποθήσασα, οὐτινος τοῖς ἔγχεσι, Μάρτυς ἠκολούθησας· διὸ καὶ συναγάλλῃ νῦν αὐτῷ κραυγάζουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φρίττω κατὰ νοῦν ἀναλαμβάνων, τοὺς πόρους σου τοὺς δεινοὺς καὶ τὰ παλαιίσματα, οἷς ἐνεκαρτέρησας, γυναικείῳ σώματι, διὰ πολλὴν ἀγάπῃσιν, Μάρτυς πανεύφημε, Πατρός τε καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ, Πνεύματος τοῦ μόνου, Θεοῦ τρισυποστάτου.

Θεοτοκίον.

Ορμος γαληνὸς μόνη εἰδείχθης, Παρθένε χειμαζομένων καὶ προσφύγιον, ἐνθα καταφεύγοντες, οἱ κλυδωνιζόμενοι, ἐν τῷ τοῦ βίου κλυδῶνι, περισωζόμεθα· διὸ σε κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Νοῦς οὐκ ἐξαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώπινος ἐκδιηγῆσασθαι, τὰς ὑπερφυεῖς τιμὰς, καὶ δόξας Μάρτυς, ἃς περ ἀπειλήφας, συμβασιλεύειν ἄληκτα Χριστῷ πανεύφημε· κατ' ἀξίαν, ἄθλων δὲ κεκλήρωσαι, ἀκηράτου τρυφῆς ἀπολαύσασα.

Μύρω νοητῷ, ἐχρίσθη Πανεύφημε τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ μυρίζεις πάντοτε, τῶν προσιόντων σοι μετὰ πίστεως, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν, δι' ἧς πόρρω, ἀποσκορακίζεται, ὁ δυσώδης ἐχθρὸς καὶ παμπόνηρος.

Γεροπρεπῶς, τὴν σὴν ἀξιάγαστον πανηγυρίζομεν, καὶ φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου σήμερον, ἐν ᾧ περ συνηθροίσθημεν, χειραγωγία πολλῇ, τῷ ποιμένῳ, τοῦ καλοῦ πανεύφημε, ὑπὲρ οὗ ἐκδυσώπει τὸν Κύριον.

Αναρχε Τριάς, τοὺς θεολογοῦντάς σε σκέπε καὶ φύλαττε· ἔχεις γὰρ πρεσβεύουσαν,

περὶ τὴν δόξαν τῆς σῆς λαμπρότητος, μετὰ Μαρτύρων πάντοτε, τὴν καλλιπάρθενον, Εὐφημίαν, ἧς περ τὰ μνημόσυνα, ἐκτελεῦντες πιστῶς εὐφραϊνόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι ἀγνή, προσάγομεν Δέσποινα πόθῳ βοῶντές σοι· Χαῖρε θρόνε πύρινε, ὑψίστου χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· ὁ ὁ Δαυὶδ προέγραψεν, ὄρος πῖωτατον· Ἀποσόλων, χαῖρε ἡ εὐπρέπεια, καὶ ἡμῶν τῶν ψυχῶν τὸ διάσωσμα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανῆσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἡμῶν Ἀγνή, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθὸν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι· πάντας οὖν ἡμᾶς ρύσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ Ἐώας ὡς ἀστὴρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι· δι' ἧς θεῖον θεόπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος, Διοσκόρου τε, τῆ δεινοῦ καὶ παράφρονος. Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρηνοῦς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικούς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῆ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε τῆς Ἀθληφόρε Χριστοῦ, μετ' ἐγκωμίων τελευτήσασα πανήγυριν, ὁρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνῳς ἐορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ἄσμασι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τῆ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσί σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἀνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο· τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, ἕς εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐ-

φημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς Μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερός Βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι τὸ μέγα ἔλκος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρῖσαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ Δῆλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν, πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· ἕρανίω δὲ καὶ Δεῖω στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλκος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή. Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζῆτει τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φαίγῃ μετ' αὐτοῦ.

Ζῆτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου (*).

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν ουρανίων ταγματίων.

Πολυειδέσι βασιάνοις ἐγκαρτερήσαντες, φωτεινοὶ στεφάνοι, ἐκομίσασθε ἅμφω, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ πρσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δὲ αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἐν ᾧ ὑπάρχων ἰκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τῆς τιμῶντάς σε.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένου Μιχαὴλ τοῦ Μαλεῖνου, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα: Ἀγαλμα τερπνῶν τῶν μονοτρόπων σέβω.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν Δαυμάτων αἴγλῃ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμόν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἐορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἱεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἱλασμόν, διαμείβῃ τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνημφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μητὲρ ἀγνή· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος. Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, πυρσευόμενοι αἰεὶ, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν ψυχὴν μὲ φωτίσατε, μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἀθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Επτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος· ὅθεν πάντα τὰ τερπνά, τῆ βίῃ Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθῆων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυρὰν, ἐσθέσατε σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ρεύμασιν· ὅθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων, καθαραῖς ἐπομβρήσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν ρύπον ἐκπλύνετε.

Τὴν ἄλυπον ζῶην, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφήν, τὸ φῶς τὸ νοητὸν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπήνεγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροὶ, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί· αἰκίσεις γὰρ σαρκός, καὶ πολὺπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπήνεγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες.

Θεοτοκίον.

Γὸν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὐας, Γαβριήλ σοι προσφωνῶν, τὸ Χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίναξε Δέσποινα· μόνη γάρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφους, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ῥδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σοφία λόγων, θεϊκῶν τοὺς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκὸς, ἰσχυρὸν Πνεύματος ἠνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Αναρτηθέντα, ὠμοτάτως κελεύει σε ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεόν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τῆ καρτερίᾳ σου, καλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυραίν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσθεςας, Πρόκλε δυναμούμενος, τῆ θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Λύσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῆ στοργῇ με τῆ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πα-
» **τ**ρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐ-
» **σ**τιν Ἄγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ιλάριον πιστοὶ, καὶ τὸν ἔνδοξον Πρόκλον, ἀθλήσαντας σερρόως, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες· οὗτοι θανάμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσι, δεῖναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμῶμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσῃ, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολυζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέμου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ῥδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Ηκολούθει σοῦ ταῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον· ὁ γὰρ αἰμοβόρος, εἶργετο

προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὄλων μόνον Κύριον, ὠμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένους, σὺ τῷ ξύλῳ, καὶ ἰμάσι πεδούμενος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας ἐπροσένειμας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου, σαφῶς δυναμούμενος.

Αἠπτήτῳ παρρησίᾳ, καὶ γενναίῳ φρονήματι, ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔστις πρὸ βημάτων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων τοῦ κενώσαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Γταμὸς μὲν ὁ διώκτης, τοῖς σοφοῖς ἐπεδείκνυε, τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον· ἀκαταπλήκτους δὲ βλέπων κατεπλήτετο, καὶ τὴν ἥτταν ὀρών ἑαυτοῦ ἐμωραίνετο.

Θεοτοκίον.

Συντριβὲν τῆ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ ποῖημα, κατοικτειρῶν Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ὤκησας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις προεληλυθας, ἀφθαρσίας καινίζων, ὁδοὺς τοῖς εἰδόσι σε.

Ῥδὴ ε΄. Σὺ Κυριέ μου φῶς.

Σὺ Κυριέ ἰσχύς, τῶν Μαρτύρων καὶ σήριγμα· σὺ Ἄγιοι τοῖς Ἄγιοις, ἀδιάσειστον τεῖχος, ἀθλοῦσι προθυμότερα.

Εἠρωτι θεϊκῶ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμακάρι ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες, φλεγόμενος Μάρτυς Πρόκλε, προσταγαῖς τοῦ τυράννου, καὶ γνώμῃ θανατούμενος.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεύσαι μυστήριον, ὧ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

Ῥδὴ ς΄. Ἠλθον εἰς τὰ βᾶθη.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες οὐ θῆρες, οὐδὲ θανάτου πείρα, γενναιότατοι ὑμᾶς χωρίσαι, τῆς τοῦ Θεοῦ, καθαροῦ ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως κατίσχυσε.

Νόμοις ἐγκωμίων οὐ δουλεύει, ἢ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία· μόνος αὐτοῦς, ὁ δοξάζων Κύριος, μεγαλύνει ὡς θεράποντας.

Εὐπλῶς τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίσθητε πρὸς θεῖον ὄρμον, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αἰδίου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ι'δού ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Ἡσαΐας παῖλαι,
βουλῆς Ἄγγελον μεγάλης τίκτει, Ἐμμα-
νουηλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀ-
» νάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Στίχοι.

Ἦνεγκε γυμνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκλος βέλη·
εἶφει δὲ Ἰάριος ἐτμήθη κάραν.

Δωδεκάτη βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος Ἰα-
ρίον τε.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανῷ τοῦ βασιλέως,
καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος. Κατεσχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅ-
γιος Πρόκλος, καὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ὁμολογήσας τὸν
Χριστὸν, Μαξίμῳ τῷ ἡγεμόνι ἐκδίδεται, καὶ λαμπάσι
πυρὸς τὴν γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ
ξέεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάται, καὶ λίθῳ βαρεῖται τοὺς
πόδας· καὶ ἀπαγόμενος τοῦ τοξευθῆναι, συναυτᾶ τὸν ἑαυ-
τοῦ ἀνεψιὸν Ἰάριον, ἐλκόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ
ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκλος ταῖς νιφάσι τῶν βελῶν κατατρω-
θεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰάριος ἐ-
ρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κρεμα-
σθεὶς τύπτεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σῦρεται· εἶτα τὴν
κεφαλὴν ἐκτμηθεὶς, κατετίθη μετὰ τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐνου, ὃς ἐχρημάτισε Πα-
τὴρ Πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆ ἐν
τῷ Ἄθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Σεραπίωνος· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀν-
δρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου,
Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἀβραμιᾶοι ποτέ.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ,
τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες, πρὸς
τουτοῦ τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέ-
ξασθε εἰκότως.

Φωτὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πί-
σει, βασάνων σκότος παρεδράμετε, βρω-
ντες πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ερρει χειλέων τῶν σῶν, μελισταγῶν λογίων,
παμμακάαρ Πρόκλε θείον ἴαμα, ποτίζον
τοὺς μέλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη τῇ θείᾳ τὸν νοῦν, ὀχυρωθεὶς βασά-
νων, πικρὰς ἰδέας ἐκαρτέρησας, κραυγά-
ζων Ἰάριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ως τῶν κτισμάτων Ἄγνη, ἀγιωτέρα κύεις, τὸν
πάντων Κτίστην διαμένουσα, Παρθένος ἀ-
μίαντος, εὐλογημένη αἰεὶ, Μήτηρ δεδοξασμένη.

Ῥδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους τοξεύμασιν, ἀνη-
μέροις ἐχθρὸς σε προδίδωσιν· ὑφ' ὧν κα-
τατεμνόμενος, παναοίδιμε Πρόκλε χαίρων εἰς
χειρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου.

Ε'πληγῶθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνευδότοις
τοξεύμασιν Ἄγιε, καὶ ἀνιάτως ἐπληξε,
δυσμενεῖς ἀσώματους μὴ μελωδοῦντας· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλη τῆς χάριτος, ὡσπερ
λίθος ἐν γῇ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἰα-
ριε, ὀχυρώματα πλάνης μέλπων συντόνως· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου ρεύσαντες, ἀ-
σεβείας τὸ πῦρ ἐναπέσβησαν, τοὺς δὲ πι-
στοὺς κατήρδευσαν, μελωδοῦντας ἀπαύστως·
Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σε, ὁ Θεὸς
ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, Θεοκυῆτορ Δέσ-
ποινα, ἀνεκτήσατο κόσμον οὕτω βρωῦντα· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάιν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδε φωταυγῆς καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, τῶν
Μαρτύρων μνήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν
φωταγωγοῦσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐξαίρου-
σα, καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ
ἰαμάτων χάριν βρύουσα.

Ως δύο μαζοὶ πνευματικοὶ προχέετε, ἰαμά-
των γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐκτρέφοντες καρ-
δίαν, πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, καὶ πάθη
χαλεπὰ θεραπεύοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἱμάτων Ἀθληταὶ φοινίζαντες, ἀ-
λουργίδα παναοίδιμοι, ταύτην ὠραίως τε
φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ

μόνω Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τῆ κόσμου ἱκετεύοντες.

Η γῆ ἐπευλόγηται ὑμῶν τοῖς αἵμασι, καὶ λειψάνων καταθέσει· τῶν πρωτοτόκων δ' Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται, ἐν ἧ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἀγνῆ γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, τοῦ διὰ σοῦ ἐπιφανέντος, ἐν ὕλῃ ὀρωμένη τῆ σώματος, καὶ πάντα τῆς ἐν σκότει φωτίσαντος· ὅθεν σε πίσει μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήγησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η συναξίς τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνά γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ Θεοειδέστατος ὁ φωταυγῆς καὶ σωτήριος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾶ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελωδῆμα, καθικετεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἀγνωστον, καὶ πρὸ αἰῶνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῆ μόνη θεαδρόρηκας, Ἀγνῆ εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

(*) Ἐπειδὴ ὁ Ὁσιος Στέφανος ἑορτάζεται καὶ κατὰ τὴν ΚΗ' τοῦ Ὀκτωβρίου, ἔχων καὶ ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὰ αὐτὰ Προσόμοια καὶ τὸν αὐτὸν Κανόνα, διὰ τοῦτο, εἰάν βούληται ὁ Προστωῖς, καταλιπὼν τὰ τοῦ Ὁσίου, ψάλλετω ἀντ' αὐτῶν τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μαρτύρου Γολινδοῦχ, κειμένην ἔμπροσθεν, μετὰ τοῦς Αἶνοὺς τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θελημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τῆ Παντοκράτορος, ἀρχηγῆ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περισώζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Πάτερ Θεοφόρε Στέφανε, θεῖα φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρεία τε, σωφροσύνη τὴν ἔφεισιν, δικαιοσύνη ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἄρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας, σὺ ἐπιθαῖς, χαίρων ἀνεληλυθας, πρὸς ὕψος ἐνδοξε.

Πάτερ Θεηγόρε Στέφανε, Θεολογία τὸν νοῦν, καταλάμπρυνας Ὁσιε, δορυφόρον οἰά περ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφημῶν μακαρ αἰρέσεων, ἐπιθυμία τρυφῆς τῆς ἄνωθεν· ἧς κατηξίωσαι, μετασχεῖν Θεσπέσιε, παρεστηκῶς, θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, καὶ παντοκράτορος.

Πάτερ Θεορρήμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἷτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας· καὶ κατευνασας κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάντοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, Θεόφρον Ὁσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Συγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ γῦν· Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνῆ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου,

Ἦχος δ'. Ἐωκας σημειώσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεῦτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξουσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, παρθενικῆ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς Δεῖαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκείθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατῆντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῶ καταλάμπρυνον, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Θραῦσον τὰ φρυαίγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἁγαρτῆ ποιμνῆ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. Κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Πραΐυνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. Ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τῆς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σὺ τῆ σκέπη προσρέχοντας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

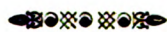
Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ως Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς αὔλος τὸν αὔλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. Αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσεῖληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἀρχαγγέλου, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ως παμμέγιστον τὸν Γαβριήλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ως φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αὔλοισ μεθέξεισι, δεῖον καὶ αὔλον, ἰκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἀρρήτον, χαρὰν μεμνηνοτά, ἐν κόσμῳ φειτήσασαν, δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριήλ ἔχοντες, οἱ ποθεντὲς σε, ρυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφους, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Αἴγνην σε πανάμωμον, ὁ Γαβριήλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σοὶ Στέφανε στέφανόν σοι ὁμώνυμον οἶσομεν ὑμῶν.

Θεοφάνους.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς Παμμακάκω διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες, τὴν ἀμοιβὴν ἀποτείνομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες· σὺ δὲ ἴλεως δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Οληθρίων ὄρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάραντας, ὡς λογισμὸν κεκτημένος θεόφρονά· εὐμενῆς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσηγῆς τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τῆς σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Γερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος, θεορρήμον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἐλπίδος, ἄριστα παμμακάκω οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὁρῶν καὶ ἀοράτων Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νηδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ᾧ σὺν παρρησία, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου. ᾠδὴ γ'. Τοὺς σὺς ὑμνολόγους:

Μεθέξει φωτὸς αὔλωτάτου, ὡς αὔλος ὄντως Γαβριήλ, αὔλως φωτιζόμενος, φῶς καθορᾶσαι δεύτερος, τοὺς ὑλικούς ἐκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγαλῶς τιμῶντές σε.

Επίφανον πᾶσιν ἕρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητῆσίν σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ᾧ Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριήλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὖσπλαγγνος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Εξέλαμψεν ὁ βίος σου, θεοφόρε, Στέφανε ὀλολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τῆς σοὶ πίσει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδαχαῖς σου Ὅσι·
ὡς γὰρ φωστήρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ
Ἐκκλησίᾳ Χρισθῆ, ἐν ἣ ἐσερεώθη ἡ καρδιά σου.
Αδούλωτον ἐτήρασας, τὴν ψυχὴν σου πάθε-
σι, καὶ ἠδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε
Στέφανε τίμιε· διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Εφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα,
τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς
παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
• τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
• παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὴν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Γαβριήλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων,
δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακραῖζει,
τὸ θεῖον μελωδῆμα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. Ἐ-
τον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνή-
σωμεν, καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἄξιον. Τοῦ Ὁσίου.

Τὸ αἷμά σου σοφὲ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς
πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ Θεόφρον
τρανῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἀκτι-
στον· ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπε-
δίωξας, τῆς τῆς αἰρέσεως λύκου, σφενδόνι τοῦ
Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη
τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κιν-
δύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων,
πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδας,
Κόρη ἔχοντας· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σῶσον,
ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ιστασο μεθέξεισι θεαρχικαῖς, παλαί Γαβριήλ
ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην
Δανιήλ, καὶ ἐντιθεῖς τὴν δῆλωσιν, τῶν ἀγνοου-
μένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν
φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ
ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γα-
βριήλ μεσιτεῖαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν στολὴν, δόξη ἀ-
προσίτῳ ἀσπράττησαν, ἡμφισμένοιο, στρα-
τηγῆ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι,
τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριήλ, περιηγι-
σμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ

σοὶ ἐμφανῶς. Χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις καὶ τῶν
προπατόρων ἀνάκλησις.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐτερος. Ἐληλυθας, ἐκ παρθένου.

Σὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνω-
μα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περι-
κείμενος· ὠφθης γὰρ μακάριε, θεοχαρίτῳτον
ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἔνθεον, θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας· διὸ
τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοιο ἐλάμπρυνε,
δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ
πανσεβάσμιε.

Αμάραντον, ὁ Δεσπότης Παμμάρκαρ σοὶ στέ-
φανον, ὡς δίκαιος ἐπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀ-
μειθόμενος· Σάββα τῆ θεόφρονος, σὺ μαθητῆς
γὰρ ἐγένου γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπὸν μοι ἡ Εὐὰ προσή-
νεγκε· ζωὴν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνυπό-
στατον Πάναγνε, αὐθὶς με ἀνώρθωσας· διὸ κραυ-
γαῖζω σοὶ· Χαῖρε αἰετάρθενε Δέσποινα.

Τῆ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμε-
νος, δευτέρον ὠράθη φῶς κραυγαῖζων,
σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος Πα-
τήρ ὁ παντουργός, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύ-
μαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, μέ-
γα τὸ κλέος Γαβριήλ μέγιστε, θείων Ἀσωμά-
των ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πι-
στῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θεῖος ὡς εἶδὲ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάμα-
τος, παλαί συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει
κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ
τῇ φρικτῇ, ἥπερ ἐξεφώνησας, Γαβριήλ Ἀρχι-
στράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιασματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε,
φωνῇ Γαβριήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν
Ἄγιοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν,
πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Μεσίτης Θεοῦ.

Ορμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέ-
σθεσας, θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεω-
ρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ,
τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοὶ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὠμίλησας τοῦ
Πνεύματος, θεορόημον Στέφανε, καὶ τῆς
θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλου-
τον, θεόφρον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθόν, ἐρευνησας Στέφανε κατέλα-
βες, εὐρεῖν ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν μαργα-

ρίτην τὸν πολῦτιμον, διὰ πόνων ἐκτίσω, παμμάκαρ τὸν τῆς γνώσεως.

Θεοτοκίον.

Γ'δοῦ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τῦτον, Θεογεννητόν τέτοκας.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλώσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

Α'κτὶς ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιεράτῃγε, ταῖς σελασφόροις σε, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεις, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους, παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλαῖς ἐθνῶν διασκεδάσον, τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεις.

Θεοτοκίον.

Ρ'ημάτων θείων ὑπήκοος, Ἄγνη τῆ Γαβριὴλ ἐχηρηματίσας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον, ἀπολυτρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οίκουμένης φωστήρ φαεινότητας, Πάτερ ἀναδέδειξαι λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τῆς σοῦ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διεδραμες μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ως καλὸς ὡς ὠραῖος ὁ στέφανος, ὧ νῦν ἐστεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάρισε.

Θεοτοκίον.

Υ'πὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σε, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντοίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὀρισθὲν ὄντως μέγα, σὺ Γαβριὴλ κεπίστυσαι Μυσῆριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν

αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη. Χρεωστικῶς σε ὄθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Στίχοι.

Τῶν σῶν ἀγαθῶν ὡσπερ οὐκ ἔχω κόρον,
Ὡς οὐδ' ἑορτῶν, Γαβριὴλ Ἀρχων Νόων.

Τῆ δεκάτῃ δὲ τρίτῃ συναγήοχεν ὧδε Γαβριὴλ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοῦχ, τῆς μετονομασθείσης Μαρίας.

Στίχ. Σκηνοῖς Γολινδοῦχ εἰς Ἐδέμ· σκηναὶ δέ σοι.

Τὸ τοῦ Βαλαάμ, ὡς σκιάζουσαι ναίπαι.

Αὕτη ἦν ἐκ Περσίδος, συνοικήσασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάγῳ, ἐπὶ βασιλείῳ, Περσῶν μὲν, Χοσρόου, Ῥωμαίων δὲ, Μαυρικίου. Μετίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γένει, οἱ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. Διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρός, Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρὰ τε τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται. Καὶ διαγαγοῦσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτῶ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον, ἐν ᾧ δράκων ἦν, ἀκοντίζεται. Χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκεῖσε ποιήσασα, ἐξημέρωσε τοσοῦτον αὐτὸν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. Ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι.

Εἶτα, ἐκεῖθεν ἀνελευθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσρόου υἱῷ κατίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπτεται μαστίγι·ν, ἐξ ὧν ὁ μασθὸς αὐτῆς διαρρήγνυται· καὶ ἐν σίκκῳ, καμινιαίας αἰθάλης πλήρει, ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλισθεῖσα, ἐντὶνι τόπῳ καταμόνας προσπίπτει. Διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀδλαθῆς, χαμαιτυπιῶ ἐκδίδοται, ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀκολάφων εἰσερχόμενοι, ταύτην οὐχ εὕρισκον. Ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον, ἐρρύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. Τῆς δὲ δυσφορούσης ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπιστάς ὁ Ἄγγελος, ἕϊφος κατέχων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος, καὶ ἔδοξε τομὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ρυῖναι· ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐθάφησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰς ἐεργάσαντο.

Ἡ δὲ Ἁγία, παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν αἰρέσεων γνοῦσα θεῖθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῶ μικρᾷ κατασχεθεῖσα, καταλαμβάνει τὰ τῆ δε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημιεῖ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Γωάννου τόκον ἐνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτέ, ἔνδον τοῦ θείου ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλ-

λοντι, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η περιδοξος τῆ οἴκῃ σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιαζέει ψυχὰς, πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷν Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων πάντοτε Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Απεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χάραν μνηύων σοι, Παρθενομήτορ ἀγνή, διῆς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὁσίε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῆ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι· Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων ἐν προσώποις τρισὶ, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Οβίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμῶν Πάτερ, διπλῆν σοι τὸν ζέφανον, παμμακάρε προξένησε· σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῷ Κτίστη σου βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νοὸς καθαρότητι καὶ διανοίᾳ, Θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διεληλυθας, ἀγνεῖα τε σώματος καὶ παρθενία σεπτῆ, ἄρισον ἀνάθημα φανείς, τῷ παντεπόπτη καὶ παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ιθύνασα Πάνσεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡκυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῆ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένω ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀύλως Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνω σου, μέλπεις τὸ μελωδήμα, τὸ φοβερόν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχη τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀπο-

περαιούμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει αἰεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προασπιζόμενον, τὸ ἱερόν παλάτιον, ὃ ἱερέ Γαβριὴλ, καὶ, Κύρον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ος θρόνον τερπνὸν τῆ Βασιλείως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερῆσιον, μόνην ἐσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνώσασαν, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Τοῦ Ὁσίου. Κάμιμος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῆ κορυφῆ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἰδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, οὓς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος.

Ολὴν ὑπερβάς, τὴν αἴσθησιν παμμακάρε, νοῖ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, στεφανηφόρε Στέφανε, κράζων Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ερωτι σφοδρῷ, παμμακάρε κατιχνεύσας, τῆ Θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἔνθεον, πολιτείας τε σεμνότητι, ἐζήλωσας πανεύφημε· γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθὴς, ἐν μήτρᾳ σου ἐνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ Πάναγνε, σαρκὸς τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰῶνων ὁ ὑπέρτερος· ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς
» ἐνεργείαις διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι,
» τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Ιστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερῶς θεόμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερέ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Οσπερ οὐρανός, ὀράσαι κατὰ στερος, θείαις λαμπρότησιν· ὡσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπὲρ λαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βῆλημα, τοῦ Δε-

σπότου, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδώνιον, ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον, πταισμάτων λύτρωσιν, βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλλῆς, δυαὶς καὶ περιδόξος, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προσταταί, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαιδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, καὶ τὸν προστατὴν τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννήτορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Υπέριτε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἠδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεὸν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἔλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς ἥλιος ἔλαμψας; ἐν Μοναστῶν συστήμασιν, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερέμενος, καὶ ὡς περ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν, οἱ Προφῆταιί σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν φανεῖσθαι Μητέρα, τοῦ πανουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότου· διὸ σε πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεῖκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη πᾶ-

σαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνούντας.

Θεοτοκίον.

Εἰκόνας ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην, οἴμοι! ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρήρτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χειρόνος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἰμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῷ Ἀρχαγγέλῳ τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπεργὸς ἀναδέδειξαι καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίαις, τούτου ἀγαζόμενος ἀμέσως, κατὰ μέθεξιν δεῦτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον· καὶ θαυμαστή σου ἡ δύναμις· ἡ χάρις ἐνθεος· ἡ μορφή ὠραία· τὸ εἶδός σου πύρινον· ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέριμος· ἡ φαῦσις αἴγλος· ἡ ῥοπή ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ Ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἐνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίστη, πάντων καθικέτευε, λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ τὰ θεῖα εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει, δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὁπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τῷ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτὶ σὺ προσμένειν, ὁ πεσὼν εἰσφόρος. Διὸ αἰτουμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σὺ λυτρώμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιβύμητε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωπῆμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην. Εἰδ' οὐ, εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὀκτωήχου.**

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει ἅπαντα Σεπτεμβρίου ε'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδούχ.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

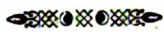
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αστρον ἡμῖν φαινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνή, Γολινδούχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἀθλῶν φαιδρότησι, τὴν οἰκυμένην, περιουγάζουσα, καὶ ἀθείας, νύκτα διώκουσα· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιχαρῶς, πίσει ἐορτάζοντες, ὑμολογῶμέν σε.

Θεαίαις σεμνή εἰσηγήσασιν, ἔγνωσ Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῆ ἐνδημήσαντα· καὶ τῆς διανοίας σου, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλιν, τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων, ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα· ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Απληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν τῷ πληγαῖς ὁμιλεῖν, καὶ χρονίαις καθεῖρξασιν, ἀθληφόρε ἐνδοξε· κατωτάτῳ ἐν λαϊκῷ δέ, ἀπορρίφεισα, ἡμέραις πλείοσι, τροφήν ἐτρέφου, μὴ διαρρέουσαν, δράκοντα δόλιον, κερκημένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτοῦ, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμείνασα.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χαίροις Γολινδούχ, Μάρτυς ὠραϊσμένη. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότη ἐν οὐρανῷ, παρεστῶσα ἐνδοξε, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, Μάρτυς καταύγασον.

Αποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ περσικόν, ὡς ἀστήρ ἀνέλαμψας, εὐσεβείας φαινός, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς, ἐπιγνώσει θεικῆ, Θεομακάριστε.

Ιχνηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδούχ πανεύφημε, μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὠραῖσας· καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα νοητόν, εἰσηλθες χαίρουσα. **Θεοτοκίον.**

Ρύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστοουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθάραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσάρκωται γαστρός, Θεοτόκε· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ονοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, ὅπως πεφωτισμένος, ἐμυθήη τὰ θεῖα, Γολινδούχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθείς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

Ισχύν θειμένη τὸν Χριστὸν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλησιν εὐσεβῶς, ὡς περ τὴν πίστιν τὴν σὴν, ἐνηλλάξω, θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοφῶν λογίων ἱεραῖς, ἀναπτύξεσι πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυθήης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως, θείαν ἐπιφάνειαν. **Θεοτοκίον.**

Γνωστῶς κατείδομεν Θεόν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, δι' οἴκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν· διὰ τοῦτο, πίστει σε δοξάζομεν.

Ὡδὴ δ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

Οἰ σοὶ πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον βρόχοις τοῖς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκώλυνται, ὑποσκελιζόντες αὐτοῦ, τὰς πορείας θείῳ Πνεύματι.

Αυθῆναι σπευδουσα, παθῶν συγχύσεως, καὶ δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὠμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος.

Ισχύν σοι δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομεῖναι βασάνους καὶ πονηραῖς, στρέβλας ἀξιάγαστε· δι' ὧν κατήρησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα. **Θεοτοκίον.**

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν δοτῆρα ὑπερβολῆ, τέξασα χρηστότητος, Παρθενομήτορ· οἱ πιστοί, διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὡδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Οχυρωθεῖσα τὸν λογισμόν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φυλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλαῖσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Υπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς, τῶν περικειμένων σοι δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἀγιωτάτου ἀνδρὸς ἀπάντησιν, πρὸς σέ παρα Κυρίου σταλέντος Ἐνδοξε.

Χαίρουσα ὦκησας σκοτεινόν, λαϊκὸν καὶ βαθυτάτον σεμνή, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμασιος, δράκοντι συνουῖσα, ὅς τις ἠδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοῦς Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Μεμολυσμένος τὸν λογισμόν, καὶ ἠχρειωμένος ταῖς πολλαῖς, Μήτηρ Θεοῦ παραβά-

σεσι, σὲ καθικετεύω μόνη ἀμόλυντε, οἰκτεῖραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

ᾠδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Απὲρρίψαν λάκκω σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς, ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρωσιν οὐδὲ ὅλως εἴληφας ἐκ χειρὸς, ἀνθρώπων ἐτρέφεθ γὰρ, θείῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ρημάτων ὑπάρχουσα, φυλαξ Μάρτυς θειῶν, πολυχρονίαν καθειρξίν, κατεδικάσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἀγίας σου σαρκὸς, ἐν τῷ ῥοπαλοῖς τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὄστα συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε· θεικὸς γὰρ σε πόθος ἐπερρώννυεν. **Θεοτοκίον.**

Υφάνας ὁ Ὑψιστος, ἐαυτῷ περιβολὴν, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέντας θείαις καταστολαῖς, ἐφαίδρυνεν Ἀχραντε· διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν.

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἄφρονες, παικτικῶς πόλιν ἄπασαν ὀρωμένης δέ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας σεμνῇ, αἰσχύνῃ· τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γὰρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

Ωσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάστιγας, Μάρτυς Θεομακάριστε· ἐδυνάμου γὰρ ὁ Χριστὸς σε, σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας συνών σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινοῦχ ἄτρεπτον θεία στοργῇ.

Ρωμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας, καθειρξίν ἀξιάγαγε· ὥσπερ κόσμον δέ, τὰ κλοιαῖ προφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ παθημάτων κοινωνός, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ Γολινοῦχ γέγονας.

Αναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ πνεύματος Πανεύφημε, ἡ τεκουσά σε, νοθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψει φρικταῖς τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς. **Θεοτοκίον.**

Ιλαστήριον κερτήμεθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεὸν σε πάντοτε. Ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

ᾠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σὲ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονία καθειρξίν δεσμῶν ἀπέλυσε, θεία προτροπῇ, δυσμενῆς πονηρότατος, Μάρτυς ἀθληφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίας τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτη ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδέδωκας, Θέκλαν

ἀληθῶς, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη· μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Επτερωθῆς τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τῆ πολεμήτορος, ὡς περιστέρα τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Νοερῶς ἐνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγαῖς εἰσδέδεξαι· αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς, καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Η τῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου πάσης στειρεύουσα, πράξεως Ἀγνῆ, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μη, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἰλεουμένη.

ᾠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδεῖν Θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκεῖσε ἠξιώσασαι, ἐνδημῆσα εἰσέτι τῷ σώματι· ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ, θεία ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς, ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ως φῶς ὡς ἥλιος ἐναπήστραψεν, ἡ καρτερά καὶ θεία καὶ γενναία σου ἀθλησις, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπέμειωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης, σκοτασμὸν Θεομακάριστε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέσειλας, σῶν ἱερῶν αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι· τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἰμάτιον, Μάρτυς, πηγὴν θαυμαίων, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τῆτου προσψάουσι.

Η σὴ δεδοξασται θεία κοίμησις, ἀγγελικῶν ταγμάτων σε λαβόντων πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε, τῷ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε. **Θεοτοκίον.**

Φωνῇ Ἀγγέλου Ἀγνῆ συνέλαβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα· ὃν δυσώπει εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων, λύσιν πανάμωμε· ὅθεν εὐχαρίσοις, σὲ φωναῖς αἰεὶ δοξαζόμεν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, εἰν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν 630 Ἀγίων καὶ Θεοφώρων Πατέρων τῆς Ἀγίας, καὶ Οἰκουμενικῆς Δ'. Συνόδου, τῆς ἐν ἔτει 451, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν. — Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ποίημα τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Φιλοθέου, ἀκμασάντος περὶ τὰ μέσα τοῦ 14, αἰῶνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικά γ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα δ'. προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλάνηρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλῆν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν ὅθεν σὺν Πατρί τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα πιστῶς προσκυνούμεν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἄμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν Ἐνδοξοί, τὸ Χριστοῦ ποιμνιον, ἐκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Αγκιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θεῖαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θεῖαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν ἕς ἐν ἔτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἀγκιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἀναρχον ἀτελεύτητον, τῆτον διὰ πάντων γνωρίσαντες ὅθεν ἀνυμνεύμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητὰς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ Πνεύματος σαλπιγας, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων

προμάχους, τῆς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ α'. τοῦ Ἦχου.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ακούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχημαλώτεται Λῶτ ^{Κεφ. δ'. 14.} ὁ ἀδελφιδουὸς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτῆ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβαλ, ἧσττιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λῶτ τὸν ἀδελφιδουὸν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τῆ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ^{Κεφ. α'. 8.} Ἰδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δύνησομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ἡμᾶς καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ἡμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρῶν, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτῆ, καὶ ἀνα-

μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστειλή πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. i. 14. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδὲ, Κύριος τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ἕσα ἐσὶν ἐν αὐτῇ. Πλήν τοὺς πατέρας ὑμῶν προέλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμείσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ἕτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμαζεῖ πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ· Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ τὰ ἐνδοξά ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Αποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἀγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ' ὧν καὶ Μακεδόσιον πνευματομάχον ἀπελέγησαντες, κατεκρίνατε Νεσόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιον τε, καὶ Σεβήρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐν τῇ πίστει δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρός ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σῆ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστασιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένους εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν

θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίσιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας. Πολυεύσπλαγχε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς η'.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων, ὧν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα.

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιούς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις Φιλόθεος (*).

Ὤδῃ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνήσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τῷ Πατρός τε καὶ δύναμις.

Λόγους Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τῷ Θεῷ τὸ ἀγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Ανωθεν χορὸς προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ Θεὸς καταλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκαλύψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες Θεϊκοῖς, οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἀγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείας μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τριλαμπές Θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ητῶν Πατέρων, εὐσεβῆς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ, κατ' Εὐτυχούς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὠρσεν, ἀδιαίρετοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ Πατρός Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Εξακοσίων, ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχούς πλάνην, καὶ

(*) Ἐποίησε τὸν Κανόνα ταῦτον ὁ ἱερός Φιλόθεος, ἀναμφιβόλως δὲ καὶ τὰ Προσόμια τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς τινα εὐχαριστήριον ὕμνον πρὸς τὸν Θεόν, καθὼς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῷ Θεοτοκίῳ τῆς δ'. Ὤδῆς τοῦ παρόντος Κανόνος, ὅτι, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, ἐπανεκλήθη πάλιν τὸ δεύτερον εἰς αὐτόν, κατὰ τὸ 1369 ἔτος, τῇ 14. Οὐκτωδρίου.

Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν
δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνον-
τες, ἔπεσι Κυρίλλου τοῦ μακάρος.

Ο μὴ κηρύττων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ
ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λό-
γον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα· ἢ γὰρ τετάρτη Σύνο-
δος, τῶν Ἀγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐ-
δέσπισε. Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γε-
νεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ
χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείναςα, Θεοτόκε Μα-
ρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν
προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ'· Ὁ μόνος εἰδῶς.

Η πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἢ χάρις ἢ τοῦ
Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστό-
μωσε, τὴν πλάνην Ἐνδοξοὶ κατασύροντας, καὶ
πιστὸς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφη-
τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύρρον τοὺς δεινοὺς, προσάτας
τῆς αἵρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν
Θεόδωρον, γενναίως ἅμα Σοφοὶ καθείλετε, τὴν
σεπτὴν στηρίζαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀ-
ποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ανάρχου Θεότητος τρανώς, ἐνεργεῖαν συνα-
ναρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτι-
σὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνεργεῖαν, τοῦ κτιστοῦ προσ-
λήματος, ἐν διπλῇ φύσει, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν
καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγὰς, τῆς χάριτος
τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον Δεῖαν
ἔλλαμψιν, πηγὴ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος,
τῇ Μητρὶ τῆ· κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα,
τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βελτίστα.

Ἔτερος· Ὁ στερεώσας καταρχαῖς.

Οἱ τοῖς Σεβήρῃ ἀναιδῶς, ἐναβρυνόμενοι λό-
γοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, κα-
ταισχύνθητε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς
Ἐκκλησίας ὡς περ, λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Οἱ Διασῶται καὶ πιστοὶ, τὸν Πανουργὸν
καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις ἕσiais,
καὶ Δελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν·
τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην, ὅθεν εἰς τέλος τρο-
πούμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν
πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις,
ἀποθώμεθα τρανώς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον,

τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν Δεῖοις ἐν ἁ-
σμασιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψη-
λοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν
ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνή μακαρίζομεν.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'· Ταχύ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χρι-
στοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς
ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἵρε-
σεις, τῶν δυσφήμων γλωσσαλγῶν, σθέσαντες
τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ
ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι
ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ταχύ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ
ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν
εἰς σὲ προστρεχόντων· πράϊνον μηχανάς τε,
καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων
κατὰ τῶν δούλων σου.

Ῥδὴ δ'· Ὁμρος σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιού-
μενοι, τοὺς πατρικοὺς νόμους Σοφοὶ, κα-
ταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε,
καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τῷ Πνεύματος, τὴν
Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Υμνοὶς καταστέψωμεν, τὴν Δεῖαν ὀμήγυ-
ριν, τῶν Θεοφόρων οἱ πιστοὶ· τὸν σαρκω-
θέντα Λόγον γὰρ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ταῖς
ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς Δελήμασι, τοῖς καταλ-
λήλοισ ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὀνώριον πάνσοφοι,
ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ
τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ
τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ
τοῦ θρόνου ἀνάξιον.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα,
Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου τῆς ψυχῆς, διανοίξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκει-
θεν αἴγλης μέτοχον ποίησον· σὺ γὰρ μεσίτις
αὐτοῦ τε καὶ πρῦτανις.

Ἔτερος· Σὺ μου Χριστὲ Κύριος.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβήρε καὶ μάταιε, μίαν
φύσιν, σύνθετον τὸν ἀναρχον, φῶς τοῦ
Πατρὸς Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ ἔτως εἶποις,
καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας· ἢ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ
Λόγος, ἔχι μία ἕσία, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπὼν, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε,
σαρκωθείσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἄνευ

τροπῆς, ὅλως καὶ φερμοῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρανώς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδασκῶν, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ πιστοὶ, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἐπόμενοι τῷ ὄρω, τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεσιν.

Θεοτοκίον.

Χερουβικόν, ὄχημα σὺ Θεομήτορ ἀγνή· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ πατρικῆ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος· διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

Ὤδῃ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὀδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραῶ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπωλείας, ὡσπερ ἐκεῖνος ποντίσαντας.

Ως καλλίστη καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος· τὸν ἀπλοῦν γὰρ Ἰησοῦν ἐκμαθεύσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

Δῶρον θεῖον τὰς ἐκ Ῥώμης γραφὰς λογιζάμενοι, ἐπ' ἐκείναις εὐσεβείας τὸν πύργον ἐστήριξαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διτταῖς Χριστοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Εξηλέγχθη Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύρρῳ καὶ Σεργίῳ Ὀνώριος σύγχυσι, τοῦ Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἰσχίστα,

Θεοτοκίον.

Ολη Κόρη φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἐλλαμψίς, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος· δια τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννήτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φωτίσον.

Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ως θεῆρε τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέης δεινῶς παρὰνομε· οἱ γὰρ Διασῶται, καὶ παμμάκαρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἐνὶ Χριστὸν προσώπῳ, καταγγείλαντες, πᾶσιν ἐξεθέοντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἄναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλόανθρωπος θελῶν οἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς

ἀπολωλότας· ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σεβῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιούσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὀρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρήσιαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγγε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην; ἱλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὤδῃ ε'. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Ενὴν καὶ καινὴν, σύγχυσι τῶν φύσεων, Χριστῆ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύξαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον ἠνπερ ὀρθόδοξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ινα τὸν δεινὸν, ἐκφύγη Νεστόριον, δυάδα υἱῶν, κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον σύγχυσι ἀλλὰ θείοις Πατράσι διηλεγκται.

Ονπερ τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν, τρανώς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θελήσιν.

Υποστατικὴν, φρονούντες τὴν θελήσιν, εἰσηγὸν κακῶς, σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς πλάνης οἱ πρόμαχοι· οὓς περ καλλίστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδασκουσι, τὴν κατάλληλον ταύτης ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτίνος σὺ Δέσποινα, πηγὴ τε φωτὸς, ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀπορρήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου πανάμωμε· οὐπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις ταῖς χηρῶσιν.

Ἔτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αἱ δύο ἐπιστολαὶ, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σθένεσον (*), ἀποσταλεῖσαι ποτέ, Ἐώας

(*) Ἀντὶ τοῦ, Σούκενσον, ὀνόματος κυρίου, ὑπῆρχε πρότερον τὸ προσηγορικὸν Σύγγελλος, διττῶς ἡμαρτημένον, καὶ κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τοῦ προσώπου, καὶ κατ' αὐτὴν ἐτι τῆς λέξεως τὴν γραφὴν. Ἦν δὲ ὁ Σούκενσος οὗτος ἀνὴρ πεπαιδευμένος καὶ φιλομαθέστατος, δυνάμενος καὶ ἑτέρους ωφελεῖν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίλλου· ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τῆς αἰ. πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ θείου τούτου Πατρὸς ἐστὶν αὐτῆ· «Τοῦ αὐτοῦ (Κυρίλλου δηλαδὴ) πρὸς τὸν μακαριώτατον

τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σεβήρου πλάνην, εὐσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαι.

Ο Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος· διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ ἄγνήν, Θεογεννήτορα ἔνδοξον, Μαρία οἱ εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεστορίου στόμα, Διοσκόρου σε κακόνιοιαν.

Καταβασία: Τὴν Σεβίαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Εν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βοώσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὄρα φθηγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὄλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,

Ἀκτίσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκήπτρα ἰθύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον. Εὐτύχιος γάρ τις, Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἱρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας· ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων.

Σούκενσον, Ἐπίσκοπον τῆς Διοκισαρέων, τῆς κατὰ τὴν Ἰσαύρων ἐπαρχίαν, Ἐπιστολὴ α΄. Περί Πίστεως». Καὶ πάλιν: «Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ δευτέρα πρὸς Σούκενσον», — Ἔστι δὲ τὸ Σούκενσος ἢ Σούκκενσος, ὄνομα λατινικόν (ἐκ τοῦ Succensus) ὅπερ, κατὰ τὴν ἑτυμολογίαν αὐτοῦ, μεθέρμηνεῦται εἰς τὸ ὑπανημμένον ἢ ὑπαναφλεγείς:

Ὁ δὲ Εὐτύχιος, χρητάμενος βοηθοῖς τοῖς τοῦ Βασιλέως ἀθέοις εὐνοχοῖς, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν, καὶ ἐνέδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδοσίος τῶν τῆδε μετέστη. Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν διεδέξαντο ὁ, τε Μαρκιανὸς καὶ ἡ Πιλαχρία, κελεύουσι γενέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικὴν, εἰς ἣν καὶ συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. Ἀμφότεροι δὲ, ὀρθόδοξοι δηλονότι καὶ ἑτερόδοξοι, ἐγγράψαντες τὰ ἑαυτῶν φρονήματα εἰς δύο Τόμους, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν· καὶ μετὰ ῥητᾶς ἡμέρας, εὐξάμενοι, καὶ ὑπανοίξαντες, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν Τόμον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας ἐβρίμμενον, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. Τούτου δὲ γενομένου, ἐξέστησαν ἅπαντες ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα· καὶ ἐπὶ πλείον σπληνίζοντες τῇ πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν ποιῶντα καθ' ἑκάστην παράδοξα καὶ ἐξαισία πράγματα, πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Σε νοτην, Θεοτόκε.

Σὲ τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπον, κατανόησαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πρὶν, κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλόανθρωπε, σὲ τὸ διπλῆν ἑκατέρων, τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὠφθητε· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ θεσμά, πάντα ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς πίστεως, τριαδικὸν ἕνα Κύριον, δημιουργὸν ἐνεργόν, θελητικὸν παντοδύναμον.

Ακτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανόησαντες Θεὸν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε, φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ιδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ καὶ ἀδιαίρετα.

Θεοῦ φωτὸς, ἀστραπᾶς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργούς, ἄρδην καταφλέγοντας· πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν Μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ελαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψόμενος· ὃν περ καθικέτευε, Θεογεννήτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας, τὰ νοούμενα ὄμματα.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστὸν, ἀσυγγύτως ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην προπούμεθα· ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι σαρκὸς, βοῶμεν αὐτῷ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ενα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρός, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί· ᾧ μελωδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αρείου τὴν κένωσιν, κατατομὴν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὐθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμισσηκότες, Τριάδι κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. *Τριαδικόν.*

Απάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς, καὶ συναίδιον.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ῥδὴ ἡ· Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Αποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξ ὀρητηρίου, Πατέρες κεινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· Εἰς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς τὰς φύσεις, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Ινα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνεργείαν θελήσιν οὐσιώδη, ἀκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς Ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

Ρῆμα θεῖον σχόντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὡς περ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας κάτεπλήξατε καλῶς, ἐνεργείαν θελήσιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφύρωσ, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις. *Θεοτοκίον.*

Ο ἅλη Κόρη ὅλη εἶ καλή, ὅλη φωτεινὴς τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά· διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φωτίσον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετραμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Ἔτερος· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Καταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἓνα Υἱόν· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θελεῖν, Χριστὸν οὐ μὴν πρόσωποις, κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.

Οὶ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου (*) ἐπίκλησιν, ὄνομά τε τούτου, ἑαυτοῖς ἐγ-

(*) Ἡ λέξις Κεντόνου, (ἐκ τῆς γενικῆς ἀναμφιβολῶς τοῦ κέντωνος μεταπλασθεῖσα κακῶς) λατινικὴ μὲν οὔσα

γράφοντες, ἡμῖν ἀποφῆνατε· Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ἐβαπτίσθητε πάλαι· διὸ αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ Χριστοῦ ἀποστάντες, ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀνασχυντοῦντες.

Εν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβῆρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν, τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότη· μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶτε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερφῶστε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥδὴ δ'· Ὑπὸν τῆς ἀγνῆς.

Εχόντες Χριστὸν Μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεῖα πάλαι λαλήσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίζατε, ἣν πόνοις καὶ ἰδρῶσι, μεγίστοις ὄντως συνεστήσατε.

Τύπος καὶ κανὼν γεγονάτε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ Θεοῦ Τρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογεῖν ἐκδιδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀπακρουσάμενοι.

Απάν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφορὰν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον

ἐκ τοῦ Κέντων (Cento), παράγωγος δὲ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρων, σημαίνει κυρίως τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων τμημάτων συνερράμμενον ἔνδυμα. Κεῖται δὲ καὶ ὡς ἐπίθετον φαῦλου, μοχθηροῦ, καὶ ἀπατηλοῦ ἀνθρώπου (Ἀριστοφ. Νεφ. Στίχ. 450). Λέγεται οὖν τὸ ὄνομα τοῦτο Κέντωνος εἰς τὸν αἰρεσιάρχην τῶν Ἀρμενίων Ἰακώβον ἐπωνυμικῶς, (εἰάν μὴ συνέβη καὶ εἰς τοῦτο ἀμάρτημά τι γραφικόν, ὡς καὶ εἰς τὸ Σέκενσον) ἢ διότι αὐτός, συναΐψας εἰς ἐν τὰ πολλὰ καὶ διαφορὰ κόμματα τῆς Νεστοριανῆς καὶ Εὐτυχιανῆς αἵρέσεως, συνέστησε τὴν μέχρι καὶ νῦν ἐξ αὐτοῦ καλουμένην αἵρεσιν τῶν Ἰακωβιτῶν· ἢ διότι, δεικνύων ὑποκριτικῶς, πρὸς ἀπάτην τῶν ὀρώντων, ἐξωτερικὴν ἀρετὴν καὶ ἀσκητικὴν αὐστηρότητα, περιήρχετο ἐνδεδυμένος βακώδη, δι' ἣν αἰτίαν καὶ Ζάνζαλος ἐπωνομάσθη, ὅπερ ἀρμενιστὶ σημαίνει τὸν βακένδυτον καὶ εἰς ἄκρον εὐτελεῖ· ἀφ' οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν Τζάντζαλος καὶ τζαντζαλιάρης (Νικηφ. Κάλλ. Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. ἡ. 52) — Ἠκμασε δὲ ὁ Ἰακώβος οὗτος περὶ τὰ τέλη τοῦ Ε' αἰῶνος, Σύρος ὑπάρχων τὸ γένος, μοναχὸς τὸ τάγμα, εἰς ἄκρον ἀμαθῆς, ἀλλὰ θερμοφυγῆς καὶ δραστήριος, μαθητῆς χρηματίσας, ὡς λέγουσι τινὲς, Διοσκόρου τοῦ Ἀλεξανδρείας. Χειροτονηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἐναντιῶν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου Ἐδέσσης ἐπίσκοπος, ἐκλήθη Μητροπολίτης αὐτῶν Οἰκουμεικός.

ἀκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουρ-
γὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργεῖαις
μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτόν αὐ-
τόν, ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῆ φύσει ἀπρό-
σιτον Ἅγιοι· ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας
μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μοι τῆς ὡδῆς πανύμνητε, καὶ κορωνίς
χρυσῆ καὶ θείον συμπέρασμα· ἦν περ
τῆς φυγῆς, ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ
σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συνάγων,
ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Διήλθεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ εὐαγῆ
Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν ποιηνὴν,
ψήφῳ τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασ-
φημίας ἕνεκα, καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἑαυτοῦ,
εδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν
Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Ταῖς φύσεις τί συγγέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ,
καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν,
τὸ τῆ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόττων καὶ τὴν
ταφὴν, τῆ ἀπαθεί Θεότητι, τοῦ μονογενοῦς
Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὃ δειλαίε Σεβῆρε; διό περ τὴν
μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ
τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς
βουλαῖς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν
δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον
ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κρα-
ταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτά-
ζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεό-
μεθα Πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἰρέσεων,
ρύσαι λαὸν σε Κύριε· καὶ πάντας καταξιώσον,
Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον
Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανά-
μῳμε, μιᾷ δὲ τῆ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν
ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι
Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν
τῆς Θεότητος πλῆτον, τῆ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, ἰστώμεν Στιχ. ἠ. καὶ ψάλλομεν

Luigio.

*Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'· καὶ Ἀνατολικὸν ἔν, καὶ
τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια.*

Ἦχος πλ. β'. Ὄλην ἀποθεμενοι.

Ολην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπι-
στήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδια-
σκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον,
οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογραφῶς διεχάραξαν, ἐν
ὧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν
Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοού-
σιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδη-
λως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως
καὶ θεόφρονες.

*Στιχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν.*

Ολην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα,
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστα-
τον χρυσμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ
συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χρι-
στοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμα-
των οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδό-
σεων, ἄνωθεν λαθόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυ-
ψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον
θεοδιδασκτον.

*Στιχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ,
τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.*

Ολην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστή-
μην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δι-
καιότατον ἐνδικώτατα, τῆς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ
λοιμῶδεις λύκους, τῆ σφενδόνῃ τῆ τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας
πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ
ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς
δοῦλοι γηνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθεοῦ
κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς
οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατὴρ
καὶ Υἱὸς καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν
ἐδογματίσε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς
θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ·
οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγον-
τες· Ὡ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλίται,
παρατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ
νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς Σιών οἱ
ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ
Παραδείσου· τὰ πάγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου·
Ἐκκλησίας τὸ καύχημα· οἰκυμένης ἀγλαΐσμα·
ἐκτενωῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ. σ'. Ὡδὴ.
Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζήτει Ὀκτωβρίου ια'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον:

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ζήτει Νοεμβρίου ιβ'.

Κοινωνικόν· Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἑρανῶν.

Τῆ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Παῦλος ὁ μέγας Θεόφρων, τοῦ κόσμου ἥλιος, ὡσπερ φαιδρὰν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τῆς πάλαι ἐν τῇ νυκτί, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντα.

Τῆς καθαρᾶς σου καρδίας, τοῦ θείου Πνεύματος φωτιστικαῖς ἀκτίσιν, ἀύγασθεις πλουσίως, Ἀκύλα θεηγόρε, φωτσειδῆς, ἀληθῶς ἐχηματίσας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν, θεία χάριτι διέλυσας.

Οὐ τῷ ναῶ σου τῷ θείῳ πίστει προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν, μεσιτεῖαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη ταῖς ἱεσείας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστη, τὸν ἱλασμόν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελής σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἀγνή. Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀκύλα.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α' Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν ἱερὸν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν μελωδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν· Ταῖς αὐτῆ ἱεσείαις, Οἰκτίρμον πάντας σῶσον, ὡς ὑπεράγαθος.

Οῖον σαυτὸν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, φωτσειδῆς ἐτέλεσας, καταστραπτόμενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις· διὸ τοὺς ἐν τῷ σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χριστοῦ, ὀχυρωθεὶς τὴν διάνοιαν, τῶν ἀνόμων φρύαγμα, ὄλον κατέβαλες, καὶ εἰδώλων τεμένη, κατέστρεψας ἀθλήσας, Θεομακάριστε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεσι, τὰ τῶν σωμάτων Ἐνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀποκαθάρον πάθη, πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν θείαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Λόγῳ σεμνῇ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνέλαβες, τὸν διὰ λόγου ἅπαντα, δημιουργήσαντα· διὰ τοῦτο σε λόγοις, ἐνθέοις ἀνυμνοῦμεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Επόθησας Θεὸν ὡς θέμις Ἐνδοξε, τὸν μόνον Δεσπότην καὶ Βασιλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ θείον βούλημα, ἀδιστακτικῶ καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

Ισχυῖ τοῦ σεπτοῦ καὶ θείου Πνεύματος, Ἀκύλα πανεύφημε τῆ Βελίᾳρ, τὴν ἰσχύν πᾶσαν κατέβαλες, ἐναθλήσας γενναίως ἱερώτατε.

Νοῖ σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος, τὴν δόξαν Κυρίου, ταύτης μετέσχες, τελεώτερον Μακάριε, μεταστάς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ μένοντα. Θεοτοκίον.

Ο μόνος καθαρὸς, ὁ μόνος Κύριος, σὲ μόνην ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης κτίσεως Πανάμωμε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων σεσωμᾶται. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου τοῖς ῥήμασι, καταυγασθεὶς τὴν ψυχὴν ὡς ἥλιος ἔλαμψας, θεογνωσίας φωτῆ, Ἀκύλα μακάριε· στέφανος δὲ μαρτυρίου,

ἀνεπλέξω νομίμως· ὄθεν ἀναπηγάζεις, ποταμούς ἰαμάτων, τοῖς πίσει ἑορτάζουσι, μάκαρ τὴν μνήμην σου. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δεξαι Δέσποινα, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε πανάχραντε· ὄλεσον κατακράτος, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου πάντα ἡμᾶς διαφυλάξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἀχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμίλεις τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεώτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας, τῆς πονηρᾶς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας.

Υπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, κατέβαλες Ἀκύλα, ταπεινώσει θεία θωρακιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμά σου κενώσας, Ἱερεῦ καὶ Μάρτυς τῶν πασημάτων αὐτοῦ. **Θεοτοκίον.**

Νοσητόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλόν, τοῦ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ηδιστον λόγον αἰεὶ, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς πάνσοφε, τῶν ἐν πικρᾷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνήδυνας ψυχᾶς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα πανεύφημε.

Σοὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκάς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε· τοῦ ἱεροῦ Παύλου μαθητῆς γάρ, καὶ θείος ξεναγός, ἐγένου τὰ θεία, σοφῶς παιδευόμενος.

Ωσπερ ἀστέρα φαιδρὸν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν ἱερὸν εὐράμενος Παῦλον, πρὸς τούτου τὰς αὐγὰς, ἐδέξω τοῦ Λόγου, στερρῶς λαμπρυνόμενος. **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας· ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε δυσώπει, τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀγνὴ ὀνομάζοντας.

Ῥδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εξεχύθη σου χάρις τοῖς χεῖλεσι, μάκαρ ἱερώτατε καὶ σὲ εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνας Ἀκύλα θεόπνευστε.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέχημα, καὶ ἀμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αὶ πορεῖαί σου θείως τελούμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμεναι, τοῖς πλανωμένοις ὠφθήσαν, ὁδηγία καὶ τρίβος σωτήριος. **Θεοτοκίον.**

Κυριώνυμε Κόρη πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, » τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γελωνῶς Ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διδασκαίς, καὶ θαυμασίους κατηύγασας, στέφανον δόξης, Ἀκύλα δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχοι.

• **Η**πλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγους, **Ἦ**γρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.

• **Α**κύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗ τὸς ἐπαίνους ἐν ταῖς Πράξεσι Ἀσκᾶς ὁ θεηγόρος ἀνεγράψατο· τῆ ἱερᾷ γὰρ Παύλι μαθητῆς ὑπάρχων καὶ ξεναγός, παρ' αὐτῆ τα θεία ἐμυθήθη. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τῆ Βελίᾳ, Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονώς, τὸν στέφανον παρ' αὐτῆ εἴληψε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰούστου.

Στίχ. Μὴ θυμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμῆ πῦρ θέλων, **Εἰς** πῦρ Ἰούστου θυμα βάλλεται ξένον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης, ἐν τοῖς Νουμέροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τριβῶνον Κλαύδιον, παρ' οὗ, εἰς Χριστὸν πιστεύσας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. Ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ τῆ πίσει τοῦ Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπὼν, τείνεται σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὡμοῖς τυπτεται, καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται, καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς μασχάλας καταπλέγεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἀπλοῦται· καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παράδωκε, μηδὲ μέχρι τριχῶς λυμνηναμένου αὐτὸν τοῦ πυρός.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὀνησίμου.

Στίχ. Ἐλαφρὸν ἦρχ φορτίον σὸν ἠδέως, **Μ**εθ' οὗ σὸς Ὀνούσιμος ἦκω σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἄφεις Ἰωσήφ καθέδραν τὴν γῆνιν, Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων Θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τῆ ἐν Ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ ἡγεμὲν τῶν Στεδίων. Οὗτος οὖν, διὰ τὸν ἀξιεπαίνον αὐτὸ βίον, κοινῇ ψήφῳ τῆς οἰακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. Καθεῖσε χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀνέζηξε κελεύσει βασιλικῇ· καὶ παραστάς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ, καὶ μὴ πτοηθεὶς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τῆς ἀσεβῆς, ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητῆς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα ὁ μὲν ὁμολογητῆς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος. Ὁ δὲ γε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφοροῖς προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διὰ τινος τῶν ἀσεβῶν, ἀποσταλέντος παρὰ τῆς ἀσεβῆς Βασιλέως, ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη, καὶ σκοτεινότεραις καὶ ζοφωδετέραις φυλακαῖς κατακλείεται. Ἐν αἷς, πολλὰς καὶ ἀνυπόιστους βασάνους ὑποστάς, καὶ λιμῶ, καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν, οὐδὲ τὸν ὀπισθεν χρόνον τῆς αὐτῆς βιοτῆς ἀνεῖν εὐρηκῶς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσεῆς.

Υφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὠραῖος ἐχρημάτισας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολήν φωτοειδῆ, καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῶ νοητῷ, κρατουμένους τοὺς λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτω τῶν λόγων Ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς οὐρανόου τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκῶς θεοειδέστατος.

Αγίῳ ναῶ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ, ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται, καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πανεύφημε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκρῆται τὸ πρὶν, ὁ Ἀδάμ φθοροποιῶ βρώσει πανάμωμε· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζώωσας· ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγαζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς οὐρανοὺς, σὺν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα καὶ

θῆσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Οἱ τῶν ἰδρώτων σου κρουνοὶ, ποταμοὺς παῖσιν ἡμῖν θείων θαυμαμάτων, ἀναβλύζουσι Μάικαρ, καὶ ἐπηρείας παθῶν, ἀτόπων ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ τὰς παρατάξεις, βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

Θῆσει θεούμενος αἰεὶ, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοῦ ἀὐλῷ, ὅλος φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, καὶ βλέπεις ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι, ἐνδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα. **Θεοτοκίον.**

Ως τὸν παναίτιον Θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἀγνὴ αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὀφθέντα τεκοῦσα πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνοῦντων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερωτάτοις σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκότα, κειμήλιον τοῦ Λόγου καὶ σεπτόν, τούτου τε πάνσοφον κήρυκα, καὶ τοῦ κόσμου φωστῆρα, καὶ στήριγμα τῆς πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ως καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, καὶ θείος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητῆς, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θεηγόρε σὺν αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες Ἀκύλα, τοῦ κόσμου δὲ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδῶλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητὴν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρον μακαρίζομεν.

Ηπαναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα κόσμῳ, ὡς ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε· ἐν ἧ πρέσβευε Μάικαρ, δοθῆναι ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος. **Θεοτοκίον.**

Φωτιστικὴν σε λυχνίαν, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατείλαν ἐκ φωτός, Παρθενομήτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, πανάμωμε Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτως σεφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,

» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
 » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
 » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.
 Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθητες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ
 Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι,
 ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀν-
 δρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε,
 ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε,
 μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέ-
 βης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρέομενος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ
 Πνεύματος, Ἰηλίττα ἐνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγ-
 χνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσά-
 γεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς
 ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως
 οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει,
 ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αίκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποκίλαις κολά-
 σεσιν, ἀνδρικῶς ὑπέμεινας Ἀξιάγασε·
 τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν,
 τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν
 νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, Ἀθλοθέ-
 της, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυνάμως
 δωρούμενος. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα
 καὶ παράδοξον. Τίς εἶώρακε νήπιον, τριε-
 τῆ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; ὦ τοῦ θανά-
 ματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος, τῆ
 γαλουχῶ ἐβόα· Μὴ πτοοῦ μητέρ μου, τὰς ἀ-
 πειλαῖς τοῦ δεινῆ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ
 ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ' Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστη Χριστέ.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανάμω-
 μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠ-
 δύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
 τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' τριετῆς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γά-
 λουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριζε· Παῦσον ὦ
 μητέρ μου, τὸν ὄδυρμόν τῶν δακρύων· ἄνωθεν
 ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σῶζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ' Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ' δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπου-
 σα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ὑπὸ
 ἀνόμων, ὄδυρομένη γοερῶς· Οἱ μοι! ἀνεβόα πο-
 θεινότατον, τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν,
 ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι ἐν
 σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντι-
 νουπόλεως Κυρίλλου ς'.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ' λογικὴ Χριστοῦ ἀμνάς Ἰηλίττα, σὺν τριε-
 τεῖ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστικοῦ
 πρὸ βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττον-
 τες, τὴν Χριστῶνυμον κλήσιν· οὐδόλως ἐπτοή-
 θησαν ἀπειλαῖς τῶν τυράννων· καὶ στεφνηφόροι
 νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παρι-
 στάμενοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
 Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀ-
 κροστιχίς:

Κήρυκον ὑμνῶ σὺν τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς
 γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ μητρὸς,
 Μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν
 καὶ θανάτου γεγονάτε.

Ἡ' ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγῆς, σελήνη συ-
 νοῦσα, τῷ ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι
 Κηρύκῳ πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θουμάτων ἀ-
 κτίσι φωτίζουσι.

Ρέοντων ἠλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα
 Μάρτυς, καὶ ἀγκαλῆσαι τὸν σὸν υἱόν, φέ-
 ρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαβόλου
 τὴν πλάνην ἡμαύρωσας.

Υ' πάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ μαρ-
 τυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς
 Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου θουγάτηρ
 γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Κατήρηται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ Ἄδου τὸ
 κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ ἀγνή· σὺ γὰρ

τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγῆς λήξεως, διαικωνιζούσης τε δόξης κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως, ἐξαφανίσαντες.

Νεοττὸς ὡς ὠραῖος, περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιπαττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συληῆσαι σπεύδοντι, σὲ τὸν ἀήττητον.

Υπερήφανον ὄφιν, εἰς οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν κατακαυχόμενον, νήπιον ἄκακον, τῆ τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, παντελῶς ἠδάφισε, καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικούς Ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, σοῦ τὴν πανάμωμον, γαστέρα ὤκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὠράθη, καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν, ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς, μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθληταῖς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου μητέρα· τῷ τριετῇ γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον· ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται· πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύξως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίσει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμνάς θρωοῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε

δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα με φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σαύρωσιν, ἢ περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δωρῆσαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσι σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξήθησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, μαρτυρίου γλεῦκος ἀποσταζόντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἀμνάς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιογάστε, σφαιγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Υπερήφανον τύραννον, θεῖα ταπεινώσει περιφραττόμενοι, ἄθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως Πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορία σου, ἐναλλάττονται· τὸν Πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τεινομένη· Θεόφρον, μάλιστα τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος ἐξεδύσω, στολὴν ἐνεδύσω δέ, ἢν ὁ ἐκ Παρθένου, μονογενῆς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θρωοῦσας ἐνέδυσεν.

Εἰγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμη καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὐάν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρῖσαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφους Μάρτυς συνέθλασας· στερηθεῖσα πλοῦτου, τὸν οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἔνθρον καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα· ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Υπέπλευσαν τῶν ἀπειρῶν βασάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῆ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὄρμῳ, γαληνοτάτῳ σαφῶς

προσωμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραῶ, τὸν ἀόρατον αἵματος ρεύμασι.

Σκιρτᾶ σε Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη· καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα· τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ υἱῷ, καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ηλόγησας πολυπλόκων βασιάνων, καὶ τρυγῶν ὠραιότατη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφρου, Πανεύφημε καὶ εἰς μοναῖς, οὐρανίους πανσόφως κατέπαυσας. **Θεοτοκίον.**

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπᾶνῳ, τῆς πρεσβείας ἐναπόκοψον Κόρη, τοὺς πονηροὺς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι· ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Σὺ τῶν Μαρτύρων, Χριστέ τὸ κραταίωμα. **Ὁ Οἶκος.**

Τὸν νοῦν μου φώτισον, Χριστέ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμῆσαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξεῖπειν. Ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλήσαι δυνησεται τοὺς ἄθλους, οὓς ὑπέμειναν, καὶ τὰ ἔπαθλα; Διὸ οὖν σοι προσπίπτω Φιλάνθρωπε. Ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου, ζωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας· εἰς τοῦτο γὰρ ἐκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς, ἧς οἱ Ἀθληταὶ τυχόντες, ἀπαύστως μέλπουσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστέ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Στίχοι.

Ἰουλίττα σύναθλος υἱῷ Κηρύκῳ,

Ἡλαιμότημητος τῷ κάραν τεθλασμένῳ.

Πέμπτη Ἰουλίτταν δεκάτη τάμον, υἱὰ δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου· διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν

εἰκέισε, τὸν αἰοίδιμον Κήρυκον τριετὴ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν. Εὐρούσα δὲ καίκεϊ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἐρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἐν ἡ Ἀλέξανδρός τις Ἠγεμῶν, ὠμός καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο· ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ἠκίζετο. Ἐκσπασθέντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδός, σπεύδων ὁ Ἠγεμῶν κολακείαις αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐφελκύσαι, καὶ μὴ δυνηθεῖς, τῇ μητρὶ μόνον αὐτῆ ἀτενὲς ἐνορῶντος, καὶ ὑποφελιζέσθῃ τῇ φωνῇ τὸ τῷ Χριστῷ ἐπικαλουμένου ὄνομα, καὶ τελευταῖον, λάξ κατὰ τῆς γαστρὸς τῷ Ἠγεμόνος ὡς εἶχεν, ἐντείναντος, ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, κατὰ τῶν βαθμίδων τῷ βήματος ἐρρίψεν αὐτόν· ὅς, τῇ ἐκεῖσε προσκρούσει, τὸ κρανίον συντριβείς, τὴν μακαρίαν ἀφήκε ψυχὴν. Ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασιάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομῶσασθαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλιανοῦ.

Στίχ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους
Ὁ Λολλιανός, οὗ ποσίκρουστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίου.

Στίχ. Ἀβουδίμῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους.

Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ σέφους,

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ρᾶβδοις συντριβῶν σου τὸ σῶμα, ὁ παρόνομος θεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στερρόν, ἐσάλευσεν οὐδόλως· ράβδον καὶ γὰρ δυναμέως, τὸν Σταυρὸν Χριστὸν κατεῖχες.

Ομβροῖς αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ Ἀθληταί, κραυγάζοντες προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ· καὶ διπλοῦν τὸν κάλον, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **Θεοτοκίον.**

Ρήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστευόντας, μακαρίους ἐκτελοῦντα.

Ὠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Οἱ φαῖδροι ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογόντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὡσπερ κλάδον, ρίζα θεοφύτευτος οὖσα θεόφρον, τὸν σεπτὸν σου γόνον, φέρουσα ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν

αὐτῷ καὶ λέγουσα. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὠραιότητα, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἐνδοξον θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀμνῷ ἀνατεῖλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνενεμώτας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θεία, ἐθέωσεν ἄχραντε. Ὁν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ΄. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰαμα φέρει ἡ σορὸς, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῆ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη· δευτε' ἀρύσασθε, καὶ ἀγιάσθητε ψυχαῖς, καὶ νόσων καθάρητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ὡς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηνηθήσατε κοιλάσι Μακάριοι, ὡς κρίνα εὐόσμα, ὡς Παραδείσου θεία βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα τερπνότητα, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐωδία μυστικῆ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὠραιώθητε καλλινικοὶ Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὠμοιωθέντες Θεῷ παρίστασθε, νίκης διαδήμα τερπνόν, λαμπρῶς περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἰλασμόν ἀμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Ἡ Μάρτυς οἶα περ ἀμνάς, ὡσπερ ἄρνα τὸν υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος, μέσον διήλθε, καὶ εἰς οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν αἰεῖ. Τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱεράν μνήμην σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλώττουσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηραῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν· καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν, κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπόγασρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε Ἀθλοφόρε, σὺν μητρί τε γαλουχῷ, Ἰουλίττη ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἀγίων ὧν πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, τύχοιμεν τοῦ ἐλέους.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνόν. Χαῖρε θρόνε Κυρίου. Χαῖρε σκήπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μητὴρ ἄχραντε, τῆ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὐδὶε λιμὴν, καὶ προστάτις ἀπάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τῆς Αἴνου, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, σὺν μητρί θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τῆ ἀθλοθέτη Θεῶ, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παρήρσιᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν ἀθλησιν.

Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, ἀστέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσιν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακραζόμεν, λέγοντες· Χαίροις Ἰουλίττά πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικειάν ἀσθένειαν αἰτορῶριψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετῆς τῆ ἡλικία, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει ἐορταζόντων τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλησιν· οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν αἰεῖ τὸν τῶν ὄλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγῶνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἰτησάσαι σὺν τῇ μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητῆς.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθη τῷ φρονήματι· ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχον

Λόγον ἐδέξω Πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλία-
σας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρί σου τὸν
Κτίστην ἰκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθηναι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φυλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Οὔτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον
ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα
ελκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνωῶσαι νῦν
σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο
πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀ-
νυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Αγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἡ
πόλις, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς
εὐκλεῆς, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλ-
λίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς,
Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν,
τοῦ τυράννου Βελιάρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαν-
τες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαν-
το, κηρῦξαντες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν
τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ
βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ
Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύ-
λαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξά-
ζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Εφερὲς Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστο-
μον, Συμεῶν σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ
τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς δια-
θέσεις, ὡς ἐθέασω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σε-
μνὴ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον
ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι,
ὡς προέφησ μακρόθυμε.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς
σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.**

**Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκ-
τωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ σ΄. Ὁδὴ.**

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α΄. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὅτε ἦμην νήπιος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζῆτει Σάββατον ἰ.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῆ 15΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν,
περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ
αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. Μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς
ναὸν Ἁγίον, τῷ παντεπόπτη ἐμφανιζόμενος,
καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν αὐλοῖς τάξεσι, καὶ
μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος· ὃν μακαρίσωμεν.

Αθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε
Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτερῶς
ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα· μεθ' ὧν
νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων,
ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρε-
σβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱεράν
αὐτοῦ, μνήμην τελούντων αἰεὶ.

Δεκάς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγω-
γαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελεῖ-
σα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην,
καθηγητὴν ἱερόν, ἐνθέῳ σθένει καταπληθίσασα.
Ταύτης δεήσεις, σῶσον ἡμᾶς εὐσπλαγχνε, τῆς
ἐπὶ σέ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε δυσωποῦμεν Πανάχραντε, τὴν προστα-
σίαν ἡμῶν, συσχεθέντες ἐν θλίψεσι· Μὴ
παρίδης τέλειον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου·
ἀλλὰ τάχυνον, τοῦ ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώ-
σης, ὀργῆς καὶ θλίψεως, ᾧ παμμακάρισε, Πα-
ναγία Δέσποινα· σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοή-
θεια, ἀκαταμάχητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὀρώμενον θῆμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων
ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦ-
σαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν· ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα
ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον,
τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν
καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

**Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς:**

Τῶν σῶν Ἀθλητῶν, Χριστὲ, μελπῶ τὸ κλέος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεύων ἀξιά-
γαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνῶ-
τάς σε πίστει περίσωζε.

Ωσπερ ἄμωμον θυμα, ὀλοκαυθθεὶς Θεο-
μακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασιάνων, προ-
σηνέχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, δῆμος πειθαρχῶν
ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφό-
ρων, τῶν ἀνόμων βουλαῖς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων
Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ
νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς μηχανουργίας, τῇ
πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνο-
γένης ὁ Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς
δόξης ἠξιώται.

Ημβλυαν ἐχθροῦ τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα,
ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι,
καὶ καταυγάζουσι πάντων ταῖς διανοίας, ταῖς
φωτοβόλοις αὐτῶν λάμπησιν.

Τείνας τοὺς στερρόους ἱμάσιν ὁ παράφρων,
ξέει ἀπηνῶς, μαστίζων ἀνευδότης· ἀλλ'
οὐκ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατά-
πληκτον στερρότητα.

Θεοτοκίον.

Ωφθης οὐρανῶν Ἀγνή ὑψηλότερα, καὶ τῶν
Σεραφίμ αἰεὶ ἀγιώτερα, ὡς τὸν ἀπάντων
Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυφορή-
σασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,
» ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας,
» εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξαῖζειν σε τὸν Σωτῆρα,
» καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ασκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν
ψυχὴν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ
νοῖ, Θεῷ εὐηρέστησας, θυτῆς αὐτοῦ καὶ Μάρ-
τυς, γεγονῶς Θεοφόρε· στίφος δὲ προσηγάγου,
μαθητῶν τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκ-
τενῶς πρέσβευε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Η μόνη κηύσασα τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός,
ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ
τόκῳ σου Ἀχραντε, ρῦσαί με τῶν παγίδων, τῆ
δολίου Βελιάρ· στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χρι-
στοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς,
ὄν ἐσωμάτωσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς,
ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν

ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ
σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς
ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θεῖαις ἀναβά-
σει φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ εἰδει-
λίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ Θεόφρονες.

Χριστοκῆρυξ θεοληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς
ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξιώται,
ὁ Ἀθηνογένης θεῖας χάριτος.

Ρήτορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λό-
γου καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν
θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Ισοδύναμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑ-
περούσιον, ἐσωμάτωσας Πανάμωμε, τοῖς
βροτοῖς δι' οἶκτον ἐμιλήσαντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁρριζόντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθεία τὸ φρόνημα, παθοκτό-
νον, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς Ἀ-
ξιάγαστε.

Ταῖς θεῖαις προτροπαῖς προσενήνοχε, τῷ
Δεσπότη, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογένης
ὁ ἐνδοξος.

Εφαῖδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φω-
τοδότης, πληρῶν ταῖς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς
πιστῶς σοι προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία,
συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μα-
καρίζομεν.

ᾠδὴ ς'. Ἰλασθητί μοι Σωτῆρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε,
καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφανώ-
ται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν δαι-
μόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ
Δεσπότης σου, πληρῶν σου ταῖς πρὸς αὐ-
τόν, ἐντευξεις Μακάριε· ἰδὲ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν
αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει θεῖῳ νεύματι.

Παραδείσος νοητός, εἰδείχθητε Ἀξιάγαστοι,
τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχον-
τες, ταῖς αἰσθήσεις πάντων τε, τῇ θεῶν ἀνθέων
εὐωδίᾳ καθηδύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ως νοητὴ κιβωτός, τὸν νομοδότην ἐβάστα-
σας, λυχνία ὡς φωταυγῆς, τὸ φῶς ἀπε-
κύησας, ὡς ρίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βό-
τρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
 » μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
 » δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
 » μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου Πη-
 δαχθόσης.

Στίχοι.

Ἀθηνογένης ἐκ ξίφους ἀνηρέθη,
 Ψευδῆ θείαναν τὴν Ἀθηνᾶν οὐ σέβων.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ Ἀθηνογένῃ τάμε χαλκός.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστείας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ
 βασιλέως· καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλομάρχου ἡγεμόνος
 μετὰ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ, πολλοὺς τε βασάνων αἰ-
 κισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται
 τελευτήν. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι, πρὸ τῆς κατασχέ-
 σεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς
 μαθητὰς οὐχ εὖρε· προκατεσχέθησαν γάρ. Τὴν δὲ ὑπαν-
 τήσασαν αὐτῷ ἔλαφον, ἦν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ,
 νύλλογησε, καὶ ἐπνύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτὴν τε καὶ τὸ
 σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρό-
 νον ἐν τῇ μνήσῃ αὐτοῦ, αὐτὴν τε καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μελ-
 λούσας φύεσθαι, νεβρὸν προσάγειν ἕνα· ὃ καὶ γέγονεν.
 Ὡρᾶτο γάρ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγελί-
 ων, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ ἔλαφος, καὶ τὸν
 νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν
 ἐξιούσα· ἐν ὕουτες αἱ συνειλεγμένοι, εὐωχῶντο εὐφραϊνό-
 μενοι, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μίγξον
 τοῖς ὀρώσι τε καὶ ἀκούουσιν ὁμοῦ πιστοῖς καὶ ἀπιστοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χρι-
 στὸν πίστιν, συνελήφθη· καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογή-
 σας παρρησία, σταυροῦται, καὶ βέλεσι κατατιτρώσκειται.
 Ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖ-
 ρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
 ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос.

Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἐ-
 σθεσας φλόγα· τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σε,
 ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας Μακάριε, Εὐλογη-
 τὸς βωῶν ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας
 πόνοις, καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα, τοῖς
 τῶν αἱμάτων ὄμβροισι, μειώσαντες Μάρτυρες,
 ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνευφημείσθωσαν.

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παρανόμῳ προσᾶξει,
 καὶ τὰς σάρκας ξεόμενοι, πολυπλόκοις
 βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλόνητοι, οὐκ ἐσαλεύθη-
 τε Ὀσιομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρ-
 χαιάς, τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ Χαῖ-
 ρέ σοι βωόμεν, καὶ πίστει δοξαζόμεν, τὸν διὰ
 σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὡδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ε'νατενίζων ταῖς θείαις φωταυγίαις, εἰδω-
 λικῆς ἑξαπάτης Ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ
 βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Ο' τῶν Ἀγγέλων χορὸς καὶ τῶν Μαρτύρων,
 Ἱεραρχῶν καὶ Ὀσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐ-
 φραίνεται, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, δοξαζῶν τὸν
 Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μαθη-
 τευσάντων δεκάδα, μαρτυρικὴν ἐπαγόμε-
 νος, Ἱεράρχα μεθ' ὧν σε, πιστῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ο'ν ἀπεκύησας Λόγον ὑπὲρ λόγον, Θεογεν-
 νῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον,
 τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, καὶ μακαριζόντων
 σε ἄχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
 » τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
 » τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
 » τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Γ'δε φωταυγῆς, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀ-
 παστράπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀ-
 γλαΐαις, καταυγάζουσα τῶν πιστῶν τὰς καρ-
 δίας. Δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ω'σπερ προσφοραὶ, καὶ ἄμωμοι ὡς ἄρνες,
 προσυπέχθητε Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς
 τυθέντι, παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης,
 ὡς ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Στάξῃσιν οἱ σοὶ γλυκασμὸν Ἀθλοφόρε πόνοι,
 καὶ πικρίαν πᾶσαν, παθῶν καθαίρῃσι τῶν
 πίσει, τῷ τεμένει σου προσρεχόντων καὶ πόθῳ,
 σοῦ ἑορταζόντων τὸ μνημόσυνον.

Η'μεροφαεῖς ὡς ἀστέρες ἀναδειχθέντες, σε-
 ρεώματι Μάρτυρες τῆς σεπτῆς Ἐκκλη-
 σίας, καταυγάζετε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκό-
 τος πειρασμῶν ἀποδιώκοντες. **Θεοτοκίον.**

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Θεὸν τὸν φέροντα πάν-
 τα· τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν Ἀγνή ὁμοιω-
 θέντα. Ὅν ἰκέτευε τῷ λαῷ σε δοθῆναι, πάντων
 δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν
 » πυρὶ καὶ βᾶτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρ-
 » θένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις
 » ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἶτημα Χριστέ, τῆ σου Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνεις, νῦν τῆς ἐλάφου τῷ νεβρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναχράντων σῶν σεμνή, καὶ παναγίων αἱμάτων, τοῦτον αἰεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ.

Εὰν τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Πατέρων γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος. Φῶς ἐλάρον. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τῶν Πατέρων. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Τὸ, Ἀξιόν ἐστι... καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν, ὡς συνήθης — Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Πατέρων γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευεγγημένῃ, κτλ. Ἀπόστολος, τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον, τῶν Πατέρων, κτλ.

Εἰς δὲ τὰ τελευταῖα τέσσαρα Τροπάρια τῶν Αἴνων, λέγομεν Στίχους τοὺς ἐφεξῆς:

Στίχ. α'. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. β'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίαις αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Ὑπομένω ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. δ'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ως τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπεινώ-

νωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανηγύριαις αὐτῆ νικήσασα. Ὡς τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἦτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίου μοναῖς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τῆς ἐκτελέντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σε, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἶτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὠραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν ἧς περ κατηξίωσαι, Θεομακάριστε.

Δίς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανὸς ἀνίπταται, τὴν κείραν σεφροροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρεδῶκα· κατασηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μοναῖς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ως ἐν πέτρᾳ στερρόᾳ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσερεισθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ στέφος τῆς νίκης ἐπαξίον ἀπέιληφας.

Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἐνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἰληφας σέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτῆ ἀξιάγαστε· ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέικον ἐχθρὸν, ὠραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλύσει τῆ σωτηρίας ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρτυς Χριστοῦ πολυάθλε.

Ἦχος δ'.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήγησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τῆ Σταυροῦ σου φιλόανθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σε εἰλθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῆ παρθενικῆ σου θεληθείς ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητον νύμφην ἑαυτῷ σε ἠρόσατο, ἀκηρατῶ συναφεία· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσωῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου στερρόως ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ· παρθενίας χιτῶνι γὰρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσειον ὡς ὑφασμα, τῆτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θ αυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόητος καὶ εὐταπεινώτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἶλες, εὐτελές ὡς ερθεῖον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Λόγη, τῆ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραιύουσα

χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τῆ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνὰς σου Ἰησοῦ.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, πρῶτον ὁ τῆς Θεοτόκου· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰ βούλει· εἶδὲ μὴ, τῆς Ὀκτωήχου· εἶτα οἱ δύο παρόντες τῆς Ἁγίας.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς: Χριστὴ Παρθενομάρτυρα νύμφην ἄσμασι μελπῶ.

Παίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διδοεύσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παρασχοῦ φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῆ διανοίᾳ, κεχηρμένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρρείδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ἰκέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνῆ, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου καταύνασον τάραχον.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρυνθείς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων ταῖς ἀπειλαῖς, οὐκ ἐπτήξῃς Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θεία δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοδοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν ἕσιώδη, συλλαβῆσα καὶ σαρκικῶς, κηύσασα ταύτην Θεομητορ, καὶ τὰ δεσμά τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Κανὼν δεύτερος, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς ἐν τῇ Δ'. Ὡδὴ:

Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περι-
στράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς,
θεμμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις
σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Αθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄ-
ρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς,
γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύ-
σαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ
στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω
κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασιλεία, καὶ θεϊκαῖς
λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλαῖσαι.

Ρώσθεισα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυ-
νάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως
συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυ-
χία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χά-
ριτος, Θεογεννητορ ἄχραντε· διὸ, σὲ Μα-
ρίνα ποθήσασα, παρθετικῶς ὀπίσω σε, τῷ σῶ
Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὡδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμῆ, ἢ
τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ
θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης
σε Πανόλβιε.

Υπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσαλεύτος, ἐν και-
ρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐ-
σεβείας κρηπίδα, θεμμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ
Παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχηρημάτισας, ἐν Παρ-
θένοισι ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ
Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλῆν σοι παρέχοντι, τὸν
στέφανον πανόλβιε.

Αγίων αἱμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρου-
νοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν
εἰδῶλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον,
μαρτύρων τῷ νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρώσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρά-
νως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ
εἶναι τοῖς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ
κόσμον ἀνεκαίνισας.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι-
ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα,
τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάν-
σεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἄλ-
λοτρίῳ τῷ σώματι.

Αιμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν
πυραὶν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιζῶν ἠρδευσας,
ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ως Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτε-
ρῶς ἔντασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου,
ταῖς ὠραιόταταις συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ
σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα
γεγονότα Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σὺ με ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τῆ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν
σε πιστοὶ, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἐν
τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπά-
τησας γενναιοφρόνως· καὶ γεγονόςας ἡμῖν, ἀνδρία
πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν·
καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ
σε αἰοιδίμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας,
τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε,
βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρῶν
τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μυστήτωρ
σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρ-
θένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει
Παρθένος.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Θεοπρεπῆς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου· τοῖς
Ἄγγελοις, ὠφθη ποθεινότητος· τῶν δὲ
δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκεί-
νων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη· τῷ Χρι-
στῷ γὰρ ἐβόας· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλόθρῳπε.

Επὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ
προσκαίρους, πόνους ὑπομείνας, ἐν οὐ-
ρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Δεσπότη, καμίζη
Μάρτυς αἰοιδίμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας,
σὺν Ἄγγελοις βοῶσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλόθρῳπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα,
νῦν Μαρτύρων, ὁμίλος εὐφραίνεται, νῦν

(*) Τὸν δεύτερον τοῦτου Κανὼνα τῆς Ἁγίας οὐκ ἔχει τὸ
Χειρόγραφο.

καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βρωῖντες τῷ Δεσπότη, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

Ολη καλή, πέφνηας κόρη καὶ ἄσπιλος· ὠφθης ὅλη, νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραστῇ· διὰ γὰρ βασάνων, πυρώσεως Παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ, σύνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεοτύφευτε· καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἔτερος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὡς Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐάν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὀλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, Δεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ ποιμένου Δείοις ἴχνεσιν ἐπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἐνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα.

Θεοτοκίον.

Ηπανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε Θεόνυμφε.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Αθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον κόρη διήνυσας· ὁ γὰρ Δεῖος πόθος, τὸ τοῦ Δήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμόν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ρανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποσταζουσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· ὃν περ νῦν Δεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νησιῶ σου νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σε, Κόρη τὸν μεγαλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὄφρυν τὴν

πρώην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπεινώσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ Δεῖλημα.

Υπερτέρας σε δόξης, Δείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν Δεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν ταῖς ἀλγηδόνας, καρτερώς ὑπομένουσαν Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ρύπτομένην ὀρῶντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρώην δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μόνη ἀγνή δι' εὐσπλαγχνίαν· ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιαζομαι ξίφει· Μαρίνα ἀνεκραύγαζεν.

Ροῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανας, τοῖς ρέυμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ολόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

ᾠδὴ ς΄. Δάσθητί μοι Σωτήρ.

Απόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγῆς, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνησία νύμφη, καὶ Παραδεισος ἀσύλητος.

Νεᾶνις πανευπρεπῆς, ὀπίσω σε ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὁσμὴν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας μιμουμένη τὸ σεβάσιμον.

Υπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολυάθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλα καυχώμενον, μετ' ἤχου ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὡς Μαρίνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσκου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

Ἔτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αιμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστοῦ δὲ, τὴν σεπτὴν κα-

τήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὡς Μαρίνα, ἀθληφόρε παρθένων τὸ καύχημα.

Αβρόχως, τῶν Βασάνων διήλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὄθεν, εἰς λιμένα ἀκλυσον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοιδίμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ράβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ωρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἦλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαῖς, τὴν ψυχὴν Θεόφρον σου κατφυγιάσθης, Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὀμίχλη βυλήματι, κυφορεῖται ὁ Κτίσης, ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὡσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀρρήτως εἰλίσσεται.

Ὁ Εἰρμός.

» Ὑσώ σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύτοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίσου σε, νύμφη εὐκλεῆς, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητὴς, λαμπροδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι.

Χεῖρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει·

Χεῖρ Κυρίου χάριτι θεῖα δὲ στέφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Ἄτῃ ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινός τῆς Πισσιδεῖας, ἐν τοῖς ἡμέρῃσιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινός, ἱερέως τῶν εἰ-

δῶλων, ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενῆς. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ γυναικί τινι, δωδεκαετῆς τυγγάνουσα, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐδέετο τῷ Θεῷ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀξιοθῆναι πίστεως, ἣν ἐδιδάσκετο ὑπὸ τινῶν τῶν ἐν αὐτῇ τῇ κώμῃ. Καὶ ἤδη πεντεκαίδεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τῷ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθει ἀνύσασθαι.

Ὀλύμβριος οὖν ὁ Ἠγεμὼν, μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτήν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτῆ· καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὄλος ἐξέστη ἐπὶ τῇ ωραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτῆ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, καλῆμαι, τῆς Πισσιδεῖας γέννημα καὶ Θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχόμενης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἠγεμὼν ταθῆναι αὐτήν, καὶ ράβδοις ἀπηνῶς καταξαινεσθαι, καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινίσσεται. Εἰθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέσθαι ἐπὶ πολὺ· μετὰ τοῦτο δὲ ἔβαλεν αὐτήν εἰς φυλακὴν.

Ἐγένετο δὲ σεισμός μέγας, ὡς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον· καὶ ἰδοὺ, δράκων ποθὲν ἐρπύσας, δεινῶς τὴν ἡγῆν ἐποίητο ἐν τῷ ἔρπειν αὐτὸν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ συντρόμου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως ὁ φοβερώτατος ἐκεῖνος δράκων, ὡς κυνὸς μέλανος μορφήν οἰδεύκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῶν τριῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφύραν εὐροῦσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτου τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐταπείνωσεν. Μετὰ δὲ τῆτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα, λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ σκεύους, ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἀσλαβῆς δὲ φυλαχθεῖσα ἐκ τούτου, εἰλκυσε πολλοὺς εἰς τὴν τῷ Χριστοῦ πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἠγεμὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχὴν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηρῆς πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος· ὑψηλὴν γὰρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατῴκησας βοῶσα. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότη, ἀναδέδειξαι Μαρίνα Θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ ἀήττητος κραυγαῖς· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αρχῶν οὐκ ἔτι ἐξ Ἰουδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ σου γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπίς ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θεῷ, φλεγόμενη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὄθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε ταῖς

πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ τύραννος, εὔρε τὴν ψυχὴν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στερρότεραν· ἀνεβόας γάρ· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιεεύσαντα εἰς Θεόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβολαῖς σου, θαυματουργαῖς ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαρὰν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

ᾠδὴ ἡ. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθῆράν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοῖς, ἐστέφθης μελωδῆσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρίνα σοι πασταῖδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, νῦτρέπισεν οὐ οὐρανοῖς, ὃν βλέπῃσα κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Αρεταῖς ποικίλαις κοσμημένη, δωρεῶν πλειόνων ἠξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν, ὀρώσα καὶ βοῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ὠφθης Ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ συμφώνως μελωδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γλασμός ἡμῖν Θεογεννητορ, διὰ σὺ ἐδόθη· σὺ γὰρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεὸν τε καὶ Δεσπότην, ἀχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἔτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον Ἐνδοξε, τὴν αἰοιδιμόν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητὸν, εἰσήχθης μέλπουσα· Εὐλογοεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρῆμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ιστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύ-

ρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκηύσασα, τὸν οὐρανῶσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σέπτῃν, μνήμην φαιδρύναντα· ὧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, αἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐλογοεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδεῖως ὄντως ἐτρύγησας· τὴν σρεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γάρ, μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπαρθένη.

Εφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρωσ ὁ ἐνθεος, καὶ στερροτάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθεναῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρίνα πάνσεμνε· διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λύσόν μου νύμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἀμαρτίας Μάρτυς διάρρήξον, παρισυμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκεδάσον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινὸν, τοῦ ἀλάστορος· ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικειᾶς φύσεως ἤθλησαν· καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωρίμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστόν ἐβλάστησας, τὸν ταῖς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· διὸ σε Πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Αἶθος ἀχειρότμητος.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργανοῖς καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται· τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ Δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραϊνόμενον.

Ιδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίσεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν

γυναικεία φύσει κατήσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ως περικαλλῆς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης, καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστεράν χρυσαυγούσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ηΰθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε, ὡς Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὐοσμὸν φέρουσα· καὶ τῷ τερπνῷ νυμφίῳ σε, θεῖον ὄσφραδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σε Παρθένε· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἢ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστός
» συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥῦσαι λάσιν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων. *Θεοτοκίον.*

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλυχεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τῆς Αἰνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσινα, ὑποστήναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι κῆτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχεκάκον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐάν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἐνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ωσπερ προῖκα πολῦτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποιῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Αθλητικὴν ὀδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας, ἡ γ. καὶ ε΄. Ὠδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆς ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ενέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὑψους ἀήτητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασιάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίᾳ σέφανον δέξασθαι· διὸ ἡμῖν συγχώρησιν, ἀμαρτημάτων κατάπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ σῶ ζήλῳ πυρούμενος, εἰδώλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελών, Αἰμιλιανὸς ὁ ἐνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπέληψε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Α'στέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανὸν τὸν Μάρτυρα, ὀπλίτην τε ἄριστον, δαδουχοῦντα πᾶσαν, νῦν τὴν οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀδείας σκότος ἐλαύνοντα· ὑφ' οὗ φωταγωγούμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στήσον τὸ ἄσφατον ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπησα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μελπῶ κλέος. Ἰωσήφ.

Ῥῶδῃ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Αἰνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τούτου τὸν Μάρτυρα, ἀνευφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα, νομίμως καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, Ἀσθένειαν ἐνδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας, εἰδῶλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρύαγμα, θεομακάριστε.

Μονάδα τρισάριθμον ἐνιζομένην ταυτότητι, αἰοίδιμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας, καὶ πολυθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στερόματα, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς με καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκύησας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, κατανοούμενον.

Ῥῶδῃ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λύχνος τοῖς ποσὶ σου ἐγενήθη, καὶ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν, δι' οὗ καθυπεσκέλισας, παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Ἰθύνας νοός σου ταῖς πορείαις, πρὸς Θεοῦ Θελήματος Σοφῆ, λιμένα γαληνότατον, πολυθείας θάλασσαν, κυματομένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμιλιανοῦ τοὺς Θεοὺς ἄθλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, Δυναμίεις αἱ ἑράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεὶς καταβέβληκε. **Θεοτοκίον.**

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαβοῦσα, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενομήτορ ἔμεινας· τὸν πλαστηργὸν γὰρ ἄχραντε, ἀπάσης κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πυρπολούμενος, τῷ θείῳ ζήλῳ, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήτης, ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτοήτῳ θελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὠλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότη ὡς θυμῷ προσήνεξαι. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευσ, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμψαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ῥῶδῃ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Ο' Θεοῦ σε θείως ἔρωσ, παραδόξως ἀνέφλεξε· ὅθεν τῶν μαστίγων, τὸ πικρὸν καὶ πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τῆς θεοῦ τῶν ἀθῶν ἐνεπύρισας, καὶ ψυχὰς Παμμακάρε, τῶν πιστῶν κατεδρόσισας.

Ἰπερεῖδες τὰ παρόντα, διὰ μόνον τὰ μένοντα, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχὴν σου προσέδωκας· τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος ὅθεν ἔλυσας, ἀθλοφόρε Αἰμιλιανέ ἀξιάγαστε.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, τρισηλίου Θεότητος, εὐσεβῶς δοξάζων, Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ γάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσεληλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Αγιάσματός σε τόπον, τοῦ ἡμᾶς ἀγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὐρεθεῖσαν δοξάζομεν· δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες οὐρανῶθημεν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρανίσι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σε, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθείας· ὅθεν θυμαίων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀναστέλλουσαν πασῶν, νόσους κατακλύζουσαν, καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι, ὁ δυσσεβῆς προσέταπτεν· ὅθεν σπαραττόμενος τὴν σάρκα, καὶ ταῖς αἰκίαις τραυματιζόμενος, τοῦ τραυματισθέντος ἐν Σταυρῷ, πάθος ἐξεκόνισας, Ἀθλητὰ τὸ μακάριον.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις· ἀρρώστημάτων παύεις τὸν καύσωνα· πνεύματα διώκεις πονηρά· πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τρωθέντα με, τῆς ἀμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστηκωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα, λόγῃ τὸν τρωθέντα δι' ἐμέ, Ἀχραντε καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφους.

ᾠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ολβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ μαρτυρίῳ Μάρκα, ἐχηρημάτισας καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω· ἀθανασίαν ὅθεν, διαμένουσιν κατεκληρώσω, θανατωθεῖς, διὰ πόθον Ἐνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει οἶα ρεῖθρον, ἢ τῶν λειψίωνων θῆκη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀρρώστηματα.

Θεοτοκίον.

Εὐα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον· σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὗ ἢ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• **Η**κατεπόντισέ με, καταγίγνιστο πολλῶν ἀ-

• μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στίχοι.

**Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,
Χριστῷ παραστάς τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις.**

Ὁγδοάτη δεκάτῃ φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Δοροστόλου, πόλεως Μοισίας, δούλος ὑπάρχων Ἑλληνοσ τινός, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραδάτου, καὶ Καπετολίνου Βικαρίου. Σεβόμενος δὲ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα μυσταπτόμενος, εὐρῶν ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρὸν, λαβὼν σφύραν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδῶλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἰδῶλα, καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν. Ἀγομένων δὲ ἐτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκίζομένων, ἑαυτὸν ἀπελθὼν προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροις· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθεὶς, καὶ ἀφλεκτος διαμεινας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θεῆς, καὶ Οὐαλεντίνης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει· ἐπὶ δὲ τὴν πόλιν Διοκαισαρείαν ἀχθέντες, παρέστησαν Φιρμιλιανῷ τῷ Ἀρχοντι, καὶ τοὺς λαιοὺς τῶν ποδῶν καυτήρσιν ἀχρειοῦνται, καὶ τοὺς δεξιούς ἐξορύττουνται ὀφθαλμοῦς. Καὶ ἡ μὲν Ἁγία Οὐαλεντίνη καὶ ἡ Θεῆ, ἐπὶ ξύλου ταθεῖσαι, ξέονται ἀφειδῶς καὶ θανατοῦνται. Παῦλος δὲ ἀχθεὶς, καὶ βασανισθεὶς πρότερον, εἴτα ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλη τῆ φωνῆ ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς οἶκτον πάντας ἐκίνησε. Καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῆ χάριτι Μακάριε, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες, Μάρτυς θεόπνευσε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρακτούμενος, τῷ ἔρωτι μακάριε, τοῦ ἔραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἔπτηξας, ἐν ᾧ δροσιζόμενος, πνεύματι ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁραιοτήτι, τῶν ἄθλων ἐξωμοίωσαι, τοῖς ἀσωμάτοις σοφέ, ὠραιοτάτῳ Χριστῷ, μεθ' ὧν παριστάμενος, μέλπεις γηθόμενος· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε, θεόνυμφε τὸ Χαῖρέ σοι, πίστει κραυγάζομεν· καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρὰν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, Πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοθελῶς ἐχώρησας, βοῶν πανεύφημε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δὲ (*), ἔκραζες Ἀοίδιμε· σύνετε παράνομοι· ὡς γὰρ ἀρνίον ἀκακόν, τυθῆναι ἔσπευσας, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεῖς ὡς ἐδέσματα, τὰ αὐτοῦ παλαίσματα· πνευματικῶς τρυφήσωμεν, πιστοὶ καὶ μέλψωμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἢ κηύσασα, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, ξήρανον ὄμβρήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου πρᾶϊνον, ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἀπάσαν, ἀγείρει ψάλλειν σοι· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ δ΄. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδεῖν ἐφριέμενος, Θεοῦ τὴν ἀρρήτον, εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἠδέως κατεφρόνησας Ἐνδοξε, καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἠνυσας· ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ως θῦμα ὀπτόμενος πυρὶ Πανεύφημε, τοῦ τυθέντος ὡσπερ πρόβατον, θεία τραπέζῃ προσηνέχθης, ὁσμῇ πνευματικῇ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν, Ἀθλοφόρε ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πιζῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει, ἐμπεφάνισμαι, ἀσυνδέτως· ὁπερ ὀρθότερον ἴσως, ὡς μάλλον σύμφωνον τῇ προφητικῇ φράσει, ἐξ ἧς ἠρανίσθη τοῦτο ὁ Ἰμνωδός. Ἐμφανῆς ἐγένεθ' ἡν τούτοις ἐμὲ ἐπερωτῶσιν· εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν (Ἦσ. ξέ, 1).

Η τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτὴ ὁμήγυρις, συμπολίτην σε ἐκτίσατο· Μάρτυρες πάντες σὺν αὐτοῖς σε, χορεύοντα ὀρῶντες ἀγαλλονται· μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, Μεγαλομάρτυς μεγαλῶνυμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ με καταύγασον τῷ σῶ Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον· δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον· παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσφικίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων ἀνά τρία.
Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εμφιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοκίνητον, καὶ ἀθάνατον ἔδειξας· διὸ καὶ ἐσπέδασας, ἀμιγῆς κηλίδων, τῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ καθαρὰ ῥύπου παντός, ἀπαλλαγῆναι δεσμῶν τοῦ σώματος, μηδένα σπῖλον ἔχουσα, μηδὲ ῥυτίδα Θεόληπτε, ἀλλ' ἀγνή καὶ πανάμωμος, τῷ νυμφίῳ παράστασθαι.

Αφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἀσπῖλον, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλουτὸν διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν, ᾧ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιποῦσα καὶ τὰ περιγεια· διὸ σοι τὰ οὐράνια, καὶ οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλαίνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγλη κατελάμπητο, φωτοειδεῖ σε τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης Πανεύφημε, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτοῦ παρθένον, θεοειδεσάτην, ὡς ἐλεήμονα φαιδρῖν, ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεορρήμονα· ζῶν γὰρ τὴν ἰσαγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, διὰ βίου λαμπρότητος.

Στιχηρά τῆ Ὁσίου. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἀσέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι, ἀνευφημῆμεν Μακάριε, ταῖς θείαις σε λάμπησι, φωτιζόμενοι αἰεὶ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σε, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερέ θυματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα.

Αρῶν ὡσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ράβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα Πάτερ γέγονας· καὶ ὡς Μωσῆς ὑδωρ Ὅσιε, ἐκ πέτρας ἐξήγαγες· ὡς Ἡλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῇ σου ἐξήγειρας, θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις, καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος ἐκλείαις, Δῖε θεόφρον πανόλβιε.

Τὴν τῆ Πνεύματος ἔλλαμψιν, προφανῶς κληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας, καὶ ἱερόν φροντιστήριο, ψυχῶν κατεσκευάσας, ἐν ᾧ σώζεται πληθὺς, καθ' ἐκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, καὶ θαυμάτων, τὰ παράδοξα ἐν πίστει, Δῖε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνάξιον, καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Ημίνας ἢ κησάσα, τὸ ἀρνίον τὸ ἀκακόν, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὴν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα· σύ με ἐνδυσον, γυμνωθέντα τῆς πάλαι ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας: Ἐν σοὶ Μῆτερ. Τοῦ Ὁσίου: Ἐν σοὶ Πάτερ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐπόμενοι δύο. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Νύμφην ἀγνήν Χριστοῦ σε Μακρίνα στέφω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Νύμφιον τὸν ἀχραντῶν, τῆς τῶν ψυχῶν ὠραιότητος, Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἐπε-

πόθησας, ὃν ἠγάπησας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, φωτίσαι δυσώπητον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Υπάρχων ἢ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, Χριστέ σου τὴν ἄσπιλον, νύμφην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῶ καθηλουμένην, Μακρίναν τὴν ἄμωμον, καὶ παναοίδιμον.

Μακρίνα πανεύφημε, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, θερμῶς διετήρησας, ἀδιαλώθητον, δι' ἀσκήσεως τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα.

Θεοτοκίον.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις Πανάμωμε, τῶν πίστει τιμῶντων σε, τὴν Θεομήτορα, καὶ διηύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος, Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου, λάμψας θεόνυμφε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, φέρων Ἀκροστιχίδα:

Δόξης κροτῶ σε τὸν φερώνυμον μάκαρ ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Διόλου ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσει, καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν σταυρὸν ἀνέλαβες σοφὴ, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκὸς σου φρόνημα, Δῖε νεκρώσας δι' ἀσκήσεως.

Ορβρίσας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, Ἡλιον Ὅσιε, ὀλοφανῆς γεγένησαι ἀστήρ, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι.

Ξενώσας τὸν λογισμόν σου Πάνσοφε, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστῆς, ἀληθέστατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαίσας θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ηλίου τοῦ νοητοῦ Πανάμωμε, σκηνώμα γέγονας, ταῖς θεικαῖς λαμπρότησιν ἡμᾶς, εὐσεβῶς καταυγάσαντος, καὶ τὴν ἀχλὺν διώξαντος, τῆς ἀγνωσίας ἀειπάρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ηγλαῖσμένη, καλλονῇ θεοσδότῳ καὶ χάριτι, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη τὸ γένος Σεμνή, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τούτων τὸν ἔνθεον.

Νόμῳ τῷ θείῳ, πειθαρχοῦσα Παρθένε κατέλιπες, τὴν τοῦ βίου ταραχὴν, καὶ τοὺς θορύβους διέφυγες, νηστείαις δεήσεσι, πόθῳ σχολάζουσα.

Αγισύνην, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπόθησας, ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρημένη διέμεινας, Μακρίνα πανάφθορος καὶ παναμώμητος.

Θεοτοκίον.

Γῆν σε παρθένον, Παναγία Παρθένε γινώσκομεν, ὡς τὸν στάχυ τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἀ-

σπόρως βλαστήσασαν, δι' οὐ στηριζόμενοι, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστήρ γέγονας, φωταγωγῶν πίστει σοι, τοὺς προσερχομένους Μακάριε.

Ωδήγησας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἐπομένους σοι καλῶς Ὅσιε· τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γὰρ, θεία δυναστεία ἐνέκρωσας.

Συνήφθης θεοπρεπῶς, τοῖς οὐρανίοις· ἐπὶ γῆς βίον γὰρ, Ἀγγελικὸν ἔζησας, Δίε θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανὸς ἀχραντε· ὃν ἐκτενῶς αἰτήσαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κρᾶζυσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ηἄνωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίη, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ὠραῖσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ ἀρρώστηματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας· καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον, μονὴν ὠκοδόμησας· ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγεῖραι πανεύφημε, ἀδιστακτῶ δεήσει σου· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προσρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σῆς σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἀχραντὸν τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου πλαστοργέ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόγχευτον τὴν ἐμήν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τύ-

ραννον, ἀναπλάττεις Εὐάν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστοργηθεῖς τῇ φύσει, Ἀδάμ πρώτου δευτέρου· ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζων ὕπνον, ζωὴν πᾶσι δέδωκας· ὡς ἐξ ὕπνου γὰρ ἠγειρας, πάντας Λόγε ὑπνώσει σὺ· ἐμοῦ δὲ τὴν καρδίαν δεινῶς, κατελόγχευσας Τέκνον τῷ πάθει σου, καὶ τῇ σῇ ἀφυπνώσει, ζωῆς με ἐστέρησας.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεκρωθεῖσα νῦν τῷ κόσμῳ, καὶ τοῦ κόσμου τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ, πόθῳ θείκῳ ἐδικαίωσας, τοῦ σοῦ νυμφίου τὸ κάλλος διασώζουσα, ἀδιάφθορον, καὶ καθαρὸν Πανσεβάσμιε.

Ηζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θείον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς πίστεως, ἐξ ἐπιπνοίαις ἐνθέου, ταύτης ἀνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα, συμβολικῶς ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγούσα παρθένος, σὺ Μακρίνα προσήγαγες, τῷ παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμψαντι· τῷ ἀπαθεί γὰρ οἰκείαν καὶ ἀρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν, ταύταις σαφῶς ὑπεδείκνυες.

Θεοτοκίον.

Χαρισμάτων θεία ρεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης Θεο-νύμφευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς χαριτώνυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῆ τοῦ Πνεύματος αὐλῷ λαμπαδουχία, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν ἄνω σε μένουσαν, πόλιν Θεοφόρε σκοπούμενος.

Ομβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεῖς κατήρδευσας, ταύτην ταῖς ἀρθείας, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήριον, Δίε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθεῖς τῇ ἀμαρτίᾳ δι' ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι θεία συμμαχία· ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κατανύξεως, Δίε τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θεῖον φέγγος, ἐν σῇ γαστρὶ βαστάσασαν, ἐγνωμεν Παρθένε· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτὶ σου καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Ρῦπωθῆναι πάθεισι, τὸ κάλλος τὸ σεπτὸν, τῆς ψυχῆς καὶ θεοειδές, οὐκ ἠνέσχε πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄφραστον, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐννοῦσα Καλλιπάρθενε.

Ισχυράν παράκλησιν, πλουτοῦσα τὸν Χριστόν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἀρράγῃ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας, τὸ πολυτάραχον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθεράν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ· ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς, ἐπερρίψης Ἄμωμε ὧ καὶ ἀνέθηκας, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα σου, ἐκ νεότητος ἀσκήσασα. **Θεοτοκίον.**

Τὸν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθοράν, ἐκουσίως ρέυσαντας, ἀναμορφώσαντα, καὶ πρὸς δόξαν ἀφραστον, Θεομητορ ἀνυψώσαντα.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ε'ν ὄρει ἱεράς, πολιτείας ἰστάμενος, τῶν βάσεων τῆς καρδίας, ὑπελύσω τὰ πάθη, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ρ'άβδου ὡς Ἀαρῶν, ξενοτρόπῳ βλαστήματι, γεγένησαι Θεοφόρε, ἱερόν τοῦ Δεσπότη, καὶ Δεῖον ἱεράτευμα.

Ω' δειῶν δωρεῶν, ἐκ Θεοῦ δωρουμένων σοι! δικέλλη γὰρ προσευχῶν σου, ὕδωρ ζῶν ἐκ λαγόνων, τῆς γῆς, Πάτερ ἐξήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικός, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, Πανάμωμε ἐρμηνεύσαι, τῆς φρικτῆς σου λοχείας, τὸ βάθος τὸ ἀπόρρητον.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ ε'. Ἐύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ο' πόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐνακμάζων σαφέστατα, τῇ διανοίᾳ σου πάσαν, ἀρετῆς ἰδέαν διαφερόντως, ἐμφυτεύει, καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Υ'μνοῦσα, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεις, τὴν καρτεράν ἐπεσπάσω, παρ' αὐτοῦ Παρθένε ἐπικουρίαν, καὶ ἐνθέου, παρθενίας τὴν χάριν ἀπέιληφας.

Στεφάνῳ, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς καθαρὰν σε παρθένον, καὶ χοροῦ παρθένων καθηγουμένην, καὶ θαλάμοις, οὐρανίοις Θεόφρον ἐσκήνωσεν. **Θεοτοκίον.**

Ε'νώσει, τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα συνέδραμε· δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἠνωμένας ἔτεκες ἀπορρήτως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκωθέντα Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Υ'ψωσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, καὶ ἐταπεινώσας πάθη, καὶ ὄφρυν δαιμόνων κατέβαλες, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀδιασείστον ἔρεισμα.

Μαστίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Ὁσιε, γῆν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐ-

τῶν δουλείας πλῆθος ἀζύγων, καὶ μιγάδων, εὐσεβῶς ἐπομένων σοι ἔνδοξε.

Ο' λβιος, ἀρετῶν καὶ θαυματίων λαμπρότησι, γεγεννημένος μετέβης, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν Δῖε θεόφρον, καὶ πρεσβεύεις, λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν ποιμνὴν σου. **Θεοτοκίον.**

Νέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη πανάμωμε, ἢ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ἀπορρήτῳ λόγῳ κηύσασα, καὶ τὸν νοῦν μου, ταρασσόμενον Κόρη εἰρήνευσον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α' γνεία ψυχῆς, ἐνθέως ὀπλισάμενος, καὶ ἀπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Δῖε τὰς φάλαγγας, θαυματουργέ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Ὅσιε Πάτερ, ὁ τάλας; τῶν δακρύων δὲ πῶς τὸ πελαγος ἐξερευξομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατεία νεκρώσας σοφέ· καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι· εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχοι.

Φρονοῦσ' ἀδελφά τοῖς ἀδελφοῖς Μακρίνα,
Τούτοις ἀδελφοὶ συγκατοικεῖς καὶ πόλον.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναν νόες ἔνθεν ἄειραν. ἄδη, κάλλι σώματος, καὶ τρόποις κοσμουμένη χρηστοῖς, ἀναλόγῳ συνεζεύχθη νυμφίῳ. Τῶν δὲ γάμων ἐτι κειμένων ἐν μνήστροις, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἀρμολογῶν, ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων, ἢ μακαρία Μακρίνα, πολλῶν ἐτέρων ἀγαγέσθαι αὐτὴν βουλομένων, τὴν χηρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἴλετο ἀηδῆ, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειραθεῖσα τερπνῶν. Πάσης οὖν ἐπιμιξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτὴν, συνῆν τῇ μητρὶ, ταῖς τε θεαῖς ἀρεταῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρὸς, τοὺς μετ' αὐτὴν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα (δέκα γὰρ οὕτων τῶν τῶν πάντων παίδων, αὐτὴ τούτων τῆς γεννησεως καθηγεῖτο). Ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταῖαις πνοαῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Γεὺν τελευτῆς καὶ σὺ, παμμακάρ Δίε, Ἐνδοξε κλῆσιν, ἀλλὰ καὶ πράξιν πλέον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μόνον ποθῆσα τὸν Χριστὸν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης, ὡς τετρωμένη προφανῶς, ἀνεβόας· Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Α᾿πωσαμένη τῶν παθῶν, τὰς πολυταράχους κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν, ἐνδύσω χιτῶνα κραυγαῖζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλοῦσα τὴν ὄφρυν, τὴν θηριωδῶς ἐπλημένην, τοῦ ἀρχεκάκου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπέληφας, Ἀξιάγαγε ψάλλουσα. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον παισμάτων τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μητρικῇ παρρήσιᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελωδούντων τῷ τόκῳ σου Πάναγνε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μονὴν Τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας· ὅθεν Μοναστῶν ἀνήγειρας εὐαγές, Θεοφόρε φροντιστήριον, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγαῖζων καὶ Κύριος.

Α᾿ναστομώσας, σοῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμαμάτων Πάτερ Ὁσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἐβλυσας τοῖς πιστῶς, ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, Δίε θαυμάσιε, τῶν Μοναστῶν φωστὴρ διαυγέστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγής, καὶ στύλος φωτοειδής, τῶν ψαλλόντων προηγέμενος· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Α᾿γιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο, Κόρη, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐμφανῶς, ἀγιαζὼν τοὺς κραυγαῖζοντας· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιεροπρεπεῖ σου πόλιτεία, καὶ βίῳ κεκαθαρμένῳ διαπρέπουσα, ἄσυλον ἀνάθημα, κάλλος τε ἀπέθετον, θεοειδὲς ἀγλαΐσμα, ὠφθης Πανεύφημε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς θείαν ἀθανασίαν μεταβέθηκας, ἄριστα διδάξασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, καὶ αὐτοκίνητον, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλη τριλαμπῆς φωτοχυσίας, τὸν νῦν λαμπρομένη καὶ τὸ πρόσωπον, ὑπνωσας Πανόλβιε, ὑπνον τὸν μακάριον, μετ' εὐφροσύνης βλέπυσσα, τὸν σοὶ ποθήμενον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ αἶδιον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀφαντον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομητορ, ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ρ᾿άβδου σου βλαστήματι Θεὸς, τὴν σὴν κατάκαρπον, ψυχὴν ἐδήλου Σοφέ, καταφυτεύουσαν ἔγκαρπα, λογικὰ φυτὰ θεία ῥοπή, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, τῶν Μοναστῶν τὴν πληθύν, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ονοῦς σου ταῖς θείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ὠραῖος πέφυκε· καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε, τῶν καλῶν ὡς καθαρῶτατος, θέσει θεόμενος αἰεὶ, καὶ μέλπων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ι᾿να σε φωναῖς χαρμονικῶς, πανηγυρίζοντες, Δίε γεραίρωμεν, σῶσον τὴν ποιμνὴν σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἐορτάζουσαν, καὶ καθοδηγεῖ πρὸς Θεῶ; εἰσόδους ψάλλουσαν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης πλατυτέρα οὐρανῶν, Θεὸν χωρήσασα, Μαρία πάναγνε· ὃν καθικέτευε Δέσποινα τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με, καὶ τῆς μελλούσης φοβεραῆς δίκης με ῥύσασθαι, τὸν βοώντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ θ.

Ἐῦα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ ἔλεος ὄντως τῷ Θεῷ τὸ πλῆσιον, μιμημένη διετέλεσας, τρέφουσα πάντας τῆς πε-

νία, καταπεπονημένους Πανεύφημε· ἐντεῦθεν ὁ ἐλεήμων ἐδόξασε, σέ τὴν φανεῖσαν ἐλεήμονα.

Ενώπιον ἔστης τοῦ Θεοῦ Πανένδοξε· φωτοκοσμουμένη, καὶ τοῖς παντοδαποῖς προτερήμασι, καὶ γένους τὴν εὐδοξίαν λαμπρύνουσα, ταῖς ὑπερτάταις ἀναβάσεσιν.

Φανότατον ᾤκησας παστὸν καὶ θαλάμον, ᾧ Μακρίνα ἐπουράνιον· ἔνθα παρθένη γενομένη, σὺν τοῖς Ἀρχιερεῦσι συγγόνις σου, δυσώπει παρρησίᾳ τὸν Κύριον πάντας, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος ἐν κάλλει ὁ καρπὸς καὶ ἔκλαμπρος, παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου· σὺ γὰρ Παρθένη Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας, φανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Σὲ τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, Πάτερ ὡς Ἄγγελον φανέντα, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀναπτάντα, κεχρυσωμένας ἔχοντα πτέρυγας, περιχαρῶς γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάζομεν.

Ηλιος πολὺφωτος ὡσπερ, ἐκ τῆς Ἐώας ἀνατείλας, Δίε πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυμάτων σου, περιφανῶς ἐξήπλωσας, φωταγωγῶν κόσμου τὰ πέρατα.

Φέγγος πρὸς ἀνέσπερον Πάτερ, φωτοειδῆς γεγεννημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν φωταυγία, μετέβης χαίρων καὶ κατεσκηνώσας, ὅπου Ὁσίων πνεύματα, ὑπὲρ τῆς ποιήνης σε δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστέ ὅταν ἔλθης, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειπαρθένον, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν Ὁσίων τὴν ὁμήγυριν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένη, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθετος, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο τὸν Θεσβίτην Ἡλίαν, πυρίνω ἄρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τέτου ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τὴς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σεβάσμιον. *Δίς.*

Ο ὑ συσσεισμῶ ἀλλ' ἐν αὐρα, λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἡλιοῦ θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε παλαι· ἄρματι δὲ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν διίππευεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευσε. *Δίς.*

Τὴς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχεσ ζήλω θείω, πυρποληθεῖς· Ἐλισσαῖον δὲ ἐπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφῆς, Ἡλιοῦ ἐνθέου χάριτος. *Δίς.*

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ τῶν θεηγόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ἄσωμεν ἐναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν· Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἡλία μεγαλώνυμε. Χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. Χαίρετε ἀντιληπτορες θερμοὶ, καὶ προστάται καὶ ἰατροὶ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. Ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σῆ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεω ἀ-

συγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1.
Εγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυναμέων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃ παρῆσθην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα ὄρος καὶ ὑετός, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγον· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρῶτ', καὶ κρέας τὸ δεῖλν, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετός ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθαί τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίση ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρα τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθαί, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· Δῆψη δή μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ζῆ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δραχμὴ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγομέθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς αὐτήν· Θάρσει· εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· σεαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἡ ὑδρία τῆ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἡλιοῦ· καὶ ἥσθιεν αὐτός, καὶ αὐτῇ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύ-

της, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιοῦ. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀρρώστια αὐτῆ κραταία σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιοῦ· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσηλθες πρὸς με τῆ ἀναμνησαί τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῶν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆς. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν· Οἶμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ἀνεβόησε· καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἡλιοῦ, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Βλέπε, ζῆ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιοῦ· Ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 17.
Εγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Θεοσβίτην, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγον· Πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλιοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶ αὐτός ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ σὺ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βααλ. Καὶ νῦν ἀπόσειλον, καὶ συνάθροισον πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς προφήτας τῆ Βααλ, τετρακοσίους καὶ πενήκοντα, καὶ τοὺς προφήτας τῶν αἰσῶν τετρακοσίους, ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλίας· Ἔως πότε ὑμεῖς

χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; Εἴ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆ· εἰ δὲ ὁ Βαάλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἡλιού πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλλου σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας· καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βουὴν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεός ὡς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός καὶ εἶπεν· Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνῃς· Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον, καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βαάλ ἐκ πρωίας ἕως μεσημβρίας, λέγοντες· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Βαάλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησαν. Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοῖς Ἡλιού ὁ Θεοσβίτης, καὶ εἶπεν· Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ ἐγένετο, ὡς ὁ καιρὸς ἔστη τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἡλιού ὁ Θεοσβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου. Καὶ εἶπεν Ἡλιού πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἡλιού δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τῆς Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκευασμένον, καὶ ἐποίησε θάλασσαν, χωρῆσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε ταῖς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς ταῖς σχίδακας, καὶ ἐξίθασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλιού· Λάβετε μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ ταῖς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Τρισσεύσατε· καὶ ἐτρίσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ

ὕδωρ κύκλω τῆς θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιού εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ. Καὶ γνώτωσαν ὁ λαός οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δούλος σός, καὶ διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα· καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τοῦτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ταῖς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θάλασσῃ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαός ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπεν Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν Ἡλιού πρὸς τὸν λαόν· Συλλάβετε τοὺς προφῆτας τῆς Βαάλ, μηδεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατήγαγεν αὐτούς Ἡλιού εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτούς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· Φωνὴ ποδῶν τοῦ ἕτερου. ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατὰβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ἕτερός. Καὶ Ἡλιού ἀνέβη ἐπὶ τὸν Καίρμηλον, καὶ ἐκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἠΐξαστο πρὸ Κυρίου. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκοτάσεν ἐν νεφέλαις, καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ἕτερος μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰσραὴλ. Καὶ ἀνήγγειλεν ^{Κεφ. 18. 1.} Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἡλιού· καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιού, καὶ εἶπεν· Αὐρίον θύσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιού, καὶ ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Γουδα, καὶ ἀφήκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνώσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν· καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιού, καὶ ἰδοὺ πρὸς κροφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτῆ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπαρεύθη, ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους, Χωρήβ· καὶ εἰ-

σῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσε ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολείμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητῶσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμῃ Δαμασκῶ, καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφατ, ἀντὶ σοῦ, εἰς προφήτην.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ἡμέρα, καὶ εὕρισκει Ἡλιοῦ τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφατ, καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἡλιοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιέ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἡλιῶ, καὶ ἐλειτῆργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλιοῦ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισσαιέ ἐν Γαλαγαλοῖς. Καὶ εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι· καὶ πενήτηντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἕστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν· ἀμφοτέροι δὲ ἕστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησόν με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσωῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκλήρυνας τῷ αἰτήσασθαι. Πλὴν εἰάν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· εἰάν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ, καὶ Ἰππεὺς αὐτοῦ· καὶ ἐν εἶδεν αὐτόν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιῶ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέσρεψεν Ἐ-

λισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν, Ἡλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ ἐδιηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀπφῶ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ηλίας ὁ ζηλωτὴς, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέριετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μνητῆς σωτηρίας προχειριζόμενος. Ὡ δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς ἤξιώται ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα! οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. Ὅν ἐπαινούντες εἴπωμεν· Ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαυτικῶς σήμερον πιστοί, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσση τὸν οὐρανόν ὡς σίδηρον ἐχάλκευσε, καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον, ἄκαρπον ἐποίησεν. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ πῆλινος ἄνθρωπος, οὐρανοῦ τοῦ δοῦναι ὑετὸν οὐκ εἴασεν. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσαίν ἐνδεδυται, καὶ ἕρανοῦς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἄρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶ διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθείρει. Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνῃς πάντας κατήσχυνε, καὶ τῆς χήρας τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφυλάξον τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοῖς ἄσμασι, τῆς Προφῆτας τοῦ Χριστοῦ ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἡλίας γὰρ ὁ Θεσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε, καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶς, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ οἰκτιμένη ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαυστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ οἰκουμένῃ, δύο παμφαεῖς Ἡλίας καὶ Ἐλισσαιῶς. Ὁ μὲν θειῶ λόγῳ, οὐρανίους σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διήλεγξεν, ἄρματι δὲ πυρίνῳ εἰς οὐρανοῦς ἀνῆλθεν. Ὁ δὲ, ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλῆν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα ἐ-

Κεφ. 5. 49.

Δ. Βασ. Κεφ. β. 1.

πέψουσε. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορευόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξᾶραν ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς οὐρανοὺς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἡλία Θεσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξης τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὸ πάρεσο διδούς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Ε'ν πυρίνῳ ἄρματι ἐπιδίφριος ἀρθεῖς, εἰς χώραν φωτεινὴν μετετέθης, ὧ Θεσβίτα Ἡλίου· αἰσχύνῃς δὲ προφήτας κατήσχυνας. Ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ πταισμάτα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο' πρὸ συλλήψεως ὧν ἡγιασμένος, ὁ ἕνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ ἐλευσεως θείος πρόδρομος, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. Οὗ ταῖς πρεσβείαις διαφυλάξον, τὸν λαόν σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἀπτεσθε τῶν χριζῶν μου, καὶ ἐν τοῖς

Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Ο' οὐρανόφρων Ἡλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπόρνευσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζήλω πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἐκλείσεν, εἰπὼν· Οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῆ, εἰ μὴ ἐμὲ διαστόματος. Αὐτὸς ὑπάρχει ἐστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκκλήτητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν

Μελχισεδεκ.

Ο τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα διέρρηξας· σὺ τὴν αἰπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῆ ἀσραπῆ τῶν θείων ρημάτων σου· σὺ παρανομήσαντα, ἤλεγξας ἄνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῆ ἐνέπρησας.

Καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λαοῦ σου νῦν, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, Ἡλίου σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζη, καὶ ἐκάσῳ ἀσθενοῦντι αἰεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο' ἕνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου πνεόντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἡλία· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάϊος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῶ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ὡκειώθης, οὐράνιον ζῶην, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζῶην δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς φυσημασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἀφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἡλία θεόπνευσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασία

σέ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Αἰνῶ χορευῶν Ἡλιοῦ τὰ θαύματα.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αδριν προηρημένοι, τῶν Ἡλιοῦ θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Ιλαθι Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενοῦμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ δεῖον, τῆς ἀγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, καθαρὸν ἰλύος με, αἰτούσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Νέμοις μάκαρ μοι δεῖαν Ἡλιῷ χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῷ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς δεῖαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Εν τῷ σέ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σικκόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σέ τεθέαται Μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ρῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος (*).

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμώσον, ζήλου δεῖου πλησθέντα, τὸ ἐνθεον πράττει βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

(*) Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογεῶς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ἐρνουδὸς Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τούτου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ δεῖα Γραφή, ἢ πάσης Ἰερᾶς Ἱστορίας ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος, οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφόμενου: Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ· ἢ καὶ ἐκ παρὰ τῶν Ἰουδαίων.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σαρκῶται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάλαι, σωσαι καὶ κολάσεως ρύσασθαι.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρα με τῆς Πίστεως.

Ως ἄριστος Προφήτα ὁ ἐστίαίτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Ο κλείσας ὄμβροτόκους νεφέλας ὑεῖν, τροφῆς ἡπορημένη τῇ Σαραφθία, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνευδότης, ψεκάζειν ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς ἐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντα τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάση κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἠνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πιστεῖ σέβομεν.

Ἔτερος. Ο ὑρανίας ἀψίδος.

Ιερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφήτα, ζήλω Θεοῦ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβιν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικαμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδης με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφήτα σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αδιδευτε πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἀνοιξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἀμαρτιῶν μου τὸν ρύπον, ὄμβροισ τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ως Προφήτης τοῦ ὄντως δεῖου φωτὸς, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τῷ διηλεγῆς, Ἀχαὶβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βαβαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ

αίτησας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρί-
νω, ἀνελήφθης Ἥλια, ὀχήματι μετάρσιος, δι-
φρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βρωμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεςιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀ-
σπόρως τεκῆσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέ-
φος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν
τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμ-
φώνως βρωμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς
προσκυνοῦσι· ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκκα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ρίζοτόμος μὲν ὠφθης, κακία σαφῶς Προφη-
τα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν σε.

Ελοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφός, τὸν
θάνατον Προφήτα, τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερ-
σιν ἐπισπεύδουσα.

Υπεσημνήω δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύ-
σει τρισαριθμῷ, τῇ μητρὶ τὸν παῖδα ζῶν-
τα δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἀγνή, τῆς
σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκυο-
φόρησας.

Ἔτερος. Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Κάμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμε-
νον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφε-
σθαι, τὸν γυναικός, πάλαι ἀπειλῆ, Ἥλιου φυ-
γάδα, γεγεννημένον θρασπέσι· διὸ σε ἰκετεύω,
τὴν ψυχὴν μου πεινώσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις
χαρίσμασιν.

Αμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρι-
κυμιαί, βίου με χειμαζουσι, καὶ ἐπιπνέου-
σι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας
τὰ πνεύματα. Προφήτα θρηγόρε, κυβερνήτης
γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος,
τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον,
ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἥλιου, Κύριον τῆς δόξης·
καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ
βίου, κατευσῶσον· σὲ γὰρ, ἀγαθὸν μου προ-
στάτην προβάλλομαι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυναμέων, με-
τὰ πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν
Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ τῶν Ὀσίων ἰκέτευε, τυχεῖν με σω-

τηρίας, τὸν πολλὰ ἀμαρτόντα, καὶ ῥυσθῆναι
μελλούσης κυλάσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νόμος πατρῶός σε, ὡς πρεσβευτὴν πανα-
ληθῆ ἔδειξε, τερατουργόν, ἐκτρέποντα
φύσεις, στοιχείων Ἥλιου, καὶ ὄσιον θῦμα, φλο-
γίζοντα νάμασιν.

Ησχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτῆς
Ἄσσιε, τῆς ἐναγοῦς, προφήτας αἰσχύνης,
παμμακάμω Ἥλιε, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος
τὴν δύναμιν.

Λόγω τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἥλιου τέθυ-
κας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχθισμάτων,
ἀθώοις σου χερσὶ, καθάπερ ποδήρει, τῷ ζήλω
κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός
Δημιουργόν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· Χαῖρε
ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· Χαῖρε ἢ χωρήσα-
σα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ομβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμε-
νος ζήλω τῆς πίστεως· ἀλλὰ δέομαί σου,
Ἥλιου ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῷ τα-
κεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου θείαις, ἐπομ-
βρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαι με.

Ιερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθώοις σου χερ-
σὶ πανόλθιε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς
ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα· ἀλλὰ δέομαί σου, πά-
σης αἰτίας ἀμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφήτα
συντήρησον.

Θαυμαστοῦσαι Προφήτα, θείαις ἐπικλήσε-
σι φλέγων τὰ θύματα, ἐκτελέσας πίσει·
διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρ-
δίᾳ, τὸν ἱερόν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου
πάθη συμφλέγοντα.

Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ ὡσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν
ὁ ὑπερούσιος· ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομ-
βρίσαι μοι νῦν κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας,
ἀποπλυνήσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κα-
κῶν μου πανάμωμε.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ινδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστά-
του, φυτουργός ἀγνείας ἐγένου, Ἀγγέλων τε
μίμημα θρασπέσι, Ἥλιου θεοφόρε.

Οἶστρός σε προφητοκτόνου, γυναιίου ἐκδει-
ματώσας, τὸν δεσμῆν καὶ λύειν λαχόντα,
ὄμβρων ἐπίβλυσιν θρασπέσι, Ἥλιου φυγαδεύει.

Υψώσας γονυπετήσας, νοός μετάρσιον ὄμ-
μα, δι' ἰκετηρίας ἱεραῖς, λῦσιν ποιούμενος
καὶ αὔλακας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρω.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν αἰειπάρθενον, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Ἔτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλά σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἥλιου τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Αἰγνείας ὡς φυτουργός, ἀγνόν ψυχῇ με συντήρησον· ὡς ζηλωτῆς Ἥλιου, ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, ταῖς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾶ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θεία ῥοπή· διὸ ἰκετεύω σε Πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυναίμωσον.

Θεοτοκίον.

Η πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπανοίξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφήτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἥλια μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλάνθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προφήτης Ἥλιος, ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον ἐκίνησεν. Ὁργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοσύνη. Ἄλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ οὐδόλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· αἰεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου Ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἥλιου τοῦ Θεσβίτου.

Στίχοι.

Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω.

Σχίζει δὲ ρεῖθρον Ἥλιος τρέχων ἄνω.

Δίφρω ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδχ Ἥλια ἱππεῦ.

Ὁς ἦν υἱὸς Σωδὰκ, ἐκ Θεσβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρῶν, οἰκῶν ἐν Γαλααδ· ὅτι ἡ Θεοθεὶ δόμα

ἦν τοῖς Ἰεραῖσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωδὰκ ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὅτι ἀνδρὲς λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἰσπαργαυον, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουσαν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἔλθων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἰεραῖσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς· Μὴ δειλιάσῃς ἀνθρώπε· ἔσται γὰρ ἡ οἰκησις τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτῆς ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτῆς κατὰ Κύριον, καὶ ὁ ζῆλος αὐτῆς εὐαρεστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Οὗτος οὖν προφήτευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· προέλαθε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἕξ καὶ δέκα. Οὗτος ἐστὶν Ἥλιος, ὁ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τρίτον κατενίγκας, καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἐγείρας, καὶ πενήκοντα δισσοὺς καταφλίξας, καὶ ἐν τῷ Χωρῆθ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατόν ἦν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἄρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυρὶ.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, σχεδιασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδυκώς, τροφῇ μιᾶ τεσσαρακονθήμερον, Ἥλιου θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδόν· διὸ ἐν Χωρῆθ χορευῶν ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριον σοὶ Ἥλιου, Θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμὸς, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν· διὸ Ἰησοῦ τῷ πράῳ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὡσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, προφήτας χρίων δια Πνεύματος, Ἥλιου θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς· καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβῶρ, Χριστοῦ θεατῆς γενόμενος βοᾶς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας Ἀχραντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρός, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, προσκυνοῦντες ἀναμέλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενον· κατοικτειρήσας, ζήλω τῆς πίστεως, ἐπικλήσει θείαις, πῦρ κατηγάγε φλογίζον· Ἐνδοξε, ὅσιον θυμᾶ· διὸ ἰκετεύω σε· Τῆς αἰωνίου φλογός, ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβῶρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυσώπει Προφήτα, τοῦ παραβλέψαι ταῖς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Οδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολ-
λαῖς ὑφίσταμαι. Ἀγαθὲ μου προστάτα,
κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων
γνώμη σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδοναῖς
Ἡλίου νεύοντα. **Θεοτοκίον.**

Υμῶν σε Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω Θεο-
χαρίτωτε, τὴν ἀγνὴν σου λοχείαν· βοή-
θησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ, καὶ
δίδου κατανύξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρ-
τικὴν μολυσμῶν.

ᾠδὴ η΄. Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Αριστὰ εὗρεν Ἀχαάβ, τὴν τοῦ γένους εὐ-
πρεπῆ πανωλεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῶ,
μαιφόνου μύσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ
ἐκ πυριπνόου φρενός, τῷ Ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνε-
μέλπετο· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υεἰ σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἡ-
λίου ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσοὺς,
ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θειράποντι· τῷ κρατοῦντι γάρ
τῆς αἰεζώου ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνε-
κραύγαζες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστὸς, ὡς ἀγνείας φυ-
τουργὸν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλα-
στός, ἐν Θαβῶρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεό-
τητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτῇ σαρκί
δεικνύς σοι κράζοντι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θείου Πνεύματος ἔ-
γνωμεν· ἀγγελὸν ἐν γῆ, πῦρ ζήλου θείου
πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς
ἐλέγχοντα, χρίοντα προφήτας, Ἡλιὸν καὶ αἰσχύ-
νης, συγκόπτοντα μαχαίρα, ἱερεῖς· διὰ τοῦτο,
βωῶμέν σοι. Μελλούσης, ἡμᾶς αἰσχύνῃς ῥῦσαι.

Αρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτού-
μενον, ζήλῳ Ἡλίου, τῷ θεικῷ θεόπνευ-
στε· διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῆ με πάντων
κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζειν τὸν
νοῦν μου, τεθρίππῳ· καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρα-
νίαν με φθᾶσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν
καὶ Βασιλέα.

Ρήματι ζῶντι ἐκλείσας, οὐρανὸν ὑετίζοντα·
ρήματί σου νῦν, πνευματικῶς διάνοιξον,
ταῖς πύλας μοι δεομαι, τῆς μετανοίας Ἁγί-
πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους,
καὶ σῶσόν με βωῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ισοσθενῆ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον, σέ-
βοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δο-
ξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδιτον αὐ-
γὴν, ὁμοβασιλείον κράτος, καὶ μέλλομεν συμ-
φώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδασκῶν μετα-
νοίαν, ὁ Ἐμμανουήλ, ἐκ σοῦ τεχθεῖς ἐπέ-
φανεν· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποι-
να, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαι μοι πύλας, καὶ
σῶσαί με βωῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ατρεπτον ἀνθρώποις πορείαν, ἐπὶ γῆς πο-
λιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν
Ἰορδάνειον, ὁ Θεσβίτης περαιωθεῖς, διφρηλάτης
αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσε, ξένην πορείαν
διὰ Πνεύματος.

Τῆς θεοσεθείας τῷ ζήλῳ, ὁ Θεσβίτης πυρ-
πολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἄρματι ἐπαί-
ρεται· μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλὼν, ὃν λαθεῖν οὐ δε-
δύνηται, Ἐλισσαιὲ δισσοῦμενον, καταλιμπάνει
θεῖα χάριτι.

Αποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεσβίτης σὺν
Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ
οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν,
καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον,
ἐν τῷ Θαβῶρ τὸν παντοκράτορα. **Θεοτοκίον.**

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀπο-
φάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπα-
νόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν
οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ
Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὐρα Θεόν, ὡς ἰδεῖν δυ-
νατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον
τὸ σῶμα διαγωγαῖς καταλεπτύνας· Ἐνδοξε· ὁ-
θεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος
τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας, μαρμαρυ-
γαῖς θείαις καταύγασον.

Ὡς παλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας
διέβης πανόλβιε· οὕτω κάμου, τῶν ἀμαρ-
τημάτων τῶν χαλεπῶν, ταῖς διεκχύσεις ξήρανον,
ὄμβρους ἐπιπέμπων με τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ'
ἐκάστην, Προφήτα θειγόρε, τρυφῆς χειμάρθῃν
προξενουῦντάς μοι.

Σκανδαλῶν τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομήντων
ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου
ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου

ρύσαι με, ἔνδοξε Προφήτα ὡς ἀγαθός, προστάτης μου βῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεννῆ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιέ, δισσομένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπὼν, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἡλίου· μεθ' οὗ ἀπαύστως αἰτήσαι, νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθὴ, μὴ παρίδης πανάμωμε Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτενωῶς, αἰτήσαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἀρματηλάτην Ἡλία, οὐ κατηνάλωσεν ὄλως· πῦρ γάρ ἐν γλώσση πληίνῃ, εἰλικυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεότοκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει.

Εἰς τὴς Αἴνας, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Οτε σὺ Προφήτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραίφνους, συνεκράυθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· καὶ πύλας, ὑετῆ θέλων ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παραδόξον· τροφήν δέ, ἀγεώρητον ἐπήγασας· καὶ νάματα Ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες· Ἰκέτευε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οτε σὺ Προφήτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας· θανάτῃ, κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας· ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυφούμενος. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὑμνοῖς τιμῶμεν πιστοὶ, Ἡλίαν καὶ Ἐλισσαῖον· καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι.

Κοινωνικόν· Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῆ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεῶν τοῦ δια Χριστὸν Σαλοῦ Ι'

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ερημὸν οἰκῆσαντες, ἐν ὁμοιοῖα μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαινοτάταις, κατεμαράνατε σοφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνετε, δοχεῖον ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεῶν Ἰωάννη τε, Μοναζόντων ἐρείσματα.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παραδόξα, ἐνεργῶν σημεία, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτὶ, τῆς ἀμαρτίας πάτερ ὑπάρχοντας· καὶ νῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεῶν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὠράθης θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πρᾶος, ἄγγελος

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ, τοῦ κατὰ τὴν ΚΓ' τοῦ παρόντος ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν φέρει ταύτην τὴν Ἀπροστιχίδα:
Θεῖον Ἰεζεκιήλ ἱεροῖς ὕμνοισι γεραίρω.

καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον· διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῶ σοι μακάριε, Συμεῶν, ὁ Πατὴρ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον. Χαίρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράπτουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτινυθεὶ ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπευθεὶ με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν. *Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.*

Οἱ Θεοὶ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Μέλπω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κόπους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῆ πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας· καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεῶν, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Εφέσει, τῆ πρὸς Θεὸν πυρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὐρηκῶς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤνησας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λαμπτήρα, φωτοειδέσι λάμψεσι, καταστραπτόμενον, τεῦ παναγίου Πνεύματος σοφῆ, Συμεῶν σε ἐγνώρισεν, ἢ Ἐκκλησία· ὅθεν σου, τῆ φωτοφόρῳ μνήμῃ γέγηθε.

Πλουτῆσαι, τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον Σοφοί, καὶ τρυφὴν διαρρέουσας, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε.

Θεοτοκίον.

Ωραίαν, καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, κατανοήσας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε υἱός,

σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, υἰοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προθύμως πρὸς νοητὰ, ἐναπεδύσω Συμεῶν σκάμματα, τρέπων ἐχθροῦ φαλαγγας, θεία συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ανάλωτος ἠδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊᾶς ἐφλεξας, ὕλην παθῶν ἀνθραξι, θείων προσευχῶν Ἀξιάγαστε.

Ταῖς μάλιστα τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

Ενέκρωσαν τὸν ἐχθρόν, οἱ Ἀσκηταί σου Ἰησοῦ νέκρωσιν, περιχαρῶς Δέσποτα, σοῦ τὴν ζωηφόρον ποθήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντός αἴτιον, ἄχραντε Πανάμωμε τέτοκας. *Ὁ Εἰρμός.*

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Καθίσμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν, πλατυνόμενοι πίσεις, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεοὶ, ἀπάσας στενώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος. Τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, ἐορτάζοντες, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. *Θεοτοκίον.*

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξαζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συνωθούμενοι πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ θεοφόρου Νίκωνος, θείας πρὸς ἐπαύλεις, Ὅσιοι κατήχητε, σωτήριον ἔλλαμψιν, τούτου νοθεσίαις πλουτήσαντες.

Ομοτρόπους καὶ τὰ αἴσια συμφρονοῦντας, ὁ θεοφόρος Ὅσιοι, ὑμᾶς θεωρήσας, θείαις εἰσηγήσεσι, τῷ θείῳ ἐνδύματι, τῷ τῶν Μοναζῶν κατεκόσμησεν.

Υπερήστραψεν ἡ χάρις τῆ σῆ καρδιά, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἀπλότῃ τρόπων, σὲ καλλωπιζόμενον, εὐρούσα μακάριε, πάτερ Συμεῶν ἀξιάγαστε.

Τὴν καρδίαν σε πυξίον κεκαθαρμένον, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις εὐραμένη, Πάτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπάθειαν, πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. **Θεοτοκίον.**

Ο καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερουβικὸν ὡς θρόνον σε, ἔσχεν ἐν ἀγκάλαις, σοῦ ἀναπαυσάμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

Ῥδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υπέρφωτον αὐγὴν, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς ἥλιος καθωράθης, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

Σὼ ἔρωτι Χριστὲ πτερωθέντες οἱ Ὅσοιοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωματίων, ὡς ἀφροῦς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυναμίει θεϊκῆ, τὰς ψυχὰς δυναμύμενοι, τὴν ἔρημον κατοικεῖτε, ἐρημοῦντες τὰ πάθη, Πατέρες οὐρανόφρονες. **Θεοτοκίον.**

Ροῦς ἔση τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρωσ γάρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

Ῥδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ονοῦς σου, ὀλικῶς πρὸς τὸ Θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀνευδότοις μελέταις, σαρκικῆς στοργῆς ἠφειδῆσε πάσης, ἀγαθῶν σοι, προξενῶν Συμεῶν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεῶν μωραίων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις τοῦ τὰ πάντα, σοφίζοντος Πνεύματος.

Οὐ σπίλους, οὐ ρυτίδας προσδέχη Μακάριε, κόσμου ἐν μέσῳ διαίγων, καθαραῖς δὲ μᾶλλον δεήσεσιν, ἐκκαθαίρεις, ψυχικῶν μολυσμῶν τοὺς προστρέχοντας.

Υπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτρώθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος· ἀπάθειας, Συμεῶν τὴν σολὴν γὰρ ἐνδάδουσαι. **Θεοτοκίον.**

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω· διὰ σοῦ Θεῷ γὰρ προσκατηλλάγη, ἀπώσμενος, παραβάσει τὲ πρὶν τοῦ προπάτορος. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
 « **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς
 » πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρά τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεῶν Ἰωάννη τε, θεοφόροι πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι. **Ὁ Οἶκος.**

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαστῆματα ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐπουράνιον· ἢ καὶ συνοικισθέντες, ἀπὸ γῆς ἐχωρίσθητε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμστε· ἐξ αὐλῶν τε ἀνθέων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες ταῖς ἡγιασμέναις κάραις πανεύφημοι, ὥφθητε κεκοσμημένοι· ὅθεν ἐξιλρώσασθε τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναι μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν βίον ἐνδοξοῖ, ὃν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεῶν τοῦ δια Χριστὸν Σαλοῦ.

Στίχοι.

» **Ε**μφρων σὺ μωρὸς, ὅς βίον παίζων Πάτερ,
 » **Ο**φιν φρόνιμον λανθάνεις τέλους ἄχρι.

» **Ε**ρημον εἴλου, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
Δί ἧς ἔρημα εἰργάσω σαρκὸς πάθη.

» **Ψ**ευδάφρων περίφρων Συμεῶν θάνεν εἰκάδι πρώτη.

Οὔτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὀρμύμενοι, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, θείῳ πόθῳ κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν. Καὶ τὸ ζωοποιὸν εὐλοῦν προσκυνήσαντες, τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι· καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν Ἁγίοις σχῆμα λαβόντες, τοῦ μοναστηρίου, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτά ἡμερῶν, ἐξέρχονται. Καὶ τῇ ἐρήμῳ προσβάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διακαρτέρησαν, πᾶσαν ἀσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. Ἐκεῖθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης ἐν τῇ ἐρήμῳ προσέμεινεν· ὁ δὲ μακάριος Συμεῶν εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ εὐξάμενος λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαν τε προσποιησάμενος, ἐν τῇ πόλει Ἐμίσση παρεγένετο. Καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ· διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆ, ἄλλου ἄλλο τι τῶν θαυμάτων αὐτῆ διηγουμένου.

Εἰ καὶ τὰλλα δὲ τῶν θαυμάτων αὐτῆ εἰς μνήμην ἔλθειν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον βῆθῆναι τὸ τελευταῖον. Ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δυο ἀνεπιμίλητον, καὶ λουτρῶν καὶ θυμιαμάτων καὶ ψαλμοῦδιων ἀλεινοῦν, καὶ πρὸς τι πολυάνδριον ἀποφέροντες, ὡς ἐγένοντο κατ' οἶκον τινὸς Ἑβραίου παρερχόμενοι, τὸ τῷ Ἁγίῳ λείψανον ὑπὸ τσαυτῆς ἔδοξε δεξιολογίας καὶ πλήθους ἀνθρώπων, μέλος ἀνακινούντων ἡδύ, δορυφορεῖσθαι τε καὶ

προπέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὲ Ἑβραῖον προκύψαντα, καὶ ὑπὸ δύο μόνου τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον πενιχρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἶπεν· Μακάριος εἶ Σαλὲ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἔσχεσ ἐπουρανίους Δυναμίεις, ἐν ὕμνοις τιμώνσας σε· ὅς καὶ κατελθὼν, ἰδίαις αὐτὸν χερσὶ περιέστειλε καὶ ἐκήδευσε. Μεθ' ἡμέρας δὲ, ἐλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητῆς, εὗρεν ὅτι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίῃ ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ. Καὶ τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Θεοφίλου, Ἰούστου, Τροφίμου, καὶ Ματθαίου. Καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Κεκρατημένος, θεομιμήτως Πάτερ θεῖα σοργῆ, ἄλλους εἰς τὸ σῶζειν ὄλον περιχαρῶς, σεαυτὸν βοῶν ἐξέδωκας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Απ' οὐρανῶν σοι, χορηγούμενην Πάτερ δέχη τροφήν· ταύτη δὲ ἐκτρέφεις πάντας τοὺς εὐπειθῶς, δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, καὶ τὴν χαμαιζήλον, ἀμαρτίαν λιπόντας μακάριε.

Ιχνηλατήσας, τοὺς τῶν Πατέρων ὄρους Σοφέ, ἰλύμην ὤριγένους φεύγειν τοῦ δυσσεβοῦς, ἐγγυήσω τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῆ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκηνῶμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ολόφωτος πέφυκας ἀστήρ, τῆς ἐν βορβόρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωὴν· ποιεῖς γὰρ γύναια ἄσεμνα, σωφροσύνη πολιτεύεσθαι· καὶ ἐκδιώκεις χαλεπὰ, βοῶν νοσήματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υπάρχων ἀκέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύψει σοφῶν, θαυμάτων Ὅσιε, πολλοὺς ἐζώγησας παιζεσθαι, διὰ Κύριον ἐλόμενος, καὶ μυκτηρίζεσθαι βοῶν καθαρωτάτη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὺ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, νῆστις τὸν διάυλον, ἀνύων Ὅσιε, εἶχες Θεὸν σε σιτιζόντα οὐρανίαν ἀγαλλίασιν· ὡς γεγηθότι Συμεὼν ἐκραζες πνεύματι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κύησασα Λόγον τῆ Πατρὸς, ἡμᾶς ῥυόμενον, Παρθένε ἀχραντε, αὐτὸν ἐκέτευε πάντοτε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ περι-

στάσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ολη τῇ Τριάδι προθύμως, ἀνατεθέντες τῇ καρδίᾳ, καὶ ταῖς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγᾶς, ἀγαθοδότως ὑποδεξάμενοι, φωτειδεῖς γεγονάτε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορευέτε.

Πόθῳ θεϊκῶ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες, τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ἐν μετουσίᾳ ἤδη γεγονάτε, καὶ μακαρίαν εὗρατε, Θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οὐ ταῖς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἀσκητικῶς καταβαλόντες, οἱ τῶν Μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ιδέαις κατασπραπτόμενοι, πρὸς οὐρανοῦς ἐχώρησαν, κατατρυφῶντες τῆς θεώσεως.

Υμῶν διεδέξατο πόνους, καὶ τοὺς ἰδρωτάς εὐφροσύνη, πέρας οὐδαμῶς κεκτημένη, ἐν ἡ τρυφῶντες Συμεὼν Ὅσιε, καὶ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἡμῶν ἀπαύστως μνημονεύετε.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ λυτρωτήν καὶ εὐεργέτην· λῦσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, κυρία πάντων Ἁγία Δέσποινα, καὶ δυνατὸν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτησθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυσι, καὶ σκοπὸν εἶχετε ἓνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὡς Συμεὼν Ἰωάννη· διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥύσαι, τῶν αἰωνίων βασιάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου. καὶ Ἀπολύσις.

ΤΗ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μύρα προσεκόμεσας Χριστῷ, τεθειμένῳ μνή-
ματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶ-
σιν ἐμπνέοντι καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προ-
σεκύνησας, Μαρία Θεοφόρε δακρύνουσα. Διὸ
ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστόν, καθορῶσα
ἔκλαιες Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες. Τί
τὸ ὀρώμενον; ἢ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἢ κτίσις
βλέπουσα, κλονεῖται, καὶ φωστῆρες σκοτίζον-
ται; Διὸ ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε'πλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθῆς τε γνώ-
σεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία
ἔνδοξε καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατά-
βασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμε. Διὸ ἐκέτευσ,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Ἀνάστασιν, Μα-
ρία ἢ Μαγδαληνὴ, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν
αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγγχνως φύσιν
θεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθης,
βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις. Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέ-
μενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κα-
τοπτρεύσατε Χριστόν ἐξαναστάντα, καὶ κόσμῳ
παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμέ-
νος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε
Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει
τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἦ'παναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μαίμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦσα
σεμνῇ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης

προθυμότατα, Μυροφόρε εὐθύτητι, οὐ δὲ θανόν-
τα τοῦτον κατέλειπες, ἀλλ' ἀπελθοῦσα μύρα σὺν
δαίκρυσιν, τούτῳ προσήνεγκας, συμπαθῶς πα-
νεύφημε· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανίερον,
πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ ὦ Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα
ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς πα-
ραγέγονας, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· Καθὼς προέ-
φη, Χριστὸς ἐγήγερται. Σπουδῇ τοῖς τούτοις, Μαθη-
ταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς
ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλη-
τον, σεμνῇ ἀνείληφας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ αἷ,
Μυροφόρε δοξαζόμενοι, τὸν σὲ νῦν δοξαζόντα,
υπεράγαθον Κύριον· ὃν ἐκδυσώπει, ἀπαύστως
πάνσεμνε, αἰωνιζούσης, δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ
τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσα τὴν πρὸς
αὐτόν, παρρησίαν πάντοτε θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν
τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγγχνίας, Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, ἢ Μαγδαληνῇ Μαρίας, ὡς μαθή-
τρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταθέντα,
καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δα-
κρυρόουσα· Τί τὸ ξένον θῆμα; Ὁ νεκροῦς
ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα
κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαι-
μόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύνῳ τὴν
ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; Ἀλλ' ὁ τοῦ
σύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φα-
νεῖς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύ-
σωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· Τοῖς ἀδελ-
φοῖς μου πορευθεῖσα, εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναθή-
σον· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ
Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ἡμῶν,
ὅπως παράσχῳ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τα οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ
ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν
ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε
σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Αῖμα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλω-
μένον, ἐκασίως ξαυρικῆ, ἀνεβόα μητρικῶς,
οδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦ-
το θῆμα; Ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος,
πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων

ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγδαληνῇ, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπῳ πόθῳ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θείκαις, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Ἡ γιάσε σε Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, πνευμάτων κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς· ᾧ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀφθόνου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος Δεσπότητος ἀμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ρεύματα.

Θεοτοκίῳ.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὕμνουμέν σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογενήτορ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον, τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγχνῶς φύσιν θῆσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπέικουσα, θείοις προσταύμασι.

Γεγηθῦια τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ ἔφθασας, πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Κόρη Ἀνάστασιν· εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης βαῶσα· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· χεῖρας κροτήσατε.

Θεοτοκίῳ.

Διασῶζει με Λόγος, ὁ σαρκωθείς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν πανάγνων αἱμάτων, πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης· ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, σῶσαι τὴν ποιμνὴν σου.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Μαρία Μαγδαληνῇ, σαφῶς ὡς μαθητρία, ἀληθῶς διηκόνησας. Καθωρῶσα δὲ τοῦτον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνευσες δακρύνουσα. Ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν, ἐν πίστει πανήγυριν, Μυροφόρε αἰοῖδιμε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθωρῶσά σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος καὶ Μητήρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δακρύνουσα. Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· πῶς σε ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; Ὅμως ὡς οἰκτιρῶν, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεέ ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκί ὡς ηὐδόκησας, ἵνα σου τὸ πλάσμα δεινῆς, ἐκ δουλείας ῥύσῃ τοῦ ἀλάστορος. Διὸ ὕμνῳ σου τὴν ἄκραν, Λόγε συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνενόχλητον φέρουσα, κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι κόσμον ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

Ἀελομένη τοῖς δάκρυσι, τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα Ἄγγελον, ἐθεάσω καταγγέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν Ἀνάστασιν.

Ἡ καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας, τὸν ὠραῖον κάλλει Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῶ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας
Κόρη ὑπέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσία σου,
διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Η' προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαν-
τα καὶ ἐξοικίσαντα, Παραδείσου πάλαι,
καθορῶσα ποσὶ συμπαθέμενον, ἱερῶν γυναιῶν,
γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰ-
ώνίως ἀγάλλεται.

Νεκρωθέντι καὶ τάφῳ, ἐπανακλιθέντι τῷ
πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι, τετρωμένη πόθῳ,
τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως, προσκομίζεις
μύρα, Μαγδαληνὴν σεμνὴν Μαρία, καὶ δακρῦων
προχέεις ἀρώματα.

Μετὰ Πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν
τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον,
πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολ-
λοὺς ζωοποιῶσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσία, ὡς τοῦ
Λόγου Μαθήτρια ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Α'νορθοῖ με πεσόντα, πρὸς τῆς ἀμαρτίας πο-
λύπλοκα βάραθρα, ὃ ἐκ σοῦ τεχθῆναι,
εὐδοκήσας δι' ἀμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη·
ὄν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς
πίστει ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ρημάτων σου δροσισμῶ, τῆς ἀθυμίας τὸν
καύσωνα, ἐξῆρας τῶν Μαθητῶν, Σεμνὴ ὡς
ἐβόησας· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· ἡ ζωὴ ἐφάνη·
ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν ἥλιος.

Ι'δού σε ἡ φωταυγής, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε,
φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑμνῶντάς
σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων,
ἐπιηρείας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Α'γίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον,
αλυχνία φωτοειδής, ὠράθης καὶ γέφυρα,
πρὸς Θεὸν μετάγχεα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, Θεο-
τόκον σε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» ὀδομαί· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
» μου, ὃ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ο' ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρ-
κὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σέ ἀληθῆ Μαθή-
τριαν προσήκατο, ὄλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς
αὐτὸν κεκτημένην· ὄθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλε-
σας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς,
ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστὸς, ἀνύστακτον
ἰδῶν σου, τῆς πίστεως τὸ ὄμμα, ἀγάπης
τε τὸ φίλτρον τὸ ἀναπόσπαστον Σεμνὴ, πρώτη
ἐμφανίζει ἐαυτὸν σοι, ἀνασᾶς ἐκ τοῦ μνημείου,
ὠκίστα ἐλθούσῃ μετὰ μύρων, καὶ προσιούσῃ
σὺν δάκρυσιν τῷ ἀπροσπελάστῳ· καὶ αὐτὸς σοι
ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος θεῖαν ἐνέργειαν
δωρεῖται, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἀναρχον Πατέρα
ἀνοδοῦ ἐμφανίζει σοι βυλὴν· καὶ πέμπει δέ σε,
θεῖα εὐαγγέλια τοῖς κατεπτηχόσι Μύσταις τῆς
αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. Διὸ μεγίστην πρὸς
αὐτὸν ἔχουσα παρρησίαν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Συναξάριον.

Ἡ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μυροφόρου καὶ Ἰσαποσόλου Μαρίας τῆς Μαγ-
δαληνῆς.

Στίχοι.

Ἄφαῖς αὐλοῖς ἄπτεται σου Χριστέ μου,
Μήμου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρία.

Δευτερὴ Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνῆ.

Αὕτη ἐκ τῶν Μαγδάλων ἦν τῶν ὀρίων Συρίας. Προσ-
ελθούσα δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ ὑπὸ δαιμόνων ἐπτά
ἐνοχλουμένη, ἀπηλλάγη αὐτῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι·
καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ
Μυροφόρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν, ἅμα τῇ
ἄλλῃ Μαρίᾳ, τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, κατεῖδεν, ἥνικα
ὀψὲ Σαββάτων εἶδε τὸν Ἀγγελοῦ· πρῶτας δὲ δύο Ἀγγέ-
λους ἐν λευκοῖς καθεζομένους· καὶ πάλιν αὐτὸν τοῦ Κυ-
ρίου· ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ·
Μήμου ἄπτου. Μετὰ γοῦν τὴν θεῖαν καὶ Ἁγίαν
Ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἐφεσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάν-
νην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκεῖ ὁσίως κεκοιμηται,
καὶ ἐτέθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι
μακάριοι ἐπτά κεκοιμηται Παῖδες. Ὑστερον δὲ, ἐπὶ
Λέοντος τοῦ ἐν μακαρία τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως
ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν λείψανον ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ
συστάσῃ μονῇ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετέθη, ἐν ἣ ἐτη-
σίως καὶ ἡ σύναξις αὐτῆς τελεῖται, καὶ ἐν τοῖς Κουρά-
τορος πλησίον τοῦ Ταύρου.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντά σοι,
τὸν Λόγον κεκτημένη· ᾧ παρίστασαι νῦν,
βοῶσα Μυροφόρε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνη κατεῖδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστὸν ἐγηγεργμένον· κηπουρὸν
δὲ αὐτὸν, ὑπέλαβες βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε"στησας ρύμην τῆ θανάτου, τὸν ἀθάνατον, Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκούσα Ἄγνη, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Αμπροφανῆς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, ὧ Μαγδαληνῆ, τῶν ἐναρέτων πράξεων, τῆ θείῃ κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης, ὧ μελπεις σὺν Ἀγγέλοις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασαι, καθορῶσα τὴν ἀδικον, ἐνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος, δι' ἄφατον ἔλεος· καὶ γεναγμαῖς καὶ δάκρυσι, περιαντλημένη, τί τὸ ξένον ἐβόας, Μαρία τοῦτο θάυμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει;

Θεοτοκίον.

Ο'ς τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποιημάτων, ὑπερτέραν Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ ἐξ Ἀδάμ ἠφάνισται· καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ὠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελωδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτέ, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Πρὸς θεῖαν μετετέθης νῦν χαρμονὴν, Παραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, πρὸς νοηταῖς, καὶ ὑπερκοσμίοις διαμοναῖς, ὅπου Ὁσιῶν τάγματα, ἦχος ἔνθα πέφυκε καθαρὸς, λαμπρὸς ἑορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Οὐδὲν προειμήσω τῶν ἐπὶ γῆς, τῆς Χρισθῆ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως· ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνοι τετρωμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως Πάνσεμνε, ἐπιπεμπομέναις μαρμαρυγαῖς, τοῖς ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας ἐπομένη· Σὲ μεγαλύνω Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοποιουῦ, καὶ χειμάρρου τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβῆς, πόνων δεχομένη θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνῆ, μαθήτρια

τοῦ Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, σαῖς ἰκεσίαις διαφυλάττε.

Θεοτοκίον.

Ο'ς Μητῆρ τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον· ὡς συμπαθῆς, λύσον τῶν πταισμάτων μου ταῖς σειράς· ὡς ἀγαθὴ ἀγαθύνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, δαιμόνων ἐπηρσίαις, Παρθένε Θεοτόκε, ἵνα ὑμῶν σε τὴν πανάμωμον.

» **Ε**'ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε
» γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Α'θλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρατῆρα πλήσας πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φωκᾶς ὁ χριστομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ, μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας καλῶν· Οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θεῖα ἐνστάσει σου, πολυθείας ζάλην, τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκᾶ Μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμὴν, τοῦ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ νικητοὺς τῶν βασιάνων βέλη σαφῶς, ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κήρυξ, Θεοῦ γενόμενος, τυράννων καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον ἑτέραν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Θεοφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, τῶν ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένων κατὰ τὴν ΚΑ'. τοῦ παρόντος. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ συναπτει μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Μαγδαληνῆς· διαφέρει ὅμως ἡ ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἐκεῖ, τόσον εἰς τὰ Προσόμοια, ὅσον καὶ εἰς τὸν Κανόνα, φέροντα τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην· Τῷ παμμεγίστῳ Φωκᾶ τοὺς ὕμνους πλέκω. Ἰωσήφ.

καὶ θεῖος ἀθλοφόρος· ὅθεν ζῶν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔθης μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ μακάριε.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Εκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ· τὸ γὰρ ὄπλον τῆ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀραίμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτής, ὡφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξαζώμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων):

Φωκᾶς ὁ φωστήρ πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

Ωδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θ αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε, τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν, ἀκτίνες ἐνδοξε, ὑπερφουῶς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων μακάριε· διὸ φωστήρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ως φοῖνιξ, ὑψιτενῆς ἀνεδραμες, ἐκ βρέφους ἔνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὑψος νοητόν· καὶ καρπούς τοὺς τῶν ἀθλῶν σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντα μεθέξει τῶν θαυματίων σου.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἰδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῆ μηχανῆ τῶν λόγων σου Σοφέ· καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Αφ' ὑψους, τῆς ἀπονοίας ἐρύψας, νοῦν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἀπλῇ τῶν λόγων καθελῶν, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτῆ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος θαυμάτου βροταῖς· ὃν γεννηθεὶς Πανάχραντε ἐκ

σου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατὴρ, μετ' ἤχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δούς τῷ γένει ἡμῶν.

Ωδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συνήρμους τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἶνεσιν, καὶ ἀθείας φωνᾶς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Οπόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἴλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυματίων τοὺς πιστοὺς, ἔσβεσας, τῆς ἀθείας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροισι Μαίκαρ τῶν λόγων σου.

Ως χρώμασι φαινοῖς, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱεροῦργησας.

Θεοτοκίον.

Ερράγη τὸ τῆς ἀράς, ἡμῶν μεσότειχον ἀγνή Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θεῖα φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

*Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Τ*αχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναιμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσήνεγκας, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεόληπτε· ὅθεν ἐν εὐφρασύνῃ, ἀυλιζόμενος Πάτερ, μνησθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θεῖαν, καὶ εὐσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Η μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Πάναγνε, ρύσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στήσόν με ἐπὶ πέτρῳ, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα αἰεὶ, ὃν ἐσωμάτωσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ· ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ. Ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου, δέχου Υἱέ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως. Φέρε Σταυρὸν τοὺς Ἦλους, καὶ τὸν Σπύγγον τὴν Λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

*Ωδὴ δ΄. Ε*παρθένητα σε ἰδοῦσα.

Συσσαλεύουσαν πελάγει τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἴλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτειῶν ἐνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, αὐλὸν διήνυσας, Φωκᾶ· ὅθεν χάριτι, ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Η ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θείων θαυματίων, Ἱεράρχα ἔνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμόν χαρίτων ἀεὶ ῥύτον.

Θεοτοκίον.

Ως παράδοξα καὶ ἄρρητα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παραδόξα, ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἠτάται πανάχραντε.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορθήσας τὰ ἐχθροῦ, ὦ Φωκᾶ ὀχυρώματα, δυνάμει τῆ τῶν θαυματίων, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίῳ, ὡς σκυλα προσενηνοχας.

Αντώθησας Σοφὲ, κατὰ σοῦ τὰ πεμπόμενα, αὐτὸς δὲ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῆ ἐνθέῳ δυνάμει, τῆς στερέρας σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ρανάτω οὐρανός, εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν γῆ· ἀνέδωκε νῦν γὰρ αὕτη, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ιλύος, καὶ βυθοῦ ἀθεότητος Ἐνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας ποίμνην· ἦν ἀποκαθάρας, υἱοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Νέφεσιν, ὁ τιθεὶς ἑαυτοῦ τὴν ἐπίβασιν, ἀεροδρόμῳ πορεία, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Εἴλυσας, συμπλοκαῖς τὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιορρήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς θεόφρον, καὶ ἐν κόσμῳ, τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ενώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, αἰεζώου πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένης, τοῖς ἐν πίσει καὶ πόδι τὴν τιμῶσί σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεικαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στίχοι.

Φῶς Κυρίου, ἔνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν
Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.

Εἰκάδι τῆ τριτάτῃ Φωκᾶ νεκρὸς ἀμφεκομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανῷ βασιλέως· προσαχθεὶς δὲ Ἀφρικανῷ τῷ ἐπάρχῳ, καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, θεολογεῖ παρρησία, καὶ διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· Ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Ἀφρικανὸς βλασφημῆσαι εἰς τὸν Χριστόν, καὶ τὸν Μάρτυρα κακῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπυρρῶς ἐκείτο· ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ Ἅγιος ἀνίστησε, δεηθείσης αὐτὸς τῆς αὐτοῦ γυναικός. Ἄγεται δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Τραϊανόν· καὶ κηρύξας τὸν Χριστόν, ξέεται κρεμασθεὶς, καὶ εἰς ἄσβεστον ἐμβάλλεται, καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι κατακλιθεὶς, καὶ εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Στίχ. Ἰεζεκιήλ ἐβραΐζε καὶ πῶλῳ,

Ἄδωναὶ βλέπω σε, φάσκων Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολιναρίου καὶ Βιταλίου, Ἐπισκόπων Ῥαβέννης· καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης· καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἑπτὰ Μαρτύρων· καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων Χριστιανῶν, ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Καθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ Μάρτυς σοφὲ, πλήθη φοβερῶν βασιάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν οὐχ εἴλκυσαν, ἐκ γενναιότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτοῦ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφορὰν, ἀντιδέδωκας καὶ ἔψαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κρυγαζῶν καὶ Κύριος.

Αποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βῆρος τὸ γερῶν, θείῳ τοῦ Χριστοῦ σε Ἄγγελοι Ἀθλητὰ, δι' αἴερος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι, ὡς τὸ πρὶν Ἀβθακούμ συνιπτάμενον.

Θεοτοκίον.

Αγγελοι εἶδον, Θεογεννητορ ξένα τῷ τόκῳ σου· φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἀφθαρτον, παλινδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δρόμον ἄσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν τὸν δι' ἀθλήσεως· δι' ἧς τυχὼν τοῦ ἐφετοῦ, σὺν Ἀσωμάτοις βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Εῤῥεὶ τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρὰ, πλάνης σεβασμάτα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότητος ἅπασαι, αἱ διπλοὶ καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεί, τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, κηρυττόντων, εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ισχύν ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος, Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἐνστασιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποιμένης ἐνδέδειξαι· καὶ νικήσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὕμνεῖς τὸν τῶν ὄλων Θεόν.

Χάριν θείαν ἄφθονον Χριστὸς, σοὶ ἔδωρῆσατο, Φωκᾶ αἰοῖδιμε, τοῖς ἐξαιτουσί σε ἅπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, τὰς τῶν θαυμαμάτων δωρεάς, ἀπαύστως κράζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἀπρόσιτος παντὶ, Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ, ἐν σοὶ σκηνώσας Ἀγνή, καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὐσπλαγγνος, ὥφθη εὐπρόσιτος σαρκί, καὶ ἀνεστράφη ἡμῖν· διὰ τοῦτο, πόθῳ πολλῷ σε ὕμνῳ καὶ τιμῷ καὶ αἰνῷ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναντα ἐσβέσας, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁδὴ δ'. Αἶθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Αρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σου, καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρεῖαν, πρὸς οὐρανίους ἀνέπτῃς Ὅσιε, μονὰς ἐν αἰς κατέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ρύσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῆς τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψευδούς τὴν ὕλην, καὶ εὐσεβούντων ψυχὰς κατήρδευσας, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ πίστεως.

Ιδες τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοουμένην θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τῆ ποθουμένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ· καὶ φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε, ἀνευφημούντων αὐτὸς δυσώπησον, τῆ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τῆς καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Υμνῷ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν· σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου.

» **Α**ἶθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συναψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θείας ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαρὰν σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτάτῃ σκότῃς, ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα θεομακάριζε· ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς ἐξεκόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπόλαυσιν· ἐνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἷά περ νύμφη ἐκλεκτῆ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε, τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελούντων σε μέμνησο, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωσπερ ὠραίσματα, τὰ τῆς σαρκὸς σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω· καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμένη θείαις λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν παρίσασαι, περιχαρῶς τῆς θεώσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἀφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δῆγμασι τῶν ἰοβόλων ὄφρων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἠγειρας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ

καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε. Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα. Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν, παναγία Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίσει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, Ἦχος β'. Γεωργίου.

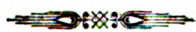
Τῇ χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πρᾶξιν καταλλήλον ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθενικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργεία τοῦ Πνεύματος· μαρτυρίου δὲ παλαιίστασι στερόχοις, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τῇ οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνηδομένη· μεθ' ὧν αἴτησαι Χριστίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε. Χαίροις, ἦν ἐώρακε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην ὃ βλέπων, θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἦν διώδευσε πάντων ὃ αἴτιος. Χαῖρε ἔξοχον ἄκουσμα, παράδοξον θαῦμα. Χαῖρε σάμνε πάγχυρσε, τὸ μάννα φέρουσα. Σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταιὸν προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βάτρυν, τὸν παμπέπειρον ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ὠλόλυξες, καὶ ἔκραζες. Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, τὸ πᾶσαν μέθην παθῶν, αἶρον παντελῶς εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.
Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χριστοῦ σε μέλπῳ τὴν ἐπώνυμον, Κόρη. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Χαίροις ἀθληφόρε πανευκλεῖς, ἡ Μάρτυς ὀφθεισα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρῶαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ραγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, κόρης ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἰδεῖν τῆ νυμφίῳ τῆ καθαρῆ, κάλλος τὸ ὠραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς· ὅθεν θείοις ἀθλοῖς Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωραΐσας.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, ὑπὲρ λόγον Μητὲρ ἀγνή· ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτίσασατο.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν Ἐνδοξε, εἰς οὐρανόν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

Ολβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, πίστιν Σεμνή· ὅθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Υμνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμούς ὑποφέρουσα.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν ἀγνή Δέσποινα· παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» **Σ**οι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἵμά σου Σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, στέφος ἀφθαρτον, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δῆναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου ταῖς πόθῳ καὶ πίστει, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλοκλύζουσα. Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-

κατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὸς ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ενετύφασ ταῖς μάλιστα, θείαις ἠδομένη Μάρτυς χριστῶνυμε, θεωρίαῖς τοῦ νυμφίου σου, καὶ αὐτοῦ τῷ καλλεὶ ἀτενίζουσα.

Μὴ ἐνέγκας τὸν πέθον σου, τὸν πρὸς τὸν Χριστὸν Χριστίνα ὁ δειλαιος, σὸς πατὴρ καὶ ἀθεώτατος, αἰκισμοὺς βασιάνων ἐπηπεῖλει σοι.

Εκωλύθη ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη σῆς ἀγαπήσεως· νικηφόρον με ἀνάδειξον, ἐν τῷ πάσχειν Μάρτυς ἀνεκραύγαζες.

Λαμπρυνθὲν σου τὸ πρόσωπον, ταῖς καλλοποιαιῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, ὠραιότητα ἀπέπεμπε, καὶ ἐνθέου δόξης ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν σε ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ως ἄγγελον ἐν σώματι Μάρτυς, γεγεννημένην, οὐράνιοι Ἄγγελοι, τροφῇ Ἀγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω, Χριστίνα· ὅθεν πέτρα σε προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς ὕδασι ἐρρίψαν.

Ηρπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὡς περ τρυγῶν, πτεροῖς θείου Πνεύματος, καὶ πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαισας.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν τῆ ἀμαρτία γενόμενον, ζώωσόν με, ζῶν ἀναμάρτητον, ἀγνή Παρθένε κυήσασα.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Εθέλχθη σου καλλοναῖς ἡ καρδία, γλυκυτάτου ἔραστοῦ Ἀθληφόρε· καὶ εἰς ὁσμὴν, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκραύγαζες· Φλέγομαι, τῷ πέθῳ σου Παμβασιλεῦ, καὶ ἀγάπη τῆ σῆ σφαγιαίζομαι.

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννητῶρ κατιδὼν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐπεδοξίξατο γνώμην, καὶ πολυτρόπῳ κολάσει ὑπέβαλε· τοὺς ὄρους γὰρ ὁ δυσσεβῆς, τῆς οἰκειᾶς ἠγνόησε φύσεως.

Ως κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κοιλάσιν, ὡς ἠδύπνοον ἐξήνησας ῥόδον, μυρεψικὴν, ἀποστάζουσα χάριν, καὶ τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας ἐμύρισας, Χριστῶνυμε Μάρτυς σεμνή, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προ-

κατήγγειλαν θείῳ, καταλαμπόμενοι πόρρωθεν Πνεύματι, Μητέρα σε παναληθῆ, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων γενήσεσθαι.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωαῆς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Φωτοειδῆς περιστέρα ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαισας Χριστίνα σεμνή· ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, εὐροτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θείον, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Στίχοι.

Τὴν Χριστίναν ἠνωσε Χριστῷ νυμφίῳ, Νύμφην ἄμωμον, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι βλῆτο τετάρτη Χριστίνα ὀξέσι πέλταις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, Οὐρβανεύτινος στρατηλάτου θυγάτηρ. Ὁς ἐν πύργῳ ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγὼν, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ Θεοὺς, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ διαιτᾶσθαι αὐτὴν διωρίσατο, καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσφέρειν· ἡ δὲ ταῦτα συντρέψασα, τοῖς πένησι διαδέδωκε. Διὰ οὖν ταῦτα πάσαις τιμωρίαῖς ὑπὸ τῆ πατρὸς ὑπεβάλλεται, καὶ ἐν φυλακῇ τίθεται· ἐνθα ἄσιτος προσκαρτερήσασα, ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς, καὶ τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἔλκη θεραπεύεται. Εἶτα ἐν θαλάσῃ βάλλεται, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου τὸ θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τῆ χέρῳ ἐκδίδεται. Ἐπειτα γνωσθεῖσα ζῆν, εἰς φρουρὰν κατακλείεται, τῆ πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προσάξαντος· ὅς αὐτῇ τῆ νυκτὶ ἐκρήγνυται τῆς ζωῆς.

Δίωνος δέ τις τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ εἰληφότος, εἰς ἐξέτασιν ἄγει τὴν Μάρτυρα ὁ ἀλιτήριος. Ἡ δὲ, τὸν Χριστὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται· καὶ παράδοξα τελείασα, ἐξεκαλίσατο πρὸς τὴν πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς. Μετὰ δὲ τὸν Δίωνα Ἰουλιανός τις τὴν ἡγεμονεῖαν ἐδέξατο, καὶ καμίνῳ πυρὸς ὑπεβάλλει αὐτὴν· καὶ ἀφλεκτον φυλαχθεῖσαν, ἐρπετοῖς ἰσοβόλοις καταδικάζει, καὶ τῆς μασσοῦς ἐκτμηθῆναι κελεύει, ἐξ ὧν ἀντι αἵματος γάλα ρυθῆναι φασί· καὶ τὴν γλώτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει. Καὶ τελευταῖον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πέλταις βληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Υμνον τῷ πάντων εὐεργετῇ, τῷ παφλάζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεβόας τῷ σὴν, δροσίζοντι καρδίαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, εἰ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων, οὐκ ἠρνήσω Χριστόν, Παρθένε μελωδοῦσα· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ομβροῖς αἱμάτων σου τὰ ρεῖθρα, ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας· ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, Παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων.

Θεοτοκίον.

Νόμους Παρθένε ὑπερβάσα, τοὺς τῆς φύσεως τῆ θείας σου συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεόν, ἐκήσας βοῶσα· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ η΄. Ἑπταπλασιῶς κάμινον.

Κυμαינוμένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, θεία κυβερνήσει, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς βυθῷ· ὅθεν Παραδείσῃ, τῆς ἀκλύστου λιμένας, κατέλαβες βοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Οφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου, ἐπῶδαῖς ἀνήμερα, θηρία ἐκοίμισας, καὶ τῆς ἐκ τέτων βλάβης ἐκτός, ἔμεινας τῷ Κτίσῃ, μελωδοῦσα Χριστίνα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρήμισι ζῶντι ἡγείρας, τὸν θανέντα τοῖς δῆγμασι, Μάρτυς ἀθληφόρε, ἰοβόλων ὄφρων· Χριστὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας θεία ταφῇ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστίνα· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηκραταιὰ βοήθεια, τῶν πιστῶν Ἀειπάρθενε, ρῦσαι με τῆς πλάνης, τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινώσαι σπεύδοντος· σὺ γὰρ ἀπλανής, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βοώντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασιῶς κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδεῖν κατηξιῶθης, κατηγλαῖσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστραπτουσα, τὸν σὸν νυμφίον Χριστίνα Μάρτυς πολὺάθλε.

Ωραῖόν σου τὸ κάλλος· ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει ὠραῖος Χριστὸς, ἐπουρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσεν.

Συνήφθης ἀσωμάτων, Ἐνδοξε χορείαις, καὶ ἀθλητῶν ὀμηγύρει συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Πανοικτίρμονα.

Ηλίου λαμπροτέρα, ὦφθη σὲ ἡ μνήμη, μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τῆς σὲ τιμώντας Χριστίνα καταφαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν μου ἀγαθυνον, καὶ αἰωνίου φλογός με ρῦσαι πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
» σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἑξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότου σε σκεῦος, Χριστίνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν· ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατῆρ τε δαψιλῆς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Θεοτοκίον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σὲ, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνῃ· διό σὲ τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τῆς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ΄.

Ἦχος δ΄. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε· Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἰσχυσαν δὲ ὀπίσω σὲ ἔλθειν· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ολθον λιποῦσα πατρικόν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν εὐρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐράνιον· καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὀπλῷ τῆ Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν τύραννον· ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες, ἔλεγον· Πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς, ὑπὸ γυναικὸς ἠττηθείς· στεφανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς· καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ε'θαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις· ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὄθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυράννων. Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὄπλον κραταῖον, Χριστίνα Μάρτυς κατέχευσα χερσὶ, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεὸν, ἀγάπην τόξον, τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως· τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήργησας ἐνθέως· τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα, χορεύεις ἐν Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τῆ παρθερικῆ σου θελχθεῖς ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἠρμόσατο, συναφεία ἀκηράτω. Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτῷ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασιλίσσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ πανυπέρτιμον καὶ ἄχραντον αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε. Διὸ περ ὀρώσά σε, προσηλωμένον ἢ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαινετο, Τέκνον, λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος, κόσμον ὁ θέλων ρύσασθαι, τιμίῳ σου αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυσ, Σῶτερ ὁ ἀδυτος ἥλιος; ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Μετά τῶν ἄνω ταγματῶν συνηριθμήθης ἐνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν προθήσασα, Χριστίνα πανεύφημε, αἰτοῦσα, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἔξ. ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρ'ομφαία διήλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμáμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ζῆτει Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δ'. Δεκεμβρίου.

Τῆ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (*).

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ.

Ε'ὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας — Εἰς τὸν Στίχον τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Μετὰ τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα· ἀντὶ δὲ τῶν Θεοτοκίων, τὰ τῆς Ἁγίας. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Αἱ Καταβασίαι, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἐξαποστειλάρειον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δεξολογία Μεγάλη. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀφοτέρων, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, κτλ.

(*) Τὸ Χειρόγραφον οὐδὲν ἕτερον ἔχει ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Ἄννης, εἰμὴ τρία Προσόμοια, (διαφορὰ καὶ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐνταῦθα) τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν δύο Δοξαστικά, καὶ τὸν ἐνταῦθα Κανόνα. Συνάπτει δὲ μετὰ τούτων καὶ ἕτερον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελούντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν φαιδρῶν καὶ ἀγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ᾠδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς.

Ἡ πρώην ἄγονος στείρα, ἡ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἐκείθεν αἰτούσα Χριστὸν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἰλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Μνήμην Δικαίων τελούντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπύρας, ὑπερφυῶς, Θεοτόκε καὶ Παρθένου Μητρός.

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἦδε φωταυγῆς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ κοίμησις ἡ σεπτή καὶ ἀξιέπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴν ἡ κηύσασα, ἡ ἔμψυχος κιβωτός, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ ζωῆς τὴν πηγὴν, θαυμαστῶς κηύσασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην Ἄγνην, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια, συνευφραينوμένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον ἧς περ νῦν τὴν ἀγίαν, ἑορτάζομεν πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν πιστῶν χορεῖαι, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, τελοῦμεν πανευλαβῶς, ἐν θαύτῳ Πνεύματι· ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀσπράπτουσα χάριτας, καὶ φλέγουσα πονηρὰ, ἐναερίων πνευμαίων συστήματα, καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνοῦντων σου, ἀξιόγαστε Ἄννα, τὴν σεβάσιμον μετάστασιν.

Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων γυναικῶν Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐπραξίας, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστῆ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὰς Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα: Σεμναῖς γυναιξὶ σεμνὸν ἐξάδω μέλος. Ἰωσήφ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ράβδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, ἡ ξυνωρίς ἡ ἀγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηναῖς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ μετ' Ἀγγέλων χορευοῦσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. Οὓς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος καὶ πανάγνης Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ Κεφ. ι. 4.μισθὸς αὐτῶν, καὶ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ἰψίστῳ. Διὰ τῆτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαῆμα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ ἐγκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χαλάζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περὶ αὐτῶν γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ἰψίστου. Κεφ. ι. 1.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ Κεφ. ι. 1.ἀψῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν, ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη καίκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν

ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 8: 7. **Δ**ίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἀκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας φαιδρῶς ἡ γεννήσασα, σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ἀσμάτων ἀνθη ἀναλαθόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν· Σῶφρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα· καὶ οἱ μασοῖ σου ὠραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας· καὶ γὰρ αὐτὴ τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλεύειν· καὶ σὲ νῦν μετασῆσας πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ πρσθεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἔρασταί· δεῦτε ἐορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς

τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων, καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τὸ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς, Συγχαρήτε κραυγαῶντες, μερόπων γένος σήμερον· ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον, αὐτῷ παρεσῶσα, καὶ ἡμῖν αἰτούσα τῆ δοθῆναι ἰλασμόν, τοῖς πιστεῖ τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσωμεν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον· ὅτι ἔτεκεν ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. Ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράξωμεν· Ζεῦγος ἀγιόλεκτον, ξυνωρὶς ἀγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἰκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ω μακαρία δυὰς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. Ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατῆρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐθάλαστας. Μακάριοι οἱ μαστοὶ, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφήσαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοὴν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἕαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἀμωμον. Ἀμνὰς τιμία, ἡ κηύσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπειρανδρον, Ἄννα Προμητορ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἀγιότητος λάμψεσι, τοῦ νόμου δυὰς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν τῇ θείᾳ χάριτι μεθαρμόσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακείμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος· λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἀ-

σκιον· οἱ εὐθνηοῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον· μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβόμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν Θεόβλαστον τῷ κόσμῳ ἀνθήσασα· ἡ νόμῳ ἀδιαλείπτως, ἐμμελετῶσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα· δεσμὰ τῆς χειρώσεως, ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα. Ἄννα Θεομακάριστε, Προμητορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κυήσασα· μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν Θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· Μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ βασιλεύσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βασιλεύσασαν· καὶ οἱ μασοῖ σὺ ὠραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστόν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὃν καθικέτευε τῆ ρύσθησιν ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, Θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν ἐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμόν ἀειμακάριζε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Η εὐκλεέστατος καὶ ἀξιεπαινος, Ἄννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διαιωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορευούσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίσει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ταῖς νόμῳ ἐντολαῖς, θεαρέζως τηρῆσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερῆρας ἀπάσας, τὴν μόνην

ἀειπάρθενον, Θεοτόκον κυήσασα, ἀγιόλεκτε Ἄννα Προμητορ Κυρίου· μεταστᾶσα δὲ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέγκεισαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου: Ὑγραὶν διοδεύσας· καὶ τῆς Ἀγίας. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Κανόνων, ψάλλομεν Καταβασίας: Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίβη διόρθωσιν, καὶ θείαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς αείζωον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Η χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνή· καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσία τὴν γῆν, καὶ διέλυσε, ἀχλὺν τῆς ἀθείας, Ἄγνη παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες· καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· διὸ σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνήν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Ηλιος ὡς περ, τῆ σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἐνήμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθενίας ἀκτιναγεννᾷ, δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν, ἀσφαλῆ Θεομήτορ κεντήμεθα· ταῖς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ Ποιητοῦ, μητρὸς γέγονας Ἄννα πανευκλεῆς, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνευδότης φυλάττουσα· διὰ τοῦτο θανούσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετέτεθες ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν

πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βωόμεν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τῆ Νομοθέτῃ, μήτηρ τῆς μητρὸς ἐχρημάτισας· διὸ νῦν πᾶσα ἢ κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελοῦσά σου, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφήν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κηύσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας, θουμένη, σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα.

Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένῃ ἡ κοιλία, θημωνία ὡς ἄλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα, δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις, κρᾶζουσα· Παντοδύναμε, δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ὀὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῆ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ, ποιητὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς αὐλοῖς τάξεσιν, αὐλῷ τῷ νοῖ, συγχορευεῖς περιχαρῶς, πληρουμένη λάμπειως, τῆς πλουτοδοτίδος· ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ἰεσσαὶ βλαστήσασαν, ἐκ ρίζης ἐμφανῶς, εὐδαλῆ ράβδον τὴν Ἀγνήν, ἐκβλαστάνεις ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπί σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιάν, τῶν πιστῶν σκέπη· ἐπί σοὶ τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνην κερκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ὧδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἀπάντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται· ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἀγίων αὐλιζέται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότης πλήρης ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, ταῖς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλευς.

Θεοτοκίον.

Ἐξ Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβὶμ ἀνωτέρα Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς νυδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μεταστάσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιημένη ἀγάλλεται· καὶ ὡς οὕσα Μητὴρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκεν τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῆ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν ὁ τούτους δοξάσας, ὡς νυδόκησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἀγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Μήτηρ τελευτᾶ Μητροπαρθένου Κόρης,

Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.

Πέμπτῃ ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Ἀὕτη, ἡ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἦν ἐκ φυλῆς Λευὶ, θυγάτηρ Ματθάν τοῦ Ἰερέως καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ γυναίκος· ὅς τις Ματθάν ὑπῆρχεν ἱερατευῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας, καὶ Σαπώρου ἢ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, καὶ τῆς βασιλείας Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου. Οὗτος ὁ Ματθάν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρῖαν, Σοθὴν, καὶ Ἄνναν. Ἐγγίμη δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαίαν. Ἐγγίμη δὲ καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. Ἐγγίμη δὲ καὶ ἡ τρίτη, ἡ Ἄννα, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρῖαν τὴν Θεοτόκον· ὥστε εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν Ἀγίαν Μαρῖαν τὴν Θεοτόκον, θυγατέρας μὲν ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν, πρωτεξαδέλφους δὲ πρὸς ἀλλήλας. Αὕτη οὖν ἡ Ἄννα, μετὰ τὸ γεννηθῆαι τὴν παντὸς τοῦ κόσμου σωτηρίαν, καὶ ἀπογαλακτίσαι, ἀναθεῖναι τε ταύτην ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμον δῶρον, τῷ παντοκράτορι Θεῷ, νηστεῖαις καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποιταῖς τὸν ἐπίλοιπον

ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων 165 Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὁριγένοους δόγματα καταδελόντων.

Στίχ. Λόγοι Βελίαρ οἱ λόγοι Ὁριγένοους,

Ὅσπερ καθέλιον προσκυνηταὶ τῷ Λόγῳ.

Επὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἣν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθιμος ὁ αἰρετικός, γεγωνὼς μὲν πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μετατεθείς ἔπειτα, καὶ προβιβασθείς εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον· ἀλλ' αἰρετικός ὢν, ἐξεβλήθη παρά τε τῶν ὀρθοδόξων, καὶ τοῦ Πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ· καὶ ἐχειροτονήθη ἀπ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἀγιώτατος, Πρεσβύτερος ὡς τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐνοδόχος τοῦ Σαμφῶν. Ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σεβήρος καὶ Πέτρος, ἀνθρωποποι πᾶσαν αἴρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες δὲ καὶ τὰ Ὁριγένοους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς ὀρθοδόξους. Διάτοι τοῦτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Σύνοδον ρξέ. Ἁγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾶ, ἀνεθεμάτισαν αὐτούς τε, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτῶν. Ἐκτοτε ἔν ἐορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξαζούσα τὸν Θεόν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ος τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης πιστῶς ἀνακράζουσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ τῆς μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανὸν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οραϊσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὠραῖον, ὑπὲρ υἱοῦ τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὠραιότησι, τοὺς αὐτὸν ὑμνολογοῦντας κατακοσμοῦντα.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρὶν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, ὡσπερ τῆς στειρώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσάμενη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βροῶ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἀνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο· πύλην ὅτι ἔτεκες, ἦν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Αγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἁγίας ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας· ἦτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἀγιασμὸν καὶ λυτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἀμαρτίας κινδυνεύοντα, ὄρμον πρὸς ἀκύναντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννητορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἀγνήν Θεομήτορα· ἡ συγχορεύεις Ἀξιάγασε.

Εκ γῆς τῆς γαστρὸς σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἀγία ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Εδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἀφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ Πανεύφημε. Ξύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις. Δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι, καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμασιν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσιῶν χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα Πάνσεμνε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρησα· ἦν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με, δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γὰρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δθλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἀμαρτίας θείῳ νεύματι.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρῆστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεοκλήτοιν Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὕτη γὰρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κησάσα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιεὺς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τῷ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Μνήμην τελούντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαιρίου, πρὸς τὴν ἀληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Μνήμην ἀγίαν τελούντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύτως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Πρὸς τὰς αὐλους χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηναῖς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἀγίων, χαρὰ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· οἷς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἔρασταί· δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας Ὠδὴ γ'. καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἄψας.

Ζῆτει Σαββάτῳ ε'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῆ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμιππου καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς Ἀγίας Ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΥΠΙΚΗ.

Εάν τύχη ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἑρμολάου, καὶ συμπάλλεται ἡ τῆς Ἀγίας μόνου μετὰ τῆς Ἀναστάσιμου Ἀκολουθίας, ὡς δεδῆλωται καὶ ἐν ἄλλαις Ἀγίων μνήμαις. Ὅρα εἰς τὴν ΙΑ' τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερώς ἐπεπόθησας, ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ παντοκράτορος· καὶ ἀνιέρου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι· καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἀθλητῶν, αἷματι λουσάμενος, Θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτε, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως· καὶ φανερόμενος, θνήσκεις προθυμώτατα, διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἐλόμενον.

Ερμιππόν τε καὶ Ἑρμόλαον, καὶ Ἑρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοῦ Μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτεῖναύτας, καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθολούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερώς δοξάζοντες· καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἑορταζόντες, πανηγυρίσωμεν.

Προσόμοια τῆς Ἀγίας, ὁμοία (*).

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Παρασκευὴ ἡ σοφὴ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα· καὶ τῶν βραβείων τῆς ἀνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφανίων ἀξιοθεῖσα σεμνῇ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνείαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὀλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα· καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μᾶστιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἑραστήν, καθυπομένουσα, τῶν στεφανίων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, Θεομακάριστε.

Οσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, καὶ τοῦ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονὴν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνῇ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευὴ, νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

(*). Ἐκ τοῦ Χειρογράφου ἐλλείπει παντάπασιν ἡ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀκολουθία.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ παν-
ένδοξε, τοὺς τὴν ἀθλήσιν τὴν σὴν ἐορτά-
ζοντας ἀξίως, αἴτησαι ῥυσθῆναι, πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ
τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μο-
νογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν,
ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς
δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέ-
τευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυῶδυνα βάσανα, ὑποστῆναι Πανένδοξε,
ἀνδρικῶ φρονήματι ἠτομόλησας· καὶ
τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυ-
νας· τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπα-
λον ἐκτεινας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄ-
στρων θρόνον θείναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρ-
ράγη, ὡσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν
κατάκαυσιν, θεικῆ προνοία Ἄγγελος τά-
χιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὔ-
ραν ἔνδροσον, οἷα πάλαι τοῖς Παισὶ, τῆ τετάρ-
του ἡ ὄρασις· μεθ' ὧν ἐκραζες· Σοῦ τὸ ἔλεος
μέγα, Πανοικτίρμον· ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ
τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας με,
καὶ κατευθύνε τὰ διαθήματά μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμ-
πρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὡφθης ἄ-
μωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἔχνος
ἐβάδισας, νοητῆ μύρῃ σεμνῇ, Παρασκευὴ αἰ-
οίδιμε· καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων
λίσις δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτε-
λοῦσι τὴν μνήμην σου. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευμα-
τικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν
Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγον-
τες· Χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ Θεοτίμητε.
Χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη.
Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσις, καὶ τῶν Ὁ-

σίων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν ἐκέτευε τοῦ σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐρ-
γασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου
πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ
ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσ-
βεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῆ Γαβριηλ φθεγξαμένου.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ
δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραΐσασα, διὰ παν-
τοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τῆτῳ κατηγγύη-
σαι, ὡσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν,
οὐρανίων θαλαμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν
αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ
σὺ προΐξασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως
νῦν ἐλευθέρως; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σῆ·
σῆς γὰρ θυλῆς σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ος ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συ-
νήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ
καλλεὶ τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραΐσασα· ὅθεν
εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα,
τὰ ἀρρώγηματα πάντα, δυνάμει τῆ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν,
οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν·
σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν
μόνην Πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀγίων
οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υἱοῖς γεραίρω τῆς Ἐρμολάου πόνου. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Υἱοῖς τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ καὶ
ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἐρμο-
λάου, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε πανεύφημε· τοῦ μεγάλου Θεοῦ γὰρ, ἀνεδείχθης θραύπων θραυότατος.

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομούντων τὰ θράση, παναιοίδιμε Μάρτυς Ἑρμόλαε.

Οὐβίος ἀπεφάνθης, πλοῦτον τὸν Χριστὸν ἔχων ἀκένωτον, καὶ πλουτίζων καρδίας, πενομένας παμμάκαρ Ἑρμόλαε.

Θεοτοκίον.

Γλέων μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβεράς καταδίκης ἐξαιρούσα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων

Υμνοῖς γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ αἰοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανα, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς, καταβαλοῦσα ὄπλῳ τῆ Σταυροῦ· καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὐτόνον, ὃ τοῖς ξοάνοις τυράννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἰμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δῆγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ γ΄.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφῆ Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἁγιε, πάντας γνωστούς, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

Εἴγκω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σου Σοφῆ πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὃ Παντελεήμων, καὶ νομίμως ἐνήθλησεν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαίνόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ενεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ θείον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ρῶσθεισα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Αγάπη τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυπαίστους πικροὺς αἰκισμούς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. **Ὁ Εἰρμός.**

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ « καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιερωῶς τὴν ζωὴν σου διατελῶν, ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίσει σοι, προσιόντας ἐκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραψας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ κόσμον κατηύγασας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πισῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε Ἑρμόλαε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Εκ σπαργάνων μητρῶων σὺ τῷ Χριστῷ, σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐπρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τυράννων θράση, στερρόως κατεπάτησας· καὶ βασιάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστός σοι, τοῖς ζεφάνοις κοσμήσας, ἐνδόξως εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,

τοῖς πρεσβυτοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αἰ πορεΐαί σου Πνεύματι, θεῖω εὐδοῦμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορεΐας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεΐα πολλοῖς ὠφθησαν.

Γερεὺς ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐρημάτισας, ἀξιάγαστε Ἐρμόλαε· διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

Ρωμαλέω φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, μαρτυρίου στέφος εἴληφας, ἀνδρικῶς ἀθλήσας Ἱερώτατε. **Θεοτοκίον.**

Ὡσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην Θεοχαρίτῳ· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς, ἀμαρτίας σαλῶ κινδυνεύοντας.

Τῆς Ἁγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Γαμάτων ἐντυχούσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας Ἐνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἐκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῶ τεμένει προστρέχουσιν.

Ρυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδὲ ὅπως σχοῦσα, ἀγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἁγγέλους τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικειῶ σώματι, Σταυρόν τε καὶ Κάλαμον, Στέφανον καὶ Σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Απείρογάμῳ ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Ὁὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται Ἑρμιππός τε, καὶ ὁ θεῖος Ἐρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

Υπὲρ σεπτῆς Τριαδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἁγγέλων, νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγαλλονται. **Θεοτοκίον.**

Σὲ προστασίαν πάντες, καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν, κекτημένοι Παρθένε, ρυσθειῆμεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ηγώνισαι σεμνή, καὶ τὸν τύραννον ἔκτεινας, ῥητρεύσει ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτοήτω φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξει.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἡξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ αἰοῖδιμε. **Θεοτοκίον.**

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κекτημένα.

Τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ερμόλαος ὁ γενναῖος ὀπλίτης, Ἑρμοκράτης τε καὶ Ἑρμιππος ἅμα, μίαν στερρόως ἐπέδειξαντο γνώμην, ἕνα Θεὸν ἐπὶ πάντων κηρύξαντες· θανόντες τε διὰ Χριστὸν οὐρανίους στεφάνους ἐδέξαντο.

Ρανίσιν τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφοινίζαντες χλαῖναν, θεοπρεπῆ, ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων παρίστασθε, δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν ἀπάσαις ταῖς ἄνω Δυναμίεσι.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι θεῖω, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, πίστιν ὀρθὴν· καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἐρμόλαε· μεθ' οὗ Χριστὸν, τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε. **Θεοτοκίον.**

Ὁ κλυδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνωσεως Κόρη. Ἄλλα προφθάσασα χεῖρά μοι ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνοῦς, μετανοίας λιμένας ὀρμίζεσθαι.

Τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αγγέλου, παρουσία τὴν στέροισι τεθεισάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἥλους ἐνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ὁππῆ θεῖα θάττον ἠφάνισεν.

Νεάν σε, πρωτομάρτυρα θεῖκλαν δοξάζομεν, νοῖα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίσασαν θεῖω λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἐνθεον πίστιν ρύθμισασαν.

Ερρεῖ σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισταγῶν ἐκ χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκες, παρρησία, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλαῖσμα. **Θεοτοκίον.**

Ὁ θάυμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
« **Θ**εκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου

κακαθαρήν, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὐράιμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοὶ, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τῆ νυμφίου σε φωνὴ καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, θεόφρον Παρασκευὴ πανευκλεῆς, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν ἀξίως συνηρίθμησε μεθ' ὧν εὐφραينوμένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἀγίαν ἑορτὴν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυκτὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφερόμεν σοι τοὺς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἐρμολαίου, Ἐρμίππου καὶ Ἐρμοκράτους.

Στίχοι.

Ἐρμίππος, Ἐρμόλαος ἢδ' Ἐρμοκράτης,

Ἐρμῆν σέβοντας ἤσχυναν παρρησίᾳ.

Ἐρμόλεως ἔκτη τε καὶ εἰκάδι δειροτομήθη.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον Πρεσβύτεροι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καέντων Ἀγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, κρυπτόμενοι ἐν τινὶ δωματίῳ. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καὶ, παρὰ τίνος τὰ Χριστιανῶν ἐμυήθη, πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος, ἐκεῖνος, μὴ εἰδὼς ψεύσασθαι, παρὰ Ἐρμολαίου, ἔφη, τοῦ Πρεσβυτέρου, αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτον πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄξουτες· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. Ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Στίχ. Θεῷ παρεσκευάσας ἀγνὸν ὡς δόμον,

Σαυτὴν ἀγῶσι, σεμνῇ, εἰς κατοικίαν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ καμῆς τινός τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριστιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων· οἱ τινες, τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἄτεκνοι· ἐφ' ᾧ καὶ προσπύχοντο τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. Ὁ δὲ Δημιουργὸς Θεός, ὁ καὶ τὸ δῆλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον θῆλυ, τὴν παροῦσαν ἀγίαν· ἦν καὶ τεκόντις ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἕκτη, ὠνόμασαν αὐτὴν διὰ τοῦτο, ἐν τῷ ἀγίῳ Βαπτίσματι, Παρασκευὴν. Αὕτη δὲ, ἐκ σπαργάνων μητρικῶν, τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἦν παιδευομένη καὶ νοθετουμένη παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἐκμαθούσα δὲ καὶ τὰ ἱερά γραμματα, ἀνεγίνωσκε διηνεκῶς τὰς θείας Γραφάς, καὶ οὐ διελείπε σχολάζουσα ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ προσευχῇ.

Τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα, καὶ τὸν μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἔλκυσε πρὸς θεογνωσίαν· διὸ τινὲς Ἰουδαῖοι διέβαλον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλεῖα Ἀντωνίνου, λέγοντες· Ὅτι γυνὴ τις, ὀνόματι Παρασκευὴ, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ἐκθαμβὸς ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὠραιότητι αὐτῆς. Λέγει οὖν αὐτῇ· Ἐὰν πεισθῆς μοι, καὶ θύσης τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔση κληρονόμος· εἰ δὲ μὴ, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. Ἡ δὲ Ἁγία στερρότατῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· Μὴ μοι γένοιτο ἀρνησασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ με· θεοὶ γὰρ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες ἀπολίσθωσαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τῷ θυμῷ ὑπερξέσας, κελεύει κασιδαν (περικεφαλαίαν) σιδηρᾶν πεφυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος· οὐ γνομένου, θείᾳ δρόσῳ ἀβλαβῆς διεφυλάχθη. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιοῦτῳ θανάτῳ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἶτα κελεύει λίθητα χαλκοῦν, ἐλαίου μεστόν καὶ πίσης, ἐκκαυθῆναι σφοδρῶς, καὶ ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτὴν· οὐ γνομένου, ἡ Ἁγία ἐστῶσα ἐν μέσῳ ὠρατο τοῦ λίθηντος ὀροσιζομένη. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς, ἔφη· Πάντισόν με ἀπὸ τοῦ λίθηντος, ὃ Παρασκευὴ, ὅπως γινῶ, εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἐλαίου ὑποκαῖόν ἐστιν. Ἡ δὲ Ἁγία, πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λίθηντος, κατὰ τῆς ὄψεως τοῦ Βασιλεως ἔρριψε. Καὶ εὐθέως ἐπληρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἐλέησόν με δούλη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύσω εἰς τὸν Θεόν, ὃν σὺ κηρύττεις. Καὶ ἀναβλέψας εὐδύς, ἐπίστευσεν ὁ, τε Βασιλεὺς Ἀντωνίνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτόν· καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἐκῆθεν ἐξελθοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας πόλεις καὶ κώμας, κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Εἰσελθοῦσα δὲ εἰς τινα πόλιν, ἐν ἣ ἑβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσήχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, Χριστιανὴν ὠμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς ταραχθεὶς, ἐπεμφεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐξω τῆς πόλεως ἐμφωλεύοντα φοβερώτατον δράκοντα, ὃ ἐκ συνηθείας τοὺς καταδίκους θανάτῳ καταδύρωμα παρεῖχον. Ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χάρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατώκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων, μέγα ἐδρύχησε· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸν ἐξένεγκε πολύν. Ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θηρός, εἶπε· Θηρίον, ἐφθασεν ἐπὶ σέ ὀργὴ Θεοῦ καὶ ὀλεθρος. Ἐμφυσήσασα δὲ εἰς αὐτόν, τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐποίησατο κατ' αὐτόν. Ὁ δὲ, μέγα συρίξας, διεπράγη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, ἐπίστευσαν.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἀπελθούσα εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐν ἣ ἑβασίλευε βασιλεὺς ἕτερος, ὀνόματι Ταράσιος, ἐκήρυτε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς, παρεστῆσεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὠμολόγησε, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν

Χριστὸν ἐκήρυξε. Καὶ ἐπὶ τούτῳ λίθινος χαλκοῦ, ἐλαίου καὶ πίσης καὶ μολύβδου γέμουτος, προτεθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. Θεῖου δὲ Ἀγγέλου ἐπίστασία τοῦ λίθινου ψυχρανθέντος, ἀβλαβῆς ἡ Ἁγία διέμεινε. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγῶν, τὸ στερρόν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσε. Τελευταῖον δὲ ἔξιφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Οὐ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπητ μούσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτου· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, πέραν ἐν Χάλδαις· καὶ τῶν Ἀγίων Ἀππίωνος καὶ Ἱερουσαλήμ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ ζ. Α' ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίσεως Ὅσιε, πρὸς φῶς Θεογνωσίας, πληθύν τῶν σωζομένων, μελωδοῦσαν ᾠδήγησας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αδελφὰ συμφορῶντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ Θεῖος Ἑρμιππος, Ἑρμόλαε παμμάκαρ, σὺν σοὶ τὸ μαρτυρίου, πόμα πίνουσι ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ορεκτῶν ἀκροτάτῳ, προσεπέλασας Μάρτυς θέσει θεόμενος, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων, γηθόμενος κραυγάζεις, τῷ Δεσπότη Ἑρμόλαε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υπερθέου Τριάδος, ἐκκαίόμενοι πόθῳ Μάρτυρες ἐνδοξοὶ, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, αἱμάτων ταῖς ῥανίσι, κατεσθέσατε ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **Θεοτοκίον.**

Παναγία Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκνήσασα, ἐκ πάσης ἀμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν λαὸν σου περισώζε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἀγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Υπὸ Κυρίου, σὺ φρονησμένη πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, ταῖς μασχάλας ἔστεγες καρτερῶς, φλεγόμενη καὶ ὑπέψαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδόλως, τοὺς παρανόμους καὶ μαῖλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς παλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδελφεὶς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ἡπειρον πάσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτονάμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοὶ, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες· Χριστὸς δὲ Κύριος, πλαστοουργὸς ἐστὶ πάντων ἐκήρυττες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαίρει· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χάρις,

Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γοναξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱερὸς Ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, τυθέντι ἀναίμακτον, θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκουσίως, εὐπρόσδεκτος θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένους πρόσεισιν, ἀπιστία τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων· καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σε, ζωοποιῶ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατωθέντα, ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνήλθε μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας, Ἑρμόλαε τρισμάκαρ.

Οἱερὸς Ἑρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἑρμιππος, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης, οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς ἐκ ἐφείσαντο, ἐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν· θύματα δεκτὰ δὲ, ἑαυτοὺς τῷ Δεσπότη, προσήγαγον βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ Χριστοῦ ῥωννύμενος, ὁ θεόφρων Ἑρμόλαος, ἀποκεκρυμμένον γενεαῖς μυστήριον, πισοῖς ἀπεκάλυπτεν, ἐγκεκρυμμένος φόβῳ ἐχθρῶν, καὶ φανερωθεὶς, τὸν φανερῶς ὑπὲρ πάντων, τυθέντα Θεὸν Λόγον, καταγγέλλει καὶ θνήσκει, καὶ ζῆ μετὰ Μαρτύρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα, τοῦ Παμβασιλέως, Παναγία Δέσποινα, ὕμνουμένον δεόμενοι· Ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, καθαρεύσαντας πάσης, κακίας ἐναντίας, καὶ βοῶντας ἀπαύσως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἀγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Οὐκ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύσως μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει σου, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισται ξόανα, ἐνεργεία τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τῆ πόθου σου Χριστέ Παρασκευῆ ἡ ἀγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἐκκαυσιν κράζουσα· Εἰς ὁσμὴν τοῦ Θεοῦ μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄλυκτα, σοῦ ὀπίσω ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-
τος γέγονας, ἐνδιαιτήμα πανάμωμε, μὴ φλογι-
σθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν
πάντες, σε εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» **σ**ματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ 9. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Ιστασο ἔναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν
Παναοίδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ
Πιλάτῳ καλὴν· καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν,
τὴν γῆν μὲν ἠγίασας, τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανὸς
δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπὰς, θείου Πνεύματος
πυρὶ ἀναπτόμενοι, Ἐρμιππε ἔνδοξε, σὺν
Ἐρμοκράτει τῷ Ἐρμολαίῳ τε, καταφαιδρύνον-
τες ψυχὰς, πιστῶν θεία χάριτι, καὶ ἐκδιώκον-
τες, δυσσεβείας τὴν ἀγλὴν παναοίδιμοι.

Στόματι ἀπαντες λαμπρῷ, γεγηθότι τε φρο-
νήματι μέλψωμεν, τὴς Ἀθλοφόρου Χριστοῦ,
τὴν θείαν δόξαν ὡσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους
εὐπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ οὐράνια, περιπολεῦν-
τας, καὶ θαυμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.

Ηλιε ἄδυτε Χριστέ, Ἐρμολαίου ἱεραῖς πα-
ρακλήσεσι, Παντελεήμονος, καὶ Ἐρμο-
κράτους καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ, μὴ ἀποστή-
σης ἀφ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέη σου· ἀλλὰ συνήθως
ἡμᾶς, οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας,
τὴν τεκοῦσάν σε ἀφθορον, μετὰ τὴν κύη-
σιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα, ταῖς
ἀνομίας παρορῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίας μῆ, ὡς ἀ-
ναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ρευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαιροῦ, Μάρτυς
τὴν μέλλουσαν ἠλλάξω, κάλλος τὸ ἀμή-
χανον ὄραν, τοῦ σου νυμφίου ἐπειγομένη τρα-
νῶς· ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων
καλλιπάρθενε.

Ηκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευῆ
σου ταῖς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν
δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τηρηθεῖσα τὴν
ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευῆ
Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ ναῷ
σου, προσερχομένοις ἐν θερμότητι πίστει, καὶ
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν
ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑ-
ψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βου-
λῆς μεγάλης τεκοῦσα Ἄγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ
συνάναρχον, Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθι,
» Χριστὸς συναΐψας· ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ
Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀ-
θλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ
ἀπειλήφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρα-
σκευῆ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα,
τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἀχωρήτου Ἐριάδος, δοχεῖον γεγενημέ-
νη, ἐν ᾧ Πατὴρ νυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνω-
σε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι
Κόρη, ἀνεδείξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
γ' δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα
σεμνὴ, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρο-
νίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφῆ,
τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, ἀποδιώκειν τε πνεύματα
μυσαρὰ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Ρήξασα κράτος τυράννων, ἀθεωτάτων σε-
μνῆ, καὶ πρὸς Θεὸν ταῖς βάσεις, ἀναθεῖσα
Παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμὸν, μο-
λυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμούς τῶν
σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν, τῶν λεβήτων, οὔτε
ξίφους σφαγῆν.

Ασκήσει πρῶν τὸ σῶμα, τήξασα ἔνδοξε,
τὸ δεύτερον ἀθλήσει, ζομωθεῖσα τὴν φρέ-
να, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ,
οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὡσπερ χρυσὸς ἐν
χωνεῖα δοκιμασθὲν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἁγίῳ αὐ-
τοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν
λαμπάδα ἀσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς
παρθένου ἐγκώμιον· Ὡ Παρθένα, ναὸς Θεοῦ

ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἄγγέλων συμμέτοχε!

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει τὰ ἐλλείποντα
τῇ Δ'. Δεκεμβρίου.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ
Ἱαματικῦ Παντελεήμονος.

Ἐὰν τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐν
Κυριακῇ, ὄρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς
τὴν ΙΑ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος
ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στι-
χους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ.
δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἐπαξίως κληθεῖς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φι-
λάνθρωπον πᾶσιν εφήπλωσας, τὴν τῶν
ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θε-
ραπείαν ἐπιδεικνύμενος· τότε τὴν φερώνυμον
κλησιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν,
καὶ εὐσεβείας, ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὐράμενος,
στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δει-
χθεῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν
εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μη-
τρικῆς ἀντεχόμενος, θεοσεβείας, καὶ πατρικῆς
μισήσας δυσσέβειαν· τότε σοι τὴν ἔνθεον αἴγλην
δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φω-
τοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεία
προγνώσει προειδώς σου, Παντελεήμον σοφὴ τὴν
λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πο-
λιτευσάμενος.

Ο ἐξ αὐτῶν πηγῶν τῆ σωτηρίου, τῶν θείων
ἰάσεων αἰεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψι-
λῶς ἀρῶμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί
σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον
σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν,
πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θείᾳ τούτους καταύ-
γασαν, θεομιμῆτῳ κεχηρημένος, προσωνομία σα-
φῶς καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δω-
ρηθῆναι ταῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ
Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα
πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν
ἐόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα.
Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρός, τὰς
νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερ-
ρὸς ἀθλητῆς· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ,
εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν,
ἀφράζως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενομένου ἀνθρώπου δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνῇ
παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φως ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθη-
σαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ^{κεφ.} 9.
ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρ-
χῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν
τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ
ἐγὼ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς
ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ
συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγέν-
ετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ
ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἔσε πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ
ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν
ὑμῖν θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι,
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμε-
νος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω
λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἄ-
γιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχὰς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ^{κεφ.}
ἀψήται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὄ- ^{γ.} 4.
φθαλμοῖς ἀφρόνων τεθναίνειν, καὶ ἐλογίσθη καί-
κωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία,
σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν
ὄψει ἀνθρώπων εἰάν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες,
μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρατεν
αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χου-

σὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλαμῇ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 15. **Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁμισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαῆμα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ἐσιώπητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοῖς παραίφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλιαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλίσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μαθήτε δικασταὶ περάτων γῆν· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λατίν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Αἴωνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεσας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφῶς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε, ἰατρέ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Αναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ· καὶ

τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρέ, παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην εὐαγγελίαν, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰπείσω τὴν πλάην τοῦ πατρὸς πανένδοξε· καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἑκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἰατρὸς ἀριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὖρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχιδνῆς δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενωῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἐρμολάου στηριχθεῖς διδασκαλίαις, ἐν τῆτι καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσούντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διώκτα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας, τὴν αἰεσιέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Ηπαμφαῆς τῆ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύτως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἰκετεῦει γὰρ αἰὶ Παντελεῆμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς οἰκτιμένης, καὶ αἰελαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεῦων πρὸς Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, Δεῖαν χάριν ἐκομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὖρες· μάκαρ Θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων Δεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὶς ἂν ἀξίως τῆς ἀθλοῦς ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεήμον Μάρτυς, οὗς ἀνέτλης γενναίως, ἀπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν· τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ Δεῖα χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτῆς, καὶ τῶν ψυχῶν Θεραπευτῆς ἀναδέδειξαι. Ἄλλ' ὡς ἐν ἀθλοῖς τὸ εὐτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεντημένος, Παντελεήμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Αθλοφόρε ἄγιε, καὶ ἰαματικέ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχῃ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβές, ἀγαπήσας παμμακάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσεβές εὐσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν Θεραπεύειν,

Μάρτυς ἐνδοξε, Παντελεήμον τῶν πίστει, Θεομῆ προστρεχόντων σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλονή, πίσει ἐορτάζοντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε· τοὺς σεπτοὺς δὲ ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφῆ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν ταῖς νιφάδας, τίς ἐξεπιεῖν δυνησεται Πανάμωμε; ταῖς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἄλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τίτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, Παντελεήμον ἀθλητὰ τὸν Ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστάτην Θερόν ἀναδείξαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιοθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον, Ἦχος β'.

Ελεήμονα Χριστὸν, Παντελεήμον νῦν ἐκδυσώπει, Δεῖτε Ἰατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆσαι με.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον β'.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέσρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνί-
» τιδα, πανσρατιανὴν ἢ ὑπέροπλος δύναιμι·
» σαρκωθεῖς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον
» ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
» ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ως ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμη-
τον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σὲ ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ᾤκησε, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μώμη ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆ-
ναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισ-
σα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαν-
τος, Βασιλέως ἕστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν πα-
ραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς ἀνταποδό-
σεως Θεόνυμφε.

Χερσωθείσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτο-
πήμασι, τὸν ὑέτον τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὄλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς με
τὴν αὐλάκα, ἀποχερσωθείσαν, δεῖξον καρπο-
φόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Παντελεήμονα τὸν πανάριζον Μάρτυρα μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τε-
λειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρῶην
ἠγειρας· νῦν δέ με πανόλθιε, νεκρωθέντα τῆς
ἀμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ὦ
Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Ανατείλας οἷα περ ἀστῆρ, φέρων ἐν νεότη-
τι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν,
καλλονῆ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς
ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωρά-
θης ὡραιότατος.

Νεκρωθεῖς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστῶν, μάκαρ ἐν-
δυσάμενος, διὰ λουτροῦ τῆ Βαπτίσματος
γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐ-
νεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων,
πάντων ἰατροῦν τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμε-
νος, καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος,
ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χα-
ρίτων κεκόσμησαι, θείας ἀγλαίας, Μάκαρ ἀ-
ποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογίαις Πάναγνε σεμνῆ, φύσιν τὴν ἐπάρα-
τον, παρακοῆν γενομένην ἐκ Κτίσαντος, τὸν
Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς

ἠλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ
σὲ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

» **Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον Ἐ-
» ρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,
» ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν
» αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον·
» Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
» ἡ τῶν ἐθνῶν ξειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου
πρόειςιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρ-
σίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνω-
θεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Υπέρτιμον ἐκήσας, Θεὸν Λόγον Δέσποι-
να· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτιρῆσαι τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἠδονῶν ἀτιμίαις σκυθρο-
πάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεραπεύσον, τῆς ψυχῆς μου
Ἄχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν με, φαρ-
μαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστηκῶ σου φαρ-
μάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου, Ὁ αὐτός.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέ-
γονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπος, δεξα-
μένη σπῆρον πολῦτιμον, καὶ τεκοῦσα Τρισμά-
καρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ενέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγ-
ματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύ-
στως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὄλων
παισταίμενος.

Ηλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων πρόσαγ-
μα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντι-
πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας Θεό-
φρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας· Ἐνδοξε,
τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεῖαν τὴν πολυ-
τάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Οφέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος,
ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε·
ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Τ**όσον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-
» τες περιεζώσαντο δύναιμι· διὰ τοῦτο
» ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ
τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρὶ, ἀνείλ-

κυσας πανεύφημε, τῆ βύθου τῆς ἀγνοίας· καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεῶ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τῆ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνῆμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δουλός σου.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰλήυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγαῖζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.
Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα,
ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου
καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβεραῖς
ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ρομφαία με, ἠδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον,
τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδης,
ἀλλ' ἴασαι, λόγῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρω-
θέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτεῖαν ἀπάσης τῆς κτί-
σεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος
Δείας ἀξίωσον· ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν
μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Νυττόμενος, τῆ Δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπει-
ρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμναζῶν
πρὸς ἀθλήσιν, ἦν περ καὶ διήνυσας, τὰς
δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Αινέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας,
σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδῶλων
σεβάσματα· ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν αἰσεβῶν
Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις, βασκανία καὶ φθόνῳ μαχόμενος,
τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστησας
δυναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ
τυραννίδα τροπώσάμενος.

Οπρεσβύτου, Συμεῶν ἐν ἀγκαλαῖς κρα-
τούμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντε-
λεῆμον ἐζώγησε, Δείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ
πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον,
Παρθένον νεάνίδα, σὲ καὶ Μητέρα Δεώ-
μεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρα, εἰς ἐν συνήψας ἀ-
φράστως Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σε Χρι-
» σὲ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου,
» ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγαζόντας.
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεῶ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χρι-
» στέ ὁ Θεός· διὰ σὲ γὰρ Δέσποτα, τὴν
» πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς
» ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε ὀδήγη-
σον, ὁδὸν εἰς εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας
τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλό-
γως κρημιζόμενον.

Ενώσας φρενὶ, ἑμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε
ἀγνή, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν
παυῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίσρεψον σῶσον, ταῖς
σαῖς με παρακλήσειςιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρόντων πότισον τὸν
θῆλόν σε, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἀμαρ-
τιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμό-
νων, Παρθενομήτορ ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ φωτισμός.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρτυ-
ρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει Δεία, καὶ
καρτερίᾳ σταθερᾷ τὰς βασάνους, ὑπομένων,
χαίρων ἐκραίγαζες· Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν
οὐκ ἐπίσταμαι.

Αθλητικῶν, προϊστάμενος Μάκαρ ἀγωνι-
σμάτων, Δεία δυναστεία περιεγένοιο, τῆς
τῶν ἀθέων δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μανίας
τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγνωθῆτην, Χριστὸν ἐν-
δυσάμενος.

Νεανικῆν, σὺ τὴν ἔνστασιν ἔχων καὶ ῥω-
μαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος,
πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ
Μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ Δείου, Σταυροῦ
κρατυνόμενος.

Ασυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλα-
νωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ
Ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδό-

ξου γέγονεν αἴτιος, τῆ σῆ συνεργείᾳ, Χριστέ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἰ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου, ἀγνήν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

» **Ο** τοῦ φωτός διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμῆ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Μή με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σε. Οἴκτειρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ρῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κηύσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ινδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήγησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις Θεόσοφε.

Στεφανίτης εἰδείχθης πανάριστος· σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονας.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος, τῆ τῆς ψυχῆς σερρότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ο κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκαλαῖς Ἁγνή περιέχεται, περιγραφῆ τοῦ σώματος, ὁ τῆ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.

» **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστῆ τῆ Θεῆ ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βωόντων ἀπαύτως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τῆ γενναίᾳ τὴν ἄθλησιν, τοῦ πισοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, ὡς καὶ γῶ, τῆς ἑαυτῶν ναοῦς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν θεραπείαν παρέχει. Σπουδάσωμεν οὖν, Ἀδελφαί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ρυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βωόντας ἀπαύτως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχοι.

Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἷμα σῆς κάρας, Δι' ἣν ὕδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.

Φάτγανον ἐβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῶ, ἐκ πόλεως Νικομηδείας, πατὴρ μὲν Εὐστοργίου τινός Ἑλληνοσ, ὑστερον δὲ Χριστιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ υἱοῦ νοθεσίαις· μητὴρ δὲ Εὐβούλης, ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος, ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἐφικέσθαι· τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν ἱατρικὴν τέχνην καὶ πίστιν παρὰ Ἐρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου μαθητῆν· δι' ἧς παῖδα τινα, ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν καίμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανίστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἐρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω.

Τυφλὸς τις, προσελθὼν πρὸς αὐτὸν, ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως· Τίς αὐτῷ τῆς θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων, εἶπε, (τῆτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν· εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν. Ἄλλ' ἐκείνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παντελεὼν ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλέα· καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μῆτε ὑποσχέσει μῆτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως σαλευθεῖς, τύπτεται δεινῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν σχήματι Ἐρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, θάρρειν παρακαλεῖται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, ἔνθα ὁ Ἄγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς ἣν ἀπερρίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ.

Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβής, θηρίεις ἐκδίδοται· ἐξ ὧν ἀσινής διαφυλαχθείς, δεσμεῖται τροχῷ, καθηλωθέντι μαχαίραις, καὶ ἀφθέντι ὑψόθεν κατὰ πρᾶνους. Εἶτα, δεξιόμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ἠΰξαστο· καὶ φωνὴ ἀνωθεν ἠνέχθη αὐτῷ, ἀντὶ Παντολέοντος, καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα. Πληρουμένης δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός· καὶ ἐν τοιοῦτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἰκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν. Λέγεται δὲ, ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥυθῆναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπὸν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεῖς τυφλὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐγὴν ἐφευρῶν σαρκικῶν τυφλὸς λυχνων,

Καὶ ψυχικὴν ἤθροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεότοκου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» Ἀράννης μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε·
» Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ, δρό-
» σον τῆς τῆ Πνεύματος, ὁ ὧν, εὐλογημένος καὶ
» ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τῆ θανατωσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· διό με τοῖς πάθεσι καταρρύπουμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις, ῥύσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμιμος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἐφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἀστεκτον· ὅθεν ἰκετεύω σε, πρὸς τοῦ αἰωνίου ῥύσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν θαλάσῃ Παναοῖδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, ὅς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν Μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τρισόλθιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίσει, τῷ Κυρίῳ κραυγαῖσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων ψυχαί, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ αἰσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτὴν σε Μακάριε· ξίφει γὰρ τμηθεῖς τὸν αὐχένα, μελωδεῖς ἀγαλλόμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρὶν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι Παναίμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία.

» Ἄβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παιδες, κα-
» Ἀμίνου φλόγα. κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγαῖζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ῥάμιμος ποτέ, πρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πησοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχῆ μου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλόανθρωπον.

Ἐλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἰκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θεία σοργῆ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τῆ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκῆσα, τὴν αἰδοξία σκυθρωπαῖζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαιδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυῆς ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίσει Παμμακάρε προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Ἐπεὶ Χριστοῦ σφαγιασθεῖς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὦφθης, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρητορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει,

τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τῆς ὑπερυψήντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τῆ ἀθανάτη Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
 » λούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀ-
 » πειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυ-
 » ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλο-
 » γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
 » ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
 » πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
 » γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
 » Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γευσαίμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θά-
 νατον, ὁ Ἀδάμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐ-
 τρύγησε· ξύλῳ δὲ παγεῖς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυ-
 κασμόν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγαγεν Ἀχραντε·
 διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασιλίσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον,
 ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἄ-
 δου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενώς δυσώπει
 τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τι-
 μῶντάς σε.

Αγαθονοῦν Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν
 μου, ἠδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσε-
 σιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑ-
 πάρχουσα ὅλη· καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθὰς
 πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Μετέψης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχα-
 τον· ἔνθα κατασηνώσας Μακαριώτατε,
 τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἠ-
 ξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἰῶνα τὸν
 ἀπέραντον.

Εφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σε πληρώσεως,
 συσταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ
 ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν Παμ-
 μάκαρ χυθέντι· παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς
 στεφάνους τῶν ἀγίων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ
 στόματα, Δανιὴλ ὡσπερ πάλαι σὺ ἐχα-
 λίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν
 ἀρετὴν καὶ ἄλογος φύσις· διὸ σε Πανεύφημε,
 συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρησότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζε-
 ται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρέμενος·
 καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχὼν παντὶ
 θλιβομένῳ, λιμένα τε εὐδίου, καὶ προσάτην καὶ
 συλλήπτορα·

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
 νιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέ-
 τοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς
 Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνη-
 τον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

» **Ο**τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
 » λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς
 » ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανε-
 » σράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.
Ἑξαποσειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναρ-
 γύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, καὶ τῶν θείων
 Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανό-
 θεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ
 εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦ-
 σιν Ἁγίε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ
 πάντων πρεσβεῶν.

**Εἰς τῆς Αἴνου, ἰσῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλο-
 μεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ α'.**

Ἦχος πλ. δ'. ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ελεος Θεῶ μιμήμενος, Παντελεήμων σαφῶς,
 ὠνομάσθης καταλλήλων, προσλαβὼν τὸ ὄ-
 νομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπά-
 θης γὰρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλὴν παρέχων τέ-
 τοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶ-
 σιν Ἐνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμ-
 προν, Χριστοῦ πανόλβιε.

Εργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γε-
 γονός, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· τῶν σω-
 μάτων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παν-
 τελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰα-
 τρὸς ἑτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρεύων ἅπαν-
 τας, καὶ ζοφεράς, πλάνης ἐν λυτρούμενος, τοὺς
 σοὶ προστρέχοντας.

Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν
 κάλλονην, εὐθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ
 φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι· καὶ
 τοὺς ὀρώντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουρ-
 γίαις λάμπων καὶ θαύμασιν, ἄνθει νεότητος,
 πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφῶς, πίσει τε καὶ
 χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη·
 Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν,

καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπίρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἀνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. Ἄλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ ε'. Ὠδὴ,

Ἀπόστολος·

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ. Ζῆτει τῇ ΚΣ'. Ὀκτ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνωρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ε'ν ἐκλογῇ Θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν Ἀγίων ὡς ὄντες, σοφίας Θείας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος Ἐνδοξοῖ· καὶ νῦν οἰκειῖτε ἀπαύστως τοὺς οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραϊνόμενοι.

Φωτισικαὶ ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἡστράψατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Α'νευφημείσθω Νικάνωρ ὁ ἱερώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ Πρόχορος ὁ Θεῖος, οἱ πληρωταί, τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, καὶ πλουτισταί τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταί, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγυσσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἰλασμόν, ἀνταμείβῃ τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ ἰλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'ν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μήτηρ ἀγνή· Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Πάνσοφοι, φῶς χρηματίσαντες, τοὺς τὴν ὑμῶν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐορτὴν ἐορτάζοντας, παθῶν ἀχλὺς ρύσασθε, καὶ φωτισμοῦ καταξιώσατε.

Ε'θέλθητε γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστῷ Μακάριοι, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίβ τῆ φαρτοῦ, εὐσεβῶς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολυθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτήρες, ἀνατολῆς ὀρμώμενοι, τῆς φωτοδότηδος, φωταγωγοὶ γεγονάσι ψυχῶν, Παρμενᾶς τε καὶ Πρόχορος, καὶ Τίμων ὁ θαυμασιος, καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ θεόπνευστος.

Θεοτοκίον.

Πορεῖαι, αἱ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε, ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν, γεγενημένοι ξένῳ τοκετῷ, ἀσυγκρίτῳ ἐνώσει τε· ὅθεν ὡς πάντων Δέσποιναν, τῶν ποιημάτων σὲ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ω'ς ὄντες πνευματικάι, νεφέλαι ὕδωρ ἀληθοῦς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς Ἐνδοξοῖ, ἐν ἀγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογῆ, ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτῆς χάριτος, διακονεῖν Πάνσοφοι, χορείαις τῶν Ἀγίων ἐτάχθητε.

Αινέσωμεν Παρμενᾶν, τὸν εὐκλεῆ καὶ τὸν σοφὸν Τίμονα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον, καὶ τὸν ὑψηλόνοον Νικάνωρα. Θεοτοκίον.

Σταλαζόντα γλυκασμόν, καὶ ἀπολύτρωσιν κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, ἄχραντε Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» **στὴ** κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοὶ, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου
καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει,
Νικάνωρ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ Τίμων ἐνδοξε·
ὄθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐορταίζομεν,
ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη
τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κιν-
δύων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων,
πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας,
Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον,
ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νε-
κρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα·
Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-
ματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς
ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν
δημιούργημα.

Ὡδή δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Αναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας,
ὡσπερ ἀστέρες ἄδυτοι, τὸν τῆς δυσσε-
βείας, σκοτασμὸν διέλυσαν, καὶ κόσμον ἐφώ-
τισαν, οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Υπουργῶν τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίῳ, Νι-
κομηδείας γέγονας, Πρόχορε παμμακάαρ,
ἀριστος διδάσκαλος, καὶ θεὸς πρωτόθρονος,
ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Τέρας θεῖον ἐκληρώσω Νικάνωρ μάκαρ, σφα-
γιασθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δισχιλίαις,
εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι, καθ' ἣν τετελείωται,
Στέφανος ἡμέραν ὁ πρώταθλος.

Θεοτοκίον.

Απειρογόμως ἐκύησας Θεὸν Λόγον, σωμα-
τωθέντα Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον·
ὄθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξαίζομεν, καὶ
χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ὡδή ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σοὺς, Μαθητὰς ὡσπερ σάλ-
πιγγας, ἀπέστειλας ἐγειρούσας, ἐκ μνη-
μάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογοῦσας σε.

Τίμων ὁ ἱερός, ποιμὴν Βόστρων γενόμενος,
ἠνέγκατο μαρτυρίου, τὸ μακάριον τέλος,
πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ο μέγας Παρμενᾶς, Ἀποστόλων ἐπ' ὄψει,
κεκοίμηται ἐκτελέσας, σὺν σπουδῇ θεο-
μοτάτη, τὸ θεῖον διακόνημα. **Θεοτοκίον.**

Υμνήμην σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν,
Πανάμωμε, τοῦ θανάτου, καὶ τῆς πρὶν
τυραννοῦσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

Ὡδή ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλλων τὴν ἀλη-
κτον, καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ
δι' εἰσπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται,
Ἰουδαίων χειρὶν ἀναιρούμενος.

Ο μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι,
τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσταγαῖς ἀ-
νόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειοῦται, ὀλοκαύτωμα
θεῖον γενόμενος.

Η θεία, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμ-
πλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἀγιάζει
πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούν-
των ταύτην μακάριοι. **Θεοτοκίον.**

Τάξεις σε, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι,
καὶ Ἀποστόλων χορεῖαι, καὶ Μαρτύρων
δήμοι Θεοκυῆτορ· τὸν γὰρ πάντων, Βασιλέα
ἀφράστως ἐκύησας. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ἐκκλησία** βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνο-
ρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Στίχοι.

Τετράς Μαθητῶν τοῦ Θεανθρώπου Λόγου,
Τριάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Μυσῶν ξυνηληλυθε τετράς.

Οὔτοι, διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς πίστεως, καὶ
ἐμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Υἱὸν Θεοῦ,
καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἴθλησαν ἐν διαφόροις τόποις· καὶ
πολλὰ παθόντες ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν, τὸν στέφανον τοῦ μαρ-
τυρίου ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Εἰσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Οὗτος στρατιώτης ἦν· καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ
Ἡγεμῶνι Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθεὶς, παρρησίᾳ ὡμο-
λόγησε τὸν Χριστόν. Ὄθεν τύπτεται ἀφειδῶς· καὶ τοὺς
ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, καὶ σχοινίοις περιδεθεὶς, σύρεται
ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας ἕως τοῦ Σαγάρως ποταμοῦ,
ἀκολουθεῦντος καὶ ὀρώντος τοῦ Ἡγεμόνος· ἐκεῖσε δὲ, ἐν
γλωσσοκίμῳ βληθεὶς, ρίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. Κατ' εὐ-
δοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπιστάς θεῖος Ἄγγελος, ἐξήγαγε τὸ
γλωσσόκιμον ἐπὶ τὴν ξηρὰν, καὶ εὗρεθῆ ἐν αὐτῷ ὁ Ἄ-

γιος ἀβλαβής, ψάλλον· Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἡγεμὼν, καὶ αἰσχυνθεὶς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνεῖλεν ἑαυτόν· Ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς εὐξάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς Θεῆς Δωρεῆς διὰ τῆς ἐκπεμφθείσης αὐτῷ οὐρανθεν περιστερᾶς, ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου τὸ πνεῦμα παρέθετο· καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀγκύρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου· καὶ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακονίσις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ὁλικωτάτη, διανοίᾳ Χριστὸν ἀγαπήσαντες, μόνον τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῶς, Παναοίδιμοι ἀσύγκριτον, κληρὸν εἰλήφατε, τὴν βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Ἐπὸ τοῦ Λόγου, τῆ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνατειλάντος, λόγῳ τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς, τῶν πιστῶν σωτῆρες ὠφθητε, τύτῃς μετάγοντες, πρὸς τὴν ὁμολογίαν Θεόληπτοι.

Ἡθλησας ξένως, μάκαρ Νικάνωρ ἀναιρέμενος, γνώμη δυσσεβῶν Ἑβραίων, καὶ τῷ Χριστῷ, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἀλόγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέτοκας, λόγῳ οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, καὶ δοξάζειν τοῦτον πάναγνε, λόγον παρέχοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

Ῥδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ἰλίος ἐρρύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος, τοὺς πειθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι Πάνσοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως, ἀνεβίβασατε Θεῷ, εὐαρεστοῦντας καλῶς καὶ βρωντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁθεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς, ἐνθέοις ἄσμασιν, ἅμα τῷ Τίμωνι, καὶ ὁ πανεύφημος Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ Θαυμασίος, ὡς μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτισαὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν βρωντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιποὺς, προκρίτους Κύριος, Μαθηταῖς εἴλετο, συνταττομένους μὲν ἐνδοξοί, τοῖς λεχθεῖσιν Ἑβδομήκοντα, ἐκλελεγμένους δὲ καλῶς, ὡς πλήρεις Πίστεως τῶν Ἀγίων, διακονῆσαι ταῖς χρείαις πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Θεηγόρων αἱ φωναί, πέρας εἰδέξαντο, ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον,

ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν Θεοχαρίτωτε, τῶν βρωντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Ἄϊθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ὁράθητε σκευὴ τοῦ Λόγου, πᾶσαν χωρήσαντα τὴν αἴγλην, πρόκριτοι σεπτοὶ Διακόνων, Ἀγίων χρείαις διακονήσαντες, καὶ σὺν τῷ Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀρρήτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ἡ σύμπασα κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην ἐορτάζει, Τίμων Παρμενᾶ καὶ Νικάνωρ, σὺν τῷ Προχόρῳ τῷ χριστοκῆρυκι, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς Θεόπται παμμακάριστοι.

Ἡρθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων χορείαις, καὶ ἀσωμάτων νῦν ἐπαγάλλεσθε· μεθ' ὧν αἰεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεθηῆναι ἡμᾶς ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι βρωμεν Παρθένε, περιχαρῶς τῆ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ὁ Εἰρμός.

Ἄϊθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Θεόφρον Καλλίνικε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ

(*) Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Θεοδότης οὐκ ὑπάρχει ἐν τῷ Χειρογράφῳ· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικαδημοῦ περιέχει τὸ Συναξάριον αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, ἀλλὰ κατὰ τὴν κβ'. τοῦ Δεκεμβρίου.

Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἐξεικόνισας ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος, ἔνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἔνδοξε.

Μάρτυς παμμακάρι Καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλείφειν γῆν τε καὶ θάλασσαν, κατακαυχώμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἀθλῶν σου, καταβαλὼν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ.

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθρῆ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τῶν ἰαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστόν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἀφθορον, ὡς τῷ θείῳ Πνεύματι διαλάμπουσαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στερόως, καὶ πολύπλοκα βάσανα, ὑπομείναςαν, εὐφημοῦμέν σε πίστει Θεοδότη, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγῇ καὶ σωτήριον.

Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διαπίσεως, ὡσπερ προῖκα πάνσεμνε προσενηνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἀθλησιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμούς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν· καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσωκίσθης τὸν θείον ξεσηφόρος, Θεοδότη ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ως γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς εὐχας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμέν σε ἔνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος Θεοδότη, θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν, ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα· καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. Χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ εὐχας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλίμαξ νοπη, τοὺς θνητοὺς ἡ μεταίγουσα, πρὸς οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν. Χαῖρε κράτος, ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἀρράγες φυλακτήριον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμαίμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μῆ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τῆ Ἁγίας Καλλίνικη, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ὠδὴν δέχου εὐμενῶς.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀρματα Φαραῶ.

Αρματι νοπη, ἐπιβάς ὡς ἀληθῶς, τριστάτας ἐπόντισας τοῦ νοπητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Θεῖαν περιβολὴν, ἐνδυσάμενος Σοφῆ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμακάρι, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὠρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐδριάμβευσας.

Λύσας τὰς τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκουσ μηχανὰς, δεσμεῖς ἐν ταῖς ἀθλοῖσ σου, καὶ ἀνενέργητον τοῦτον, ἐρύψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖσ ποσί σου συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Ἡ ἄνωπερ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς, ὡς πύλιν οὐράνιον, καὶ βᾶτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενομητορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Θεοδότῆ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὴν πρὸς Θεὸν μοι Μάρτυς ἴθυον τρίβον.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τῆς θείας, φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὕμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότη δυσώπησον, μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσα.

Ἡ θείῳ, δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύνασα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθύν, Θεοδότη πανεύφημε, πνευματικαῖς φαιδρότησι, τοῖς σὲ ὕμνηντας καταφαιδρυνον.

Νομίμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδασκαῖς, κοσμουμένη λαμπρότατα, καὶ τὰς βουλαῖς ἐμώρανας, τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένοσ, τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπνηέχθῃσ Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω

καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας.

Τοῦ Ἁγίου Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντῆν.

Τῆ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκατε-
ρῶν· εἰς ὁσμὴν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν
τῷ πάθει σου, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

Ανεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν
τοῦ ὄφεως· τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφι-
στῆς, ἐν τοῖς ἥλοις διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συν-
τρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμῶν τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, μα-
χαίρα τῇ τῷ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ
πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας Παμμακάαρ, εἰς
ἐκατὸν τοὺς πάντες προσάξας τῷ Δεσπότῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ανερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνη
μήτηρ γέγονας, ἐν τῇ νηδυῖ σου τὸν πρό-
σοῦ, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα
Παρθένος, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρῆμάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περισχεθεῖς ὁ
δυσσεβῆς τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ὤετο,
ἀντικατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ο πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς
ψυχῆς εὐτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε,
καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυ-
χῆς ἔσπευσας· ἔθεν δειναῖς μάστιξι, κα-
τατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θυμίαμα προσηνές, ἐπιτεθὲν μαρτυρικοῖς
ἀνθραξι, τῷ νοητῷ ἀνθρακι, τῷ ἐκ τῆς
Παρθένου σὺ γέγονας.

Ὁ Εἰρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἐνθεον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἐνδοξε,
τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς καρτερικῶς
διηλεξάς· καὶ ὁμιλήσας βασάνοις διήνυσας,
τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς
Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρη-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ
δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, διὰ
παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τέτρω κατηγ-
γύησαλι, ὡς περ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν,

οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν
αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ Παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν,
ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσω-
μεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς·
Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα.
Σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμά-
των. Μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σὲ
γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένος, ὃν
ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίαις
κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου
τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνή-
μη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; Ἄλλ'
εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν
πάσχεις. Ὑμνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Τοῦ Ἁγίου Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Λελουμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς, τῶν σῶν αἱμά-
των, παμμακάαρ ὄφθης, καθαρῶτατος τῷ
πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἐφθασας, τῶν Ἀσωμά-
των μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἐντιμὸς ἀληθῶς, ὠκοδομήθης τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδῶλων ἔσεισας, καὶ
εἰς γῆν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν
ἄθλων σου.

Ιοβόλους τὰς τῶν ἐχθρῶν, θωπείας ὄντως
ἀπώσω Μάρτυς· ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ
Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς
πλάνης ἔστησας τρόπαιον.

Θεοτοκίον.

Νῦν σε βόαιον τὴν ἐν Σινᾷ, προδιαγράφω
Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον ἐώρακε,
τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ νηδυῖ φέρουσαν
Ἀχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Επτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότου, τῶν
ἀλγεινῶν βασάνων, οὐκ ἠσθάνη Θεόφρον,
τὸν νῦν μετασῆσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθοῦμενον.

Ο ἀπατήσας τὴν Εὐάν ἐν Παραδείσῳ, κα-
ταπατεῖται κόρης, ὑπὸ πόδας ὠραίου,
Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς αὔσης Θεόφρονος.

Νενυμφευμένη Νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, δια-
σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης,
αἰωνίας λήξεως, τυχοῦσα Πανεύφημη.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ
Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας· Σύ
μου εἴ φιλόανθρωπε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις,

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Γλυτὶ περιέπεσον, ἀνυποστάτῳ Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἀμαρτίας τε, καὶ τῇ καταιγίδι τῶν δεινῶν μου πράξεων, ἐμπαγεῖς κραυγάζω σοι· Σὺ γενοῦ μοι βοηθός.

Κρηπίσι καθηλούμενος, τοὺς πόδας Μάρτυς ἔφαλλες· Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου, πλουσίως κατετέρφθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπομένων στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ελαίῳ σῶ τὸν ἔλεον (*), καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου, ἐφαιδρυνας Παμμακάαρ· δι' ἧς ὄλος γέγονας, ἱερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαύτωμα δεκτόν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεὸν Λόγον φέρουσα, ὑπὲρ λόγον Πάναγνε, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρός.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ονοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, ἐνούμενος Θεοδότῃ, τῶν τοῦ κόσμου ἠδέων, εὐτόνως κατεφρόνησεν.

Γθύνουσα τὸν σὸν, λογισμόν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασιάνων καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηται σοι Θεόφρον, ἀντὶ κόπων ὧν εἶδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Αἰ θεῖαι δωρεαί, ταῖς παρθένοις καὶ μάρτυσι, πηγαῖζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ ε'. Τῶν παισμάτων τῇ ζαίλῃ.

Ητῆς ποιμένης σου μάνδρα ἀνεπίβατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἰρέσεων· τῶν σῶν γὰρ ἄθλων Ἐνδοξε, κατέχουσα τὴν στερεῶν βρακτηρίαν, τῶν λύκων ὠφθη διώκτρια.

Νύξ ἠλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανένδοξε, τῆς Τριάδος Ὀπλίτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

Ως τῆς πίστεως κήρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβῶντι ἐβόας ἐτοιμότατα· Τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος, τὴν ψυχὴν στερέροτεραν; τὰ βεῖλη γὰρ τῶν ἀθῆων κοῦφα.

Θεοτοκίον.

Διαμένεις ἐκ τόκου ἀπειρόγαμος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαφος· τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἔννοιαν πάσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ κεῖται: Ἐλέψω σὺ τὸν ἔλεον.

Τῆς Ἁγίας. Ἐἴσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρομφαίαι, αἱ τῆ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον· νῦν γὰρ νεάνιδες τοῦτον, καὶ παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ Σταυροῦ προδηλῶς ῥωννύμεναι.

Τὴν πτώσιν, τῆς προμήτορος Εὐας ἀνῶρθωσαν, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στεφανωθεῖσαι, καὶ ποικίλα, περιφανῶς ἐγεύρασαι τρόπαια.

Υπέστης, τὴν τοῦ πυρός δριμύτητα πάνσοφε, τοῦ σοῦ νυμφίου τῷ πόθῳ, Θεοδότῃ Μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Στόματι, θεολόγῳ καὶ γλώσση θεόφρονι, ταῖς τῶν τυράννων θωπείας, ἀπεκρούσω Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλίνικου.

Στίχοι.

Βληθεῖς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ,

Τὸ νικοκαλλῆς εὔρε καὶ θεῖον στέφος.

Εἰκάδι ἀμφενάτη φλόξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Οστος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. Ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφέροντως, στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φόβῳ, καὶ πολλοῖς διδάσκαλος ἐγένετο σωτηρίας· καὶ τοῖς περὶ τὰ εἰδῶλα μεμνηνοῖσι παρῆναι ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός ἐπιγνώσαι· ὅθεν συλληφθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα. Ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίας βασάνοις, καὶ κρηπίσι σιδηραῖς, ὀρθοῦς ἐχούσαις ἤλους, ὑποδεθείς, κλεῦεται τρέχειν μέχρι τῆς πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίου ὀγδοήκοντα. Δι' ἡπιεύσας οὖν τὰ ἐξήκοντα, ἐπειδὴ, τῷ δίψει οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν στρατιῶται συσχεθέντες, οὐκέτι πρόσω βαίνειν ἠδύναντο, εὐχάμενος, ἐκ πέτρας ἀνίκμου ἐξήγαγεν ὕδωρ· ὅπερ καὶ νῦν εἰσέτι πηγαῖζει. Φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβαλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς πλησίον τῆς Γουστινιανοῦ Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην,

Τὸ πῦρ καμίνῳ σὺν τρισὶν τέκνοις φίλοις.

Αἴτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας, εὐσεβῆς οὔσα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς τῇ θεογνωσίᾳ ἐκπαιδευούσα, κατὰ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία. Συσχεθεῖσα δὲ παρὰ Λευκαδίου τοῦ ἀρχοντος, (ὃς αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωμίαν προσκαλούμενος οὐκ ἔπειθε.) παρεπέμφθη Νικητήρ

τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας· ὑφ' οὗ, ἅμα τοῖς τρισὶ τέκνοις αὐτῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖσα, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσατο. Τιλιῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ἔντι ἐν τῷ κάμπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάμαντος καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου· καὶ τῶν Ἁγίων Βενιαμὴν καὶ Βηρίου, πλησίον τῶν Παλατιῶν τοῦ Ἐβδόμου. Καὶ Μνήμη τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου· καὶ Κωνσταντίνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ζ'. Πῦρ φλέγον Ἄγγελος.

Ἡ δονῆς μοι πρόξενα, τὰ τῶν κολάσεων ὑπάρχουσι φόβητρα· οὐ γὰρ πῦρ οὐ μάλιστα, τοῦ ἀληθοῦς ἐραστοῦ μου, ὁ Μάρτυς ἐβόα, χωρίσει με.

Νευρούμενος Ἐνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, εἰς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἐρίψας, καὶ φερωνύμως ἐδειχθῆς, κατὰ τῶν τυράννων καλλίνικος.

Διάβολον ἠσχυνας, Ἄγγελε εὐφρανας, τοῖς ἄθλοις σε Ἐνδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος, ὑπάρχων Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Εἴπασα τῷ τόκῳ σου, Παρθένε ἄχραντε, Εὐσας τῆς προμήτορος, τὴν ἀράν ὑπάρχεις γὰρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότη, τοῖς πᾶσι χαράν προξενήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἰμειρομένη, τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν οὐρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλινωῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θηριωδίας, τῆς ὠμοτάτης ἀπεδείξατο, ἔργον, Θεοδότῃ Μάρτυς ὁ δυσσεβῆς, κατατέμνων σε ταῖς μάλιστα, Εὐλογημένος εἶ ἀναβροῶσαν, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Υπομονῆς σου, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα, δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστὸς, Θεοδότῃ ἐδωρήσατο· Εὐλογημένος εἶ ἀναβρωῶση, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἠγείρας, μόνῃ, σὺ ζῶν ἀθάνατον τὸν Χριστὸν, Θεονύμφευτε γεννήσασα· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ η'. Ταῦτά σύμπαντα Δέσποτα.

Χαίροις ἐντρυφήμα, τῶν ἀθλητῶν τῆς ἀληθείας. Χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς πί-

στεως καὶ κλέος. Χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν Μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάην σκεδάσας τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ φῶς ἀναλαίμψας τῷ κόσμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

Ο τύραννος ἠσχύνθη, τῇ τῶν ἀγῶνων σου ἐνστάσει ἠττήθησαν δῆμιοι τοῖς μώλωψί σου Μάκαρ· τοῖς ἤλοις τῆς πτέρνης σε κατετρώθη ἡ πλάη· κατεφλέχθη δὲ πάντα καὶ ἠφάνισαι, τῶν εἰδώλων τεμένη, πυρὶ ἐναθλῆντός σου.

Υπὲρ τῶν τιμώντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου παρρησίᾳ, Καλλίνικε χρώμενος, ἰκέτευε ἀπαύστως· τῆς ποιμένης σου πρόστηθι, ἐξαιρούμενος ταύτην, τῶν πακίλων παγίδων τοῦ ἀλάστορος, καὶ στηρίζων τῇ πίστει· ἐν σοὶ γὰρ αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοκίον.

Εν πνεύματι Προφῆται, σὲ τὴν Παρθένον προτυποῦσι, σκηνὴν τε καὶ τράπεζαν, καὶ στάμνον καὶ λυχίαν, καὶ ὄρος πανάγιον, καὶ νεφέλη καὶ πλάκα, κιβωτὸν τε καὶ ῥάβδον, πύλην ἔνθεον· δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, ἠνοιχθῆ ὁ παῖλαι Παραδείσος.

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Οὐδὲν Ἀθληφόρε τῶν δεινῶν, οὐ πῦρ οὐ μάλιστα, εἰδὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' εἰδὲ θάνατος ἴσχυσε, διαρρήξει τὴν συνάφειαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ στοργὴν, δι' ἧς ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νυμφῶνα τερπνὸν καὶ καθαρὸν, ὁ σὸς νυμφίος Χριστὸς, σοὶ νῦν δεδώρηται, διπλαῖς ἐκλάμπησαν χάρισι, καθορῶν σε Πανσεβάσμι· ὃν περ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἔψαλλες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ πόθῳ κατάλληλον ἰσχύν, ὁ ἐραστής σου Χριστὸς, σαφῶς ἐνέπνευσε, δι' ἧς τὴν ἀστεκτον ἠλεξας, ἀθεότητα Πανόλβιε, καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς, ἔφερες ψάλλουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζομεν Θεομακάριστε, μακαριότητος ἔνθεον, εὐρηκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν, Λόγον γεννήσασαν ὧ βροῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασαί, Παιῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Γράνηθαι σοι ἄνωθεν, ὁ χιτῶν τῆς πίστεως, δι' οὗ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρὸν, ἐν σταδίῳ. Μάρτυς ἐνδοξε.

Μεμηνῶς ὁ τύραννος, ὑπεκλύειν ὤετο, Σωπείαις τὸν Μάρτυρα· ἀλλ' αὐτὸς τῇ πίστει ἐστερέωτο.

Εὐθὲς ὀλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα, Καλλίνικε ἐνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγῶνων προσηνέχθης Θεῷ.

Νέον σε Παραδείσον, οἱ πιστοὶ γνωρίσαντες, τοῖς πόνοις τῶν ἀθλῶν σου, ὡς ἐκ θείων ναμάτων ποτιζόμεθα.

Οραῖοι οἱ πόδες σου, ἀθλητὰ Καλλίνικε, ταῖς ἡλοῖς πειρόμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα θείον πορευόμενοι. Θεοτοκίον.

Σκέπην σε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα Πάναγγε, καὶ ὄπλον καὶ ἄγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν κινδύνοις αἰεὶ.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους.

Γλεων γενέσθαι θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ, δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε, διὰ παντὸς ἐκλάμπουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

Βήματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παρρησίᾳ τοῦ Δεσπότη, οἷα εὐσεβῆς τε καὶ Μάρτυς, δι' ἀμφοτέρων εὐαρεσθήσασα, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, καὶ πλυτοδότως σεφανώσαντι.

Ολη εἰ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δεσπότη· ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶμος ὅλως, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι. Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ γεννήτρια ὠφθης, τοῦ τῶν ἀπάντων Βασιλέως· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἀγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως· καὶ διὰ σοῦ σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου Ἰσθμοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανάσσα ζωηρὸν, αἱμάτων μύρον ἐβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἠξίωσαι, Θεοδότη φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ηπλαυτέρη οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπάρασσα, μὴ καταλίπης Ἀγαθῆ, ἡμᾶς τοὺς

κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὐσπλαγγνον Κύριον, χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ Κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανῶ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονικοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι· ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἀγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἀγιασμὸν κομιζόμενοι.

Ος νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ ταῖς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θεία χάριτι, ἀποπνιξάντες δεινά, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, ταῖς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶν Ἀπόστολοι.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπιρρείας, Πνεύματι θείῳ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανόια, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμναῖς ἢ κηῖσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάχαρυντε, οἵ κείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγῆν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζῶσαν τὰ σύμ-

παντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα ἀπάσης ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Πανευκλεῖς μαθηταῖς ὑμῶ τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγειτε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρὸς, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Αναλάμπαντα, δικαιοσύνης ἡλιον, Ἐνδοξοὺς θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος, ἐκολληθήτε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπείραντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Επαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θείον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου Μαθητὴν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ πίστεως ἑδραῖωμα.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητον, Θεὸν ἀρρήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σου φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἀγνή ὄθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς παλαί προσφήτευσας.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότη, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς παλαί δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ πίστεως.

Λαμπτήρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς Πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξεληλύθε καθὼς ψάλλει, Δαυὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θείος φθόγγος, διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν

ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἀπαντες τῆς ματαιότητος.

Θεοτοκίον.

Εὐρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδου τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε· καὶ ὥφθη ἄνθρωπος, ἐκ σου σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γγνωρίζομενος.

Ο Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, » ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ὑψοῦνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ » ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, » καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμπουσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξαζέσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Ἰῶ σου κραυγαζόντας· Πᾶσι παρασχοῦ Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλῳ βλέψασα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῶα γοερῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζες· Οἴμοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Ὡδὴ δ'. Ἦμῶ σε, ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Γσχῦ τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, διελθόντες τὴν οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι, ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει, θειῶν Θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ὄρμον ὠδηγήσατε.

Στηρίζων, παρειμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα ἅπασιν κηρύττων τρανῶς.

Μεγίστοις ἀγαθοῖς κοσμούμενος, συμπεπόρευσαι ἐξ Ἑώας, μέχρις αὐτῆς Δύσεως, ὡσπερ ἀκτίς, τῷ Παύλῳ Σίλα σοφῆ, φωταυγῆς ἠλίῳ πέλοντι, καὶ τῶν ἐθνῶν καρδίας ἐφωτίσατε.

Αινεῖσθω, Κρήσκη καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σίλα μεγαλυνέσθω, Σιλιανός σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινεῖσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπελοῦ χρηματίζοντες βότρυες, γλεῦκος σταζόντες σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γινόμενον θαῦμα· νομίμων γὰρ ἀνευθεν, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστὸν, ἀποτίκτετε,

τὴν παράβασιν τῶν προπατόρων, λύοντα Πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Η ῥθη τῶν σῶν, Μαθητῶν ὑπεράνω τῶν οὐρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων, τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τὸ διαυγές, καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ Παρακλήτε, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδηγίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περιδοξον εὐχος, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν τὸν σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Α ἄνδρειωθείς, φερωνύμως τοῦ Λόγου τῆ συμμαχαιᾶ, πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέεις, ἐπιστηρίζων παρεθείσας καρδίας, ἐπηρείαις τῆ πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν εἰς Θεοῦ κατανόησιν.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ ὁ Δαυὶδ, προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμένον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὄρος πῖον, ἐν σοὶ γὰρ Κόρη ἐγνωρίσθησαν τούτῃ, αἱ πορεῖαι σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἡμᾶς ἐπανάξαντος.

ᾠδὴ ς'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Τ ψούμενοι πρὸς Κύριον, καθαράις συννεύσει, τῆς κατανεύσαντας, ἀπώλειας πρὸς τὰ βάραιρα, εἰλκύσατε Σοφοί, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μ ονάδα μὲν οὐσία, χαρακτηῖσι Τριάδα δέ, Θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες, πολύθεον ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Ν ευρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμόν, Κρήσκη πάνσοφε, τῆς ἐν Γαλλίᾳ σε, Καρχηδόνος Ἀρχιποίμενα, ὡς τούτου μαθητὴν, εὐσεβῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα (*).

Θεοτοκίον.

Ω ραίαν σε καίλλει, ὁ Ποιητὴς εὐράμενος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ ὠραῖος ὑπὲρ ἅπαντας, υἱοῦς τῶν γηγενῶν, ὧφθη σωματούμενος, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

(*) Ἐν τοῖς τετυρωμένοις Μηναιαῖς γράφεται οὕτω: «Νευρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμόν, Κρήσκη χρίσματι, τῆς ἀγαλλιάσεως, Χαλκηδόνος Ἀρχιποίμενα, κτλ.» Ἡ ἐνταῦθα ὁμωλως ἐκ τοῦ χειρογράφου διόρθωσις φαίνεται ὀρθότερα: καθότι περὶ τοῦ Κρήσκηντος τούτου γράφων ὁ Παῦλος, λέγει: «Κρήσκης εἰς Γαλατίαν· ἐπορεύθη δηλαδὴ (Β. Τιμ. δ'. 10). ὅπερ ἐρμηνεύων ὁ Θεοδώρητος, λέγει, ὅτι Γαλατίαν τὰς Γαλλίας ὠνόμασεν ἐνταῦθα ὁ Ἀπόστολος. Ἔστι δὲ ἡ Καρχηδὼν αὕτη οὐχ ἡ παλαιὰ τῆς Ἀφρικῆς, ἥτις καὶ Καρθαγένη ὠνομάζετο, ἀλλ' ἡ καλουμένη Νεῖα Καρχηδὼν, κειμένη κατὰ τὴν ἀνω Ἰσπανίαν, τὴν πρὸς τὴν κυρίως Γαλλίαν γεεινιάζουσαν.

Ἄξιός.

» **Π** ρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωανᾶς ἐβόησε.
» **Σ**ὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Συναξάριον.

Τῆ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκηντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στίχοι.

Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σιλουανός,
Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνείστων ἅμα.

Π ἐντ' ἔβαν ἐκ βιότης μύσαι Θεῦ ἐν τριακοσῇ. **Ο** ἱ, καὶ κηρύξαντες ἐν Χαλκηδόνι (ὀρθότερον Καρχηδόνι), καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ἀριδῆλως τὸν λόγον τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ κατασπεύραντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθίων διδάξαντες καὶ βαπτίσαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ παρέδωκαν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γουλίττης τῆς ἐκ Καισαρείας.

Α ὕτη ὄρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἦν καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐγκωμίσις ἐτίμησε. Τείνου, δίκης αὐτῆ συνεστῶσης πρὸς τινα πλεονεκτικὸν ἄνδρα καὶ βίαιον, ὃς, τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμῶν, καὶ ἀγροῦς, καὶ κώμας, καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκίας, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευὴν, πρὸς ἑαυτὸν μετέστησε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συκοφάνταις καὶ ψευδομάρτυσι καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόντων ἐπεριδόμενος. Ἐπειδὴ οὖν ἡ ἀδικουμένη αὕτη γυνὴ ἤρξατο ἀναδιδάσκειν τὴν τυραννίδα τοῦ ἄρπαγος, πάραυτα αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανὴν, καὶ ὡς οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσαν τοῖς τῶν Βασιλέων θεοῖς. Ἡ δέ, πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, Ἐρρέτω, εἶπεν, ὁ βίος καὶ ἡ τούτου δόξα· ἐγὼ γὰρ τὸν ἀπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἀρνήσομαι. Τότε ὁ ἀδικος κριτῆς πυρὶ ταύτην παρέδωκεν. Ἡ δὲ κάμιμος, περισχοῦσα τῆς Ἁγίας τὸ σῶμα, ἀκέραιον διεσώσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Πῆτορες ἀνεδείχθησαν.

Τ α σκευὴ τὰ χωρήσαντα, πᾶσαν τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, καὶ τοὺς δοχεῖα τῆς πλάνης γεγεννημένους, ἀποτελέσαντα δεκτοῦς Θεῷ, Σίλαν καὶ Σιλουανὸν ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Ο ἕκ ἔστιν ἱκανός τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμασὸν· συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ, τὰ δι' αὐτὸν ὑποστάς παθήματα, βασιλείας τε συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ, καλῶς ἠγωνισμένος.

Υ μνείσθω Κρήσκης ἄσμασι θεοῖς, ὁ κερυμμένας τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,

τὴν κατάκριτον ἀμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκατακρίτους δείξας.

Θεοτοκίον.

Λύσον μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῆ μεσιτεία σε Ἄγνη, καὶ τῆ ἀγάπη τελείως τοῦ ἀγαθῆ Υἱοῦ σου πρόσδεσον, μακρυνόμενον καθ' ἑκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι' ἡδονῶν ἀτόπων.

ᾠδὴ η΄. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς, οἱ ἄγρυπνοι τοῦ Λόγου ὑπηρεταί, ἕως οὗ ὕπνου βαρέος πιστοῦς, πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, υἱοὺς ἐναπεδέειξαν.

Γενόμενοι ἄρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτίσασθε αὐτὸν ἠνιοχοῦντα, πρὸς ἐπουράνιον νύσαν ἡμᾶς, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, καὶ τὰ ἄρματα πάντα τῆς πλάνης συντρίβοντα.

Οὐ πάνσοφος Σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φωστῆρες, οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Τριαδικόν.

Υμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χαρακτηριστῆρι τρισσημένῃ, γνωριζομένην δὲ φύσει μιᾶ, καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν· Εὐλογοεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς
» Παιῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
» βληθέντες, Θεὸν ὑμνολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογοεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ΄. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Ιατροὶ ψυχῶν τε, σωμάτων σε γεγονάτε σωτήριοι, πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθαίροντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνύντες ἀμφοτέροθεν, Θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ωφθητε τῇ ζέσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρωποι, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας πίστει κατεθάψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ Πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοξαζόντες, Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ Ἀνδρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετὸν, καὶ Κρήσκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Η ἀγιωτάτη καὶ πλήρης, χαρισμάτων Θεοῦ Πνεύματος, καὶ ἱερά καὶ ὄντως ἀξιεπαινοῦς, ὑμῶν μνήμη Θεουργικαῖς, ἀκτίσι καταυγάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς Σοφοὶ προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου ὁ μέλλων ἐν δόξῃ, πάλιν ἔρχεσθαι Θεότιτος, κρίναι τὴν οἰκυμένην παντοδύναμη, ἰκεσίαις τῆς ἀπειράνδρου Δέσποτα τεκούσης σε· καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς με, κατεγνωσμένον ἀμαρτήμασιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα; εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου· καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως τῆ τιμίου Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σὺμπασα φύσις ἀνθρώπων νῦν προεόρταζε, χαρμονικῶς καὶ σκίρτα· τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, μέλλει προτεθῆναι πᾶσι πιστοῖς, ἰατρεῖον ἀδάπανον, καὶ νοσημάτων λυτήριον καὶ παθῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατίδωμεν ξένον πιστοὶ τεράστιον· ἄπῳς τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, καταπαύει φλογώσεις, κοιμίζει ἀλγηδόνας, πάθους παντός, ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας. Προβορτάσωμεν τοῖνυν, καὶ τῆ αὐτοῦ, προελεύσει νῦν σκιρτήσωμεν.

Ζῶντες ὁμῶ καὶ θανόντες προευτρεπίσθητε· τῆς γὰρ ζωῆς τὸ ξύλον, τὸ τὸν Ἄδην νεκρῶσαν, ὁ φύλαξ τῶν ἀνθρώπων, ἢ τῶν νεκρῶν, ἐξανάστασις ἔρχεται, πᾶσι τὴν ἀφθονον χάριν νῦν παρασχεῖν, τοῖς αἰτοῦσι μετὰ πίστεως.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου γ΄. Ὁμοία.

Μακαριώτατον τέλος εὔρες Εὐδόκιμε, εὐδοκιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως, καὶ κόσμῳ ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωσθεῖς, ἀλλὰ λάμψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάζας τὰ συστήματα.

Η ἐλεήμων καρδία καὶ εὐσυμπαθῆτος, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστάτης, γυμνῶν καὶ πενυμένων ὁ σκεπαστής, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Τῆ καθαρᾶ σου καρδίᾳ Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε θεόφρον· ὅθεν πιζῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β΄.

Παντὸς Δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται μεθ' ὧν καὶ ἡ σὴ, Δεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε· ὄπλον γὰρ ἔσχες Σταυρὸν, καὶ κράτος ἀήττητον, Τριαδὸς ὁμοουσίου πίστιν· δια τοῦτο μετ' Ἀγγέλων, συναναπαύη αἰέμνηστε.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.

Σὺ μου σκέπη κραταῖα, ὑπάρχεις ὁ τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγίασόν με τῇ δυναμίει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. β΄.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὀδηγέ, χειμαζομένων λιμὴν, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκημένης ἀσφάλεια, νοσούντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰωνίους μοναίς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου Ἄγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνωνας τὴν σάρκα· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὼσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Υμνῶ Μάκαρ σοῦ τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους.
Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Υψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκώς, καὶ ταῖς ἀνάβασεσι, ταῖς θείκαις ὀλολαμπῆς γενόμενος, φωτισμόν μοι αἴτησαι, εἴφημοῦντί σου, τὰ σεπτὰ προτερήματα, οἷς εὐδοκιμήσας, ἔτυχες ὧν ἤλπισας Εὐδόκιμε.

Μυριπνύς στέργων διδαχάς, καὶ ταῖς ἀναπτίξεις, τῶν ἱερῶν Γραφῶν ἐισαχολούμενος, ἡδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ δισῶδες καὶ ἄτιμον, καὶ εὐωδιάσθης, θείαις ὄρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μάκαρ ἀπεδίωξας, ἐπαγρυπνῶν καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς πανύχοις στάσεσι, μὴ καμπτόμενος, ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως· ὅθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήνησας.

Θεοτοκίον.

Ὡ'ς πασταδα ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ καὶ φωτοφόρου ἀνθρώκος, τὴν αἰεμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν, Θεοτόκον κραυγαζόντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριωδούς ἀναπλάσεως.

Ὡδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ρ'ημάτων ζωηρῶν πηγαῖς προσέχων, ἐξέπιες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἐμέσας τὴν κατάπικρον ἀμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Συμπάθειαν ἐκτήσω χριστομιμήτως, διανείμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι προξενῶντα· οὐπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σε Κύριε.

Ὀικειωθείς τῷ Κτίστη ἀγάπῃ θείᾳ, ἐδέξω τὴν οὐράνιον κληρουχίαν· τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς δὲ Μάκαρ μετέχεις, θείσει θεούμενος, καὶ μελῶν ἐνδοξε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Υ'πάρχησα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῇ σῇ νηδυῖ, ἐθάστασας καὶ τέτοκας Θεομητορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελωδούντων σοι· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μὲ ἐπ' ἐχθρούς μὲ.
» Εἴφραϊθη γὰρ τὸ πνεῦμά μὲ ἐν τῷ ψάλλειν·
» (Ὁὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμε αἰοῖδιμε· ὅθεν μετὰ θάνατον, ἀναβλύζεις πλουσίως, θαύματα ὡς νάματα, καὶ νοσήματα παύεις, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἐκδυσωπῶν, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὀ' ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἀγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τὰ δόγματα, τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ εὐσυμπάθητον γνώμην Ἀξιάγαστε.

Οὐ σύγχυσις, κοσμικὴ οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια, οὐ δόξα ἐπίκτητος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἤμβλυεν Εὐδόκιμ· ἀλλ' εὐδοκίμησας ὄντως θείαις πράξεσιν.

Υψούμενος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις ἐκάστοτε, ἐχθρὸν ἐταπείνωσας, καὶ ἰαμάτων ἐνέργειαν, εἴληφας Εὐδόκιμ, κρίσει δικαία τῆ πάντα διευθύνοντος.

Σταλαζουσα, γλυκασμὸν ἢ σορὸς τῶν λειψάνων σου, πλουσίων ἰάσεων, πάθη καθαίρει Εὐδόκιμ, πίσει τῶν τιμώντων σε, καὶ καταφλέγει δαιμόνων πάσας φαίλαγγας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, στρατηγίαις τὸν ἄνω ὑμνούμενον, Θεὸν ἀπεκύησας, ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἐκδυσωπούσα μὴ παύση ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Αἴγλη σεπτῆ, τῆς ἀγνείας θεόφρον λελαμπρυσμένος, νόμω τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέβης, θεωρίαῖς θείαις πτερούμενος, μαίκαρ καὶ πρὸς θείαν, ζῶην κατεσκήνωσας.

Νῦν ἐπὶ σοί, θαῦμα μέγα ὁράται, καὶ θαύματος πλήρες, πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως χρονίαν, διατηρεῖται ἀδιαλύτον Μαίκαρ, σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδε, Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

Εὕγε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παρρησίας· εὕγε τοῦ πόθου, οὐ περ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες, εὐδοκίμησας φερωνύμως καὶ λήμψας, παραδόξως θείαις λαμπρότησι, καὶ καταφαιδρύνας, πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομήτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων, ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης, φλογὸς καὶ κολάσεως.

Ῥδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σταλαγμῆς γλυκυτάτους ἐστάλαξαν, Μαίκαρ οἱ ἰδρωτῆς σου καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰαμάτων ἔλλαμψιν, εἰς Χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν αἴνεσιν.

Εν αὐλαῖς τῆ Θεοῦ ἀνεβλάστησας, ἄμπελος πολύφορος εὐκληματήσασα, καὶ ἀρετῶν τῆς βότρυας, γεωργῶ τῶν ψυχῶν ἐθήσαύρισας.

Βασιλείαν Θεοῦ ἐπεπόθησας, καὶ κατὰ πατρῶν βασιλεύσας, Ἀοιδίμε, κατ' εὐδοκίαν κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Εκλεκτῆ τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, ὡς ὠραιότατη χωρίον εὐρύχωρον, τούτου Παρθένε γέγονας, καὶ πασαῖς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
» σθ, ἐπικαλεῖμαι ἀβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στίχοι.

Τὸν θεῖον Εὐδόκιμον, ὧ βίος γέλως,

Τὸ θεῖον εὐδόκησεν ἐκστῆναι βίου.

Δέχνυται Εὐδόκιμον πρώτη τῆ ἀφορῆς ἐν τριακοσῆ.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχρίστου· οὐ οἱ γεννητόρες, σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανεῖα, (Πατρικοί γὰρ ἦσαν) καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνωρίζοντο, Βασίλειος καὶ Εὐδοκία καλούμενοι, Καππαδοκαὶ τὸ γένος. Διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπ' αὐτῶν ἀναγόμενος τὰ εἰς ἀρετὴν, Κανδιδάτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμάται, καὶ στρατοπεδαρχεῖν τάσσεται· πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν Καππαδοκῶν, ἔπειτα καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων. Ἦν γὰρ ζυγὸς τις δίκαιος καὶ κανὼν, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων, ἐλεημοσύνης τε ὅτι πλείστας ἐκτελῶν καθ' ἐκάστην, καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιέργων τε καὶ καρποφορῶν, χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐπαρκῶν, καὶ ἀπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδέαν μετερχόμενος ἦν. Οὕτω τοίνυν ὁ μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος, νόσω σωματικῇ κατασχεθεῖς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέβητο. Οἱ δὲ προσήκοντες, τὴν αὐτοῦ κέλευσιν ἀποπληροῦντες, μετὰ γε τῶν ἐνδυμάτων καὶ ὑποδημάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξασθῆν, ἃ νῦν ἀδυνατούμεν κατὰ μέρος λέγειν. Γέγονε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ μετακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζάντιον Ἰουνίου σ'. ἡ δὲ ἁγία αὐτοῦ κοίμησις Ἰουλίου λα'.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις, ἔνθα ἀπόκειται ἡ Ἁγία Σορός.

Καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιου Σταυροῦ, ἧτοι ἡ ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου εἰς τὴν πόλιν.

Στίχ. Οἴκου προελθὼν Σταυρὸς τῶν Βασιλέων, Οἴκοις ἐορταῖς προξενεῖ τοῖς ἐν πόλει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ισχυῖ ῥωννύμενος τοῦ Ζωοδότου, σαρκὸς κατεκράτησας, ὀρέξεων Πανόλβιε, καὶ νῦν

ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ οὐράνια, μέλπων συντονώτατα· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Σαυτὸν ἐξευγένισας, εὐγενεστάτης, τῆς τρόπης κτησάμενος, νοὸς ἀκεραιότητι, μελέτη σχολάζων δέ, τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, ὅλην σε τὴν ἔφεισιν Θεῷ, τῷ παντεπόπτη Μάκαρ ἀνέτεινας.

Τὰ ἄνω βασιλεία, τὴν ἄνω πόλιν, Θεοῦ τὸν Παραδείσον, Δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, τρυφήν τὴν ἀνόθευτον, ὄλβον τὸν ἄσυλον, φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὐρεῖν, κατηξιώθης μάκαρ Εὐδόκιμε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον κατανοήσας, ψυχῆς τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας· ἐξ οὗ ἐλλαμπόμενος θεΐαις λαμπρότησι, βίου τὰ προσκόμματα σοφῆ, ἀνεμποδίστως ὄντως παρεδραμες.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔτεκες Δέσποινα αἰεὶ δυσώπει, δουλείας ῥυσθῆναί με, παθῶν καὶ κατακρίσεως, καὶ τῆς συνεχέσης με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με αἰεὶ, ἐπικρατείας θεοχαρίτῳ.

Ὦδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πῦρ ἐνοῶν τὸ φοβερόν, πρὸ τῆς θρόνου τοῦ Θεοῦ μέλλον ἐκχεῖσθαι, κατανύξει καρδίας, θερμοὺς ἐκχέεις κρουνούς, δακρύων, ἐναποτεφροῦντάς σοι, τῶν παθῶν καμίνους, Εὐδόκιμε θεόφρον.

Ολον μετέθηκας σαυτοῦ, πρὸς τὸν Κύριον σοφῆ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβῶν ψαλμικῶς· Χριστέ μου, ἰλύος με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονῆ καρτερικός, καὶ καρδίᾳ ταπεινός, σὺ καθωράθης, συμπαθῆς δεομένοις, ἦθος προσφέρων χρῆσόν, καὶ τρόπης ἐναρέτης πάντιμε, οἷς εὐδοκιμήσας, θαυμάτων βρούεις χάριν.

Σύνεσιν ἔχων θεΐκην, πληρωτῆς Δεσποτικῶν ὠφθης λογίων, δεξιᾶς στέργων τρίβης, τὰς εὐωνύμης σαφῶς, ἐκκλίνας, ὡς ἐννης καὶ φρόνιμος, ὑπερευλογῶν τὸν Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο τοῦ Ἀδάμ Δημιουργός, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται ὁ διατρέφων πνοήν, Παρθένε θεοτόκε ἅπασαν· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα
» εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ

» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Γδεῖν ἐφειόμενος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀρετῶν εὐμορφία σαυτὸν ἐκάλλυνας, καὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνῶν τῷ Δεσπότη σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζουσα· σὺ γὰρ καὶ φῶτος καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς, υἱὸς ἐγνωρίσθης, θεόφρον Εὐδόκιμε· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

Σοφία κοσμούμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίας ὠραϊζόμενος, ὑψεῖ πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς νοητὰς, ἐπέθης ἐπαύλεις· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμῶντων σε Εὐδόκιμε.

Ἡμέραν ἐόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον, τὴν σεπτὴν σου τελοῦμεν ἐκ γῆς μετάστασιν· σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐντολῶν ἐργάτης, ὠφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιόγαστε Εὐδόκιμε.

Θεοτοκίον.

Φῶτος ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάσαντος, καὶ σκηνὴ καθωράθης θεοχαρίτῳ· γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὑψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη· διὸ σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,
» σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον
» μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. τῆ Ἀγίᾳ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὠφθης, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν· καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυμάτων τηλαυγῆς, ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τοῦ Σταυροῦ. Πυναϊκῆς ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς προεορτάζεται, καὶ κόσμος ἀγιασεται· τάξεις Ἀγγέλων ὑμνοῦσι, τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, καὶ συμπανηγυρίζουσιν, ἡμῖν καὶ συναγάλλονται, δαυτικῶς κραυγάζοντες· Εἰργάσατο σωτηρίαν, ἐν μέσῳ γῆς ὁ Δεσπότης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΚΗΡΥΚΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΤΗΣ

ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΕΤΟΜΕΝΩΝ ΤΗ ΙΕ' ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχοὺς ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτε-
ροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι,
ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀν-
δρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε,
ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε,
μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέ-
βης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρέομενος αἵματι.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείας τοῦ
Πνεύματος, Ἰηλίττα ἐνόξε, τὸν ἐκ σπλάγ-
χνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσά-
γεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς
ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανούξεως οἴ-
νον, ταῖς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει, ἐ-
πιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλας κολά-
σεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε· τοῖς
ἀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ
μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν
νέμει σοι, καὶ διπλοῦς, τοὺς στεφάνους Ἀθλοθέ-
της, ὃ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυναμῶς
δωρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θεάμα
καὶ παράδοξον. Τίς ἐώρακε νήπιον, τριε-
τῆ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; Ὡς τοῦ θαύ-
ματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθνούμενος τῇ
γαλουχῷ ἐβόα· Μὴ πτοῦ μητέρ μου, ταῖς ἀ-

πειλαῖς τοῦ δεινῆ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ
ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σε τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονο-
γενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν,
ἀφράζως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνῇ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πί-
σεως, σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακα-
ρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες,
τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυ-
ροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλα-
βον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύθ-
σιν, αὐτῷ, ἐνπαρρησία ἀκαταπαύστως, σωθῆ-
ναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐ-
τῶν ἄθλησιν.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες,
στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέ-
βας κατέχουσιν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάην,
καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν
ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες
ἀνακράζωμεν, λέγοντες· Χαίροις Ἰηλίττα παν-
σεβάσμιε, ἢ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορρί-
ψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις

Κύρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετής τῆ ἡλικία, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει ἐορταζόντων τὴν ἱεράν ὑμῶν ἄθλησιν· οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν αἰεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ο ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγῶνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἰτησάσαι σὺν τῇ μητρὶ σου Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νῆπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. Ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρὶ σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο τριετής μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πολίος, ὁ φερωνύμως κήρυξ, γεγονὼς τοῦ Δεσπότη, μητρῶν ἀποσπάται ἐξ ἀγκαλῶν, καὶ θυσία προσφέρεται, ὡς τριετίζουσα δάμαλις σὺν μητρὶ, Ἰουλίττῃ τῇ θεόφρονι.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Τῇ ἱερᾷ ξυνωρίδι, Μητρὸς ὁμοῦ καὶ Παιδός, τῇ ἀγωνισαμένῃ, καρτερῶς καὶ γενναίως, προσάξωμεν δεήσεις, ὅπως Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τὴν ἱεράν, τούτων μνήμην ἐκτελούντων αἰεὶ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες ἀνευφημήσωμεν, ἀρρένοφρονα γνώμη, γυναικεία ἐν φύσει, στερρῶς ἀντεχομένην τῆς εἰς Χριστὸν, εὐσεβείας καὶ πίστεως, καὶ καταβάλλουσαν τύραννον δυσσεβῆ, σὺν ἀθέρῳ τῷ φρονήματι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Ο τριετής τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλιχῶν τὴν Μητέρα ἐστήριξε· Παῦσαι, ὦ Μητέρ μου, τὸν ὄδυρμόν τῶν δακρύων ἀνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον.

Η λογικὴ Χριστοῦ ἀμνάς Ἰουλίττα, σὺν τριετῇ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστικοῦ πρό βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττοντες, τὴν Χριστῶνυμον κλῆσιν· οὐδόλως ἐπτοήθησαν, ἀπειλαῖς τῶν τυράννων· καὶ στεφηφόροι νῦν ἐν ἑβρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παριστάμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εξέστη ἡ πληθὺς, τῶν αὐτῶν Ἀγγέλων, ὀρώσα τὴν λαμπράν, ἣν ἐτέλεσας νίκην, ἀήττητε Κήρυκε, νηπιάζοντι σώματι· πῶς τῷ δράκοντι, τῷ νοητῷ συνεπλάκης, καὶ κατέρραξας, τούτου συνθλάσας τὴν κάραν, τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεως· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Πῶς τῆς ἀγῶνάς σου, Μάρτυς ὑμνήσωμεν; πῶς ταῖς ὀδύνας σου, ἐπαίνοισ στέψωμεν, οὓς Ἰουλίττα καρτερῶς, ἀνέτλης ὑπὲρ τοῦ Κτίστου; τὸ γὰρ σῶμα εἴασας, αἰκισμοῖς καταξάινεσθαι, τὴν ψυχὴν δὲ βέλεσι, συμπαθείας ἐμπείρεσθαι, τὴν θλάσιν τοῦ υἱοῦ σου ὀρώσα· μεθ' οὗ σωθῆναι ἡμᾶς ἱκέτευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσατάην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ΄.

Υγραὶν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Καὶ τῶν Ἁγίων ὄρα τῆτον ὀπισθεν τῇ ΙΕ΄. κ τλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸν ὑπερήφανον νοῦν, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα, εἰς χεῖν καταβέβληκε, καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε, τριετὲς βρέφος μητροφορῶμενον, δυνάμει θείᾳ, Χριστοῦ ῥωννύμενον· καὶ ἐξουθένησεν, ἀνδρικῶς φρονήματι, ὡς ἀδρανὲς, στρουθίον παιζόμενον, τὸν πολυμήχανον.

Μάρτυς Ἰουλίττα ἔνδοξε, σὺ ταῖς μητράσι λαμπρὸν, εὐσεβείας προβέβλησαι, ἀκραιφνοῦς ὑπόδειγμα· καὶ γὰρ ἔφερες ἥδιστα, τὸν ἐκ λαγόνων σου συναθλοῦντά σοι, ὄραν τῷ αἵματι βαπτιζόμενον, ἐγκαρτερήσασα, μητρικὰ σπαράγματα, διὰ Χριστόν, ᾧ συμβασιλεύουσα, ἡμῶν μνημόνευε.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἀήττητοι, τὴν καρτερίαν ὑμῶν, κατεπλάγησαν Ἄγγελοι, δαίμονες κατέπτηξαν· καὶ εἰδώλων οἱ πρόμαχοι, θεομαχοῦντες, ὑμῖν ἀντέστησαν, καὶ ἐκλυθέντες, αἰσχρῶς ἠττήθησαν· ὅθεν ἐγείραντες, εὐσεβείας τρόπαιον, παρὰ Χριστοῦ, νίκης διαδήματι, λαμπρῶς ἐστέφθητε (*).

(*) Τὰ ἀνωτέρω τῶν Αἰνῶν Προσόμοια, ὡς καὶ τὰ τῶν Ἀποστίχων, καὶ τὰ Καθίσματα, εὐριθέντα εἰς χειρόγραφα νεω-

Δόξα, Ἦχος δ'.

Α γάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἢ πόλις, ὅτι ἐκ σὲ ἀνεβλάστησε καρπὸς ἐκκλησίας, Ἰουλίττα ἢ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τῆς σεφάνης τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τέτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ'. καὶ ε'. Ὠδὴ, κτλ.

τέρων, καὶ καλῶς ἔχοντα, κατεχωρήθησαν ἐνταῦθα εὐλαβείᾳ τῇ πρὸς τῆς Μάρτυρας, διὰ τῆς βουλομένης εὐορτάζειν αὐτῆς.

Τ Ε Λ Ο Σ .

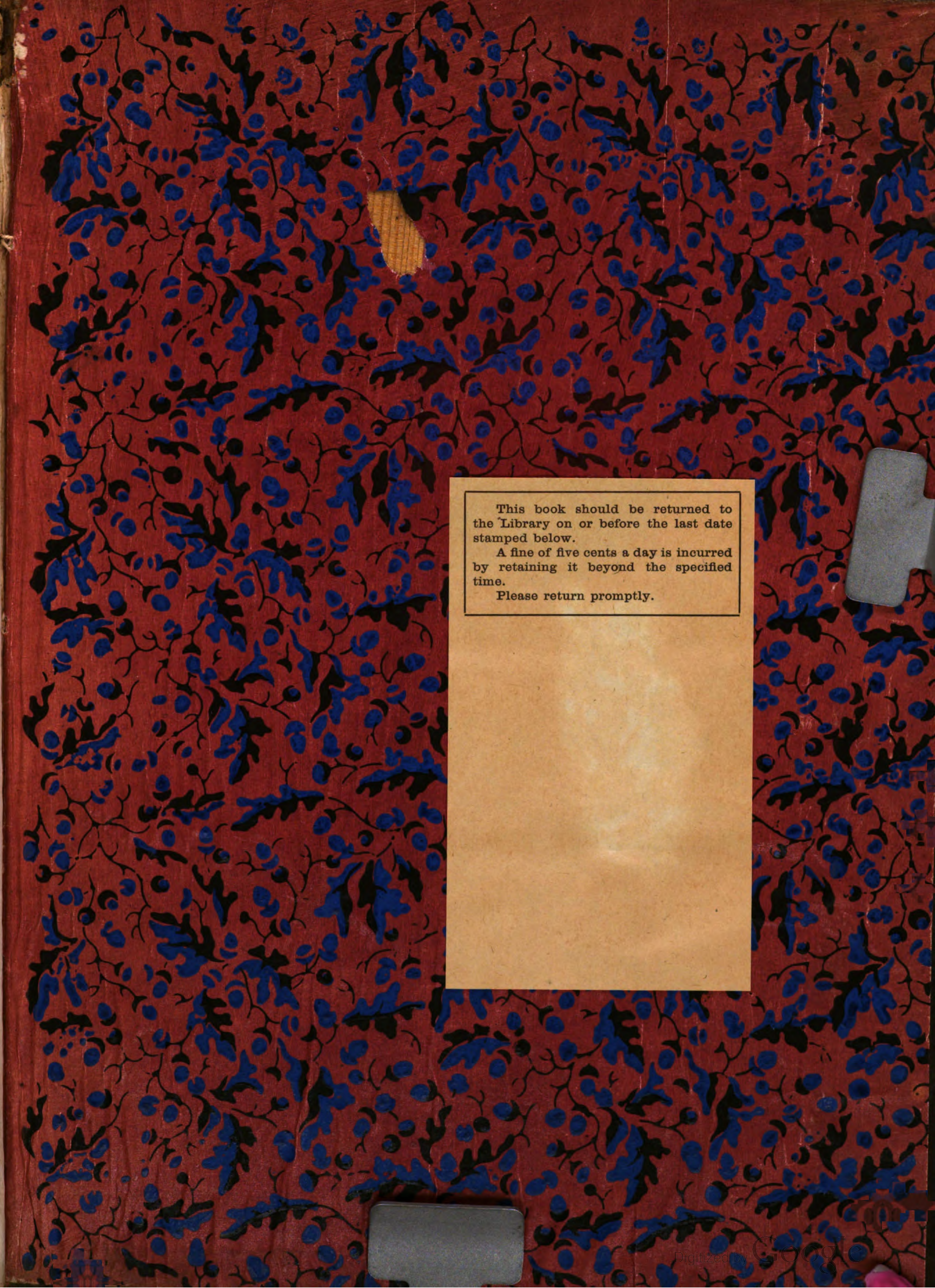

The image shows the front cover of a book. The cover is a deep red color with a repeating pattern of small blue flowers and dark green leaves. There is a small, irregular tear in the top center of the cover, revealing a lighter, textured material underneath. A rectangular white label is pasted on the right side of the cover, containing text about library return policies. A small, light-colored rectangular object is also visible on the right edge of the cover.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

